Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

C 483

65. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2022. december 19.

Tartalom

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2014–2015

2015. február 25-i ülés

2022/C 483/01 2015. február 25-i az ülések szó szerinti jegyzőkönyve 1

HU

Jelmagyarázat

*	Konzultációs eljárás
***	Egyetértési eljárás
***I	Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
***II	Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
***III	Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

Parlamenti bizottságok rövidítései

AFET	Külügyi Bizottság
DEVE	Fejlesztési Bizottság
INTA	Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság
BUDG	Költségvetési Bizottság
CONT	Költségvetési Ellenőrző Bizottság
ECON	Gazdasági és Monetáris Bizottság
EMPL	Foglalkoztatási és Szociális Bizottság
ENVI	Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság
ITRE	Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság
IMCO	Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság
TRAN	Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság
REGI	Regionális Fejlesztési Bizottság
AGRI	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság
PECH	Halászati Bizottság
CULT	Kulturális és Oktatási Bizottság
JURI	Jogi Bizottság
LIBE	Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság
AFCO	Alkotmányügyi Bizottság
FEMM	Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság
PETI	Petíciós Bizottság
DROI	Emberi Jogi Albizottság
SEDE	Biztonság- és Védelempolitikai Albizottság

Képviselőcsoportok rövidítései

PPE	Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport
S&D	Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport
ECR	Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoport
ALDE	Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport
GUE/NGL	Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoport
Verts/ALE	Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport
EFDD	Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája képviselőcsoport
NI	független képviselők

2015. február 25., szerda

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2014–2015

2015. február 25-i ülés

BRÜSSZEL

2015. FEBRUÁR 25-I AZ ÜLÉSEK SZÓ SZERINTI JEGYZŐKÖNYVE

(2022/C 483/01)

Tartalom Oldal

1. Az ülésszak folytatása . . . 3

2. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet . . . 3

3. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet . . . 3

4. A bizottságok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet . . . 3

5. Köszöntés . . . 3

6. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (az eljárási szabályzat 105. cikkének (6) bekezdése): lásd a jegyzőkönyvet . . . 3

7. Végrehajtási intézkedések (az eljárási szabályzat 106. cikke): lásd a jegyzőkönyvet . . . 3

8. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet . . . 3

9. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet . . . 4

10. Előirányzat-átcsoportosítások és költségvetési határozatok: lásd a jegyzőkönyvet . . . 4

2015. február 25., szerda

Tartalom Oldal

11. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet 4

12. Ügyrend 4

13. Az Energiaunió stratégiai keretéről szóló határozat elfogadása (vita) 5

14. Jelentés az állam- és kormányfők 2015. február 12-i informális üléséről (vita) 37

15. Az Európai Központi Bank 2013. évi éves jelentése (vita) 57

16. A venezuelai helyzet (vita) 82

17. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben 93

18. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet 101

19. Az ülésszak megszakítása 101

2015. február 25., szerda

2015. FEBRUÁR 25-I AZ ÜLÉSEK SZÓ SZERINTI JEGYZŐKÖNYVE

VORSITZ: MARTIN SCHULZ

Präsident

(Die Sitzung wird um 15.00 Uhr eröffnet.)

1. Az ülésszak folytatása

Der Präsident. - Ich erkläre die am Donnerstag, dem 12. Februar 2015, unterbrochene Sitzungsperiode für wieder aufgenommen.

2. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

3. A Parlament tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

4. A bizottságok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

5. Köszöntés

Der Präsident. - Meine Damen und Herren! Auf unserer Ehrentribüne haben die Preisträger des diesjährigen Europäischen Bürgerpreises Platz genommen, die unserem Haus einen zweitägigen Besuch abstatten. Mit diesem Preis wird das außergewöhnliche Engagement für ein besseres gegenseitiges Verständnis und für mehr Integration in der EU gewürdigt. Heute um 17.30 Uhr findet im Yehudi-Menuhin-Saal eine Feierstunde zu Ehren unserer Gäste statt. Ich darf die Preisträgerinnen und Preisträger des Bürgerpreises herzlich willkommen heißen!

(Beifall)

6. Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (az eljárási szabályzat 105. cikkének (6) bekezdése): lásd a jegyzőkönyvet

7. Végrehajtási intézkedések (az eljárási szabályzat 106. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

8. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

2015. február 25., szerda

9. Petíciók: lásd a jegyzőkönyvet

10. Előirányzat-átcsoportosítások és költségvetési határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

11. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

12. Ügyrend

Der Präsident. - Meine Damen und Herren! Der endgültige Entwurf der Tagesordnung dieser Tagung, wie er in der Konferenz der Präsidenten in ihrer Sitzung vom Mittwoch, dem 11. Februar 2015, gemäß Artikel 152 der Geschäftsordnung festgelegt wurde, ist verteilt worden. Zu diesem Entwurf wurden folgende Änderungen beantragt:

Die Fraktion der Europäischen Volkspartei beantragt, eine Erklärung der Hohen Vertreterin für Außen- und Sicherheitspolitik der Union und Vizepräsidentin der Kommission zur Lage in Venezuela auf die heutige Tagesordnung zu setzen, und zwar als vorletzten Punkt vor den Ausführungen von einer Minute zu wichtigen politischen Fragen und mit Entschließung, über die in der März-I-Tagung in Straßburg abgestimmt werden soll.

Zudem beantragt die EVP-Fraktion, die heutige Sitzung bis 22.00 Uhr zu verlängern.

Luis de Grandes Pascual, *en nombre del Grupo PPE.* – Señor Presidente, la petición ha sido expresada por su Señoría en términos muy claros: pedimos que se modifique el orden del día, que se abra un debate sobre Venezuela y que haya una propuesta de Resolución para que sea resuelta en el Pleno de Estrasburgo próximo.

Las razones -con toda brevedad- son muy claras. En diciembre ya esta Cámara aprobó una Resolución, con amplísimo apoyo, sobre la situación de Venezuela, pero no han pasado ni tres meses y la situación no solo no ha mejorado, sino que en todos los medios de comunicación del mundo se ve claramente que hay una situación excepcional: nuevos encarcelamientos, persecución política de la oposición y un riesgo creíble de involución, de forma que nuestra petición está más que justificada.

Ayer mismo, un pobre niño de catorce años murió en las calles fruto de un enfrentamiento. Señor Presidente, creemos que ese debate está más que justificado en los términos previstos.

Marina Albiol Guzmán, *en nombre del Grupo GUE/NGL.* – Señor Presidente, desde el Grupo de la Izquierda Unitaria Europea nos oponemos a que se incluya este punto en el orden del día porque entendemos que el único motivo de querer debatir hoy en este Pleno sobre la detención del alcalde de Caracas (que ha sido detenido por estar presuntamente implicado en un intento de golpe de Estado) es que ustedes están inmersos en una campaña contra el Gobierno venezolano y contra los procesos de transformación en América Latina, con el objetivo de contribuir a los planes de la extrema derecha venezolana que, de la mano de Estados Unidos, quiere derrocar a un Gobierno legítimamente elegido por el pueblo, como ya sucedió en el año 2002 en el golpe de Estado contra el Presidente Chávez. Un Gobierno cuyo único pecado ha sido sacar de la pobreza y del hambre a millones de personas… porque -seamos claros- al señor Ledesma se le detiene por golpista: por estar presuntamente implicado en un golpe de Estado.

(Das Parlament nimmt den Antrag an.)

(Die Sitzung wird bis 22.00 Uhr verlängert.)

(Der Arbeitsplan ist somit angenommen.)

13. Az Energiaunió stratégiai keretéről szóló határozat elfogadása (vita)

Der Präsident. - Als erster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zu dem angenommenen Beschluss über einen strategischen Rahmen für die Energieunion (2015/2565(RSP)).

Maroš Šefčovič, *Member of the Commission***.** - Mr President, the decision taken by the Commission on the Energy Union a few hours ago brings an important message to every European household and business: the message that Europe is serious about the fundamental energy transition – an energy transition that is just and fair and that will deliver affordable, secure, competitive and sustainable energy to all. It was extremely important for me to come to the Parliament as soon as the decision was taken in order to deliver this message to you and, through you, to the European citizens.

Energy is indispensable. It is the lifeblood of our citizens' livelihoods and of our economy, yet we have all grown used to paying high energy bills as if it were a fact of life. We have got used to the current threats to our energy supply in winter, and all of us have got used to the threats of global climate change. Yet not nearly enough has been done to really tackle these issues.

Today we are taking a big step towards an energy market that is economically sustainable, socially inclusive and environmentally friendly: an energy market that is integrated, interconnected, resilient and secure. It is a triple-win strategy, because it will benefit citizens, businesses and the environment.

Let me highlight four main characteristics of the Energy Union. First, the Energy Union, like the European project itself, is based on trust and solidarity. Over the past decades, Member States have come to rely on each other in numerous fields. It is time we also applied the same principle in our energy markets. Member States should in all circumstances know that they can rely on their neighbours, especially when confronted or threatened with supply disruptions.

Second, the Energy Union should deliver a free flow of energy across Europe as if it were a fifth freedom. The strategy we have adopted is the most ambitious European energy project since the European Coal and Steel Community. It has the potential to boost Europe's integration project in the way the Coal and Steel Community did in the 1950s, and it should remind citizens – and also our companies – of the great potential of the common European market.

A century ago, when electricity grids were laid in Europe, they were interconnecting regions across the nations. We now have to do the same at European level. We will integrate the 28 European energy markets into one. We will come forward with new legislation to strengthen the European regulatory framework, a necessity if we want to continue to increase cross-border energy flows. We will speed up critical infrastructure projects and monitor them much better because, without this hardware, we will have an internal energy market only on paper. We will encourage and assist Member States to phase out uncoordinated national policies that distort the functioning of the market, and we will produce, every two years, a report on how energy prices are composed, creating more transparency and a better functioning of the market. Energy prices are a real issue for our consumers but equally for the competitiveness of our industry.

Thirdly, the Energy Union puts energy efficiency first. We have to fundamentally rethink energy efficiency and treat it as an energy source in its own right. We will come forward with new legislation on electricity market design, and this will ensure that energy efficiency can compete on equal terms with generation capacity. We will promote better access to financing instruments for energy efficiency in the transport and building sectors, notably at local level, and we will encourage Member States to give energy efficiency primary consideration in their own policies.

Fourthly, the Energy Union will make our energy system fit for the future – fit for a low-carbon and sustainable economy, an energy system that is driven by renewable sources and in which citizens, cooperatives and local communities can play a much more active role. Consumer empowerment is a key word in this regard. I am convinced that, as a world leader once said, the nation that leads the world in creating new energy sources will lead the 21st-century global economy. I would like Europe to be among these leaders. Europe has all the right elements to be a global leader, a global hearth for developing the next generation of technically advanced renewables. We will better focus our research and innovation policy like storage and electromobility, and we will ensure better coordination between Member States and the EU's innovation programmes and financing schemes, not only because it sustains our climate policy – the most ambitious worldwide – but also because it offers great growth opportunities for our industry and for job creation here in Europe. New business sectors, new business models and new job profiles will emerge, and to achieve this vision in the future we need to start acting now. That is why today we adopted a concrete plan with 15 action points that translate the Energy Union into concrete deliverables.

Today the Commission has set out its vision and its actions to make it happen. Yet the real work starts now. This work has directly involved 14 Commissioners, from energy and transport to research and the digital agenda. They all have contributed their ideas and different perspectives over the last month. This has been a real team effort and I am very proud of that collective approach.

As the Vice-President in charge of this Energy Union project, I will continue to work, under the guidance of President Juncker, with all of them and make sure that all parts of the Commission work together. We have to make sure that our actions are coherent and consistent. I will therefore start developing without delay the robust governance framework that the Energy Union needs in order to deliver on its promises. I can already announce that, building on all the expertise we have in the House, the DGs and the Joint Research Centre, I intend to present, before the end of this year, the first edition of the annual State of the Energy Union.

There is no time to waste. We need such an instrument in order to constantly monitor where we make progress and where we have to speed up our work. I am, of course, looking forward to coming here to present it to you, the Members of the European Parliament.

(Applause)

IN THE CHAIR: ANTONIO TAJANI

Vice-President

President. - Before the debate I wanted to inform you that I am very sorry that it is impossible to utilise the blue card during this debate because there are a lot of speakers and also a lot of debates, first of all the debate with the President of the Council, the President of the Commission and then with the President of the European Central Bank.

Françoise Grossetête, *au nom du groupe PPE***.** – Monsieur le Président, cher Commissaire, chers collègues, la présentation par la Commission européenne de la stratégie pour une Union de l'énergie était très attendue, car plus que jamais nous avons besoin de politiques énergétique et climatique européennes plus claires et plus robustes.

Jean-Claude Juncker l'avait annoncée comme un des chantiers majeurs de cette nouvelle législature, et la proposition qui nous est présentée aujourd'hui constitue certainement un pas en avant très important pour répondre aux défis auxquels est confrontée l'Europe. Ces défis sont nombreux: le marché intérieur de l'énergie, qui n'est pas assez intégré, un prix élevé du gaz, qui affaiblit notre industrie européenne et participe à des coûts élevés de l'énergie pour nos concitoyens, un contexte international fragile et des incertitudes grandissantes chez les investisseurs. Nous devons donc nous mobiliser pour faire de l'Union de l'énergie une réussite et une passerelle vers l'atteinte des objectifs que l'Union européenne s'est fixés, à la fois pour la réduction des gaz à effet de serre et, aussi et surtout, pour notre compétitivité et la nécessaire réindustrialisation de l'Union européenne.

La sécurité de l'approvisionnement – vous en avez parlé – est primordiale et l'Union européenne apporte 53 % de l'énergie qu'elle consomme. Les récents événements en Ukraine nous obligent donc à être vigilants et à favoriser une plus grande indépendance énergétique. Pour cela, nous devons utiliser de manière complémentaire toutes les différentes sources d'énergie disponibles en privilégiant une approche basée sur le marché. Cette sécurité énergétique passe aussi et avant tout par la réalisation d'un marché intérieur de l'énergie plus intégré, avec de meilleures interconnexions, et je salue la volonté de la Commission européenne dans ce sens.

Il faut, en outre, que la Commission européenne encourage fortement les États membres à appliquer les règles existantes avant d'ajouter des règles supplémentaires. L'efficacité énergétique doit être au centre de nos préoccupations pour éviter le gaspillage. C'est fondamental. Nous ne devons pas abandonner des millions de citoyens européens qui vivent dans la précarité énergétique. La recherche et l'innovation doivent également être soutenues dans ce domaine. Justement, la transition énergétique nous offre cette possibilité de recourir à différentes sources d'énergie.

Je terminerai en disant que nous avons là, véritablement, un chantier et que vous pouvez compter sur nous, Monsieur le Commissaire, pour vous accompagner sur ce chantier. Mais pour cela, nous avons absolument besoin du soutien et de la volonté politique des États membres.

Kathleen Van Brempt, *on behalf of the S&D Group***.** – Mr President, let me start by saying how welcome it is for our political group to have you here in Parliament today presenting the Energy Union plan. It is not only a plan but a strategy. I think it is the very first time that we have had that sort of strategy. We could not have imagined having it in a earlier Commission. I think it is very important.

The plan is not only yours, Commissioner, but comes from different Commissioners. It is a holistic approach which makes it extremely important. It is now the place and time to put the patchwork of 28 different Member States and different energy policies behind us, like in 1951 when we had the European Coal and Steel Community which was the basis of the European Union, of economic progress and peace. Today I very much hope that the European solar and wind community will transform our economy into a sustainable and carbon-free economy. Our group is very pleased with the emphasis you put on energy efficiency. This is very important for us. I was very pleased to see that you said not only that energy efficiency is important, but that you regard it as a source of energy. That is really crucial. In that sense, megawatts can compete with megawatts – crucial in our vision for the future.

Having said that, of course the implementation will be very important. The implementation of this visionary framework needs to be implemented in the new direction we are taking as Europe. As a political group, we have always said that we need another balance when we look to our economy. We need to invest, and there will be No Energy Union if we are not able to invest in renewable energy efficiency in our infrastructure.

There we have the connection with the Juncker plan and we are currently discussing this in Parliament. You can be assured that our group will put your – and our – priorities on the Energy Union at the centre of the discussion on the Juncker plan. In that way we will make sure that the things we do will create, not just one tree, but several trees. We will create jobs and we will make sure that we have a good and different infrastructure. We will make sure that there is a sustainable future and also secure our energy supply for our economy and for all our citizens. Let us therefore take the Energy Union and the Juncker plan, not to invest in, or as a means to restart, the old economy, but as a means to start a new economy.

Marek Józef Gróbarczyk, *w imieniu grupy ECR***.** – Panie Przewodniczący! Unia Europejska stoi obecnie przed historycznym momentem. Jest to chwila, kiedy może ona stworzyć rzeczywistą i solidarną politykę energetyczną, która będzie oparta nie na zapewnieniach i obietnicach, ale na stworzeniu rozwiązań prawnych gwarantujących suwerenność krajów współdziałających ze sobą dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego. Współpraca ta powinna polegać na jak najszybszych inwestycjach w infrastrukturę umożliwiającą dywersyfikację dostaw surowców energetycznych oraz rozwój wewnętrznych źródeł energii konwencjonalnej i niekonwencjonalnej. Działania te uwarunkowane są zagrożeniami płynącymi z kierunku wschodniego. Unia również w tej sferze musi mówić jednym głosem, dbając o bezpieczeństwo państw członkowskich.

Jako głęboko rozczarowującą należy ocenić obecną propozycję Komisji Europejskiej. Przedstawione założenia mają charakter fasadowy i w żadnej mierze nie odpowiadają obecnej oraz przyszłej sytuacji gospodarczej i politycznej kontynentu europejskiego. Dlatego wzywam Komisję i Radę do budowy rzeczywistej unii energetycznej wychodzącej naprzeciw wyzwaniom przyszłości i będącej fundamentem bezpieczeństwa energetycznego państw członkowskich. W sposób szczególny wzywam do tego przewodniczącego Rady Donalda Tuska, który w okresie ubiegania się o urząd zapewniał o dołożeniu najwyższych starań związanych z unią energetyczną. Obiecywał wtedy mechanizm solidarności gazowej, wspólne zakupy energii, rehabilitację węgla oraz radykalną dywersyfikację źródeł dostaw energii, w tym nową politykę gazową. Teraz przyszedł czas na realizację tych obietnic.

Morten Helveg Petersen, *on behalf of the ALDE Group***.** – Mr President, first of all let me congratulate Vice-President Šefčovič on this huge and competent work taking place; congratulations on all the hard work. Let me then touch upon some key issues to be addressed in the coming months.

2015. február 25., szerda

On governance: it is clear that our security depends on all Member States working together and living up to their obligations. We would like to see the Commission in an even stronger position in this process because we need more ambitious European governance on this issue. We need a truly European energy policy instead of having 28 widely differing policies on this important issue.

We, for our part, would like to push even further when it comes to energy efficiency and renewables. This goes hand in hand with strengthening our security and at the same time increasing competitiveness for European companies. We have seen that it works. Just this week Apple announced a huge investment in my own country, Denmark, primarily because of its renewable energy. Companies like this invest in places where waste heat from a data centre can be reused as a source of heating for homes through district heating technologies.

So, this is not just good for the environment and the energy security; it is also sound business sense and practice. There are a lot of companies out there that save money for consumers and create jobs and growth in Europe. I invite the Commission to engage with companies like these and see how to find the best solutions for tomorrow's challenges and to communicate these opportunities to citizens as well as to businesses.

Finally, on investment and financing: we have to ensure that the Juncker plan delivers. Private finance is out there; there are projects that desperately need funding; it is up to us to make sure that the Juncker plan works and helps to join all these dots. With these words, once again: congratulations, Mr Šefčovič. I look forward to working closely with you to fulfil all these visions in an Energy Union.

Νεοκλής Συλικιώτης, *εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL***.** – Κύριε Πρόεδρε, στην ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ενεργειακή ένωση υπάρχουν παραλήψεις και προβληματικές αναφορές. Αρχικά είναι σημαντικό να κατατεθούν συγκεκριμένες προτάσεις, ώστε να αντιμετωπιστεί η ενεργειακή φτώχεια και να διασφαλιστεί ισότιμη πρόσβαση για όλους σε φθηνή ενέργεια.

Η πρόταση να είναι υποχρεωτική η εμπλοκή της Επιτροπής στις διακρατικές συμφωνίες, από το αρχικό στάδιο μέχρι το τέλος, είναι ιδιαίτερα προβληματική· το ίδιο και η πρόταση για συμμετοχή της Επιτροπής στις διαπραγματεύσεις καθώς και η προσπάθεια ανάμειξης στις εμπορικές συμφωνίες που συνάπτουν τα κράτη μέλη. Ο ρόλος της Επιτροπής πρέπει να είναι συμβουλευτικός και προαιρετικός γιατί έτσι δεν θα υπονομεύεται η δυνατότητα των κρατών μελών να διαπραγματεύονται το περιεχόμενο των συμφωνιών τους.

Δεν γίνεται η Επιτροπή να διεκδικεί ενισχυμένο ρόλο, όταν μέχρι σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπόρεσε να άρει την ενεργειακή απομόνωση των κρατών μελών και περιοχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να θυμίσω ότι ο στόχος για άρση της απομόνωσης ήταν μέχρι το τέλος του 2015, κάτι που δεν μπορεί να επιτευχθεί. Δεν γίνεται η Επιτροπή να ζητά αυξημένες αρμοδιότητες, όταν μέχρι σήμερα δεν έχει καταφέρει να διασφαλίσει την ενεργειακή ασφάλεια της Ένωσης, ενώ ταυτόχρονα πολλά κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα στον ενεργειακό εφοδιασμό.

Τέλος, είναι σημαντική παράλειψη η απουσία ουσιαστικής αναφοράς στην ανάγκη αξιοποίησης των κοιτασμάτων της Ανατολικής Μεσογείου και ιδιαίτερα των κοιτασμάτων που βρίσκονται σε ένα κράτος μέλος όπως είναι η Κύπρος, που είναι σημαντικά για την ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας στην Ευρώπη σήμερα.

Rebecca Harms, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion***.** – Herr Präsident! Wir waren immer davon überzeugt, dass die Europäische Union ein Zukunftsprojekt braucht und dass die Energieunion, eine europäische Energieunion, ein solches Zukunftsprojekt sein kann. Ich habe oft in den letzten Jahren gesagt, dass uns das leiten muss, was in den fünfziger Jahren, in den Gründungsjahren der Europäischen Union, die großen Verträge für Kohle und Stahl waren oder der Euratom-Vertrag. Aber es kann doch nicht sein, dass wir, wenn wir im Jahre 2015 über eine Energieunion und -Strategien für die Zukunft entscheiden, im Wesentlichen das verlängern, was schon die Gründungsväter in den fünfziger Jahren als neue und Zukunftstechnologien vertreten haben.

Und ich muss Ihnen sagen: Meine Angst ist, dass die Europäische Kommission gerade dabei ist, die Chancen, die in der Energieunion als Zukunftsprojekt stecken würden, zu verspielen. Denn das Meiste, das Sie in Ihrem Paket zur Energieunion vorschlagen, hat nichts mit den Technologien von morgen zu tun, aber sehr viel mit den Technologien von gestern. Über Kohle wird nicht viel gesprochen, aber die ist natürlich drin, die hat eine große Zukunft bei Ihnen. Sie reden viel über Gas, es ist aber leider nicht so, dass eine Strategie entwickelt wird, wie man den hohen Gasverbrauch senkt. Sondern statt in Zukunft das Gas hauptsächlich aus Russland zu importieren, wechselt man einfach zu Ländern wie Turkmenistan oder Aserbaidschan. Ob das die Lehre sein kann aus dieser krisenhaften Entwicklung mit Russland, daran habe ich große Zweifel, denn auch diese Länder sind ja keineswegs als vernünftige oder sichere Länder anzusehen.

Dass Atomkraft wieder nach vorn gebracht werden soll – ich weiß nicht, wie Sie das alles verbinden wollen mit der Behauptung, es sei eine Energieunion, die auch für die Bürger gemacht sei. Die Bürger sind für Klimaschutz! Die Bürger sind mehrheitlich gegen die Atomenergie, und zwar europaweit. Wenn Sie eine Energieunion umsetzen wollen, mit der sich die Bürger identifizieren, die einen Mehrwert zu dem darstellt, was heute in den Mitgliedstaaten existiert, dann muss diese Energieunion auf Energieeffizienz und auf die erneuerbaren Energien konzentriert werden, also auf das Morgen und nicht auf das Gestern!

Dario Tamburrano, *a nome del gruppo EFDD***.** – Signor Presidente, onorevoli colleghi, siamo certi che l'unione energetica sia giusta e necessaria, ma se andiamo a vedere le grandi opere in progetto per risolvere problemi nuovi stiamo reiterando le soluzioni di cinquant'anni fa in un contesto geopolitico e geologico sostanzialmente mutato.

Parliamo di un'unione energetica costruita solo di macro connessioni tra nazioni e di sola capacità di inversione di macro flussi; non importa che forma di energia vi debba scorrere; non importa se potrebbero non esserci così tanti fornitori extra-UE in grado o con la volontà di dare, un domani, ad ognuno l'energia che gli serve; non importa se ancora oggi appartamenti adiacenti non sono messi in grado di scambiarsi l'energia indipendentemente dai monopoli. Si è dato per assunto che questa unione calata dall'alto generi automaticamente resilienza, ma essa ci conduce in un altro vicolo cieco, a nuove dipendenze e grandi delusioni.

Per i tempi in cui viviamo e vivremo, riteniamo opportuna un'altra forma di unione energetica dove la generazione indigena e diffusa alimenti flussi di origine invertiti rispetto al passato dalle singole case e centrali fino ai grandi connettori – necessari è vero, ma a calmierare l'intermittenza delle rinnovabili delle variazioni locali stagionali e circadiane del clima e della luce tra zone distanti.

Impariamo dall'acqua e dalle piante: la più piccola goccia di rugiada alimenta lo stesso il proprio bacino, i fiumi nascono da innumerevoli rami, gli alberi spingono più in profondità le proprie radici nei periodi di siccità. Realizziamo per primi nel mondo l'unione energetica delle rinnovabili, l'Internet dell'energia democratica. Liberiamoci per sempre dalla schiavitù delle importazioni, dalla devastazione di clima ed ecosistemi, dalle guerre, dalla dipendenza politica.

Zoltán Balczó (NI). - Közös uniós energiapolitikára szükség van, mégpedig annak érdekében, hogy a tagországok tudják teljesíteni alapvető feladatukat, a gazdaságuk versenyképességét, a lakosság számára a megfizethető árat – és mindezt biztonságosan. Természetesen helyes a hálózatok összekapcsolása, de ha nincs az, amit szállítani tud, ha nincs elég energiaforrás, akkor mit érünk vele? Tudomásul kell venni, hogy adott esetben egy tagország, mint Magyarország a nukleáris energia megőrzésében, részben bővítésében látja a megoldást. Ha ez így van – mert az energiamix az saját hatáskör – akkor azt is el kell fogadni, hogy egy ország, Magyarország, harmadik országgal tárgyal – adott esetben Oroszországgal – erről a feladatról. Šefčovič úr úgy találná helyesnek, hogy ide mindenképpen az Uniót is bevonnák a tárgyalásokba.

Mi úgy ítéljük meg, hogy az Európai Unió az jelenleg egy nem egyetlen ország, egy kormány által diktált energiapolitikával. A közös uniós energiapolitika úgy kell megvalósulni, hogy az az egyes tagországok nemzeti érdekeit összehangolja. És erre a szuverenitásra továbbra is szükség van!

Krišjānis Kariņš (PPE). - Priekšsēdētāja kungs! Godātie kolēģi! Mēs Eiropā izceļamies. Mēs izceļamies ar to, ka mēs esam lielākie energoimportētāji pasaulē — vairāk nekā pusi mūsu enerģijas mēs iepērkam no ārpuses. Tas ir vairāk nekā miljards eiro dienā, ko no mūsu nodokļiem, mūsu naudas mēs maksājam citiem.

Un kas ir mūsu lielākais piegādātājs? Mūsu lielākais piegādātājs gan naftas produktiem, gan gāzei ir Krievija. Bet ko dara Krievijas prezidents? Krievijas prezidents ne tikai karo pret Ukrainu, bet viņš faktiski karo pret visu mūsu vērtību sistēmu kopumā. Tātad mums mūsu milzīgā energoimporta atkarība ir jālauž. Un risinājums, manuprāt, ir šī te piedāvātā enerģijas savienība. Šis, manuprāt, ir ļoti labs plāns, kā kopumā mēs varam samazināt savu importa atkarību. Īpaši es gribu uzsvērt to, ka tieši izveidots starpsavienojums starp dalībvalstīm gan elektroenerģijas tīklojumos, gan gāzes tīklojumos būs tas, kas atļaus dalībvalstīm lauzt savu atkarību no viena importa avota, ļaus vairāk izmantot arī atjaunojamos energoresursus.

Tātad, atbalstot šo enerģijas savienības izveidošanu, mēs samazināsim savu atkarību no importētās enerģijas, un mēs samazināsim to naudas daudzumu, ko mēs katru dienu maksājam Putina kungam, lai viņš karotu faktiski pret mums visiem. Paldies par uzmanību!

Dan Nica (S&D). - Domnule Președinte, vreau să salut prezența domnului vicepreședinte Šefčovič la așa scurt timp după adoptarea strategiei privind uniunea energetică. Uniunea energetică trebuie să aibă ca element central o piață internă a energiei eficientă, funcțională și care să asigure o creștere economică și locuri de muncă. Prețurile accesibile și competitivitatea pentru consumatorii individuali și pentru consumatorii industriali, precum și protejarea consumatorilor vulnerabili ar trebui să reprezinte consecințele naturale ale unei piețe funcționale.

Subliniez, domnule vicepreședinte, importanța stabilirii obiectivului minim de 10% de interconectare pentru energie electrică până în 2020 și posibilitatea de a avea 15% interconectare până în 2030, însă solicităm Comisiei să facă o raportare anuală privind progresul de atingere a acestor obiective. Obiectivul de 10%, alături de o propunere legislativă ambițioasă de a restructura piața de energii electrice, va spori securitatea aprovizionării și va asigura că piața energiei electrice va fi mai bine adaptată la tranziția energetică.

Salut propunerea de a crea centre regionale operaționale pentru planificarea și gestionarea în mod eficient a fluxurilor de energie electrică și gaze naturale transfrontaliere și subliniez necesitatea de a dezvolta o infrastructură energetică regională în zonele vulnerabile. Regret însă, domnule vicepreședinte, faptul că pentru sărăcie energetică nu se propune o abordare europeană. Grupul S&D susține coordonarea la nivel european a planurilor naționale de acțiune, a tablourilor de bord, schimburilor de bune practici și o abordare orizontală a accesibilității energiei. Ca parte a revizuirii directivelor privind eficiența energetică și performanța energetică a clădirilor, sărăcia energetică va trebui, de asemenea, considerată o prioritate dar, din păcate, Comisia nu menționează revizuirea acestor directive și nici a legislației privind ecodesign-ul și etichetarea energiei, revizuiri pe care grupul nostru le solicită. Revizuirea acestor directive va contribui fără îndoială și la îmbunătățirea obiectivelor privind creșterea eficienței energetice, iar Comisia trebuie să se asigure că Uniunea vorbește cu o singură voce în negocierile cu țările terțe privind îmbunătățirea securității energetice. Acesta trebuie să fie un obiectiv ambițios care presupune transparență, disponibilitate și cooperare și pentru care avem nevoie de un plan de acțiune.

Evžen Tošenovský (ECR). - Pane předsedající, energetika je tématem, které hýbe celou Evropou. Rozhoduje nejen o konkurenceschopnosti, ale je i zásadním atributem naší bezpečnosti.

Podporuji snahu o lepší koordinaci zásadních rozhodnutí v energetice v jednotlivých členských státech i mezi nimi, a to hlavně v přenosové soustavě. Rozumná je i snaha o nějakou koordinaci mnoha různých národních podpor obnovitelných zdrojů. Jen doufám, že Komise přijde s chytrým nápadem. Zásadní pro evropskou energetiku by měl být racionální přístup k využívání domácích energetických zdrojů.

Nejsem příznivcem návrhů na vytvoření evropského regulátora, které se vždy objeví při debatách o zlepšení energetického trhu. Určitě je legitimní diskuse o fungování evropské agentury ACER, aby napomohla zprůchodnění společného energetického trhu. Zároveň ale nesmí být nabouráno právo členských zemí na svobodnou volbu vlastního energetického mixu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). - Als wij de afgelopen maanden iets hebben kunnen leren, dan is het wel dat de Europese Unie vooral een politiek project is. En een politiek project van levensbelang, nu duidelijk is dat geopolitiek weer terug is van weggeweest.

Een cruciaal instrument in geopolitiek is energie. Dat hebben wij deze week weer ervaren met de bizarre gasdeal die de Hongaarse premier Orban met Rusland wil gaan sluiten, en het dreigement van Gazprom om de gasleveranties via Oekraïne stop te zetten.

Maar behalve de enorme afhankelijkheid van Europa op energiegebied hebben wij nog twee andere problemen: onze energie is te vervuilend en te duur. Alleen een krachtige Europese energie-unie kan die drie energieproblemen oplossen. Eenheid geeft niet alleen kracht in de relatie met derde landen, eenheid geeft ook investeerders duidelijkheid en zekerheid. Miljarden liggen te wachten om in de Europese energie-infrastructuur geïnvesteerd te worden. Daarvoor moeten wij wel de juiste voorwaarden scheppen om daarmee de zo nodige slimme en grote netwerken aan te leggen.

Mijn fractie is zeer verheugd met de nadruk die de Commissie legt op de verdere voltooiing van de interne energiemarkt. Maar daarnaar zal wel gehandeld moeten worden. In tegenstelling tot de vorige Commissie moet de huidige ploeg durven doorbijten als lidstaten wetgeving niet ten uitvoer leggen. Kritisch is mijn fractie over de governance-voorstellen. Natuurlijk ligt dit gevoelig in enkele lidstaten, maar laten wij niet dezelfde fout maken als bij het economisch beleid, waar de zwaarste financiële crisis sinds de jaren dertig nodig was om Europa de juiste middelen te geven. Laten wij leren uit die les en meteen voor de gezamenlijkheid kiezen.

Tot slot, de komende jaren gaat meer dan één biljoen of maar liefst duizend miljard euro geïnvesteerd worden in energie-infrastructuur. Die investeringen moeten meteen goed zijn, dus gericht op die koolstofarme economie van morgen. De Europese Commissie moet wat mij betreft daarin een sterker sturende rol gaan spelen.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). - Pane komisaři, je fakt, že vzhledem k tomu, o jak strategický dokument se má v rámci EU jednat, dle poslední dostupné verze, by to chtělo více konkrétních kroků a méně silných prohlášení.

V dokumentu je určitě pozitivní, že se chcete v energetické unii soustředit na energetickou účinnost a úspory. Koneckonců sám jste na jednání výboru ENVI prohlásil, že nejčistší energie je ta, kterou nespotřebujeme. Jednou z velmi zajímavých cest je *smart metering*. Ovšem implementace *smart meteringu* je velmi drahá a vyžaduje velké investice na straně zákazníků i energetických společností. Ptám se Vás proto zcela konkrétně: máte nějakou přibližnou představu, jaké finanční prostředky by mohla Evropská komise dát na podporu a zavádění tohoto cíle v nejbližších letech? Zvláště ve chvíli, kdy v dokumentu uvádíte zároveň údaj 200 miliard EUR ročně po dobu jedné dekády, které chcete investovat do dobudování všech transitních sítí. Ani zde nezmiňujete, jaký je reálný a podložený zdroj těchto peněz. Mluvíme o velkých částkách a to, co musíme vědět první, je, zda na to vůbec máme.

Co jsem v dokumentu hledala téměř marně je nicméně to, co jste i Vy sám zmiňoval při jednání na našem výboru před 14 dny, a přitom je to obrovský problém, se kterým se občané EU potýkají. Jedná se o ceny energií. Sám jste řekl, že energetická unie musí také obsahovat nový koncept trhu s energiemi, nové strukturování cen, a to tak, aby ceny byly dostupnější. Velmi mne proto zklamalo pár zcela nekonkrétních řádek, jak to chcete zajistit. Navíc tak trošku, abyste se zbavili odpovědnosti, je tento problém vlastně celý házen na národní a regionální vlády bez jakékoliv účasti EU. Přitom moc dobře víte, že desetitisíce lidí v EU již dnes nemají na to, aby nutné účty za energie pro své základní životní potřeby mohly zaplatit.

Claude Turmes (Verts/ALE). - Mr President, I have this to say to the Commissioner: you said this morning in your press conference that this paper which you have presented is the most ambitious paper since 1952. I challenge this. I can promise you the existing legislation on renewables, on energy efficiency, is more ambitious than what you have in your paper. You have done something fundamentally wrong: you suggest to citizens in Europe that our energy security will be better by concluding contracts with the nice people who lead Turkmenistan, Azerbaijan, Iran and Kurdistan. I do not believe that that will function.

What is much more promising would be to deliver what Parliament's position is: 40% energy efficiency, binding. Why is the Commission siding unilaterally with the UK, which has enforced a very weak 27%, non-binding, on the Council? Why are you not making an alliance with us to create a new economy around energy efficiency, where cities and citizens play a real role?

And on the subject of citizens – do not call them smart consumers. Citizens are real people who want to democratically participate, and in that sense I hope that this day is the beginning of a one-year debate on energy policy in Europe. If you want to blow up the national silos, you need to organise a European cross-national debate with citizens, with cities all over Europe using the Covenant of Mayors and the national parliaments, where you also bring us in. That would be the most important thing to do.

David Coburn (EFDD). - Mr President, our energy prices are driving industries, jobs and investments out of the EU altogether, often to jurisdictions with lower environmental standards, while we undermine European economies. The energy policy based on the 2008 Climate Change Act will fail in its own terms. We are damaging our economies and, with a growing carbon leakage problem, we are increasing global emissions all the time.

The Commission has set unhelpful targets for emission reductions, which have meant gross over-investment in intermittent and expensive renewables. Europe's economy is slowing down, while countries like India and China are having robust economic growth, building two coal-fired power stations per week. Renewables are uneconomic, expensive and intermittent. While solar energy will eventually become competitive in the near future, wind farms are hugely damaging our economies. Why? The emissions savings claimed for wind turbines are overstated. They ignore the necessary gas-fired backup when the wind does not blow. The EU has forced the closure of low-cost coal-fired power stations. The Commission has created an obstinate cycle of failing policies with the Emission Trading Scheme in 2005, the back-loading mechanism and the recent market stability reserve.

Since 2007 the European aluminium smelting industry has closed 11 smelters out of 24. The steel industry's production fell by 20%. 17 petroleum refineries in Europe have been shut down in the last seven years, with the loss of thousands of jobs. We are destroying our economies. I do not want to see Grangemouth oil refinery in my own prospective Falkirk constituency close, with the loss of jobs that that would entail for Scotland. We do not want to return to the Dark Ages.

Jean-Luc Schaffhauser (NI). - Monsieur le Président, chers collègues, Monsieur le Commissaire, votre projet de l'Union de l'énergie souffre de trois vices de conception.

Premièrement, il piétine la subsidiarité. Seuls les États sont à même de construire leur sécurité énergétique. Ils sont les chaînons indispensables de la chaîne de sécurité énergétique européenne. Ce sont les États, avec leurs règles et leurs politiques, qui construisent et solidifient cette chaîne. Vous brisez cette chaîne.

Deuxièmement, votre projet néglige la sécurité des approvisionnements de nos États par la promotion de marchés *spots* au détriment des contrats à long terme et très long terme, bilatéraux et multilatéraux. Alors que le marché ne raisonne qu'à six mois ou un an, cette vision à long terme est absolument nécessaire pour le financement des infrastructures énergétiques. Et vous la détruisez!

Troisièmement, votre projet crée un risque géopolitique majeur, par la volonté de s'attaquer à un fournisseur sûr, fiable. Dans le passé, en imposant vos règles à la Russie — comme vous imposez vos règles à nos États -, vous avez cassé *South Stream* et la sécurité de notre approvisionnement énergétique.

Votre politique européenne de sécurité énergétique est une politique européenne d'insécurité énergétique.

Jerzy Buzek (PPE). - Mr President, I would like to thank the Commissioner for his strategic proposals and strategic document. We have changed trains today from the European Energy Community to the Energy Union. That is very good. The purpose has not changed: secure, sustainable and affordable energy for our citizens and businesses. We have the same principles and tools, like European law and funding. What is new, now and for the future? Political will. It has not always been there.

Let me stress three key points of the proposal which I admire very much. Firstly, close coordination of purchases to have stronger standing relations with external suppliers, *ex ante*, not only *ex post*. Secondly, we need to expand the Energy Union to the neighbourhood countries of the Energy Community and observers, such as Turkey. Thirdly, we need efficient governance of the Energy Union.

As you know very well, Parliament has always expressed its strong support for a more integrated energy policy. We, in this Parliament, should play an important role in the creation of the Energy Union and we are ready for such a responsibility. Without the Energy Union, it will not be possible to achieve competitiveness, economic growth and the creation of jobs in the EU. Our citizens will not feel secure from the fear that energy, as a political weapon, will be in use in the years to come. So let us create the Energy Union.

Matthias Groote (S&D). - Herr Präsident, Herr Vizepräsident Šefčovič! Heute ist ein historischer Tag, denn wir haben ein gemeinsames Projekt, das sich Energieunion nennt. Wir sollten nicht das Haar in der Suppe suchen, das, was uns dort trennt, sondern eher das, was uns an dieser Stelle vereint. Ein solches Projekt braucht Europa, um es wieder nach vorn zu bringen.

Das Paris-Protokoll, das auch in dem Paket enthalten ist und in dem aufgezeigt wird, wo die Reise auch international hingehen muss, ist ein guter Weg. Ich glaube auch, dass bei Ihnen die Energiepolitik und die Klimapolitik der EU auf dem Weg zu einem globalen Abkommen in guten Händen sind. Denn ein globales Abkommen, aber auch klare Gesetze – und nicht nur Strategien – sorgen dafür, dass es Investitionssicherheit gibt.

Wir haben gestern im Europäischen Parlament im Umweltausschuss mit einer großen Mehrheit gezeigt, wie es geht, wenn Kollegen willig sind. Wie es anders geht, haben wir in einem anderen Ausschuss gesehen. Aber im Umweltausschuss haben sich alle Kollegen zusammengerissen und das Emissionshandelssystem wieder nach vorn gebracht.

Jetzt wird es auch in Sachen Energieunion wichtig sein, dass eine Reform des Emissionshandelssystems auf den Weg gebracht wird – wie gesagt: um Arbeitsplätze und Investitionssicherheit zu schaffen, um auch eine Energiewende in Europa herbeizuführen. Denn da sind das Paket und die Mitteilung in der vorliegenden Form noch an der einen oder anderen Stelle nachbesserungsbedürftig. Aber wir sind auf einem guten Weg, und wir sollten den Weg gehen in eine nachhaltige, klimaschonende Energieversorgung und hin zur Schaffung von neuen Arbeitsplätzen.

Insofern: Danke! Heute ist ein historischer Tag, den man durchaus mit der Gründung der Europäischen Gemeinschaft für Kohle und Stahl vergleichen kann.

Ian Duncan (ECR). - Mr President, I think it is a good start, but I had a look at one of the earlier leaked versions of the particular proposal, and one section caught my eye: 'An Energy Union for research and innovation', and in brackets: 'needs more work'. And frankly, I think it still needs more work.

There is reference in the document to storage of LNG, which is no doubt important. But there is not a single mention of storage of renewable energy. If we are to be an Energy Union moving ever toward renewable energy, we have to find a way of storing it. Pump-action hydro is one method, but we are going to have to put a significant amount of work into understanding how we can ensure that all the energy we create is either stored or used. Otherwise it is wasted, and that would be a serious challenge in going forward.

I also believe that right now we must prioritise the North Sea Grid. I think that is ready to go: it is shovel ready. If we can make significant progress on that in the coming year, I think we can actually do good. We can ensure that renewables, conventional and unconventional energy, in the UK, in the Netherlands, in Belgium can actually begin to contribute to certainty, and it is that certainty which will allow us to plan and turn our eyes from the east towards the west. If we can do that – and I believe this is a bright beginning – we can make a significant difference. It is a great start, but much more is yet to be done.

Kaja Kallas (ALDE). - Mr President, the Energy Union will be built on different pillars and one of them is electricity interconnectors. Interconnectors are an important tool for lowering electricity prices. The media likes to talk about when the prices for energy rise, but they often ignore situations when the prices fall. When investments were made in electricity connections between Finland and Estonia, many criticised this, saying it would never pay off. However, today we are part of the Nord Pool power market which contributed to a fall of electricity prices of 15%.

The European challenge is today building interconnectors between Member States to allow trading so that consumers will benefit from the lowest price for electricity, which might come from another Member State. For this we need investments, political will and European vision. I hope that the Commission will act promptly to deliver the Energy Union that we need tomorrow, but actually already needed yesterday.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL). - Señor Presidente, la Comisión utiliza los límites de las políticas estatales para imponer su propia agenda liberalizadora. Los problemas específicos de algunos Estados muy dependientes como Chipre o los Bálticos se convierten en palanca de un proyecto que combina una agresiva política de acaparamiento de recursos con el desarrollo de megainfraestructuras privadas que requieren de una alta demanda para llegar a ser rentables.

2015. február 25., szerda

La Comisión mantiene un compromiso, solo de palabra, con un modelo energético basado en el ahorro energético y las energías limpias, pero es difícilmente creíble que la transición pueda efectuarse a través de mecanismos de mercado.

En España, la liberalización forzada y la sobrecapacidad han penalizado especialmente a las energías renovables e innovadoras en la reducción de emisiones de carbono, creando una grave inseguridad jurídica en el sector, donde el Gobierno acumula múltiples demandas. Todo ello sin beneficios concretos para los consumidores. El resultado es el establecido por parte del oligopolio.

Hablan de contadores inteligentes cuando hay cuatro millones de personas sin calefacción y una industria amenazada por los sobrecostes energéticos. Ellas son los rehenes de un sistema que la Comisión pretende copiar a nivel europeo.

Bas Eickhout (Verts/ALE). - Mr President, I know that the Commission promised discontinuity but, Mr Šefčovič, I was not aware you were promising that within just one paper. If I read the first two pages and I see the analysis of the problems, it is all very well analysed. Then I read the rest and I see hardly any proposals. So there is the discontinuity of the Commission: good in the analysis, bad in the proposals.

I will give you just one example because I only have one minute. Just on efficiency: you say in your press conference, efficiency first. OK, we agree. Then on page 12, what are you proposing? The Commission will encourage Member States to give energy efficiency primary consideration. OK, you will encourage Member States. It is already pretty weak. Then we go to the action points, page 20. Apparently the EU has set itself the target of at least 27% energy savings. Could you explain to me where the EU decided that? Or do you mean the Council decided that? Because Parliament decided on 40%.

So the EU has not decided anything on efficiency yet, so I am asking you for a correction. If you are correcting those 15 action points, you can change the number to 40%, because then we are together as Parliament and Commission again and you are putting energy first, efficiency first. Instead of just having nice words, we need action.

Valentinas Mazuronis (EFDD). - Turime pasiekti, kad vieningos Europos Sąjungos vidaus energetikos rinkos sukūrimo terminai nebebūtų nukeliami, kaip buvo iki šiol. Tai reikia daryti ir todėl, kad Lietuva, Baltijos ir kitos šalys nebebūtų tiek priklausomos nuo Rusijos elektros ir dujų tiekėjo, kaip dabar.

Vien statyti tinkamą infrastruktūrą nepakanka. Energetikos sąjungos kūrimo kontekste Lietuvos, Baltijos ir kitų šalių elektros tinklų sinchronizacija su Europos tinklais turi būti vienas iš svarbiausių prioritetų.

Reikia užtikrinti lygias konkurencijos sąlygas su trečiosiomis šalimis energetikos srityje.

Konkurencingumas ir technologinis neutralumas turėtų būti pagrindiniai Europos Sąjungos kriterijai. Visos energijos rūšys, įskaitant ir branduolinę energetiką, turi būti traktuojamos lygiaverčiai.

Šiandien energetika ne tik ekonomikos sektorius, šiandien energetiką kai kas naudoja kaip ginklą. Todėl vieninga ir stipri energetikos sąjunga yra būtina. Ir greitai.

Olaf Stuger (NI). - De Europese Commissie is een pechmagneet. Een pechmagneet die ongeluk en ellende aantrekt. Als de Europese Commissie zich gaat bemoeien met de redding van Griekenland, staan wij binnen de kortste tijd met de euro aan de rand van de afgrond. Als de Europese Commissie zich gaat bemoeien met het controleren van de buitengrenzen, dan zijn wij binnen de kortste keren beland in een situatie waar iedereen het continent in en uit kan komen. Wij hebben daarmee een incontinent continent gecreëerd.

En nu wil de Europese Commissie zich, na deze staat van dienst, gaan bezighouden met het energiebeleid! Voorzitter, doe het niet! Het wordt namelijk weer de volgende grote mislukking. Dit zijn zaken waar landen zelf over gaan, waar landen zelf het beste over kunnen beslissen en dat is de enige manier om het energiebeleid in Europa op een goede manier te regelen, bij de landen zelf.

Peter Liese (PPE). - Herr Präsident! Herr Vizepräsident der Kommission! Ich möchte die Kommission beglückwünschen. Wir stehen an einer Weggabelung für mehr Europa in der Energiepolitik, und das brauchen wir, um unabhängiger zu werden und die notwendige Reduktion der klimaschädlichen Treibhausgase möglichst kostengünstig zu erreichen. Ich begrüße auch sehr, dass Sie die Energieeffizienz in den Vordergrund stellen – gemeinsame Anstrengungen zur Energieeffizienz machen diese Ziele kostengünstiger erreichbar.

Ich freue mich auch sehr, wir hatten ja viele Kollegen aus den verschiedenen Fraktionen, – Jerzy Buzek, Françoise Grossetête und viele andere – sowie Jean-Claude Juncker und Sie angeschrieben, dass man Rückschritte bei der Mitentscheidung des Europäischen Parlaments auf keinen Fall akzeptieren kann, und wenn ich das richtig lese, dann werden wir in den wesentlichen Bereichen, die wir bisher hatten, wie Energieeffizienz und erneuerbare Energien, auch zukünftig Richtlinien haben. Allerdings steht auf Seite 23 das Wort „bei Bedarf". Also der Bedarf ist sicherlich da. Man kann über Energieeffizienz kaum so viel reden, wie Sie das heute getan haben, und dann sagen, wir brauchen keine Gesetzgebung. Das können Sie bei der Überarbeitung, bei der weiteren Umsetzung gern als gegeben ansehen, dass der Bedarf da ist. Ich bin auch etwas irritiert über die Zahl 27 % bei Energieeffizienz. Das Parlament hat 40 % beschlossen, das wird am Ende des Tages sicherlich nicht das EU-Ziel sein. Aber Jean-Claude Juncker hat vor diesem Parlament gesagt: Mindestens 30 %, verbindlich, und das ist schon eine Maßgabe, an der sich die Kommission orientieren sollte – auch um von Russland unabhängiger zu werden, aber auch, um von den arabischen Staaten unabhängiger zu werden, denn viele unserer geostrategischen Probleme hängen damit zusammen, dass wir viel zu viel Geld für Energie ausgeben und dass das nicht die Leute bekommen, die eigentlich unsere Verbündeten sind.

Patrizia Toia (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, anch'io vorrei esprimere apprezzamento per il lavoro del nostro Vicepresidente. Riconosciamo che la proposta che ci presenta è un grande passo in avanti, ma chiediamo poi che la Commissione sia coerente e tenace nell'attuazione.

Ci sono due punti di grande valore in questa proposta: il primo riguarda esattamente l'energia e un compito di maggiore integrazione. Tutti i nostri pacchetti legislativi hanno ancora lasciato 28 mercati abbastanza sconnessi per alcuni elementi e questo crea sicuramente un elemento di debolezza all'interno, ma anche di debolezza nelle relazioni internazionali. Se ci prepariamo a grandi accordi commerciali con aree sviluppate del mondo, sappiamo che o regoliamo meglio il nostro mercato dell'energia o avremo delle difficoltà, non delle opportunità. Quindi un'esigenza: mi piace che questa esigenza la si ottemperi guardando al futuro e non al passato, ossia al tema della transizione energetica non come un'imposizione ma come una strada per creare sviluppo e occupazione, quindi coraggio e lungimiranza.

Il secondo valore è quello di puntare a maggiore unione: unione bancaria, monetaria, unione dell'energia oggi, del digitale domani possono contribuire ad avere un'Europa più forte, più potente e più solidale perché utilizza i propri fattori di potenza civile ed economica per un'Europa che vuole essere davvero all'altezza delle sfide. Anche questo obiettivo, di un'integrazione politica, di un'unione politica è per me un valore di questa proposta.

Jadwiga Wiśniewska (ECR). - Panie Przewodniczący! Kiedy Donald Tusk inicjował debatę o unii energetycznej, postulował wspólne zakupy gazu z Rosji i rehabilitację węgla. Z przedstawionego przez Komisję projektu wyparowały wspólne zakupy gazu, a rehabilitację węgla zamieniliście Państwo na dekarbonizację. Tym samym projekt uderza w podstawową zasadę Unii Europejskiej – w zasadę solidarności. Chcą Państwo podzielić państwa unijne na wygrane i przegrane, a do przegranych ma należeć mój kraj, Polska, który już dzisiaj płaci najwięcej w Unii Europejskiej za rosyjski gaz; kraj, który wpychacie na ścieżkę dekarbonizacji i który będzie zmuszony kupować kosztowne technologie z bogatych krajów Unii Europejskiej. Na to naszej zgody nie będzie. Nie widzę powodów, aby wspierać unię energetyczną w tym kształcie. Taki projekt pogłębi różnice w rozwoju ekonomicznym między bogatymi a biednymi krajami. Budujmy unię energetyczną w oparciu o zasady sprawiedliwości i solidarności, a nie w oparciu o pakt bogatych z bogatymi kosztem biednych.

José Inácio Faria (ALDE). - A política energética é de importância inegável, não só para a competitividade da Europa como para a sua coesão. Trata-se de mais economia, mais segurança do abastecimento, de custos mais baixo para as empresas e cidadãos, de mais crescimento e emprego.

2015. február 25., szerda

Manifesto o meu agrado pelo facto de a Comissão Europeia estar a atribuir uma grande importância a este setor. O mercado único de energia é um conceito que nos acompanha de há longa data, mas que tarda em concretizar-se.

Faço votos para que esta iniciativa da Comissão possa traduzir uma diferente abordagem, com mais enfoque na implementação e também na maior eficácia dos instrumentos propostos.

É essencial chegar a resultados tangíveis, nomeadamente naquelas regiões isoladas energeticamente, em virtude de obstáculos ao mercado aberto e à falta de infraestruturas, onde vantagens nacionais se sobrepõem aos interesses europeus, como acontece às interconexões da Península Ibérica que a França teima em bloquear, isolando-a do resto da Europa.

Espero que as intenções que aqui nos trouxe, de uma verdadeira união energética, não passem de meras palavras vazias ou, como diria o meu colega Bas Eickhout, que já se foi embora, de mais *blá, blá, blá*.

Espero que, desta vez, a Comissão tenha tido uma ambição renovada e reconheça que políticas do passado, políticas sem garras, seriam apenas uma vazia declaração de intenções. Os europeus não querem um novo falhanço.

Josu Juaristi Abaunz (GUE/NGL). - Señor Presidente, señor Šefčovič, lo alabo y reconozco el empeño y la voluntad, y cito la parte de su discurso en la que apuesta por las energías renovables y por el empoderamiento de la ciudadanía y del ámbito local. Escucho sus palabras y miro luego a la realidad. En algunos Estados miembros como, por ejemplo, en el Estado español, donde la inversión en renovables se desploma y casi desaparece en I+D+i, y donde se tienen muy poco en cuenta o nada a la ciudadanía y a los municipios, la tendencia es más bien la contraria: reforzar el control de las grandes compañías sobre la energía y la ciudadanía al tiempo que se penalizan prácticas soberanas como el autoconsumo.

¿Qué hará usted? ¿Qué medidas adoptará la Comisión Europea para evitar que algunos Gobiernos dejen en papel mojado sus orientaciones o buenos deseos sobre las energías renovables, tal y como está sucediendo ahora?

Piernicola Pedicini (EFDD). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, Vicepresidente, abbiamo letto il documento prodotto dalla Commissione sulle priorità per il raggiungimento dell'unione energetica e, a dire la verità, ci siamo fermati già alla prima pagina.

Ci siamo fermati là dove si parla di una grande visione per un'unione energetica sostenibile, lontana dalle fonti fossili e decarbonizzata. Allora ci siamo detti: ma questa Commissione lo sa che in Spagna si stanno moltiplicando le aree, già vastissime, di territorio in cui si estrae petrolio con la tecnica del fracking? Lo sa questa Commissione che la Croazia ha concesso permessi di esplorazione petrolifera su metà del Mare Adriatico e che l'altra metà verrà estratta dall'Italia? Lo sa questa Commissione che nel Sud Italia c'è il più grande giacimento di petrolio su terraferma d'Europa e nonostante ciò il governo italiano ha deciso di raddoppiare le estrazioni in aree dove si registrano i più alti tassi di patologie tumorali d'Europa? Lo sa questa Commissione che in questi paesi c'è gente per strada che protesta perché il petrolio non lo vuole?

Vicepresidente, noi vogliamo soltanto sapere quando la smetteremo di estrarre petrolio nelle nostre terre e nei nostri mari.

Nicolas Bay (NI). — Monsieur le Président, oui, nous devons améliorer l'efficacité énergétique. Oui, nous devons continuer d'investir dans la recherche. Oui, nous pouvons espérer que le développement des énergies renouvelables nous permettra de réduire notre dépendance énergétique en même temps que nos émissions de gaz à effet de serre. Mais, à l'évidence, l'Europe ne peut s'affranchir du gaz russe – comme nous le disait par exemple Jérôme Ferrier, président de l'Union internationale du gaz, dans un entretien récent au Figaro.

C'était au lendemain de l'abandon du projet *South Stream* à cause de la nouvelle guerre froide voulue par les Américains et acceptée docilement par les dirigeants européens.

Pas plus tard qu'hier soir, à l'occasion d'un dîner-débat du Forum européen de l'énergie, le nouveau directeur exécutif de l'Agence internationale de l'énergie, M Birol, affirmait cette même évidence, et les représentants de la Commission européenne, loin des caméras, n'ont pas pu dire le contraire.

Je comprends que les Baltes, et d'autres peuples d'Europe qui ont vécu sous le joug soviétique, gardent un mauvais souvenir de leur grand voisin russe. Mais si – comme vous l'affirmez sans cesse – l'Europe c'est la paix, alors il est temps de dépasser ces vieilles rancœurs et de penser à défendre les intérêts vitaux de nos peuples. Votre Union de l'énergie se fera avec la Russie ou ne se fera pas!

Adina-Ioana Vălean (PPE). - Mr President, this Energy Union package comes at the right time for addressing the current challenges we face of less security and less supply, and we should not transform this package into a redundant reiteration of all energy policies in place today. Instead we should focus on an accelerated timeline for the proposed 15 concrete actions. If we need a diversified supply, we should build more entry points and support indigenous production. If we need more investment, we should use the EFSI to upgrade infrastructure investment to a fully-liquid asset class which attracts private investment. If Member States are still isolated, we should re-think regional cooperation and the development of interconnections.

Energy capacity for the Mediterranean countries and for south-eastern Europe, as well as interconnecting landlocked countries in central Europe to these new capacities, should be a priority for diversifying supply sources in these regions. A southern gas hub and a Black Sea gas hub will allow gas-on-gas competition and will replace imports of natural gas volumes under oil-indexed contracts. Hub price indexation of gas is already lowering costs for consumers in western and northern countries, while intergovernmental agreements with a single supplier in Eastern Europe continue to crush Member States' bargaining power. 'More Europe' can happen if we have the choice of physically buying gas from the global market. This would allow us to get the best wholesale prices and services, and this would make Europe stronger on the international scene.

Jeppe Kofod (S&D). - Mr President, the Energy Union can and should become the main driver in transitioning Europe from a fossil-fuel-powered past to a future built on sustainable, renewable energy sources and smart energy efficiency. The Europe of tomorrow must become completely independent of Russian gas and oil from the Middle East. To realise this goal we need concrete action and strong legislation with this Parliament.

We also need a focus on two key areas: we need a strong strategy for shifting from gas to electricity as a main energy source for space heating in Europe, and we need a frontal attack on the energy bottlenecks that can be found throughout Europe, which are hampering the single market. These areas are crucial to ensuring that renewables such as wind and solar become fully integrated into the European energy mix. I therefore ask you, Mr Vice-President: how will the Commission ensure that we move from gas to electricity for heating, and what new powers will be given to ACER to address the problem of energy bottlenecks so that we can create a real green Energy Union for the citizens of Europe?

Ashley Fox (ECR). - Mr President, I welcome an Energy Union for Europe. If we create a single market for energy then our constituents will benefit from the lowest possible energy prices that a free market can deliver. Lower energy prices across Europe will help our businesses compete and will create jobs. The key to Energy Union is interconnection. If my constituents in Bristol, Plymouth and Gibraltar are to be enabled to purchase their energy from any supplier in the EU, we need to properly integrate the European energy market, and a properly functioning market is the best way to give every Member State energy security. I want the EU to be so well connected that it does not matter if Mr Putin turns off the gas because we can import what we need through LNG terminals and supply the whole market. Once that is reality, Russian gas will never be switched off because there will be no point.

Mr Vice-President, the United Kingdom joined the common market to trade. Let us create a common market in energy.

2015. február 25., szerda

Herbert Reul (PPE). - Herr Präsident, Herr Vizepräsident der Kommission! Wenn wir die Energieunion wollen – und ich halte das für einen interessanten und klugen Ansatz – und wenn wir damit erreichen wollen, dass Mitgliedstaaten stärker zusammenarbeiten, gemeinsam Potenziale erschließen und das auf einem realistischen Weg, nicht nach dem Motto: „Ich hätte da einen schönen Traum", sondern realistisch und auf bezahlbare Weise, dann müssen wir alle Potenziale erschließen, die wir in Europa haben, dann müssen wir die Quellen, aus denen wir unsere Energie beziehen, diversifizieren. Wir brauchen unterschiedliche und neue Produzenten, wir brauchen neue Pipelines, wir bauchen neue Strecken, wir brauchen neue LNG-Terminals, wir brauchen auch verschiedene Energiearten, da kann man nicht nur auf eine Karte setzen, sondern da muss man sich breit aufstellen, und da muss man Verbindungen schaffen. Kollege Fox hat das eben richtig beschrieben: Die Verbindungen, die Netze auszubauen, das ist der Schlüssel für den Binnenmarkt, wenn wir hier weiterkommen wollen.

Und wenn wir den Binnenmarkt realisieren wollen, dann heißt das drittens auch, dass wir im Bereich der Energieförderung bei erneuerbaren Energien endlich den Schritt machen, die Förderung stärker zu europäisieren. Wir verschwenden im Moment durch die unterschiedlichen Fördersysteme wahnsinnig viel Geld. Erneuerbare Energien könnten in Europa kostengünstiger und effektiver eingeführt werden, wenn wir eine europäische Fördersystemkulisse aufbauen würden. Ich bin dankbar dafür, dass Sie das in Ihrem Papier aufgeschrieben haben. Ich weiß, das ist ein sehr schwerer Weg. Vielleicht kann man ihn auch nur schrittweise gehen. Aber es gibt dazu keine Alternative. Wir müssen an dieser Stelle mehr Europa wagen, ein Stückchen mutiger sein und gegen Kleinstaaterei vorgehen. Wir brauchen Vielfalt, statt alles auf eine Karte zu setzen.

Victor Boştinaru (S&D). - Mr President, I want to personally thank the Commissioner for the excellent cooperation we have had in recent weeks when working on and preparing this very strategic document which is presented today.

Energy is indeed a priority for our Union, and I certainly welcome the fact that the Energy Union is considered as a priority by the new Commission. I want to underline that it is absolutely necessary that our energy policy is well coordinated with our foreign and security policy, because – as events in Ukraine are showing – energy security is directly linked to the EU's security. Today we rely on one single main supplier – Russia – and this has an evident impact on our foreign and security policy, which is a kind of hostage of this situation. I consider it an absolute necessity to find alternative sources and routes, because this is the only way – by diversifying – that we can avoid in the future a situation like the current one.

But we definitely need also to focus on what we already have: increased internal production, increased energy efficiency, and new and better inter-connected infrastructure. From this point of view I think we need to make use of all available sources, including the Connecting Europe Facility, to speed up the creation of a strategic trans-European network for energy, which will allow us better distribution of all types of energy and avoid bottlenecks.

András Gyürk (PPE). - Tisztelt Biztos Úr! Az elhangzott, jól ismert célkitűzéseket hallgatva akár szkeptikusak is lehetnénk, hiszen nagyon sokat vitatkoztunk már ezekről a célokról, de még mindig rengeteg a tennivalónk. Én azonban inkább az optimista megközelítést javaslom. Abban bízom, hogy a Bizottság által választott innovatív eszköz, a keretstratégia alkalmas lehet arra, hogy áttörjük az akadályokat és a megfizethető árat produkáló, jól működő energiapiac biztosításán keresztül elérjük fő célunkat, a versenyképesség növelését. Amennyiben ez sikerre vezet, akkor az energiaunió az egész európai gondolatnak adhat új lendületet. Csodák azonban nincsenek, ehhez meg kell küzdenünk a nagy célok mögötti részletkérdésekkel. Most az idő rövidsége miatt csak egyetlen egy ilyen problémára térnék ki.

A jól működő energiapiac előfeltétele az infrastruktúra kiépítése és a versenyző források megléte. Ez sajnos ma még nem minden tagállamban magától értetődő piaci kondíció. A közép-kelet-európai országokban még midig hiányzanak az alternatív ellátási útvonalak, az észak-déli összeköttetések. Sok esetben a kétirányú áramlások lehetősége sem biztosított, és nincsenek versenyző források – legalábbis a földgáz piacán. A hálózati szabályzatok kidolgozása üdvözlendő, de hiába van megfelelő szabályozás, ha nincs mit szabályozni. Ez egy lényeges különbség a kelet-európai és a nyugat-európai piacok között. És ezeket az eltérő feltételeket a Bizottság által készített dokumentumoknak a jövőben is messzemenőkig figyelembe kell majd venniük.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D). - Señor Presidente, señor Comisario, yo no puedo recibir más que muy positivamente la Comunicación que hoy estamos aquí debatiendo. Pero me gustaría que se tradujese en hechos, y en hechos ambiciosos, pues es obvio que necesitamos un nuevo modelo energético, descentralizado y sostenible.

Y digo que se traduzca en hechos porque hasta ahora la Comisión no lo ha dejado claro cuando ha reducido los objetivos en energías renovables o en eficiencia energética o ha paralizado Directivas como la de la calidad del aire o la economía circular. Pero, no obstante, sigo diciendo, y reitero, que lo recibo de forma muy positiva y optimista.

Y resalto además que me alegra que haya incluido propuestas socialistas como la realización de auditorías o informes sobre los precios que pongan en evidencia que energías como las renovables no solamente son sostenibles medioambientalmente, sino también económicamente y así demostrarlo para países como el mío, España. También el que incluya el autoconsumo, pero quiero pedirle que sea -si queremos alcanzar un modelo de verdad descentralizado- sin peaje.

Finalmente, quiero decirle que echo en falta la pobreza energética como aquí ya se ha puesto de manifiesto. Si queremos una verdadera Unión de la Energía, la energía no se puede quedar en la puerta de millones de europeos que padecen pobreza energética, sino que tenemos que lograr que llegue a dentro de sus hogares.

Algirdas Saudargas (PPE). - Sveikinu Komisijos komunikatą, gerb. pirmininke, dėl energetikos sąjungos. Taip pat gerb. Komisijos vicepirmininką poną Maroš Šefčovič, kuris atliko tikrai didžiulį darbą.

Tikiu, kad dabartiniame kontekste energetikos sąjunga yra būtina, norint pereiti prie tvarios, mažai anglies dioksido išmetančios bei konkurencingos ekonomikos.

Energija yra mūsų ekonomikos variklis, todėl naujų iššūkių kontekste turime keisti savo mąstymą bei ilgalaikes strategijas ir pereiti nuo 28 valstybių narių energetikos politikų prie bendros energetikos politikos, pagrįstos vidaus rinkos taisyklėmis, aiškiais ir numatomais ilgalaikiais tikslias, kuriuose energetinis saugumas ir solidarumas tarp valstybių narių atliktų svarbų vaidmenį.

Komisija tiksliai identifikavo dimensijas, kurias turime įgyvendinti artimiausiu metu norint, kad energetikos sąjunga taptų realybe. Tačiau toliau vis dar lauksiu konkretesnių finansinių mechanizmų ir konkretesnių sprendimų, tolesnių diskusijų, taip pat teisėkūros pasiūlymų iš Komisijos.

Miriam Dalli (S&D). - President, Viċi President Šefčovič, nilqa' din l-istrateġija bħala pass pożittiv. U qiegħda ngħid pass għaliex nemmen li dan huwa l-ewwel pass għaliex il-futur tal-enerġija u tal-Energy Union huwa ferm aktar b'saħħtu minn sempliċi eżerċizzju ta' darba. Qegħdin nitkellmu dwar suġġett li jirrikjedi koperazzjoni ferm akbar bejn l-Istati Membri kollha. L-importanza tas-solidarjetà fil-qasam tal-enerġija hija fundamentali.

Jekk l-Istati Membri jaħdmu flimkien fil-qasam tal-enerġija allura nkunu aktar b'saħħitna biex nassiguraw supply ta' enerġija liċ-ċittadini Ewropej. Huwa importanti li l-Unjoni Ewropeja tesplora kull potenzjal ta' sorsi, rotot u anke suppliers differenti fil-qasam tal-enerġija.

Illum il-ġurnata għandna wisq ftit interconnectors tal-elettriku u l-gass u jrid isir ferm ħafna aktar biex innaqqsu l-ostakoli li jeżistu, ħalli l-enerġija timxi b'mod liberu minn Stat Membru għall-ieħor.

Ix-xogħol fuq is-Southern Gas Corridor għandu jkun intensifikat u r-relazzjonijiet ma' suppliers min-naħa ta' fuq tal-Afrika għandhom jiġu stabbilizzati. Liquid gas hubs b'suppliers differenti għandhom ikunu stabbiliti u l-potenzjal massimu tal-LNG anke bħala back-up f'sitwazzjonijiet ta' kriżi għandu jiġi esplorat.

U hawnhekk nappella lill-Kummissjoni biex issaħħaħ dan il-proċess billi tagħmel użu mill-istrumenti kollha possibbli ta' finanzjament, partikolarment il-European Fund for Strategic Investment.

Mhux qegħdin nistennew..

(Il Presidente interrompe l'oaratore)

2015. február 25., szerda

Andrzej Grzyb (PPE). - Panie Przewodniczący! Kraj, który reprezentuję, jest od wielu lat przekonany o zasadności powołania unii energetycznej. Strategia dotycząca tej unii jest prezentowana w szczególnie wrażliwym momencie. Liczyliśmy między innymi na wspólne zakupy. Wiemy, że nie jest to prosta sprawa. Nie wszyscy się na to zgadzają. Wydaje mi się, że jedno nie ulega wątpliwości. Po pierwsze, bezpieczeństwo dostaw energii to przede wszystkim problem nie tylko ekonomiczny, ale również i polityczny. Został on w sposób szczególny uwydatniony w momencie konfliktu ukraińsko-rosyjskiego. Po drugie, rozwój infrastruktury technicznej to warunek niezbędny dla bezpieczeństwa i ciągłości dostaw, w tym oczywiście mówimy o rurociągach międzysystemowych, całym programie inwestycyjnym z tym związanym, o terminalach LNG, które są budowane przez poszczególne państwa członkowskie, o nowych sieciach przesyłowych, ale również o połączeniach z innymi źródłami dostaw.

No i oczywiście rehabilitacja własnych źródeł energii, które są objęte najniższym ryzykiem, jako zasoby własne. Żadne źródło energii nie powinno być dyskryminowane, nie powinniśmy dyskryminować zróżnicowanych technologii wydobycia, przetwarzania, od ropy, gazu, węgla, aż po odnawialne źródła energii, jeżeli poprawiają one bezpieczeństwo energetyczne i nie powodują zagrożenia dla środowiska.

Csaba Molnár (S&D). - Tisztelt Biztos Úr! Kedves Kollégák! Az ukrajnai konfliktus újból megmutatta, hogy az Európai Unió és azon belül elsősorban a kelet-közép-európai uniós tagállamok milyen jól ismert módon, és milyen aggasztó módon ki vannak téve az orosz energiafüggőségnek. Aggasztó amellett az is, hogy vannak olyan tagállami kormányok, amelyek ahelyett, hogy azon dolgoznának, hogy csökkentsék ezt az Oroszországtól való energiafüggőséget, épp ellenkezőleg, nagyon hosszútávra kötnek az orosz kormánnyal olyan szerződéseket, amelyek elsősorban gáz szállítására vagy atomenergetikai fejlesztésekre vonatkoznak. Világossá kell tennünk, hogy ez az európai szolidaritásnak a megsértését jelenti, ami egyébként mindenkinek káros.

Ezért egy olyan közös energetikai piacra van szükségünk, ahol az uniós tagállamok közösen lépnek fel, akár közösen is vásárolnak – ezáltal javítva az alkupozíciójukat. És ezért kell támogatnunk minden olyan javaslatot, pl. az Önök által előterjesztett európai energetikai szemeszterre vonatkozó javaslatot is, amely garanciát adhat arra, hogy különutas tagállami politikák miatt nehogy az európai egység megbomoljon, és ezért ne tudjuk végrehajtani a tervezett programot. Az energiaunió megalkotása egy igen fontos mérföldkő az Európai Unió történetében, ezért arra kérjük a Bizottságot, Biztos urat is, hogy ne hagyjuk, hogy akár időhúzással, akár különutas tagállami politikákkal meg lehessen akadályozni az energiaunió megvalósulását.

Massimiliano Salini (PPE). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, Vicepresidente Šefčovič, la discussione sull'unione energetica è una discussione assolutamente benvenuta.

Oggi, un mio collega di partito, il Partito popolare europeo, ha avuto un'affermazione moto efficace, dicendo che noi non dovremmo parlare di unione energetica perché questa già esiste e si chiama Unione europea. Allora, la vera domanda è se stiamo facendo solo affermazioni di principio o se esiste una sostanza dietro questi buoni auspici.

Produciamo energia in 28 modi diversi e la facciamo circolare a fatica perché abbiamo sistemi di interconnessione molto deboli. Allora forse il problema è non tanto individuare il nemico – in ragione della nostra non indipendenza energetica che ci costa un miliardo di euro al giorno – il problema è individuare una strategia comune. Ecco, io suggerisco una strategia comune, non solo, sono molti colleghi che hanno la mia stessa posizione. La strategia comune concepisce l'energia come uno strumento al servizio dello sviluppo. L'Europa senza industria manifatturiera muore. Un po' sta già morendo, aiutiamola a non eccedere nella retorica.

Carlos Zorrinho (S&D). - Parabéns. O pacote União da Energia hoje apresentado é um passo muito positivo para fazer da transição energética um dos motores de crescimento sustentável na Europa.

Para a Península Ibérica, em particular, ele cria as condições para terminar com o nosso isolamento elétrico e, ao mesmo tempo, para tirarmos partido do grande investimento que fizemos em energias renováveis. Cria também a oportunidade de constituir um polo energético alternativo muito importante para a segurança de abastecimento no contexto europeu. Temos uma boa política, agora temos que retirar as barreiras para ela poder ser concretizada.

Desde logo, é preciso conseguir investimento competitivo. No caso de Portugal, é preciso que, quando for preciso investir fora do fundo de investimento, se aplique a cláusula de flexibilidade e isso não conte para o défice fiscal. É preciso também fazer com que o pacote legislativo sobre o mercado ibérico não permita nenhuma distorção no funcionamento do mercado livre para proteger países ou tecnologias já instaladas e a monitorização deve ter ferramentas para poder atuar imediatamente. Mas, temos uma boa notícia e grandes desafios pela frente. Vale a pena enfrentá-los com força e determinação.

Nuno Melo (PPE). - Queria também saudar por este, que considero um dos dossiês verdadeiramente da legislatura. Sublinho que, numa União Europeia que deve ser solidária, há empresas que não acedem à energia ao mesmo curso, não é a mesma coisa ser empresário em Portugal ou na Roménia, ou em França ou na Alemanha, e devo dizer que, para quem diz que a União Europeia deve ser feita com a Rússia (já ouvi), eu estranho que insistam na maior dependência da Rússia e não na menor dependência da União Europeia. Não consigo sequer perceber o propósito. Eu desejo a autonomia energética da União Europeia e termino apenas com uma nota que é relevante do meu país, e da Península Ibérica, e de como pode ajudar a Europa a não depender tanto da Rússia: a Península Ibérica concentra 7, aliás, 8 dos 12 terminais de gás liquefeito europeus e tem condições para substituir 50 % das importações europeias da Rússia, repito, 50 % das importações europeias da Rússia se houver, obviamente, reforço de redes. E aqui entram as interconexões, depende da Comissão Europeia, tenho a certeza de que o Senhor Comissário estará à altura da tarefa.

Procedura catch-the-eye

Seán Kelly (PPE). - Mr President, it has been said that we do not need an Energy Union because we have the European Union. Well, in actual fact, we have a European Union but we do not have an Energy Union. I hope that today's proposals will be the first step in ensuring that we do have one as soon as possible. We have also learned in recent times that it is very dangerous to put all your eggs in one basket, particularly when that basket is a Russian basket, so we have to diversify supply, in particular to ensure security.

I think energy terminals are one way to make the world our oyster in terms of being able to avail of the shale gas revolution etc. in the United States. Within Europe we have also got to do far more in renewables – renewables that are cost-effective. I think an Energy Union will help to make that happen, particularly in areas like wind – which we have a surfeit of all over northern Europe – sun in the south of Europe, biomass possibly, but also, as Mr Petersen mentioned, district heating and cooling. It is a very easy and cost-effective way to make it happen.

Nicola Caputo (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'unione energetica europea era ed è una necessità per l'Unione europea ed è l'unica strada per assicurare la sicurezza energetica ed una riduzione della dipendenza dalle importazioni di fonti fossili, ma l'unione energetica va realizzata immediatamente, in modo da favorire un mercato dell'energia pienamente integrato capace di stimolare l'efficienza energetica, l'innovazione delle tecnologie a basse emissioni di carbonio e nelle rinnovabili, il risparmio energetico e il rafforzamento dei diritti dei consumatori, che dovranno poter trarre beneficio da tariffe energetiche più basse.

La creazione dell'unione energetica deve però passare attraverso un maggiore sostegno alla ricerca nel campo energetico. Solo un aumento degli investimenti nella ricerca può infatti portare a soluzioni efficaci, per esempio per lo stoccaggio di elettricità, ad uno sviluppo di energia rinnovabile di nuova generazione e ad una gestione ICT sempre più integrata con il sistema energetico. Una transizione energetica in questo senso è fondamentale per rafforzare la leadership tecnologica dell'Unione europea, ma soprattutto per rispondere ad una delle sfide più importanti a cui gli Stati membri devono far fronte, ovvero la creazione di posti di lavoro di qualità e per i giovani.

Νότης Μαριάς (ECR). - Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδιώξει τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής ενεργειακής ένωσης με ταυτόχρονη διαφοροποίηση των ενεργειακών πηγών της. Έτσι θα πρέπει να βοηθηθούν οι χώρες της Ένωσης, ώστε να εξαρτώνται λιγότερο από τις εισαγωγές ενέργειας.

Όμως, κύριε Šefčovič, δεν άκουσα τίποτα για στήριξη της Ελλάδας και της Κύπρου, προκειμένου να αξιοποιήσουν χωρίς εξωτερικές απειλές τα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου που βρίσκονται στην αποκλειστική τους οικονομική ζώνη. Διαφωνώ κάθετα με τη στρατηγική της Επιτροπής να περιορίσει την κυριαρχία των κρατών μελών σε σχέση με την άσκηση της ενεργειακής τους πολιτικής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναπτύξει τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ενώ οφείλει να πάψει να ανέχεται την ενεργειακή φτώχεια.

Στην Ελλάδα, λόγω της Τρόικας και των μνημονίων, πάνω από 300.000 νοικοκυριά δεν έχουν πρόσβαση στο ηλεκτρικό ρεύμα. Για τον λόγο αυτό, η νέα ελληνική κυβέρνηση οφείλει να προχωρήσει άμεσα στην επίλυση του ζητήματος αυτού και η Τρόικα, στην οποία συγκαταλέγεται και η Επιτροπή, να πάψει να προβάλλει εμπόδια στην άμεση και δωρεάν ηλεκτροδότηση αυτών των φτωχών νοικοκυριών, γιατί η Ελλάδα δεν αντέχει άλλη ενεργειακή φτώχεια.

2015. február 25., szerda

Ivan Jakovčić (ALDE). - Gospodine predsjedniče, treba nam sigurna, održiva, konkurentna i pristupačna energija. I zato nam treba energetska unija. Ono što bih htio u ovoj debati reći je skrenuti pažnju na ono što je potencijal Jadranskog mora i ono što je potencijal Balkana.

Naime, na Jadranskom moru, na otoku Krku planirana je već više desetljeća mogućnost izgradnje LNG terminala koji bi bio dobar i za Hrvatsku i za Sloveniju i za Češku i za Slovačku i za Austriju i za Mađarsku i za sjevernu Italiju. Razmislimo dobro da li taj projekt zaista zajedničkim europskim snagama, javnim i privatnim kapitalom, izgraditi.

Drugo, na Balkanu ima jako puno mogućnosti korištenja obnovljive hidroenergije, i to kako zemlje članice, a pogotovo zemlje koje su zemlje kandidatkinje ili potencijalni kandidati. Upozoravam na taj veliki resurs obnovljive energije na Balkanu.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL). - Señor Presidente, la energía es básica para el funcionamiento de cualquier sociedad y de su economía, y sobre todo en sociedades con tan alto grado de complejidad como las nuestras. Por este motivo, las políticas energéticas son determinantes a la hora de garantizar la soberanía de los pueblos.

Actualmente asistimos a un gran reto histórico al haber alcanzado el pico de extracciones de petróleo y estando próximos al del gas natural. La solución de la Unión Europea a estos problemas es la creación de un mercado común liberalizado, sin barreras legales ni físicas para que las grandes empresas energéticas sigan haciendo su negocio, quedando en manos privadas -con la colaboración de los reguladores estatales- el control casi exclusivo de algo tan vital, al mismo tiempo que en algunos países, por ejemplo en el Estado español, se avanza en regulaciones que impiden una producción distribuida y que los ciudadanos y ciudadanas aumenten su capacidad de autoabastecimiento energético. Y también sin dar solución a las situaciones de pobreza energética. Mientras, las políticas de ahorro energético, de descarbonización y de cambio a un modelo basado en las renovables siguen siendo demasiado tímidas o sencillamente ignoradas.

Davor Škrlec (Verts/ALE). - Gospodine predsjedniče, gospodine potpredsjedniče Šefčović, uložili ste puno truda i energije, i u kratkom vremenu donijeli važan dokument. To je dokument koji definira viziju nove Europske unije. Međutim, pred svima nama je još puno posla kako bismo tu viziju uspješno i proveli.

Puno je političkih izazova. Nabrojati ću samo nekoliko: dekarbonizacija energetike i gospodarstva, poticaj za regionalnu suradnju u jugoistočnoj Europi koja je još uvijek pod pritiskom povijesti i ratnih zbivanja, jeftinija energija za naše građane i gospodarstvo kao možda jedan od najvažnijih političkih izazova koji je pred nama u idućim godinama.

Na žalost, nitko danas nije spomenuo da se u dokumentu ističe problem dekarbonizacije transporta koji je također jedan od velikih konzumenata fosilnih goriva koje uvozima. Ulaganje u inovacije i nove tehnologije, *smart green, smart cities,* čak i jednom riječju cirkularna ekonomija.

Nadam se da ćete upravo u tom smjeru voditi realizaciju energetske unije i želim vam puno uspjeha u tome.

Barbara Kappel (NI). - Herr Präsident! Sehr geehrter Herr Vizepräsident der Kommission! Das heute vorgelegte Strategiepapier zur Europäischen Energieunion ist sicherlich ein Schritt in die richtige Richtung, ein Schritt in Richtung mehr Wettbewerbsfähigkeit Europas im globalen Kontext, ein Schritt in Richtung mehr Versorgungssicherheit Europas, ein Schritt in Richtung mehr Wirtschaftswachstum und folglich auch mehr Beschäftigung.

Es gibt jedoch einige Aspekte, die besonders hervorzuheben sind und die zu berücksichtigen ich Sie bitten möchte, und dazu zählen: der Ausbau strategischer Partnerschaften mit Drittländern, aber auch der Ausbau – ein nachhaltiger Ausbau – der strategischen Energiepartnerschaft mit Russland und die Intensivierung der regionalen Kooperation, insbesondere der Ausbau der europäischen Energieinfrastruktur, der Ausbau der europäischen Interkonnektoren – da haben wir das 10-%-Ziel, das ist noch lange nicht erreicht, da gilt es nachzuschärfen. Wir brauchen in Europa ein neues Marktdesign und wir brauchen die Kapazitätsmechanismen, die neu zu definieren sind.

Daneben bitte ich Sie, bei der CO2-Reduktion im Rahmen der Klimaziele 2030 und 2020 zu berücksichtigen, dass wir auch ein Reindustrialisierungsziel von 20 % haben – das muss Hand in Hand gehen. Beim Diversifizierungspaket ist der Südostkorridor, der Ausbau der Gasvorkommen vor Zypern besonders zu berücksichtigen, das ist bei uns besonders wichtig, ebenso FuE für Smart Grid, neue Speicherkapazitäten, und für die nationale Ebene gebe ich Ihnen mit: Bitte senken Sie oder sorgen Sie dafür, dass die Gebühren und Abgaben auf die Strompreise gesenkt werden. Der Großhandelspreis passt, der Einzelhandelspreis nicht, da kann man sehr viel tun. Ebenso gilt es, die erneuerbaren Energien an den Markt heranzuführen und das dritte Energiebinnenmarktpaket umzusetzen.

Milan Zver (PPE). - Varnost je pomembna vrednota v Evropski uniji. Ta je sicer ogrožena na različne načine, tako v vzhodnem delu Evrope ukrajinska kriza, kakor tudi terorizem, ampak dolgoročno je najpomembnejša ravno energetska varnost in zelo pomembno je, da Evropa končno vzpostavi tudi energetsko unijo.

Zato podpiram vse tiste kolege, ki so ravno poudarili ta varnostni vidik pri zagotavljanju energetske neodvisnosti.

Ve se, da prevelika odvisnost od Rusije ni dobra in da Putin ne bo nikoli kolebal, kadar bi poskušal z energijo doseči nek politični cilj, s tem pritiskom.

Zato je pred nami, pred Evropsko unijo, en pomemben imperativ, to je notranja in zunanja diverzifikacija energetskih virov. In nenazadnje, vzpostavljanje energetske unije je lepa priložnost tudi za vzpostavitev nizkoogljične družbe.

Michela Giuffrida (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, la crisi Ucraina, la crisi nel Medio Oriente dimostrano che l'Europa non può più aspettare per ridurre la dipendenza dai fornitori esterni.

A sessant'anni dalla Comunità economica del carbone e dell'acciaio siamo ancora importatori per metà del nostro fabbisogno, una dipendenza che ci spinge verso la recessione e che ci paralizza nella gestione delle instabilità politiche e geostrategiche, una schiavitù, in poche parole. Ben venga dunque un'unione che persegua la garanzia di costi accessibili, riduca le emissioni e sfrutti le nostre risorse. Perché le nostre risorse ci sono, su fonti alternative per cui va incentivata la ricerca e l'innovazione. Bisogna però incentivare anche le infrastrutture intelligenti con un nuovo target di reindustrializzazione che si avvalga di maggiori risorse anche, penso, ad esempio nell'ambito di Horizon 2020.

Ruža Tomašić (ECR). - Gospodine predsjedniče, podržavam ideju energetske unije jer će građanima pružiti veći izbor u opskrbi energentima i potaknuti konkurentnost te posljedično dovesti do pada cijena.

S geostrateškog stajališta unija je potrebna zbog smanjenja ovisnosti država članica o ruskim energentima kojima Moskva evidentno kupuje našu pasivnost kada je riječ o njihovoj agresivnoj politici prema susjedima. Međutim, držim kako ovakva unija ne smije ograničiti suverenitet država članica. One moraju biti slobodne odrediti kojim će energentima dati prednost na svom državnom teritoriju te s kojim će partnerima provoditi svoju politiku opskrbe.

Ovim putem također želim iskazati svoju punu potporu izgradnji LNG terminala na hrvatskom otoku Krku koji bi trebao postati okosnica budućeg zajedničkog energetskog tržišta za zemlje srednje Europe.

Franc Bogovič (PPE). - Energetska varnost je ena izmed ključnih varnosti, zato je ta paket energetske unije zelo pomemben. Veseli me, da ga dobivamo takoj za Junckerjevim paketom, kajti med tema dvema paketoma je potrebno zložiti celo vrsto sinergijskih učinkov.

Pri energetski uniji bomo morali biti zagotovo zelo aktivni pri učinkoviti rabi energije, hkrati ugotoviti na zahtevna vprašanja, kakšen delež obnovljivih virov sodi v energetski miks, da nam tudi ti obnovljivi viri ne vplivajo preveč na poslabšanje evropske konkurenčnosti.

2015. február 25., szerda

Ena izmed velikih težav, s katerimi se Evropa ukvarja, tako prebivalstvo kakor tudi industrija, je visoka cena energije. Zato bo pri vašem zahtevnem delu, gospod komisar, zelo potrebno, da boste resnično imeli dovolj politične modrosti, hkrati pa tudi vpliva, da odgovorimo na ključna vprašanja, vključno z vprašanjem o bodočnosti jedrske energije, kaj bo z objekti, ko bodo šli iz ukrepa, iz delovanja. Želim vam veliko uspeha na tem področju.

Martina Werner (S&D). - Herr Präsident! Sehr geehrter Herr Vizepräsident! Heute ist der Tag, auf den wir schon seit Ihrer Ernennung zum Vizepräsidenten gewartet haben. Wir als Sozialdemokraten freuen uns ganz besonders, dass die Energieunion das Vorzeigeprojekt der EU-Kommission ist und ganz oben auf der politischen Agenda steht. Herr Vizepräsident, das Konzept der Energieunion hat das Potenzial, sich zu einer europäischen Energiewende zu entwickeln. Und diese Chance müssen wir nutzen und dabei noch stärker als bisher auf die innenpolitischen Maßnahmen setzen. Das Strategiepapier konzentriert sich zu sehr auf die außenpolitischen Elemente und auf die Gaspolitik. Daher möchte ich noch einmal betonen: Die Energieunion darf nicht auf eine Russland- oder auf eine Gaspolitik reduziert werden.

Es ist entscheidend, dass wir uns vor allem darauf konzentrieren, was wir innerhalb Europas, innerhalb der EU erreichen können. Wir müssen noch ambitionierter, und ich betone: verbindlicher mit den entsprechenden finanziellen Mitteln auf die erneuerbaren Energien und auf Energieeffizienz setzen. Herr Vizepräsident, Sie haben keine einfache Aufgabe, aber Sie und Ihre Kollegen haben sich in der letzten Woche sehr engagiert gezeigt, und ich freue mich auf die Zusammenarbeit, danke.

Ангел Джамбазки (ECR). - Безспорно идеята за обща енергийна политика е полезна и трябва да бъде приложена. Мен обаче повече ме безпокои как ще бъдат представени интересите на държавите членки в тази обща енергийна политика. Давам ви следния пример: политическите крамоли, спорове и раздори около проекта „Южен поток“ оставиха българската икономика без този възможен ресурс и също така потенциално вероятно навредиха на икономиките на Румъния, на Хърватия, на Австрия и на други държави. Давам ви друг пример: потенциално полезната „зелена“ енергия в моята държава, в България, се превърна в причината да бъдат повишени много сметките за ток и да бъдат непоносими за обикновените хора. Затова, уважаеми г-н Комисар, тази енергийна политика, освен свързана с осигуряването на различни източници на енергия към Европа, трябва да гледа и към тези, които са потенциално възможни в самата Европа, като например развитието на ядрената енергетика, която за България, за моята държава е една от добрите възможности за сигурна и евтина енергия.

Dubravka Šuica (PPE). - Gospodine predsjedniče, želim pozdraviti lansiranje energetske unije nakon više od šezdeset godina od osnivanja Europske zajednice za ugljen i čelik.

Evo, danas imamo nešto novo i zaista je neophodna energetska unija jer je nedopustivo da neke zemlje, poput Rusije, koriste svoje energetske resurse kako bi vršili političku trgovinu s drugim zemljama, i mislim da je to jednostavno nedopustivo.

Činjenica je da većina energije u Europu dolazi izvan Europske unije, više od 55%. Isto tako, činjenica je da nam je infrastruktura zastarjela i zato je dobro da nam je energetska sigurnost visoko na dnevnom redu u Komisiji gospodina Junckera, i jako mi je drago da je plan investicija usvojen.

Također, s obzirom da dolazim iz Hrvatske, želim spomenuti da je LNG terminal koji će se, nadam se, graditi na otoku Krku, jedna dobra investicija koja će se uklopiti u Plan za investicije gospodina Junckera.

Dakle, pozdravljam energetsku uniju i još više pozdravljam izgradnju LNG terminala u Hrvatskoj.

Monika Flašíková Beňová (S&D) - Vážený pán komisár, chcem Vám zablahoželať k vynikajúcej stratégii pre energetickú Úniu, ktorú naozaj v Európskej únii veľmi súrne potrebujeme.

28 rozdielnych národných ekonomík ukazuje ako niečo nefunguje, keď to funguje, alebo keď sa snažia jednotlivé členské štáty všetko robiť len na tej báze svojej vlastnej krajiny a Váš projekt, ktorý ste predstavili, a ktorý, ako som si stihla z diskusie všimnúť, zožal veľký úspech v celom Európskom parlamente, je projektom, ktorý Európsku úniu posúva dopredu aj v oblasti energetiky.

Je veľká škoda, že až kríza na Ukrajine nám ukázala akým obrovským problémom môže byť pre nás energetická bezpečnosť v momente, keď sa Ruská federácia rozhodne zabrzdiť energetické dodávky do Európy, do jednotlivých členských štátov. Pre nás na Slovensku, ako aj v okolitých krajinách, je to dvojnásobne veľký problém.

Preto Vám chcem ešte raz zablahoželať a verím, že Komisia aj prostredníctvom Vás vytvorí tlak na členské štáty, aby čo najrýchlejšie implementovali tento veľmi dobrý plán. Ďakujem.

(Fine della procedura catch-the-eye)

Maroš Šefčovič, *Vice-President of the Commission***.** - Mr President, first I would really like to thank you for today's debate, but especially I would like to thank you for the previous consultations we had in the Committee on Industry, Research and Energy (ITRE), the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (ENVI), and in many of the bilaterals where you give us very valuable advice on how the Energy Union should be constructed.

Therefore, having listened to your comments, I can say that we very much have overlapping priorities when it comes to the Energy Union. I think that there was overwhelming support for our key priorities like guaranteeing the security of supply, working much more on the completion of the internal energy market, putting the energy-efficiency-first principle into real use, continuing our decarbonisation efforts and being very focused in what we do in research and innovation in the field of energy.

Some of you have been saying that, regarding the dimension of the security of supplies, we could do more. Of course we could, but I think, as you have read in our strategy, that we are taking the energy security issue to a higher level. Probably never before have you heard such ambitious language as regards the *ex ante* check of the compatibility of the intergovernmental agreements with the European *acquis*. Never before has the Commission dared to push for much more transparency when it comes to long-term gas contracts, and never before have we been so clear that we need to diversify not only the routes but also the sources of our energy. We have been trying to present it in the new holistic way, because we have linked it very much with other dimensions and we are very clear in stating that we do not have to import the energy we save. It means we are increasing our energy security.

Mr Eickhout and Mr Turmes have been very strong in underlining the importance of the efficiency-first principle, and I agree with them. I think that if you read our strategy in greater detail, you will see that we are not only doing lip service to this principle, we are making this principle operational. We are clearly describing how we are going to use it when we are discussing energy infrastructure projects and how we are going to link it with the funding for infrastructure projects in the future, and I think that we will see that in real life, this principle will be applied, and the Commission will be the first to support its full implementation.

I would say 90% of the honourable Members have been referring to the importance of infrastructure and infrastructure development, and I think they are right. We cannot have an internal energy market without proper infrastructure, without proper interconnections. I think that, also in the Commission, we agreed that we need to improve the governance of how we manage, how we follow up on our infrastructure projects, how we can make greater coherence in funding from different sources. We have projects of common interest, we have structural funds in the new Member States, we have the Connecting Europe Facility, and now, thanks to our President, we have the new Juncker investment plan, which of course would be key for this big investment, which must be channelled to cross-border infrastructure. We will ensure that we have a much better governance system making sure that the infrastructure interconnections are built on time, with the support of the citizens and the Member States, and they will make the free flow of energies in the European Union a reality.

I very much appreciate all of you who highlighted the issue of the energy poverty of vulnerable citizens in Europe, and again I think that for the first time we have devoted such an important part of the Energy Union strategy to this problem. We recognise that we have a problem with energy poverty, and we are also proposing how this should be tackled. We should increase the competition on the internal energy market, because it should drive the prices down. At the same time we have to have a special instrument which would help, via social means, the most vulnerable citizens to take care of the cost, because in the Europe of the 21st century we should not have such a high percentage of citizens who cannot afford to pay their energy bills.

I also would like to reassure Mr Liese and other honourable Members of this Parliament on governance. The Commission will launch dynamic and robust governance for the Energy Union, for our climate action and, as I said, also for our infrastructural build-up, and of course Parliament will be a key partner in this effort. If you study carefully our roadmap, our action plan and all the legislative proposals which are proposed there, it is very clear that they have to adopt it through the ordinary legislative procedure, where Parliament is, of course, a key partner as co-legislator.

If you will allow me to react also to some questions related to research and innovation. Mr Duncan was, apparently, reading one of the previous versions of the Energy Union communication, because in the final text I would say that this policy is very much focused: we are focusing on four very concrete areas of research and innovation. We want to remain the world leader in the next generation of renewable technologies, including storage – how to store the energy which is produced by the renewable sources. We want to remain leaders in this market. We want to help our cities to become smart, and we also want to focus our research on how to make our transport much more sustainable.

If you will allow me, I should like to conclude with some information on what the new Agency for the Coordination of Energy Regulators (ACER) should do. I think that when we are talking about completion of the internal energy market and about much more cross-border connection, it is very clear that this dimension of cross-border cooperation would be much more important than before. I think that it is very clear that we need to have the possibility to adopt many more decisions at European level. We want to do it within the framework of the current treaties; we believe that with increased powers for ACER and closer cooperation with the European transmission system operators for gas and electricity, we can achieve exactly this, and I think that this was the question proposed by Mr Kofod.

To conclude, I would like to thank you for your support, and I would highlight the comment made by Mr Buzek that the proposal is here: the strategy was adopted. What we need now is to use the political momentum to increase the political will in the European Union, in our Member States, to implement this strategy and to work on this together with the support of our citizens. In this case, with such strong ownership, I believe that we will succeed and we will see that the Energy Union is built at an appropriate pace and with appropriate enthusiasm and energy.

VORSITZ: MARTIN SCHULZ

Präsident

Der Präsident. - Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Petras Auštrevičius (ALDE), *in writing***.** – Today the Commission presented a new Energy Union Package. Energy Union was neglected for too long, leaving the EU with a highly unsatisfying and fragmented energy market overly dependent on states' regulation. Therefore, now the EU needs to speed up its work in order to become more energy independent and produce energy more efficiently and hence cheaply, simultaneously taking into account environmental standards. This can be done only by tackling the market and geopolitical security nexus, meaning that the energy sector should be considered as a part of the internal market with easy entry access, transparent rules and efficient connectivity working in full accordance with free-market principles. We have to keep a high level of advancement in creating a European Energy Union, especially taking into account a great need to ensure energy security as an integral part of the overall European Union security strategy.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu***.** – Sprendimas sukurti ES energetikos sąjungą yra neabejotinai vienas reikšmingiausių šio dešimtmečio įvykių. Tačiau tam, kad ši sąjunga taptų realiai veiksminga bei užtikrintų visos ES energetinį saugumą ir konkurencingumą, turės būti įgyvendinti ir tie sprendimai, dėl kurių iki šiol neretai pritrūkdavo politinės valios. Iš būsimosios sąjungos tikiuosi didesnio dėmesio ir palaikymo Baltijos regiono valstybėms, kurios neretai buvo paliktos vien tik savo ištekliais mažinti visišką energetinę priklausomybę nuo vienintelio išorės tiekėjo. Tikimės, kad Baltijos šalių sinchronizacija su kontinentinės Europos tinklais taps viena svarbiausių energetikos sąjungos sričių. Taip pat norime matyti reikšmingus pokyčius, kurie užtikrintų lygesnes konkurencines sąlygas su trečiosiomis šalimis bei didesnio ES energetikos reikalų įtraukimo į ES išorės politiką.

Ivo Belet (PPE), *schriftelijk***.** – Commissaris, collega's, 100% steun voor de voorstellen van de vicevoorzitter. Hoe sneller u ze vertaalt in wetgevende initiatieven, hoe beter. Een efficiënte Europese eengemaakte energiemarkt waarbij energie even vlot over de grenzen heen kan als goederen of diensten, een energie-unie met minder impact op het klimaat en die ons onafhankelijker maakt van aanvoer uit Rusland: het is van levensbelang voor Europa.

Prioriteit nr. 1: werk maken van meer en betere interconnecties tussen de nationale netwerken. Ook voor efficiënte investeringen in hernieuwbare energie is dat cruciaal. Energie uit zon, wind en waterkracht moeten we optimaal benutten waar die het meest voorhanden is en vervolgens efficiënt uitwisselen. Maar ook energie-efficiëntie is essentieel: energiewinst in bestaande gebouwen moet makkelijker worden door slimme financiering. Slimme financiering voor slimme gebouwen, laten we die modellen meteen uitrollen. En ook de CO2-uitstoot in het verkeer moet verder naar beneden. Met dit pakket legt de Commissie de lat hoog, terecht. Ze zal in dit Parlement een loyale bondgenoot vinden bij de snelle uitvoering.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu***.** – Sveikintina, kad Komisija parengė pasiūlymą dėl Energetikos sąjungos, kuri šiandien Europai yra labai reikalinga ir svarbi. Ši sąjunga yra svarbi tuo, kad energetikos sistemai vis primygtiniau keliamas uždavinys užtikrinti saugų, tvarų, nebrangų energijos tiekimą visiems piliečiams. Mūsų žmonėms, jų namų ūkiams ir įmonėms vis labiau rūpi, kad energija būtų įperkama, o jos kainos konkurencingos. Deja, bet ekonominės krizės metu išaugo ir energetinis skurdas, nes sąskaitos už šildymą, elektrą yra didžiulės ir ne visi žmonės pajėgūs jas apmokėti. Kitas Energetikos sąjungos prioritetas – per šios naujai sudarytos Komisijos kadenciją užbaigti kurti energijos vidaus rinką, t. y. visų pirma visiškai įgyvendinti esamus teisės aktus. Didėjanti konkurencija turėtų padėti sumažinti piliečių ir įmonių išlaidas, padidinti konkurencingumą ir paskatinti darbo vietų kūrimą bei ekonomikos augimą. Čia daug dėmesio turime skirti pažeidžiamų vartotojų poreikiams ir atsižvelgti į šiuos socialinius aspektus. Galiausiai norėčiau paminėti tai, jog Baltijos šalių situacija dėl visiškos integracijos į ES vidaus energetikos rinką yra specifiška, kadangi elektros tinklai yra valdomi trečiosios šalies (Rusijos) perdavimo sistemos operatoriaus. Taigi, svarbu užtikrinti valstybių narių sinchronizaciją su kontinentinės Europos tinklais. Tik tokiu būdu bus galima užtikrinti Baltijos valstybių integraciją į ES energetikos vidaus rinką.

Simona Bonafè (S&D), *per iscritto***.** – Le comunicazioni approvate questa mattina dalla Commissione e al centro del dibattito sull'unione energetica che stiamo svolgendo in Parlamento hanno un'importante rilevanza strategica.

Come ha ben detto il Commissario Šefčovič, per continuare a crescere il progetto europeo deve saldamente poggiare sui principi della fiducia e della solidarietà. Fino ad oggi le politiche energetiche sono state appannaggio degli Stati membri con i conseguenti ed evidenti problemi in termini di dipendenza, dispersione e insufficiente interconnessione. Ogni passo verso un mercato unico dell'energia rafforza la sicurezza degli approvvigionamenti e permette una politica comune più solida per l'ormai indispensabile transizione energetica verso un modello a bassa emissione di CO2.

Non vi è solo la necessità di ridurre la dipendenza dai paesi terzi, ma anche l'esigenza di dare certezza agli investimenti, leva fondamentale per raggiungere questa «epocale» trasformazione. Una transizione a tutto vantaggio di cittadini, aziende e ambiente. Oggi la Commissione ha delineato la sua visione, è ora importante passare quanto prima alla fase operativa. Sarà importante garantire che nel quadro strategico generale i progressi sull'efficienza energetica restino centrali, non solo nei trasporti e nelle costruzioni, ma anche nella fase della generazione.

Daniel Buda (PPE), *în scris***.** – Uniunea Energetică înseamnă resurse energetice comune, interconectarea rețelelor, consolidarea capacității de negociere a statelor membre și, nu în ultimul rând, scăderea dependenței de importuri. În prezent, piața europeană de energie este extrem de fragmentată, iar fragilitatea ei se reflectă în lipsa capacității de a răspunde provocărilor ce vin din exterior. Fie că vorbim de șantajul gazului rusesc sau de competiția neloială din partea producătorilor de panouri solare chinezi, UE trebuie să reacționeze prompt și pe o singură voce în fața acestor provocări. Subliniez importanța interconectărilor energetice transfrontaliere, ele au rolul de a aproviziona cu energie statele învecinate și sunt instrumente de răspuns în fața șantajului extern. Gazoductul Arad – Szeged cu o capacitate de pompare în dublu sens contribuie la asigurarea securității energetice la nivel regional. De asemenea, menționez faptul că Republica Moldova și-a luat angajamentul de a adera la valorile europene, dar dependența sa de gazul rusesc îi pune piedici în acest demers. Din păcate, gazoductul Iași – Ungheni, inaugurat anul trecut, nu a fost dat în utilizare din cauza obstacolelor birocratice ridicate de Rusia. Terminalele mobile de delichefiere sunt veritabile arme geostrategice. Se impune de urgență efectuarea de investiții în acest sens, care vor asigura independența energetică pe piețele Uniunii.

2015. február 25., szerda

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Salut adoptarea Strategiei privind uniunea energetică care va contribui la integrarea celor 28 de piețe ale energiei într-una singură. Consider că această strategie va permite accesul mai bun la instrumente de finanțare pentru eficiență energetică în domeniul clădirilor și transporturilor și va ajuta actorii locali pentru punerea în aplicare a programului orașe inteligente. O funcționare mai eficientă a pieței la nivel european va fi benefică pentru toți consumatorii. Sperăm ca prin îndepărtarea barierelor, Agenția europeană în domeniu va putea coopera mai bine cu statele membre în vederea menținerii unor prețuri și taxe la un nivel convenabil, accesibil și competitiv pentru toți cetățenii europeni. Energia ar trebui să fie sigură și durabilă, caracterizată de un nivel mai ridicat de concurență și libertate de alegere pentru fiecare consumator.

Michel Dantin (PPE), *par écrit.* –Je tiens à apporter mon soutien entier aux nouvelles initiatives de la Commission européenne visant à faire du projet d'Union de l'énergie une réalité. Je suis convaincu que l'enjeu énergétique est une chance pour l'Union européenne. L'énergie constitue un sujet primordial pour les citoyens européens et ce projet permettra à l'Union européenne de développer une véritable politique énergétique plus coordonnée et efficace qui répondra aux défis de la sécurité énergétique, de la compétitivité de nos entreprises, de la précarité énergétique subie par des milliers de nos concitoyens et enfin du passage progressif à une économie à bas carbone. Je me réjouis tout particulièrement que la Commission souhaite avancer sur le sujet de l'efficacité énergétique et des interconnexions au sein du marché intérieur et qu'elle s'engage à développer une stratégie en faveur de la recherche et l'innovation. Néanmoins, tout ne dépend pas des institutions européennes, il faudra que les États membres appliquent correctement les règles existantes ainsi que celles que nous voterons dans les prochains mois.

Norbert Erdős (PPE), *írásban.* – A Bizottság a mai napon közleményt bocsátott ki egyrészt az energiaunió megvalósításáról, másrészt a globális éghajlatváltozás kezelésének uniós tervéről. Egyetértek az európai energiahálózatok (főleg a gáz- és a villanyvezetékek) lehető legnagyobb mértékű összekapcsolásának az ösztönzésével. Számos tagállam súlyos energiafüggőségben áll egyes harmadik országoktól, amely jelentősen leszűkíti a mozgásterüket az energiabeszerzések során. Egy ország függetlensége nagymértékben függ az energiafüggősége alakulásától, ezért az energiabeszerzések diverzifikációja minden uniós tagállam alapvető érdeke kell, hogy legyen.

A lényeg az, hogy az EU jelentős támogatásokat tudjon nyújtani az energiahálózatok összekapcsolására. Nem jó jel, hogy az ún. Juncker-beruházási csomag finanszírozására a Bizottság pont a fenti célkitűzés megvalósítását finanszírozó Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz költségvetéséből csoportosítana át egy jelentősebb összeget. Másrészt üdvözlöm, hogy a közlemény kiemelt célkitűzésként jelöli meg az energiahatékonyság fejlesztését és a megújuló energiatermelésre való áttérés erőteljes ösztönzését. A Bizottság azonban tartózkodjon minden olyan lépéstől, amely a megújuló energiák felhasználását akadályozza. Ne korlátozzuk például a biomassza alapanyagát adó hasznos fafajták telepítését, a terméshozamtöbbletből előállított elsőgenerációs bioetanol előállítását vagy az égéshatékony biomasszakazánok támogatását.

Végül nem értek egyet a mezőgazdaságnak az üvegházgázkibocsátás-csökkentési célkitűzés hatálya alá történő jelentős bevonásával. Az agrárium a kibocsátások mindössze 10%-áért felel, azonban egy jelentős kibocsátáscsökkentés – különösen az ammóniát és a metánt illetően – az európai állattenyésztés összeomlását és a növénytermesztés visszaszorulását eredményezné.

Eugen Freund (S&D), *schriftlich.* – Die Europäische Union steht im Energiebereich vor enormen Herausforderungen. Einerseits müssen wir im Sinne der Versorgungssicherheit unsere Energiequellen diversifizieren. Andererseits braucht es einen starken Energiebinnenmarkt, basierend auf dem Verbund der Stromnetze, und das deutliche Bekenntnis zur Förderung erneuerbarer Energien. Es steht außer Frage, dass Europa unabhängiger von russischem Gas werden und zusätzlich auf Lieferbeziehungen mit anderen Ländern setzen muss. Hier kann man durchaus die zur Verfügung stehenden außenpolitischen Instrumente nutzen. Wir müssen die Energieimporte drastisch reduzieren. Das Geld, das wir jährlich dafür aufwenden, könnte effizienter in den Ausbau der erneuerbaren Energien investiert werden – denn mit der Schaffung von nachhaltigen umweltfreundlichen Arbeitsplätzen kurbeln wir auch gleichzeitig die Wirtschaft an.

Trotzdem fehlt im Strategiepapier für eine Energieunion eine klare Absage an die Atomenergie. Auf dem Weg zu einer nachhaltigen Energieunion spielen innereuropäisch viele Bereiche zusammen. Dazu zähle ich die Umsetzung bereits bestehender Gesetzgebungen durch die Mitgliedsstaaten im Bereich der Energieeffizienz und vor allem eine deutliche und ernst gemeinte Absage an Atomenergie.

Dies sind die Eckpfeiler einer nachhaltigen europäischen Energiepolitik. Unser Ziel ist es immerhin, in Paris einen progressiven Beitrag zu einem neuen weltweiten Klimaabkommen zu tätigen. Schließlich gilt es, die Erderwärmung aufzuhalten, und mit entsprechendem Weitblick wird dies möglich sein.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto***.** – La definizione di politiche ambiziose in materia energetica, industriale ed ambientale è forse la principale priorità di azione dell'Unione europea per i prossimi anni.

La crisi economica ci impone di procedere con ancora maggiore rapidità e coraggio verso standard qualitativi alti, ispirati agli obiettivi dell'innovazione e della sostenibilità. È per questo che il gruppo S&D ha accolto con estrema soddisfazione due importanti voti portati a compimento ieri presso la commissione ambiente, relativamente al mercato di stabilità delle riserve di emissione e della riforma dei biocarburanti. Si tratta di provvedimenti cruciali, che completano il quadro politico e normativo che la proposta di un'unione dell'energia della Commissione europea ambisce a definire.

Speriamo, signor Commissario, che la risposta degli Stati membri sia ora altrettanto lungimirante: l'Europa ha bisogno di un approccio coerente e orientato al futuro, ed auspico che a partire dal confronto con il Parlamento che Lei ha instaurato in queste prime settimane di mandato scaturiscano riforme importanti per l'economia reale e per la sostenibilità ambientale.

Adam Gierek (S&D), *na piśmie***.** – Aktualny proces zarządzania energią w UE jest zły i chaotyczny, zdominowany przez priorytet klimatyczny. To jednostronne podejście uderza w bezpieczeństwo energetyczne niektórych unijnych państw, m. in. Polski, a także grozi im ubóstwem energetycznym. Potrzebne jest przewartościowanie polityki energetycznej i oddzielenie przesadnej, słabo udokumentowanej naukowo, tzw. europejskiej polityki klimatycznej od realnej polityki energetycznej. Lobbowanie dotychczasowej polityki klimatyczno-energetycznej wynika z gospodarczych interesów niektórych krajów członkowskich oraz wielkich ponadnarodowych korporacji gazowych i finansowych walczących z węglem. Unia energetyczna winna doprowadzić do rewizji dotychczasowego pakietu klimatyczno-energetycznego, który w obecnej formie wywołuje nieuczciwą konkurencję gospodarczą pomiędzy krajami członkowskimi. Priorytetem unii energetycznej powinno być bezpieczeństwo energetyczne, walka z ubóstwem, solidarność i przejrzystość w negocjowaniu cen gazu i innych rodzajów energii zakupywanych w krajach trzecich, sprzyjanie wykorzystywaniu lokalnych źródeł energii, w tym węgla. Dekarbonizacja winna być oparta na wzroście efektywności energetycznej procesów konwersji oraz efektywności końcowej, a nie na administracyjnie narzucanych wskaźnikach redukcji oraz niefunkcjonalnym unijnym systemie ETS.

Neena Gill (S&D), *in writing***.** – Any construction is as strong as the foundations it is built on. That is why any efforts on developing an Energy Union need to start by modernising and upgrading our energy networks. Second, a successful Energy Union is one that benefits our citizens. This means we need to commit to ensuring employment in the energy sector, increasing transparency on energy bills and tackling fuel poverty. It is unacceptable that in 2015 between 50 and 125 million EU citizens suffer from energy poverty, meaning they are unable to access a basic level of energy services in their homes. Putting the interests of people first also means that we need to prioritise enhancing renewable energy, energy efficiency and a decarbonised economy. Despite the fact that some politicians on the right, including in the UK, still chose to ignore the scientific consensus that exists among 97% of the world's leading climate scientists, climate change is not open to discussion. In my country, 70% of people want us to do more to tackle global warming. I urge the Commission to be guided by their voices and make the Energy Union a key tool to achieve step-change in the run-up to the Paris summit.

Sylvie Goddyn (NI), *par écrit***.** – La stratégie pour une Union de l'énergie «résiliente», permettant de résister à des difficultés d'approvisionnement ou à des variations de prix importantes, cache des intentions peu avouables. On peut craindre par exemple que l'intervention de l'Union européenne dans l'interconnexion des réseaux se traduise par une baisse de la production énergétique, chaque État comptant sur son voisin pour produire à sa place. C'est ce que fait l'Allemagne depuis qu'elle a abandonné le nucléaire au profit des énergies renouvelables. En guise d'énergies renouvelables, l'Allemagne importe ainsi de l'énergie nucléaire produite chez ses voisins, grâce à l'interconnexion des réseaux électriques. Dans le même sens, la volonté de l'Union européenne de lutter contre le changement climatique pèse sur notre croissance, car elle impose des contraintes financières lourdes à nos propres industries, pendant que nos concurrents internationaux se frottent les mains. Enfin, en empêchant la Russie de construire de nouveaux gazoducs, comme ce fut le cas dernièrement pour South Stream, l'Union européenne empêche la diversification des voies d'approvisionnement en gaz de l'Europe. Au final, c'est le nœud du problème: l'Union énergétique, projet vertueux en apparence, n'a pas d'autre but que de prolonger un conflit absurde contre la Russie, au seul profit des États-Unis.

2015. február 25., szerda

Anja Hazekamp (GUE/NGL), *schriftelijk***.** – De strategie voor de energie-unie biedt een uitgesproken kans om ons langzaam wegkwijnende klimaatbeleid weer ambitieus te maken. De Commissie spreekt van leiderschap en ambitie, maar keer op keer blijkt de industriële lobby deze ambitie weer te beteugelen, met een laf klimaatbeleid tot gevolg. De Commissie streeft naar meer diversificatie van energiebronnen, maar we kunnen nu al voorspellen dat dit resulteert in meer van hetzelfde. Momenteel zijn er in Europa massale burgerbewegingen tegen schaliegas, maar de Commissie spoort lidstaten middels het investeringsplan van Juncker (EFSI) aan om miljarden te investeren in olie- en gasinfrastructuren, inclusief schaliegas.

Heeft de Commissie ook rekening gehouden met de mensen in Groningen, die dagelijks moeten leven met de gevolgen van aardbevingen veroorzaakt door gaswinning? Zij weten nooit wanneer de volgende beving komt, hoe zwaar deze is en of hun beschadigde woningen deze doorstaat. Hun veiligheid is ondergeschikt aan gas en geld. Kan de Commissie aan de Groningers uitleggen dat hun misère nodig is voor het voltooien van de Europese energie-unie? Stap toch af van fossiele brandstoffen en pak klimaatsverandering eindelijk eens ambitieus aan. We moeten inzetten op zelfvoorzienende, hernieuwbare energiebronnen in plaats van fossiele of nucleaire. Voor ieder ander plan is het nu te laat!

Krzysztof Hetman (PPE), *na piśmie***.** –Ogłoszony dziś przez Komisję Europejską projekt unii energetycznej to w moim przekonaniu jeden z kamieni milowych na drodze do integracji europejskiej. Szczególnie w obliczu obecnej sytuacji geopolitycznej, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego oraz dywersyfikacja źródeł i dostaw energii mają fundamentalne znaczenie. Sytuacja, w której aż 6 państw członkowskich jest w pełni zależnych gazowo od jednego dostawcy, zaś aż 12 państw nie spełnia minimalnych wymogów w zakresie połączeń wzajemnych, jest niepokojąca i wymaga podjęcia zdecydowanych działań. Cieszę się zatem, że w projekcie unii energetycznej Komisja Europejska przychylnie odnosi się do wydobycia gazu łupkowego. Za ważną uważam też zapowiedź powstania strategii dotyczącej zakupów gazu LNG. Przed nami jeszcze wiele pracy na drodze do integracji 28 rynków energii w jedną unię energetyczną. Potrzebna jest zatem pełna determinacja zarówno po stronie Parlamentu Europejskiego, jak i Komisji Europejskiej i Rady, aby ten cel osiągnąć możliwie jak najszybciej.

Филиз Хюсменова (ALDE), *в писмена форма***.** – Необходимостта от ефективна енергийна стратегия, чрез която да бъде изграден Общият енергиен съюз, днес е по-видна от всякога. За да преодолеем съществуващата прекомерна зависимост от външни енергийни доставчици и налаганите от тях високи цени, ние се нуждаем от устойчива единна европейска енергийна система и функциониращ вътрешен енергиен пазар. Ключът към енергийната сигурност е именно преодоляването на съществуващата пазарна раздробеност, развиването на общ действащ енергиен пазар и обширно сътрудничество на местно, регионално и европейско ниво. За целта ние трябва да концентрираме усилията си в разработване на стандарти за инвестиции в областта на енергетиката, в поощряване подобряването на енергийната инфраструктура и използването на възобновяеми източници на енергия, в подобряването на енергийната ефективност чрез намаляване на консумацията на енергия, в справяне с проблемите, свързани с енергийния пренос, както и в премахването на регулираното ценообразуване, което ограничава потребителите свободно да договарят цените с доставчиците си. При все това, вярвам, че акцентът в усилията ни трябва да е насочен също така и към защитата на правата на потребителите, преодоляването на енергийната бедност и осигуряването на отворен и конкурентоспособен пазар в полза на малките и средните предприятия, тъй като именно те са гръбнака на европейската икономика.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *kirjallinen***.** – Komission tiedonanto energiaunionista on ajankohtainen ja puuttuu erittäin tärkeään asiaan. Tilannetta ei muuta se, että tällä hetkellä energian hinta on alhainen ja monet kannustimet uusiutuvan energian tuotannolle toimivat huonosti. Komission kuvaamat ongelmat ovat aitoja ja vakavia.

Energiaunioni on mahdollisuus saada enemmän irti jäsenmaiden hyvin erilaisista energiantuotantojärjestelmistä, korjata päästökauppajärjestelmän ongelmia, karsia tehottomuuksia ja lisätä energiatehokkuutta, vähentää eurooppalaisten riippuvuutta tuontienergiasta sekä ylipäätään yhteensovittaa EU:n energia- ja ilmastopolitiikka johdonmukaiseksi. Tausta-ajatukset ovat hyvin kauniita. Vasta konkreettiset toimet kuitenkin näyttävät, mitä käytännössä tapahtuu.

Energiantuotantoon ja käyttöön liittyvät asiat ovat kansallisesti hyvin herkkiä, eikä jäsenmaiden suhtautumista voi muuttaa pelkällä julistuksella. Esimerkiksi tuontienergiariippuvuuden vähentämiseksi tarvittavat toimet eri jäsenmaissa ovat hyvin erilaisia. Joissakin jäsenmaissa uusiutuvan energian tuotanto on jo laajamittaisesti mahdollista ja hyvin säänneltyä. Toiset ovat infrastruktuuriltaan kiinni tuontienergiassa vielä pitkään.

Energiaunionin onnistumista tullaan tulevina vuosina mittaamaan toteutettujen konkreettisten toimien määrällä ja laadulla. Suurten ajatusten toteuttaminen koko unionin alueella vaatii aina suurta luottamusta siihen, että kaikki osapuolet hyötyvät tasapuolisesti. Mikäli luottamusta ei ole, tai sitä ei saada rakennettua, koko energiaunioni haihtuu savuna ilmaan.

Benedek Jávor (Verts/ALE), *írásban***.** – Az energiaunió az EU egyik legfontosabb jelenlegi programja: egyszerre van benne jelen az integráció erősítése, a szolidaritás, a versenyképességre és fenntarthatóságra törekvés, valamint az önrendelkezés szándéka. Ezért sajnáljuk, hogy Magyarország – kiemelten érintett tagállamként – nem a zászlóvivője, hanem inkább a zátonyra futtatója az energetikai kooperációnak. Az energiaunió célja Európa külső energiafüggőségének csökkentése, az energiabiztonság növelése, az Oroszországgal szembeni kiszolgáltatottság mérséklése. Nézzük, mennyire illeszkednek a magyar kormány lépései ezekhez a szándékokhoz. A kormány titkos szerződéseket kötött Oroszországgal egy orosz technológiájú, orosz hitelből felépülő, az üzemanyagellátás és a hulladékkezelés terén is Oroszországra támaszkodó atomerőmű felépítéséről.

Orbán megállapodott Putyinnal a hosszú távú gázszerződés meghosszabbításáról, miközben még érvényes az Európai Tanács tavaly márciusi döntése arról, hogy a tagállamok vezetői nem szerveznek kétoldalú találkozókat az orosz vezetéssel. Az utóbbi években magas áron visszavásárolt gáztároló kapacitásainak egy részét bérbeadta a Gazpromnak. Így a kormány önként lemondott arról, hogy a Gazprom mindenkori ár- és ellátási politikájától függetlenítse magát. Orbán Viktor a Bizottságot kikerülve egyeztetett Putyinnal és a török miniszterelnökkel a Déli Áramlatot kiváltó orosz gázvezeték nyomvonaláról. A magyar kormány lépései nem az energiauniót, hanem a kiszolgáltatottság tartósítását szolgálják. Ha az Uniónak nincsenek eszközei a közös döntések végrehajtásának kikényszerítésére, akkor a Putyinnal kollaborálók miatt az energiaunió csak álom marad.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *na piśmie***.** – Szanowni Państwo! Wydarzenia na Ukrainie, w Syrii i Libii uwidoczniły problem bezpieczeństwa energetycznego Unii. Od lat wskazuje się na zagrożenia wynikające z faktu, iż państwa członkowskie kupują większość surowców energetycznych u dostawców zewnętrznych, ale niewiele zrobiono, aby je wyeliminować. Dlatego też należy docenić, że nowa Komisja Europejska tak szybko przystąpiła do budowania unii energetycznej w ramach Unii Europejskiej. Cieszę się, że przygotowując swój plan, oparła się ona na koncepcji zaprezentowanej w zeszłym roku przez obecnego przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska.

Chciałabym zwrócić jednak uwagę na dwie istotne kwestie. Po pierwsze, Komisja zamierza dopiero ocenić opcje wspólnych zakupów surowców energetycznych. Biorąc pod uwagę, iż rozwiązanie takie miałoby być dostępne jedynie w czasie kryzysu energetycznego na zasadzie dobrowolności dla firm uzależnionych od jednego dostawcy i dodatkowo kontrolowane co do zgodności z zasadami WTO, nie rozumiem, dlaczego takie rozwiązanie nie zostało już zaproponowane.

Po drugie, jeden z filarów unii energetycznej, czyli dekarbonizacja unijnego koszyka energetycznego nie może oznaczać walki z węglem, a jedynie walkę z emisją gazów cieplarnianych. Musimy bowiem pamiętać, że część państw członkowskich jeszcze przez jakiś czas będzie opierała swoją politykę energetyczną na własnych zasobach węgla. Działania zmierzające do wyeliminowania tego surowca doprowadzą do załamania ich gospodarki, a tym samym sprowadzą kolejne problemy ekonomiczne na Unię.

Tunne Kelam (PPE), *in writing***.** – The European Parliament has called for an integrated single energy market for several years. The Council's deadline for the completion of the internal energy market was set for the end of 2014. In the new international situation the security of the EU is directly threatened. Any further delay is bound to undermine Europe's internal and external stability. Continued existence within the EU of isolated energy islands depending on supplies from third countries will make the union vulnerable to external economic blackmail. One of the core issues for the future will be offering consumers more diversity and choices. Energy poverty needs to be addressed adequately. The focus has to shift onto reduced and energy-efficient consumption, including investing in zero-energy buildings. Consumers must have clear and real-time information on their energy consumption and costs, and on energy-saving possibilities. The Energy Union has to specifically address the micro-producers. More and more private individuals produce their own energy, using solar panels and air-earth pumps. The immediate task is to accommodate both EU and national regulations in a flexible way to fit their specific needs, reducing regulatory burdens and guaranteeing them a natural space in the energy market where they are often regarded by big producers as a nuisance. The goal is to make consumers more independent from major energy grids.

2015. február 25., szerda

Zbigniew Kuźmiuk (ECR), *na piśmie***.** – W sprawie zasadniczego postulatu wspólnych zakupów gazu w komunikacie Komisji zawarto zapis, że „Komisja Europejska oceni opcje dobrowolnego agregowania zapotrzebowania w celu wspólnych zakupów gazu w czasie kryzysu dla państw zależnych od jednego dostawcy". Dobrowolne wspólne zakupy gazu już dziś są w UE dozwolone, więc propozycja Komisji niczego nowego nie zawiera. W zakresie rozwoju infrastruktury w komunikacie mamy w zasadzie powtórzenie istniejących już w UE mechanizmów wspierania tego rodzaju inwestycji i mgliste propozycje dotyczące tworzenia tzw. korytarza południowego dostaw gazu, co jest szczególnie niepokojące po porzuceniu przez UE projektu Nabucco. Jeżeli chodzi o wsparcie dla wykorzystania własnych zasobów energetycznych, w komunikacie znalazł się zapis o takim wsparciu, ale tylko w odniesieniu do energii odnawialnej, natomiast Polsce chodzi o węgiel i gaz łupkowy. Najwięcej w komunikacie jest o polityce klimatycznej, i to w wersji zaostrzonej. Ambitna polityka klimatyczna polegająca na głębokiej dekarbonizacji gospodarek poszczególnych krajów UE, forsowanie energetyki odnawialnej znacznie droższej od konwencjonalnej, to główne zamierzenia strategiczne UE zapisane w komunikacie. Niestety realizacja tych propozycji uderzy wprost w polską gospodarkę i społeczeństwo, powiększając nasze uzależnienie od importowanego gazu, ale także znacząco podnosząc ceny energii elektrycznej i cieplnej. Taki kształt unii energetycznej proponowany przez Komisję polscy posłowie we frakcji ECR zdecydowanie odrzucają.

Gabrielius Landsbergis (PPE), *in writing***.** – I support strongly the creation of the resilient and robust Energy Union, which will provide for secure, sustainable, competitive, affordable energy for every European. Member States' vulnerabilities, such as dependency on third-country suppliers and lack of interconnections with the EU networks, affect also the EU as a whole, and many of them were addressed with the Third Energy Package as well as moving forward on infrastructure projects reflecting the European priority. However, we are still on the way to attaining goals set at the highest EU level and, with fading hopes of building a civilised relationship with our biggest supplier of energy, Russia, it becomes clear that we need enhanced commitment, coordination and trust among the Member States – a true Energy Union. Among the things to be done are creating a transparency mechanism and ensuring the synchronisation of Member States' electricity networks with the EU. We also should take into account our closest neighbours, as the developments there affect the EU. I hope this European project will match the ambition and success of the projects that lay at the foundations of the European Union we know today.

Светослав Христов Малинов (PPE), *в писмена форма***.** – Приветствам представената днес от вицепрезидента Шефчович стратегическа рамка за енергиен съюз. Първите гласове за необходимостта от такъв съюз се чуха още през миналата година, а впоследствие реализирането му залегна като основен приоритет на Комисията „Юнкер". Аналогията, която се налага, е за решение от такова значение за Европейския съюз, каквото има създаването на Европейската общност за въглища и стомана. Нещо повече, говори се за петата европейска свобода – тази на свободното движение на енергия.

Днес пред себе си имаме един амбициозен проект, чиято крайна цел е енергийна независимост, достъпни цени на електроенергията и конкурентна икономика в рамките на ЕС. На фона на така заложените цели, със съжаление отбелязвам, че България е изрично упомената като една от шестте страни в Европа, изцяло зависими от един-единствен доставчик, следователно и много по-уязвима. Достатъчно е да си припомним спирането на газовите доставки от Русия през 2009 г., когато българската икономика загуби над 250 млн. евро. Именно в България станахме свидетели на груб опит за заобикаляне на европейските правила под руска диктовка – този за изграждането на „Южен поток", в нарушение на разпоредбите на Третия енергиен пакет. Надявам се страните членки да намерят пътя към повече солидарност в енергийната си политика, а от тук – и към повече обща сигурност.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne* – V zime 2009 nás zasiahli prerušenia dodávok plynu z Ruska. Odvtedy sme pre posilnenie energetickej bezpečnosti EÚ urobili veľa. Máme dostatočné zásoby ropy a ropných produktov v zásobníkoch. To priaznivo vplýva aj na zmiernenie cenových výkyvov.

V oblasti elektrickej energie potrebujeme zabezpečiť plynulé dodávky a diverzifikáciu technológií, predovšetkým v oblasti obnoviteľných zdrojov energií, lebo práve táto oblasť prinesie z dodávateľskej perspektívy zlepšenie bezpečnosti. Prechod z fosílnych zdrojov na obnoviteľné, ako aj zmena škály zdrojov energií, menovite rast veternej a solárnej energie, spolu s budovaním vnútorného trhu s elektrickou energiou si vyžaduje významné investície do prebudovania systému prepojenia Európy.

Znižovanie dopytu po energii je jedným z najúčinnejším nástrojov na úspory a na znižovanie vonkajšej energetickej závislosti. Budovy predstavujú 40 % spotreby energie v EÚ (a 1/3 zemného plynu). Modernizácia a zateplenie budov dokážu znížiť túto spotrebu o 50 až 75 %.

Pri obnoviteľných zdrojoch náklady takejto výroby budú klesať. Musíme vybudovať inteligentné siete a vyriešiť uskladňovanie energie. Náklady na energiu z klasických fosílnych palív budú rásť, lebo ťažba bude stále náročnejšia a drahšia. EÚ bude financovať energetický výskum a inovácie, čo je ďalší zdroj budúcich úspor.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing***.** – I welcome the Commission proposal for an Energy Union Framework Strategy, which is the right way forward towards the creation of an energy-independent Europe. Efficient solutions in reducing energy dependency, securing energy supply, whilst at the same time reducing energy prices and energy poverty for our citizens, are crucial for the future of Europe. Energy markets are increasingly interlinked across the Union. Europe can no longer afford to look at energy security and energy poverty as a purely national or local problem for individual Member States. Europe, urgently, needs to find interstate, interoperable solutions supported by strong policies to implement a fully functioning, interconnected and integrated internal energy market. It is always about timing and I think that now is the right moment. Therefore the Commission and Member States should grasp the momentum and implement a strong Energy Union security strategy. We need a strong strategy to reinforce cross-border solidarity and cooperation not only among the different Member States, but as well among the remote areas and islands, which are very often isolated from the European gas and electricity networks. A strategy that will improve the infrastructure investments and security of supply, prevent the energy supply shortages and focus on a new and better interconnected infrastructure between the South and West Mediterranean.

Alessia Maria Mosca (S&D), *per iscritto***.** – Degli obiettivi che questa legislatura si è data, la realizzazione dell'Unione energetica è, al tempo stesso, tra i più complessi e tra i più necessari. Un obiettivo che comprende in sé numerosi altri traguardi, come la sicurezza e l'efficienza energetica e lo sviluppo di fonti alternative e che, tra l'altro, si configura anche come uno strumento molto potente per la piena realizzazione dell'enorme potenziale del mercato unico.

In modo particolare, date le recenti instabilità sul piano geopolitico, diventa quanto mai prioritario, da una parte, assicurare un'indipendenza dalle onerose importazioni energetiche e, dall'altra, investire sull'efficienza energetica per evitare sprechi. Quest'ultimo investimento, per certo oneroso, troverebbe come contropartita un aumento dei posti di lavoro (in particolare nel settore edilizio) e una conseguente spinta generale all'economia europea. Occorre un piano ambizioso, che coinvolga un investimento sul settore di ricerca e sviluppo, sul digitale, sulle nuove tecnologie, un diverso piano industriale e, alla base, il rafforzamento di un legame di fiducia e solidarietà tra gli Stati membri. O l'Unione energetica viene attuata con questa prospettiva di ampio respiro oppure difficilmente potrà produrre i risultati sperati.

Victor Negrescu (S&D), *în scris***.** – Cadrul strategic pentru uniunea energetică deschide dezbaterea despre întărirea solidarității între statele membre în ceea ce privește politica energetică. Această inițiativă lăudabilă, susținută de comisarul social democrat pentru uniunea energetică, Maroš Šefčovič, scoate încă o dată în evidență nevoia unui cadru de referință comun nu doar în materie de prețuri și costuri, ci și în ceea ce înseamnă colaborarea cu furnizorii sau țările producătoare de resurse energetice. Mai mult ca oricând, în fața provocărilor generate de contextul actual din zona Golfului sau din Estul Europei, este nevoie ca statele membre să acționeze unitar inclusiv în materie de negociere a prețurilor energiei importate. Doar așa putem asigura o adevărată coeziune în interiorul Uniunii și evita ca anumite state, precum România sau Polonia, să fie expuse unor riscuri financiare sau energetice suplimentare. În consecință, dezbaterile despre Uniunea Energetică scot în evidență și nevoia unei politici energetice care să protejeze consumatorii cei mai defavorizați sau cu venituri medii sau scăzute în comparație cu media europeană. Este nevoie ca politicile europene în materie de energie să nu genereze noi inegalități, iar anumite categorii să se simtă astfel și mai excluse.

Marijana Petir (PPE),*napisan*. Pozdravljam novu inicijativu Komisije koja prepoznaje da je sada pravi trenutak za djelovanje na polju energetske budućnosti Europske Unije jer smo suočeni sa energetskim siromaštvom i velik dio građana ne može si platiti račune.

Ne treba nas zavarati postojeća situacija niske cijene fosilnih goriva jer je Europa sada ovisnik o uvozu energenata. Stoga naš cilj treba biti ulaganje u tehnologije sutrašnjice koje će nam pružiti energetsku neovisnost iz čistih i obnovljivih izvora energije.

2015. február 25., szerda

Ako zaista želimo ispuniti ciljeve iz energetske i klimatske strategije za 2020. i 2030. godinu jasno je da ne možemo dopustiti da se opet gledaju kratkoročni interesi naftne industrije, već moramo napraviti čvrst korak prema korištenju obnovljivih izvora energije što je preduvjet održivog razvoja.

Smatram da su dimenzije koje se tiču energetske učinkovitosti, smanjenja emisija ugljičnog dioksida te istraživanja i inovacija posebno bitne, a Europa danas zaostaje u primjeni i istraživanju novih energetskih tehnologija. Projekt energetske unije mora dovesti do zaokreta politike ulaganja i jedinstvenog stava o zajedničkoj strategiji budućeg razvoja.

Raduje me projekcija budućnosti energetske unije kao sustava u kojemu će svi naši građani kroz korištenje čiste energije te pametnih sustava distribucije i potrošnje postati globalni predvodnici na putu očuvanja života na planeti te održivog razvoja.

Tonino Picula (S&D), *napisan***.** – Gospodine povjereniče, čestitam i pozdravljam strategiju o uspostavi energetske unije i slobodnom prijenosu energije kao zajedničkog dobra. Koordiniran i koherentan pristup na razini Unije omogućit će lakše i brže ostvarenje zajedničkih, opravdano ambicioznih energetskih ciljeva. Tijekom procesa treba uzeti u obzir i okolnosti u zemljama članicama, njihov potencijal da provedu potrebne reforme, i pružati im potrebnu podršku.

O energetskoj uniji možemo raspravljati u mnogobrojnim kontekstima; energetske neovisnosti, diverzifikacije, učinkovitosti i održivosti. Ali, vrijeme ozbiljnih sigurnosnih izazova EU-a posebno nameće kontekst energetske sigurnosti. Stoga se radujem da je Europska strategija energetske sigurnosti uključila i 3 hrvatska projekta: LNG terminal na otoku Krku, Jonsko-jadranski plinovod i Obrnuti tok Mađarska-Hrvatska. To su prekogranični projekti od velikog značenja za regiju i Europu općenito.

Politička realnost dokazuje da je dostupnost energije postala kisik za demokraciju. Zato političku integraciju EU-a treba nadograditi i onom energetskom. EU-u je potrebno integrirano tržište koje će biti stabilnije od cijene barela nafte.

Julia Pitera (PPE), *na piśmie***.** – Rolą Parlamentu Europejskiego musi być motywowanie Rady, Komisji i państw członkowskich do szerszego podejmowania działań na rzecz bezpieczeństwa energetycznego poszczególnych państw i całej Unii, na co wpływ może mieć m.in. budowanie wspólnego rynku gazu oraz realizowanie projektów infrastrukturalnych w zakresie łączenia sieci przesyłowych poszczególnych państw (budowy rurociągów międzysystemowych) tak, aby skutecznie reagować np. na nagłe zakłócenia dostaw w poszczególnych państwach. Dlatego sformułowany przez przewodniczącego Komisji Europejskiej Jean-Claude'a Junckera priorytet – jakim jest planowana reforma i reorganizacja europejskiej polityki energetycznej poprzez działania na rzecz połączenia europejskich zasobów, infrastruktury oraz zjednoczenia europejskiej siły negocjacyjnej w rozmowach z państwami trzecimi, by zdywersyfikować źródła energii i ograniczyć zależność energetyczną państw członkowskich UE – jest tak ważny i wart wspierania, aby niezależnie od przyczyn, czy to komercyjnych czy politycznych, Europa była w stanie szybko zmienić kanał dostaw.

Andrej Plenković (PPE), *napisan***.** – Energetska unija i napredna klimatska politika predstavljaju jedan od ključnih prioriteta Junckerove Komisije. Ciljevi energetske unije su sigurnost opskrbe, održivost i konkurentnost. Komisija je u svibnju 2014. u Izvješću o sigurnosnoj strategiji energetske unije predložila kratkoročne mjere, no u ovom trenutku potrebno je učiniti korak naprijed u realiziranju ovog važnog projekta za budućnost Europe. Stoga pozdravljam donošenje strateškog okvira za energetsku uniju budući da dolazi u pravo vrijeme za rješavanje trenutnih izazova s kojima se suočavamo – manjak sigurnosti i ponude.

S obzirom da EU uvozi 53% svoje energije i da je šest država članica ovisno o jednom vanjskom opskrbljivaču, te imajući na umu aktualni karakter odnosa EU-a i Rusije s obzirom na agresiju na Ukrajinu, EU mora diversificirati svoju opskrbu plinom i učiniti je otpornijom na moguće prekide isporuke. Da bi se cilj postigao potrebno je stvoriti učinkovitu infrastrukturu koja će ojačati pregovaračku moć Unije.

U ostvarenju energetske unije i kohezijska politika će svakako imati važnu ulogu jer će državama članicama, regijama, lokalnoj upravi i gradovima pomoći u provedbi prijeko potrebnih ulaganja kojima će se omogućiti smanjenje skupog uvoza energije, postizanje veće raznolikosti izvora energije, borbe protiv siromaštva, smanjenje emisija, stvaranje radnih mjesta te potpora malim i srednjim poduzećima.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *in writing***.** – Interruptions in energy supplies in recent years have shown the potential vulnerability of Member States relying heavily on energy imports from single sources and have highlighted problems with storage capacity in the event of crises. The EU needs to urgently address these problems in order to create greater stability and better resistance to external shocks, and to better manage its own internal energy sources. This would also help progress towards other important EU policy objectives, such as increasing the integration of renewable energy sources into the energy mix and increasing energy independence. We also need to foster solidarity amongst Member States which will provide additional security for individual countries, as well as protecting and strengthening the whole region.

Sergei Stanishev (S&D), *in writing***.** – I welcome the Commission's Framework Strategy for a Resilient Energy Union with a Forward-Looking Climate Change Policy. I believe the strategy presents a holistic approach to the multi-facetted demands we European Socialists and Democrats make to a modern energy policy that equally delivers on climate, economic development and external security considerations. We will work constructively with the Commission in order to create a comprehensive Energy Union. It will lower energy prices for citizens and industry, which will improve the European economy's international competitiveness, will provide a reliable framework for investments and will contribute to jobs and growth. Also, the Energy Union will make markets less dependent on third states' energy supply and supply disruptions. Such a union will be crucial to meet the EU's 2030 climate target of 40% reductions of greenhouse gas emissions and makes Europe a credible leader in the Paris climate change negotiations this December.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *în scris***.** — Faptul că Europa are nevoie de o uniune europeană a energiei este deja o realitate susținută de către statele membre. Faptul că Europa nu are încă o uniune europeană a energiei este, de asemenea, o realitate, a cărei cauză se află în statele membre. În primul rând, unele state membre își asigură securitatea energetică prin acțiuni individuale și nu susțin proiecte europene care să mărească independența energetică a Europei și să întărească securitatea sa energetică. În al doilea rând, unele state membre nu doresc să spargă monopolul unor companii naționale. În al treilea rând, statele membre au strategii ale energiei care diferă mult în ce privește direcțiile de dezvoltare. Este timpul ca statele membre să treacă efectiv la acțiuni concrete pentru ca noua inițiativă a Comisiei Europene privind uniunea energiei să nu rămână fără rezultate.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban***.** – Véleményem szerint az energiaunió kialakítása az Európai Unió elengedhetetlen, elemi érdeke. Egyetértek azzal, hogy a létrehozásakor nem csak gazdasági, de környezetvédelmi, bizalmi, szociális szempontokat is figyelembe kell venni. Sefcovic biztos az Európai Bizottság képviseletében integrált energiapiac tervét vázolta fel, melyben jelentős szerepet kap többek között a szolidaritás is. Ez is biztosíthatja hosszú távon, hogy a tagállamok szükség esetén egymásra támaszkodhassanak. Azt kell, hogy mondjam, hogy ez, illetve a 28 energiapiac összehangolása egy ambiciózus terv; véleményem szerint ezt a folyamatot sajnos egyes nemzeti törekvések hátráltatni fogják. Jelenleg az egyes tagországok már-már kaotikus módon kötögetnek nyílt vagy háttéralkukat, melyek nem biztos, hogy egy irányba mutatnak.

Ez, és az ehhez hasonló ellentmondások feloldásában mindenképpen szükséges lesz a különböző intézmények szoros együttműködése. Egyetértek azzal, hogy az energiahatékonyság, az új és megújuló energiaforrások és a kutatás-fejlesztés kiemelt szerepet kapjanak, mellyel nem csak energiabiztonságot, de munkahelyeket is teremthetünk. Úgy vélem, hogy hosszú távon ezekre az erőforrásokra kell támaszkodnunk, melyekkel végső soron megteremthető a teljes energiafüggetlenség. Arra szeretném ösztönözni a Bizottságot, hogy transzparens folyamatok mentén fogalmazza meg a stratégiához kapcsolódó végrehajtási elveket, mely folyamatban természetesen az Európai Parlament is aktív szerepet kell, hogy vállaljon!

Ivan Štefanec (PPE), *písomne***.** – Slovensko plne podporuje úsilie Junckerovej Komisie a jej slovenského podpredsedu Maroša Šefčoviča v otázke energetickej sebestačnosti Európskej únie a diverzity zdrojov. EÚ a SR majú spoločné ciele, a to lepšie ceny pre zákazníka, zníženie dovozu energií z Ruska, a tak lepšiu konkurencieschopnosť Európy.

István Ujhelyi (S&D), *írásban***.** – Az Európai Unió és Maros Sefcovic biztos jelenleg azon dolgozik, hogy integrálja a tagországok energiapiacát. A cél, hogy egyetlen energiaszállító se legyen monopolhelyzetben a közös uniós piacon, hogy csökkentsük az EU-országok orosz energiahordozóktól való függését és megelőzzük, hogy bármilyen harmadik fél igazságtalan versenyelőnyhöz jusson bármely uniós tagállammal folytatott tárgyaláson. Ehhez képest azt tapasztalom, hogy a Bizottság törekvésével szemben Orbán Viktor magyar kormányfő és Vlagyimir Putyin orosz elnök hosszútávú gázmegállapodáson dolgoznak, de a paksi bővítés részleteiről sem tud egyetlen érdemi részletet sem a magyar, sem az európai nyilvánosság.

2015. február 25., szerda

A magyar kormányfő éppen most készül évtizedekre hozzábilincselni Magyarországot, az Európai Unió egyik tagországát Oroszországhoz. Tudjuk, hogy Putyin és Orbán legutóbbi találkozója előtt semmilyen módon nem konzultáltak az energiapolitikát érintő kérdésekben a Bizottsággal. Sefcovic biztosnak, Juncker elnöknek és az európai közösségnek lépnie kell ebben az ügyben! Köszönöm a figyelmet!

Traian Ungureanu (PPE), *în scris.* – Elaborarea unei strategii energetice comune pentru statele membre ale Uniunii Europene arată că UE face trecerea la pași concreți în ce privește o problemă extrem de presantă, exploatată geopolitic de Rusia de ani în șir. Pe lângă eforturile făcute individual de cele 28 de state membre pentru ca dependența energetică de importul de gaze din Rusia să scadă, este salutar faptul că la nivelul Comisiei Europene s-a luat inițiativa unei astfel de strategii energetice.

Uniunea Europeană este cel mai mare importator de energie din lume, potrivit statisticilor, mai mult de jumătate din ceea ce folosește provenind din importuri în valoare de peste 400 de miliarde de euro. Este clar că se impune o reconfigurare a relației cu Rusia în domeniul energiei, astfel încât să avem de-a face cu condiții de concurență echitabile, concurență loială și siguranță. La fel de clar este că acesta devine un obiectiv din ce în ce mai îndepărtat, pe fondul acțiunilor ostile ale Rusiei față de Ucraina. În aceste condiții, deschiderea UE față de state precum SUA și Canada, Norvegia, statele din Caucaz, Orientul Mijlociu și Africa este prioritară. Căutarea de resurse alternative la gazul rusesc este vitală.

Владимир Уручев (PPE), *в писмена форма.* – Уважаеми колеги, поздравявам Европейската комисия за бързото разработване на стратегическата визия за Европейски енергиен съюз. Считам тази идея за най-големия проект по пътя към енергийното обединение на ЕС след времето на Договора за въглища и стомана от 1951г. Европа не разполага с достатъчно собствени енергийни ресурси. Вероятно дълго време ще зависим от внос и стотици милиарди евро ще продължават да изтичат извън Съюза за закупуване на нефт и газ. Дошло е времето да се обединим за една по-голяма енергийна сигурност, чрез доверие и истинска солидарност вътре в Съюза да постигнем снабдяване с енергия на гражданите и индустрията на допустими цени и разходи. Дошло е времето да се реши проблемът на страните от Югоизточна и Централна Европа: да не зависят повече само от един доставчик и всяка зима да треперят дали неспиращите спорове и конфликти по трасето няма за пореден път да прекъснат доставките. Амбициозната цел изисква и амбициозни решения за бързото физическо свързване на енергийните системи на страните членки, без което е невъзможно нито завършването, нито функционирането на единен енергиен пазар. Успехът на енергийния съюз е възможен, ако гражданите почувстват ползите от него по недвусмислен начин. Само такъв фокус на енергийния съюз ще гарантира успешното придвижване към енергийно обединена Европа.

Jarosław Wałęsa (PPE), *na piśmie.* – Celem istnienia unii energetycznej jest zapewnienie bezpieczeństwa, odporności na ewentualne problemy z dostawami oraz decyzyjności o przepływie energii. Niezawodna, zrównoważona, a przy tym konkurencyjna energia to temat, z którym żadne z państw UE obecnie nie może sobie w pełni autonomicznie poradzić. Aby sprostać dzisiejszym wyzwaniom, Unia Europejska potrzebuje zintegrowanej polityki energetycznej. Uzależnienie od jednego dostawcy energii nie jest stabilnym i pewnym rozwiązaniem, chociażby ze względu na obecne uwarunkowania polityczne. Stworzenie unii energetycznej zapewniłoby samodzielność, bezpieczeństwo, niższe koszty energii oraz poprawę efektywności energetycznej. Unia energetyczna może stać się narzędziem chroniącym najważniejsze sektory gospodarki. Może być szansą dla wzrostu gospodarczego, konkurencyjności czy poprawy sytuacji na rynku pracy. Niewątpliwie istotną kwestią są inwestycje w infrastrukturę energetyczną, konwencjonalne i niekonwencjonalne źródła energii oraz efektywność energetyczną. Wspólny wewnętrzny rynek energetyczny z rozbudowaną wysokiej jakości infrastrukturą byłby szansą na wzajemną pomoc między państwami członkowskimi, gwarantując stałe dostawy do wszystkich odbiorców.

Anna Záborská (PPE), *písomne* — Stratégia pre energetickú úniu, ktorú predložil slovenský eurokomisár Maroš Šefčovič, sa sústredí na päť bodov, ktoré spolu navzájom súvisia: bezpečnosť dodávok energie, vnútorný trh s energiou, efektívnosť spotreby, znižovanie obsahu uhlíka a tiež výskum a vývoj. V rokoch 2015– 2017 by sa v rámci nej malo realizovať až 40 konkrétnych aktivít a iniciatív na celoeurópskej úrovni. Podľa návrhu stratégie bude energetická bezpečnosť Únie jednou z jej hlavných priorít. Komisia sa tu chce sústrediť na diverzifikáciu zdrojov, dodávateľov, aj zásobovacích trás. Pripravuje diverzifikačný balík pre plyn, ktorý bude zahŕňať podporu nárastu dovozu plynu južnou trasou, zo Stredomoria a Alžírska. Komisia by tiež mala predložiť Oznámenie o podpore domácich zdrojov vrátane bridlicového plynu. Pre Slovensko je téma diverzifikácie dodávok ropy a plynu zvlášť dôležitá. Návrh stratégie obsahuje viaceré realizovateľné opatrenia, napríklad v sektore dopravy. No trochu ma zaskočila myšlienka, že Európa by sa mala stať lídrom v elektromobilite. Znie to trochu ako hudba budúcnosti, pretože výrazné rozšírenie najmä individuálnej elektrodopravy by vyžadovalo veľké investície do infraštruktúry miest. Držím však nášmu eurokomisárovi Šefčovičovi palce, aby sa mu podarilo presadiť čo najviac z jeho ambicózneho plánu energetickej únie.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně.* – Debatu o energetické strategii EU považuji za velmi důležitou, protože energetická bezpečnost je pro budoucnost EU zásadní. Tato debata však musí být komplexní a není možné se zaměřovat pouze na plyn, jak se často stává. Domnívám se také, že diskuze na úrovni EU není dostatečně zaměřena na specifika jednotlivých členských států a jejich současná energetická portfolia.

14. Jelentés az állam- és kormányfők 2015. február 12-i informális üléséről (vita)

Der Präsident. - Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Europäischen Rates und der Kommission über den Bericht über die informelle Zusammenkunft der Staats- und Regierungschefs (12. Februar 2015) (2014/2942(RSP)).

Donald Tusk, *President-in-Office of the Council.* - Mr President, it is a pleasure to be with you again after this month's meeting of the European Council. The main purpose of informal summits is to discuss and consult, not to negotiate. Our meeting was short and the outcome quite concise. It took place against the background of rapidly-changing events.

Of the four great challenges on the table, the first was Ukraine. We had an exchange with Ukraine's President, Petro Poroshenko. He joined us to present the Minsk ceasefire and to share his assessment of the situation on the ground. We thanked Chancellor Merkel and President Hollande for their indispensable efforts for peace as the initiators of the Normandy Four talks. We gave the fragile agreement our cautious support. The European Union still hopes for peace so that the independence, sovereignty and territorial integrity of Ukraine can be restored as soon as possible.

However, we remain very sceptical. The 2014 Minsk Agreement was not honoured. Debate among the leaders focused on how to support the implementation of the new peace deal. If this does not happen, we will not hesitate to take the necessary steps. The ceasefire, which was supposed to take effect at midnight on 15 February, has been violated more than 800 times according to the OSCE. I am in contact with Chancellor Merkel and President Hollande and in consultation with all leaders. The European Union stands united on this question and will stay the course. Additional sanctions remain on the table. We should be ready for any development, good or bad.

On 12 February, leaders recalled the terrible attacks in Paris which killed 17 people. We committed ourselves to a new counter-terrorism work plan. This is set out in the joint statement adopted at the summit. The new work plan mainly requires the European Union to do what it is already doing in the field of internal security, but we need to do specific things better and faster, such as making far better use of the security arrangements of Schengen or reviewing regulations for firearms.

The recent fatal attack in Copenhagen underlines the necessity. These attacks only strengthen our determination to fight all kinds of extremism and terrorism. I take this opportunity to express our deepest sympathy and support to Denmark, the Danish people and the families of the victims.

Although Libya was not on the agenda of the February informal European Council, the terrible and dangerous events in that country are the latest convincing reason to address this pressing issue. National security is a matter for national governments. Nevertheless, there are important areas where we can support each other and where common action is even vital. In that respect, I warmly welcome the recent progress towards restarting the negotiations on an EU agreement on passenger name records. I have no doubt that we can effectively protect the security of citizens without diminishing the right to privacy. Your help on this issue is absolutely crucial and invaluable. The European Council will come back to this matter in June, amongst other things. Meanwhile our countries will face this threat together, calmly and with determination.

2015. február 25., szerda

As for Greece, our February meeting was clearly not the right moment for uncoordinated negotiations on the Greek assistance programme. We heard from the President of the Eurogroup, who outlined what the state of play was in discussions with Greece. We welcomed Prime Minister Tsipras as a new member of the European Council, who gave us his view of the situation. We agreed that the talks would go on, as they did, at ministerial level so that common ground could be found. I had no doubt that this would happen. Close contacts were maintained with all the relevant parties so that agreement could be reached in principle at the Eurogroup last Friday. I was glad to see Eurozone ministers give the green light to Greece's reform plans yesterday.

Finally, we briefly considered the future of economic and monetary union itself. We need to improve economic policy-making in the Eurozone. All the principal authors of the so-called Four Presidents' Report were in the room, so the setting was right to open this discussion. President Juncker presented background analysis and posed questions that need to be answered if we are to achieve better economic governance. However, one point is already perfectly clear. After the recent decision of the ECB, the priority is to make national economies more compatible with monetary union. This cannot be done from Brussels but through strong political ownership of economic reforms at national level.

We now look ahead to the March European Council. In the next three weeks we will follow the situation in Ukraine and in Libya day by day with great precision. The March summit will also be a time to consider the strategic outlook for the eastern and southern neighbourhoods. We will continue our discussion on the European economy and, of course, we will also focus on an issue that is as close to my own heart as it is to many in this Parliament, that is, the urgent need for a European Energy Union, as Vice-President Šefčovič has just outlined. The European Union can – and must – make progress in this area soon.

(Applause)

Jean-Claude Juncker, *Président de la Commission***.** - Monsieur le Président, Monsieur le Président du Conseil, chers collègues, le Conseil du 12 février fut un Conseil informel, sans prise de décision. Ce fut un Conseil utile et, en dépit des annonces qui avaient été faites, ce fut un Conseil sans drame. Il fut court et il fut efficace, comme le fut son président.

Nous avons évidemment, quelques semaines après les événements de Paris, discuté de la lutte contre le terrorisme et, sur ce point, nous sommes tombés d'accord pour dire que les accords de Schengen ne posent pas problème. Schengen est une réponse au problème et nous avons donc écarté, sur la base des propositions de la Commission, toute idée d'apporter des amendements massifs et de substance aux accords de Schengen.

Lorsqu'il s'agit de lutter contre le terrorisme, il ne faut pas agir dans la hâte. Les réponses au terrorisme ne se font pas à la va-vite. Rappelez-vous les erreurs que nos amis américains ont commises immédiatement après les attentats du 11 septembre à New York et à Washington. Il faut garder son calme, tout en restant sérieux. C'est ce que nous avons fait en matière de registre européen unique des données concernant les passagers.

Sur ce point, je voudrais, Monsieur le Président, rendre hommage à cette assemblée pour avoir consenti à revenir sur une décision qui fut prise par une de vos commissions. Je voudrais, Monsieur le Président, vous rendre personnellement hommage parce que vous avez tout fait pour que le Parlement, ses différentes commissions, ses instances et ses membres puissent se rapprocher du point de vue qui fut celui de la Commission qui a précédé la mienne.

Je ne critique pas le Parlement pour la décision qu'il semblait avoir prise il y a quelques mois, parce que l'aspect du respect des droits fondamentaux et des libertés publiques est une des considérations qui animent aussi l'action de la Commission. Mais sur ce point, il faudra agir et réagir avec sévérité.

Nous avons discuté, lors du Conseil du 11 février, de l'Union européenne de l'énergie. Ce matin, la Commission a pris une décision en ce sens. Personnellement, j'ai toujours considéré – sans l'avoir toujours fait – qu'il faut lancer les grands projets en début de législature. Si je l'avais fait dans ma vie antérieure, le résultat aurait été meilleur. Mais, en tant que président de la Commission, je voudrais que les grands projets, ceux qui reflètent les priorités de la Commission, soient entamés immédiatement. Ceci a eu pour conséquence que nous nous sommes mis d'accord sur un livre vert concernant l'Union des marchés des capitaux. Je sais que Guy n'aime pas le fait que la Commission présente un livre vert – il préférerait peut-être un livre bleu, mais cela aurait une connotation partisane. Philippe, lui, aime, bien sûr, les livres verts, mais il faudra que les réponses, elles aussi, soient ultravertes. On verra à l'autopsie, si j'ose m'exprimer ainsi.

Nous avons lancé, comme je le disais, une Union de l'énergie. Nous avons fait en sorte qu'en matière de transparence des travaux et des méthodes de travail de la Commission les choses soient clarifiées. Nous avons l'intention de prendre toutes les décisions nécessaires en matière de marché unique numérique, ce sera fait en mai. Tous les grands projets de la Commission ont donc été entamés et les initiatives y afférentes seront lancées sous peu et dans l'ordre.

Lors du Conseil présidé par le président Tusk, nous avons présenté une étude analytique sur les causes de la crise de l'Union économique et monétaire. Puisque ce fut la partie la plus facile, nous avons présenté à nos collègues du Conseil européen un questionnaire sur les points essentiels relatifs à l'avenir de l'Union économique et monétaire. J'ai lu que certains ont regretté que je me sois borné à poser des questions. Mais si vous ne posez pas de questions, vous n'obtenez pas de réponses. Si nous voulons des réponses – et je veux des réponses sur la dimension essentielle de l'Union économique et monétaire – il faut poser des questions. Nous les examinerons avec le président Tusk, le président Dijsselbloem et le président Draghi au cours des semaines à venir et nous associerons de la façon la plus étroite possible le président du Parlement européen à cet exercice.

Je voudrais préciser ici que c'est un rapport des quatre présidents. Nous y associerons donc Martin Schulz. Ce n'est pas un rapport des quatre institutions plus le Parlement européen. C'est un travail personnel et je voudrais donc, tout comme les autres présidents l'ont fait jusqu'à présent, que nous nous bornions à examiner nos idées personnelles. Pas celles de notre institution.

Personnellement, je n'ai jamais eu un débat au sein de la Commission. Donald n'a jamais eu un débat au sein du Conseil européen. Quant à M. Draghi, comme il est indépendant, je ne sais pas ce qu'il a fait mais nous, les autres, qui sommes dépendants, nous devons savoir que c'est un rapport qui reflète les vues personnelles des cinq présidents et je me félicite du fait que le président du Parlement soit associé à cet exercice.

En ce qui concerne le plan d'investissement, qui porte à tort mon nom – mais j'aime ça –, je voudrais rendre hommage ici au Parlement européen, à ses commissions et à ses deux rapporteurs, qui font un excellent travail. M. Bullmann et M. Fernández travaillent d'arrache-pied pour permettre au Parlement de prendre une décision sur ce plan et sur les textes législatifs qui l'accompagnent au plus tard au mois de juin. J'insiste sur la nécessité de prendre une décision parlementaire au mois de juin. Je voudrais rappeler devant vous, Monsieur le Président, que j'ai sciemment choisi la méthode communautaire pour adopter ces textes. Il eût été possible que seuls la Commission et le Conseil prennent les décisions mais j'ai voulu – parce que je l'avais promis devant vous – associer le Parlement européen dans le cadre de la méthode communautaire, dont je ne cesse de dire qu'il faudra que nous la réhabilitions, ce que nous avons fait sur ce point précis.

Nous avons pris aujourd'hui, en tant que collège des commissaires, une décision sur les aspects budgétaires qui concerne un certain nombre d'États membres – non pas un seul, mais plusieurs États membres. Étant donné que l'attention du grand public, y compris l'attention parlementaire, s'est braquée sur le cas de la France, je voulais vous dire que nous venons de décider, aujourd'hui, d'inviter la France à réduire son déficit structurel cette année, en 2015, de 0,5 %, ce qui aura pour conséquence que le gouvernement français devra amender le budget qu'il a voté pour 2015 de 0,2 %.

Nous voudrions que la France réduise son déficit structurel de 0,75 %, 0,8 % ou 0,9 % en 2016. Nous allons accorder à la France un délai supplémentaire de deux ans mais nous allons augmenter en intensité la procédure qui concerne les déséquilibres macroéconomiques. La France sera donc – vous m'excuserez de l'expression – sous une surveillance renforcée. J'aimerais dire qu'elle sera accompagnée d'une façon plus intense par la Commission en ce qui concerne ses ajustements budgétaires.

Nous travaillons donc, nous faisons ce que nous pouvons. Nous ne pouvons pas faire tout ce que vous souhaitez que nous fassions mais, pour notre action, nous attendons le soutien du Parlement européen. Sans le Parlement européen, la Commission est sourde et muette. Elle ne parle pas et ne peut pas agir. Permettez-nous donc d'agir.

Der Präsident. - Meine Damen und Herren! Wir kommen jetzt zur Aussprache. Bevor ich die Aussprache eröffne, zwei kurze Mitteilungen:

2015. február 25., szerda

Bei dieser Aussprache werde ich strikt auf die Zeit achten, weil ich von den Fraktionen gebeten worden bin, möglichst – auch wegen der nachfolgenden Debatten – auf die Einhaltung der Redezeit zu achten. Sie wissen, ich bin sonst sehr generös, aber dieses Mal muss ich Sie bitten, sich strikt an die Zeiten zu halten. Im Übrigen werde ich dieses Mal keine *Catch-the-eye*-Verfahren und auch keine *Blue Cards* akzeptieren können.

Dann muss ich Ihnen eine zweite Mitteilung machen, die von besonderer Bedeutung ist: Wir haben in unseren Institutionen regelmäßig Praktikanten und Praktikantinnen von Parlament und Kommission. Die Praktikanten des Europäischen Parlaments haben gegen die Kommissions-Praktikanten Fußball gespielt. Ich geben Ihnen jetzt das Ergebnis bekannt: 10 : 1 für das Europäische Parlament. Ich glaube, man sollte das in Anwesenheit des Kommissionspräsidenten nicht verschweigen.

(Zwischenruf von Herrn Juncker: Je suis d'accord avec le resultat.)

Herr Tusk, Sie schauen schon. Ich weiß, Sie sind ein alter Fußballer wie ich. Stellen Sie im Rat mal eine Mannschaft zusammen, dann schauen wir mal, wie die Praktikanten des Rates gegen uns abschneiden.

Wir kommen jetzt zur Aussprache.

Jacek Saryusz-Wolski, *on behalf of the PPE Group***.** – Mr President, just two weeks have elapsed since the last informal Council and it seems that it was ages ago; the time has so much accelerated. The Council was meant to be initially on terrorism, but life added two more topics: the Greek crisis and Ukraine under attack. What do those three cases have in common? They are three tests for our European values. The first, on the Charlie incident: freedom of expression, terrorism and security of citizens. We did deliver a consistent plan of action, as was reported by President Tusk.

On the second, Greece: we stood up to the principle of binding commitments of Member States, *pacta sunt servanda*: the same rules for all on fiscal responsibility. But at the same time we have merged responsibility with solidarity with Greece – and we really did deliver on Greece, as it appears today, President Juncker.

On the third case, Ukraine: it also tests our values. It joins the features of the two previous cases: Charlie and terrorism, and Greece. It is about terrorism and it is about economic collapse. The Ukraine case is about changing borders by force and violating national law through state-sponsored terrorism by Russia and by waging war.

Will the EU stay the course, to quote President Tusk, of a value-based foreign policy? Shall we be faithful to our principle 'more sanctions in response to more war'? We are giving a chance to diplomacy through the Minsk agreements, but we should support it with proper leverage and pressure, by imposing an economic cost on the aggressor, by allowing the victim to defend itself against the aggressor, and by supporting its defence capabilities according to two principles of international law: first, the right to defend; second: the responsibility to protect. For all that we need strength and unity.

Gianni Pittella, *a nome del gruppo S&D***.** – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio molto il Presidente Juncker per aver annunciato che il documento sul futuro dell'Europa sarà sottoscritto da cinque presidenti. Un'esclusione del Parlamento europeo sarebbe stata incomprensibile, inspiegabile e ingiusta. Merita di essere coinvolto il Parlamento europeo per la persona del Presidente e per il valore delle istituzioni.

Dirò tre cose velocemente. La prima: sulla Grecia l'accordo raggiunto è positivo. Bisogna far capire a tutti che l'esito delle elezioni va rispettato e che è impensabile pensare a delle rivincite. C'è un governo in carica, può piacere o non piacere, a me non piace molto, ma esiste. Bisogna capire il senso di quel risultato elettorale, la reiezione dell'austerità e bisogna capire che il governo, oggi, deve operare e deve passare dalla fase della propaganda alla fase della scelta sui nodi concreti. Serve un processo riformatore serio che riguardi l'equità fiscale, l'equità sociale, la riforma della pubblica amministrazione, la lotta alla corruzione. Su tutto questo misureremo la capacità di dare delle risposte.

Secondo punto: politica estera, Ucraina. Ha detto il Presidente Tusk e lo ringrazio, «accordo fragile», però, menomale che c'è, bisogna renderlo più solido, tenendo alta la pressione sulla Russia e facendo tutto ciò che dobbiamo fare per un cessate il fuoco consolidato e possibilmente trasformato in una pace. Libia: grazie Presidente Tusk, perché Lei ha ricordato la Libia. La Libia rappresenta una drammatica emergenza e non gode di attenzione sufficiente e adeguata. Da lì arrivano pericoli inenarrabili per tutti noi. Bisogna assolutamente focalizzare, sono convinto che il nostro Alto rappresentante, Federica Mogherini, darà le risposte giuste.

Infine: immigrazione, Lampedusa. Giusto aver potenziato «Triton», ma penso che non basti, penso che dovremmo provare a fare Mare Nostrum europeo. Infine, lotta al terrorismo, concludo, nessuna pregiudiziale sul PNR, andiamo avanti, ma sappiamo che non basta fare il PNR per sconfiggere il terrorismo, bisogna fare molte altre cose e io mi auguro che riusciremo a farle.

Krisztina Morvai (NI). - Mr President, as I wrote to you, you have no right to unilaterally change the agenda that was accepted by Parliament at the beginning of the session, and on this agenda there is a catch-the-eye procedure after this debate.

Der Präsident. - Frau Morvai, Sie haben Recht. Ich habe nicht das Recht, einseitig die Tagesordnung zu ändern. Das habe ich auch nicht getan. Artikel 162 Absätze 6 und 7 regeln das Verfahren für *Catch-the-eye* und *Blue Cards*. Bei *Catch-the-eye* ist es so, dass verbleibende Debattenzeiten, die nicht genutzt werden, durch die aufgeteilten Zeiten für *Catch-the-eye* genutzt werden können. Ich habe am Anfang der Debatte aber gesagt, dass wir leider keine verbleibende Zeit haben. Wir sind jetzt schon im Verzug.

Zweitens: *Blue Cards* sind ausschließlich in das Ermessen des Präsidenten gestellt.

Sie können das gerne nochmal nachlesen: Artikel 162 Absätze 6 und 7.

Anna Elżbieta Fotyga, *on behalf of the ECR Group***.** – Mr President, I had a dream – actually it was a dream about the European Union of my hopes and expectations, the European Union of several years ago. It would probably have been, first, the exchange of views with the President of a victim country, then discussions among the EU leaders, adoption of the negotiating mandate and empowering by the Treaty authorities of the European Union to negotiate if it was decided to negotiate.

What do we have instead? The Normandy format, whatever that means. Lack of participation by both the High Representatives, the President of the Council and the President of the Commission. And we have the result, and our cautious support and the support without reservations during the G7 debate. Certainly we have a huge problem: not only conflict, we have a real war, breach of international law, annexation of a sovereign country and our lack of decision. We must know that the Russian Federation has not fulfilled any agreement reached in respect of Ukraine, yet, during the informal Council, we decided not to discuss further sanctions and it means that Minsk too is just freezing this conflict. We have to go further and we have to adopt further firm, decisive decisions that empower the EU.

I really appreciate the outcome of the informal Council in terms of anti-terrorist measures, including the prospects for the PNR Directive: it is very important. We have been engaged within my political group in discussing this matter.

On Greece, there are two sides to this problem. Certainly we have to be very clear in our discussions with the people of Europe about the consequences of monetary union. But we also have to remember that acceptance of Greece was a political decision, as is the monetary union itself, and we cannot pretend that it is only a question of economic considerations now.

Guy Verhofstadt, *au nom du groupe ALDE***.** – Monsieur le Président, je voulais d'abord réagir aux propos du président Juncker sur le PNR. Le Parlement n'a renoncé à rien et ne reverra rien. Nous avons, à une grande majorité, voté une résolution qui est claire. Nous voulons un PNR au niveau européen. Pour cela, nous demandons à la Commission des propositions sur la nécessité et la proportionnalité, qui sont les deux conditions de base pour avoir un tel système, et nous demandons également au Conseil d'agir, c'est-à-dire d'avancer dans l'approbation de la directive sur la protection des données. Cela signifie que ce n'est pas nous qui allons revoir notre position, mais que nous allons, tous les trois, faire en sorte – si le Conseil et la Commission font ce qu'ils ont à faire – d'avancer ensemble sur ce dossier, et non séparément ou indépendamment.

2015. február 25., szerda

Deuxièmement, Monsieur Juncker, je pense que vous avez produit une note convaincante sur la gouvernance économique. Je pense qu'aujourd'hui enfin, nous en avons terminé avec ces *contractual arrangements,* cette idée complétement folle sur laquelle nous avons travaillé pendant deux ans et selon laquelle la Commission allait conclure un accord avec un État pour les réformes. Je crois qu'il faut aller dans une autre direction, c'est-à-dire celle d'une convergence globale dans l'Union européenne et dans la zone euro. Là, je crois que l'approche est bonne.

That gives me the third point that has been discussed in this informal Council on Greece. I think it was a wise decision, Mr Tusk, that four months' more time has been given, because that is the outcome of the deal with Greece, so that they can describe the reforms that they want to make. I think that was a wise decision, but I hope they are going to be real reforms. I see that they want to take on tax evasion – I think that is very good – and they want to make proposals on corruption – but that is not sufficient.

I was not too impressed by the letter of the Greek government of a few days ago. There are other things to do: for example, opening closed professions to young people; downsizing and reforming the public sector is also an absolute need in Greece; and finally, transforming public banks into competitive private financial institutions – something that Greece does not have today. So I think that we have really to wait now for the additional proposals from the Greek Government before we can go further, but I think it was a good decision to take a period of four months, it was not going to be possible to do that job within a few days or a few weeks.

I come finally to the question of Ukraine. The issue is, as Mr Tusk said, that the Minsk II agreement has been breached 800 times, and I think that we have to reflect on this. We have to ask the question: is our strategy towards Russia the right strategy? What is our strategy toward Russia? It is: he moves into Crimea and we react; he moves into the eastern provinces of Ukraine and we react; he is breaching the Minsk II agreement and maybe we shall react.

I think that we have to do the opposite – that in a certain way we have to decide already now on additional economic sanctions, not to put them immediately in place but to say to the Russian leadership: if you breach this or that agreement, these are the new economic sanctions that we shall put in place. Not to wait – we always react to a move of Putin – but to do the opposite, deciding with the European Council, based on proposals by Mr Tusk and Mrs Mogherini, on a number of new economic sanctions, and saying to the leadership in Russia that these sanctions are going to be a reality if he continues his permanent aggression towards the agreements that have been made and to the Ukrainian State.

Δημήτριος Παπαδημούλης, *εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL***.** – Κύριε Πρόεδρε, η απάντηση που θα δώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Eurogroup, η Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα θέματα που έθεσε η ελληνική κυβέρνηση είναι και ένας καθρέφτης για το πώς θα αντιμετωπίσει τα ίδια τα δικά της προβλήματα η Ευρωζώνη, γιατί αυτά τα χρόνια έχουμε μείωση των επενδύσεων στην Ευρωζώνη, οικονομική στασιμότητα, αποπληθωρισμό, τον κίνδυνο μιας νέας ύφεσης, αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας σε όλη την Ευρωζώνη.

Υπάρχει μια μελέτη της McKinsey που λέει ότι στα τελευταία χρόνια υπάρχει αύξηση του δημόσιου χρέους σε όλη την Ευρωζώνη: 15 από τα 19 κράτη μέλη της Ευρωζώνης έχουν χρέος πολύ πάνω από το όριο που έθεσε η Συνθήκη του Μάαστριχτ, επτά από τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης έχουν δημόσιο χρέος πάνω από 100% και τη μεγαλύτερη αύξηση του χρέους τα τελευταία χρόνια την έχουν οι τέσσερις χώρες που μπήκαν σε μνημόνιο: η Ιρλανδία, 172% αύξηση του δημόσιου χρέους, η Ελλάδα, 103% αύξηση του δημόσιου χρέους, η Πορτογαλία, 100% αύξηση του δημόσιου χρέους, και η Ισπανία, 72% αύξηση του δημόσιου χρέους.

Σημειώνω με ικανοποίηση ότι σήμερα η συζήτηση για την Ελλάδα δεν είναι στους πολεμικούς εκδικητικούς τόνους που υιοθέτησαν οι γερμανοί Χριστιανοδημοκράτες πριν λίγες ημέρες, όταν ήθελαν να εκδικηθούν τον ελληνικό λαό γιατί ψήφισε αντίθετα με τις δικές τους επιθυμίες.

Σημειώνω θετικά τη δήλωση που έκανε ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο κ. Juncker, πριν λίγες ημέρες, μιλώντας στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, όπου είπατε, κύριε Πρόεδρε, ότι φερθήκατε απαράδεκτα ως ευρωπαϊκοί θεσμοί απέναντι στους Έλληνες, τους προσβάλλατε και ότι έγιναν και λάθη στην εφαρμογή του προγράμματος. Αυτό που δόθηκε με την απόφαση του Eurogroup δεν είναι μόνο μία χρονική ανάσα· είναι η δυνατότητα να συνδυαστούν δύο πράγματα: το πρώτο είναι η ανάγκη να τηρούνται οι κανόνες και το δεύτερο είναι η ανάγκη να σεβόμαστε όλοι τη δημοκρατία και το αποτέλεσμα των εκλογών, που λέει ότι κάτι πρέπει να δούμε, μήπως πρέπει να το αλλάξουμε και ότι κάναμε λάθος.

Αυτό ακριβώς επιδιώκουμε, αποδεχόμενοι της δεσμεύσεις μας και ζητάμε την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και στην καταπολέμηση της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής, ζητώντας και τεχνική βοήθεια –κάτι που, όπως είπε ακόμη και ο Δρ Schäuble, αρνήθηκαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις –, ζητάμε και την ενίσχυση του επενδυτικού πακέτου Juncker με κριτήρια τέτοια ώστε να κατευθυνθούν αυτές οι επενδύσεις στις χώρες που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, γιατί έχουν μεγαλύτερη ανεργία και μεγαλύτερη αποεπένδυση, και φυσικά να αξιοποιήσουμε και την ευελιξία στο σύμφωνο σταθερότητας, που ένας πρώην Επίτροπος αρμόδιος για το θέμα, ο κ. Prodi, είχε χαρακτηρίσει «ηλίθιο», και την ποσοτική χαλάρωση που αποφάσισε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Κλείνω με δύο λέξεις για το θέμα της Ουκρανίας. Η ειρηνευτική συμφωνία είναι ένα μικρό δενδράκι. Κινδυνεύει να ξεραθεί. Η δουλειά η δική μας είναι να ενισχύσουμε με ψυχραιμία αυτή την ειρηνευτική προσπάθεια.

Όσο για το θέμα της αντιμετώπισης των τρομοκρατικών επιθέσεων, εκτός από την αλληλεγγύη μας στους λαούς της Γαλλίας και της Δανίας, σημειώνω θετικά την ψύχραιμη τοποθέτηση του κ. Juncker, ότι δεν πρέπει να κάνουμε τα λάθη που έκαναν οι Αμερικανοί μετά το 2001.

Philippe Lamberts, *au nom du groupe Verts/ALE***.** – Monsieur le Président, je voudrais principalement parler de la Grèce, en commençant par poser la question suivante: avions-nous vraiment besoin d'un psychodrame qui a duré presque quatre semaines? Un psychodrame qui a vu le nouveau gouvernement grec faire comme si la campagne électorale avait continué au-delà du 25 janvier, en se fendant de déclarations incendiaires comme: «Notre pays est en faillite», ce qui allait évidemment entraîner des conséquences du côté de la BCE, ou en insistant sur le fait de revenir sur la question des réparations de guerre.

Mais tout aussi irresponsable était l'insistance quasi obsessionnelle d'un certain nombre de membres du Conseil à affirmer: «La Grèce paiera!» ou, sous-entendu, «la Grèce sortira!», comme, rappelez-vous, en France dans les années 1920: «L'Allemagne paiera!». Ces déclarations étaient d'autant plus irresponsables que le chef de file qui les faisait n'était autre que le ministre allemand des finances,

*Deuxièmement, et j'insiste là-dessus, le nouveau gouvernement grec est bien plus fiable dans ses promesses que l'ancien gouvernement de la Néa Dimokratía – l'équivalent du PPE – ou du PASOK – le parti social-démocrate – en ce qui concerne la mise en place, tout simplement, d'un appareil fiscal en Grèce. À ce sujet en effet, si l'Union européenne pouvait apporter à la fois son expertise, mais aussi sa force de frappe pour obtenir – vis-à-vis, par exemple, de pays tiers comme la Suisse – des informations, et en fait le retour d'un certain nombre d'impôts non payés, je pense qu'elle rendrait ainsi un réel service à la Grèce.

*Troisièmement, il faut mettre l'économie grecque sur le chemin d'un développement durable. Je dirais ici que nous rejoignons les priorités de la Commission: investissement et transition énergétique – nous en avons déjà parlé aujourd'hui. Imaginez-vous: la Grèce pourrait devenir un exportateur net d'énergie, notamment vers le reste de l'Union. Voilà donc une source, me semble-t-il, très utile de ressources financières pour l'État et pour l'économie grecque, et nous devons donc là aussi donner la priorité aux investissements, notamment européens, dans la transition énergétique en Grèce.

*Je voudrais simplement terminer en disant que personne ici ne peut avoir intérêt à jouer sur l'échec du nouveau gouvernement grec, pour des raisons bassement politiciennes. Parce que l'échec du nouveau gouvernement grec signifierait inéluctablement la victoire des populistes anti-européens.

Paul Nuttall, *on behalf of the EFDD Group***.** – Mr President, I will also focus on Greece today. I want to start by quoting the Chairman of the Euro Group, Jeroen Dijsselbloem, who, only two days ago, said that you are mistaken if you think that democracy is where one election result can change the way we work in the Eurozone. Indeed, Mr Juncker, you are on record as saying that there can be no democratic choice against the European Union's treaties. Now does that not tell us all we really need to know about what the Eurofanatics think of democracy?

Is it not ironic that you are destroying democracy in its very cradle, Greece? You have allowed Greece to enter a currency that it should never have been in. You have removed the democratically elected Prime Minister when he offered his country a way out through a referendum. You have imposed austerity that has taken the people of Greece to the brink, yet you still shackle this great country with economic chains.

2015. február 25., szerda

To you I say that sovereignty and democracy in Greece are not yours to take. The Greeks have suffered enough. The battle lines are clear. It is the forces of democracy in Greece against the undemocratic forces of a European Union. To the Greek Parliament I ask: will the 300 stand firm? And to the Greek people I say: be courageous, protect your birthright, you are the creators of democracy and now you must save it. Invoke the courage and spirit of your forefathers. Do not buckle. Do not falter. Do not give in. You are the defenders of democracy now. You are the nation of Homer, Plato and Aristotle and, if you stand your ground, you will prevail and you will be a beacon of hope to us all.

Marine Le Pen (NI). - Monsieur le Président, l'Eurogroupe a laissé un choix simple au gouvernement de M. Tsipras, fraîchement désigné par les électeurs grecs pour remettre en cause la désastreuse politique de la troïka. Soit rester dans le carcan de l'euro et trahir ainsi rapidement ses promesses anti-austérité, soit retrouver la liberté monétaire en quittant l'euro pour pouvoir réellement changer de politique.

L'accord obtenu à Bruxelles confirme que le gouvernement d'Alexis Tsipras a choisi l'euro et, par conséquent, la trahison de ses engagements de campagne. La capitulation face au chantage de l'Union européenne et de l'Allemagne est totale et on peut faire le pari que, très rapidement, ce gouvernement – hélas! – tombera dans les abîmes de l'impopularité.

À la lumière de l'épisode grec, tous les Européens auront pris conscience de l'incompatibilité, désormais radicale, entre l'euro et la démocratie, d'une part, et l'euro et la prospérité, d'autre part. Plus que jamais, le Front national veut extirper la France de l'eurodictature en lui redonnant la maîtrise de sa monnaie, de son budget et de ses frontières, pour lui permettre de rompre avec la sous-croissance, le chômage de masse, le surendettement et l'austérité.

Alain Lamassoure (PPE). - Monsieur le Président, au nom de la délégation française du groupe PPE, je me réjouis que le Conseil européen ait consacré l'essentiel de ses travaux à la lutte contre le terrorisme. Nous l'avions suggéré au lendemain des attentats de Paris et la nouvelle tragédie survenue à Copenhague n'a fait que souligner l'urgence d'une action commune.

En effet, s'il est un sujet qu'il faut traiter ensemble, au niveau européen, c'est celui des menaces qui pèsent sur nous tous et, parmi elles, tout d'abord celle du terrorisme international.

M[me] Le Pen s'est intéressée au cas de la Grèce, qui est important. En ce qui me concerne, je m'intéresserai au cas de la France, qui, à mes yeux, l'est plus encore. Je me réjouis, Monsieur le Président de la Commission, de la position que vous avez annoncée concernant la France. Pour la troisième fois, hélas, la France échoue à honorer ses engagements les plus solennels. Selon vos propres mots, Monsieur le Commissaire, elle est désormais placée sous surveillance renforcée.

C'est une position de méfiance, hélas justifiée. L'Union lui tiendra la bride courte. Plus courte qu'à la Grèce puisque, si j'ai bien compris, elle aura trois mois – là où le gouvernement grec a six mois – pour apporter 4 milliards d'économies supplémentaires cette année et pour préciser les réformes concrètes qui apporteront 16 milliards d'économies supplémentaires en 2016 puis en 2017. Merci l'Europe, quand elle oblige un gouvernement sans majorité et sans courage à faire les réformes dont dépend le salut du pays!

Knut Fleckenstein (S&D). - Herr Präsident! Das letzte informelle Treffen der Staats- und Regierungschefs hat nur wenige Stunden nach Abschluss der Gespräche in Minsk stattgefunden. Die Situation im Osten der Ukraine hat sich leicht verbessert, aber von der Umsetzung der Vereinbarung von Minsk kann nicht gesprochen werden. Ich glaube Herr Verhofstadt hat Recht: Wir müssen aufhören zu reagieren, wenn etwas passiert, und viel klarer im Voraus sagen, was geschieht, wenn diese Lösungen von Minsk weiterhin nicht akzeptiert und umgesetzt werden, sowie umgekehrt auch, was geschehen könnte, wenn wir gemeinsam einen anderen Weg gehen könnten als den, den die russische Regierung bisher offensichtlich einschlägt.

Die Lage in der Ukraine ist so, dass wir eine klare Sprache brauchen, und Grundsatz unseres Handelns kann nicht nur Einigkeit, sondern muss auch Berechenbarkeit sein. Wenn man eine klare Sprache und klare Sanktionen fordert, wenn es nicht besser wird, dann gehört das auch zum Eingeständnis derjenigen, die eine militärische Lösung auf keinen Fall wollen und deshalb auch keine Waffenlieferung für sinnvoll halten. Ich bitte Sie um eines, wenn es um Sanktionen geht: zu überprüfen, ob die Abgeordneten des russischen Parlaments, die auf der Sanktionsliste stehen, dort stehen bleiben müssen. Denn das führt dazu, dass zwar auf unterschiedlichen Ebenen gesprochen werden kann, aber der interparlamentarische Dialog nicht mehr wirklich stattfindet.

Bernd Lucke (ECR). - Herr Präsident! Griechenland hat in einem Schreiben um die Verlängerung der Kredithilfen nachgesucht. Die Interpretation ist, dass Griechenland nun zu Kreuze gekrochen sei. Aber meine Sichtweise ist eine andere, denn ich habe den Brief gelesen. Was ich in dem griechischen Brief vermisse, sind konkrete Zahlen. Was genau bietet Griechenland denn nun eigentlich an Einsparungen für die Ausgaben, die es tätigen möchte, an? Wir wissen, was die Versprechungen von Syriza kosten werden. Aber wir wissen nicht, was durch die neuen Absichtserklärungen in diesem Schreiben hereinkommen soll. Die Steuereintreibung soll verbessert werden. Aber wie viele Milliarden wird das in die griechischen Kassen einspülen, nachdem man das ja seit langer Zeit versucht? Die Zollverwaltung soll reformiert werden. Was bringt das konkret in Euro? Es sollen keine Privatisierungen rückabgewickelt werden. Wer könnte das denn schon? Wie sieht es mit der Rentenreform aus, die die Griechen anstreben? Was bringt das konkret?

Herr Präsident, auch Herr Präsident Juncker! Ich sehe, dass Griechenland keine Zahlen geliefert hat. Aber es erhält Zahlungen. Ich glaube, Griechenland hat sich durchgesetzt.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). - Herr Präsident, sehr geehrte Präsidenten, sehr geehrte Kollegen! Bei der Fluggastdatenspeicherung, dem EU-PNR, ist klar: Das Europäische Parlament, der zuständige Ausschuss, der Ausschuss für Justiz und Inneres, hat im Herbst 2013 den Vorschlag komplett zurückgewiesen aufgrund der Tatsache, dass er ihn für unverhältnismäßig erachtet hat.

Nun hat der Berichterstatter, der den damaligen Vorschlag gemacht hat, den Vorschlag wieder eingebracht, er ist fast unverändert. Ich sehe nicht, dass das Europäische Parlament dem ohne Gesichtsverlust zustimmen kann – erst recht nicht vor dem Hintergrund der Tatsache, dass der Europäische Gerichtshof im vergangenen Jahr der Argumentation des Europäischen Parlaments Recht gegeben und deutlich gemacht hat, dass eine anlasslose Speicherung von personenbezogenen Daten mit den Grundrechten der Europäischen Union nicht vereinbar ist.

Ich würde Sie alle bitten, darauf hinzuwirken, dass jeder Vorschlag zur Datenspeicherung mit diesem Grundsatz vereinbar ist. Damit das so kommen kann, muss die EU-Kommission einen neuen Vorschlag machen. Ansonsten wird es hier nicht vorangehen.

Tiziana Beghin (EFDD). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, nel loro recente incontro i capi di governo hanno discusso del futuro della Grecia.

Possibile che nessuno veda il problema? Chi altro se non i greci devono decidere del futuro del loro paese? Eppure siamo qui a discutere di cosa si è stabilito a Berlino, di cosa pensa Bruxelles e di come reagisce Parigi. L'Europa si basa su cessioni di sovranità, questo è chiaro, ma quando l'intero destino di un popolo è nelle mani di altri, forse abbiamo sbagliato qualcosa. E intanto il premier greco Tsipras ha rinunciato a tutte le sue pretese, schiacciato da una Germania che ha voluto punirne uno per educarne cento. Gli altri paesi sono avvertiti. Ma chi sono la Merkel e Juncker per decidere per i greci? Con che diritto questi «ayatollah dell'austerità» mettono in ginocchio popoli interi? E com'è possibile pensare che un debito del 175 per cento del PIL possa essere ripagato tramite tagli e sacrifici?

È con queste domande che dobbiamo confrontarci, perché la crisi della Grecia non è greca ma europea e non è economica ma politica. È la crisi di un piccolo paese europeo che ha il PIL di una regione italiana o francese che si potrebbe salvare in un attimo. È una tempesta in un bicchiere d'acqua. È la crisi di un'Europa debole e vigliacca, dove i politici guardano solo al loro ristretto orizzonte nazionale. La crisi in Europa non è una mancanza di liquidità o di fiducia, ma una mancanza di statisti e per questo, colleghi, non vedo cura.

2015. február 25., szerda

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). - Η συμφωνία Eurogroup–κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στην Ελλάδα επεκτείνει το μνημόνιο με την επιτήρηση της Τρόικας, με άλλο όνομα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αλλάζει. Κάθε διαπραγμάτευση με αυτήν είναι απάτη και καταλήγει πάντα σε βαρβαρότητα. Ο λαός που μάτωσε, θα συνεχίσει να πληρώνει ένα χρέος που δεν οφείλει, με εθνικό στόχο τα κέρδη του κεφαλαίου, με ιδιωτικοποιήσεις, φόρους, τσακισμένους μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές παροχές, νέα μέτρα για λιτό βίο.

Ακόμη και τα ψίχουλα στην ακραία φτώχεια και η αύξηση του βασικού μισθού αναβάλλονται, για να δοθούν αν και εφόσον το επιτρέψουν οι Συνθήκες και η Τρόικα.

Η κυβέρνηση παρουσιάζει τον λαό σαν χειροκροτητή αυτής της πολιτικής αλλά κανείς δεν ξεμπέρδεψε ακόμη με τον λαό. Καμιά ανοχή! Κατάργηση του μνημονίου, με ανάκτηση όλων των απωλειών, τη διαγραφή του χρέους και την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση! Αυτή είναι η πραγματικά αξιοπρεπής στάση του λαού μας, που θα ακουστεί δυνατά την Παρασκευή στην Αθήνα, στη μεγάλη συγκέντρωση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Esteban González Pons (PPE). - Señor Presidente, la Resolución sobre medidas de lucha contra el terrorismo aprobada por casi todas las fuerzas políticas en este Parlamento en su última sesión y la Declaración contra el terrorismo que salió de la última reunión del Consejo, son una muestra clara de que vamos en la buena dirección. En España también se ha llegado a un acuerdo contra el terrorismo entre el partido del Gobierno y el principal partido de la oposición, el Partido Socialista.

Ahora que vamos en la buena dirección no podemos quedarnos solo en palabras. Es el momento de que la unidad que hemos mostrado las tres instituciones y que se ha visto en este Parlamento, se traduzca en hechos. Empezando por aquello de lo que somos directamente responsables como es la aprobación de un PNR europeo que nos ayude a controlar los movimientos de los llamados combatientes extranjeros con un escrupuloso respeto a los derechos fundamentales. Poner en marcha esta herramienta no depende de nuestras palabras, depende de nuestras acciones y depende de nosotros. No quisiéramos además dejar de recordar que todo lo que se haga en la lucha contra el terrorismo debe tener siempre presentes a las víctimas.

Quiero terminar añadiendo que mi país, al que represento aquí, España, apuesta por una verdadera Unión de la Energía. España y Portugal siempre han reclamado incrementar las conexiones energéticas con Europa. Y ahora también a Europa le interesa incrementar las conexiones energéticas con España y Portugal. Nadie en Europa puede ser una isla energética, pero es que la propia idea de Europa dice que nadie en Europa puede ser una isla en ningún sentido. Grecia, señor Presidente en ejercicio del Consejo, tampoco es una isla.

Elisa Ferreira (S&D). - O acordo provisório sobre a Grécia é bem-vindo, mas não é o fim do processo. É apenas o início de uma nova fase e esta fase tem de ser diferente.

A Grécia está estrangulada por políticas de ajustamento que se revelaram excessivas. O seu impacto na economia, no emprego, na sociedade e na confiança foi devastador, como sabiamente o senhor reconheceu, Senhor Jean-Claude Juncker. Obrigada por isso.

É óbvio que, na Grécia, há reformas a fazer e trajetórias a corrigir, mas só com tempo, gradualismo e espaço orçamental é que elas podem ter sucesso.

Hoje, não há dúvidas, as alternativas à tese absurda da austeridade criadora existem, e é nessas alternativas que se tem de construir a nova agenda. A tentação de utilizar o momento atual para extrair lições de moral ou fazer manifestações de poder é profundamente perigosa, não apenas para o povo grego mas para a sobrevivência do projeto europeu.

A única lição coletiva a retirar é que as agendas têm de ser ajustadas em função dos resultados e não da força dos interesses que as suportam.

Helga Stevens (ECR). - Graag had ik enkele korte oproepen gedaan.

Mijn collega-Europarlementsleden roep ik op om het PNR-verslag van ECR-rapporteur Timothy Kirkhope, dat morgen wordt voorgesteld, constructief te benaderen, los van de dogma's aangaande privacy, en er bovendien vaart achter te zetten.

De Europese Commissie roep ik op om spoedig operationele richtsnoeren inzake gemeenschappelijke risico-indicatoren op te stellen voor meer gerichte controle op EU-onderdanen aan de buitengrenzen.

De lidstaten roep ik ten slotte op om meer vertrouwen in elkaar te stellen en intensiever informatie uit te wisselen en operationeel samen te werken via Europol.

Tot besluit kijk ik uit naar de herziene versie van de interneveiligheidsstrategie in april, want Europa kan wel degelijk meerwaarde bieden op het gebied van terrorismebestrijding.

Peter Lundgren (EFDD). - Tack för ordet, herr talman! Jag vill rikta mig till herr Tusk och herr Juncker. Ni kommer nog att tröttna på mina frågor om era ersättningar, men jag kommer att fortsätta att upprepa dessa frågor.

Sedan den 1 december är ni, herr Tusk, ny ordförande för Europeiska rådet och arbetar nu för 507 miljoner européer som inte har en aning om vem ni är och inte heller har röstat på er. Ni kommer bestämma många saker som påverkar dem. De betalar för er lön, och de kommer också att få betala för er enorma bonus när ni lämnar ert uppdrag, precis som de fick göra för er idol, herr van Rompuy, som fick 730 000 euro när han slutade. Utöver detta får han en engångssumma plus en livslång pension. Vilken arbetare får dessa förmåner?

Min fråga, herr Tusk, är följande: Kommer ni att ha anständigheten att avstå för denna vansinniga bonus när ni slutar er tjänst?

Jag anser att skattebetalarna förtjänar ett ärligt svar på denna fråga, för det är deras plånböcker som drabbas.

Harald Vilimsky (NI). - Herr Präsident! Wieder einmal steht hier eine Ratsdebatte zur Diskussion, und man gewinnt den Eindruck, von Ratssitzung zu Ratssitzung werden die Situationsbilder schlimmer und schlimmer. Und vor dem aktuellen Hintergrund hat man fast den Eindruck, man befände sich auf einer Art politischer Titanic, und von überall dringt Wasser in dieses Schiff, und die Mächtigen der EU-Nomenklatura werden gar nicht fertig damit, die einzelnen Löcher zu stopfen, und das Wasser steht ihnen schon bis über beide Ohren. Meine Damen und Herren, Massenarbeitslosigkeit, Rekordpleiten, der Euro ist ins Wanken geraten, und jetzt sind Sie dabei, demnächst zu beschließen, dass weitere Steuermilliarden in Richtung Peloponnes geschaufelt werden. Und Sie, die das beschließen werden, wissen in Wahrheit schon heute, dass auch das verlorenes Geld sein wird.

Die Europäische Union hat einen Konzeptfehler! Und der Konzeptfehler ist die Zentralisierung, ist der Regulierungswahn und auch der Überwachungswahn, wie wir ihn heute hier debattiert haben. Und wer ein guter, ein anständiger Europäer und ein Europäer ist, der Zukunft für seinen Kontinent möchte, der macht eine Rückwendung in Richtung einer Nation, in Richtung einer Gemeinschaft souveräner Nationen, die auf Augenhöhe miteinander kooperieren, und erteilt diesem Zentralisierungswahn eine Absage.

Paulo Rangel (PPE). - Eu queria naturalmente saudar o Presidente do Conselho e o Presidente da Comissão e saudar, em particular, os resultados, mais no sentido do impulso que trouxeram, no sentido da dinâmica que trouxeram após este Conselho informal.

Em primeiro lugar, no caso de terrorismo, onde penso que se conseguiram progressos muito grandes e, ao mesmo tempo, garantindo, digamos, o legado de Schengen, que é absolutamente fundamental, e da liberdade de circulação. Segundo ponto, a questão da Ucrânia, onde eu julgo que, apesar de tudo, continuam muitas incertezas e ainda há muito a fazer, e, em terceiro lugar, naturalmente, a questão da União Económica e Monetária aqui muito marcada pela questão da Grécia. E o que eu queria deixar claro é o seguinte: nós consideramos que este é um bom acordo e é um acordo razoável, e é um acordo razoável porque o Governo da Grécia percebeu que é fundamental, para que haja solidariedade e abertura e para que possam ultrapassar os seus problemas, que esteja num tratamento equitativo com os restantes países e que faça parte das regras da zona Euro. E o facto de ter percebido isto e disto ser um caminho que ainda está, digamos, em processo de conclusão, porque ainda precisamos, enfim, agora de mais garantias ao longo destes dois ou três meses, mas é um processo que se abriu, eu julgo que é um sinal de grande esperança para toda a zona Euro e, portanto, neste sentido, queria dizer que acho que, apesar de tudo, o Conselho abriu caminho para esta solução e que esta solução nos deixa alguma esperança.

2015. február 25., szerda

Илияна Йотова (S&D). - И аз ще говоря за мерките за борба срещу тероризма. Липсва ни, г-н председател на Комисията, задълбочен анализ за средствата и инструментите, които до този момент използваме, особено в навечерието на приемането на новата стратегия за сигурност. Липсва ни анализ и за взаимодействието между държавите членки и взаимодействието на държавите членки с европейските агенции Европол и Евроюст. Но каквито и нови инструменти да предлагаме, те са обречени на провал, ако няма солидарност и разбиране за обща битка и съпротива срещу тероризма. Обединените усилия, а не всеки за себе си, е успешният път.

Шенгенската система не трябва да бъде анулирана, а укрепена и развита. В този контекст сухопътните граници на България и Гърция с Турция се нуждаят от особено внимание и европейска помощ. Не е изключено радикални елементи и чуждестранни бойци да опитват преминаването на турска територия и оттам – за Сирия именно през тези граници, след затягането на контрола по летищата. Ситуацията се усложнява от увеличаващия се миграционен натиск и каналджийството. Не е оправдано България да бъде буферна зона, гарантираща сигурността на останалите страни в Европейския съюз, и да бъде държана извън Шенген.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). - Κύριε Πρόεδρε, η εξέλιξη της διαπραγμάτευσης μεταξύ της νέας ελληνικής κυβέρνησης και των Θεσμών, όπως πλέον θα πρέπει να συνηθίσουμε να τους προσφωνούμε, κατέδειξε με σαφήνεια ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση υποκύπτει στις επιθυμίες της Γερμανίας και των φίλων της. Ενώ της δόθηκε η ευκαιρία να δείξει ότι ενδιαφέρεται για την οικονομική ανάπτυξη των κρατών μελών και, κατ' επέκταση, των πολιτών της, απέδειξε απερίφραστα την αγκύλωση στις διαθέσεις της Γερμανίας για εκμετάλλευση της κρίσης των χωρών του Νότου προς όφελός της.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι, σύμφωνα με έρευνα του London School of Economics, τα χαμηλά επιτόκια δανεισμού της Γερμανίας την τελευταία πενταετία απέφεραν έσοδα στο Βερολίνο της τάξης των 80 δισ. ευρώ, ένα γεγονός το οποίο δεν γνωρίζουν οι λαοί της Ευρώπης.

Ας σταματήσει επιτέλους αυτή η εκμετάλλευση και η χειραγώγηση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ιδιοκτησία συγκεκριμένων χωρών. Ας προσπαθήσει πρώτα η γερμανική κυβέρνηση να είναι συνεπής με τις υποχρεώσεις της και μετά να κάνει μαθήματα σε άλλους. Η Ελλάδα βέβαια, δεν πρόκειται να παραιτηθεί από το δικαίωμά της να διεκδικεί και το κατοχικό δάνειο και τις γερμανικές αποζημιώσεις.

Othmar Karas (PPE). - Herr Präsident, meine Herren Präsidenten, meine Damen und Herren! Es ist für niemanden von uns zufriedenstellend möglich, in anderthalb Minuten zu den Themen Ukraine, Russland, Griechenland, Terrorismus, Zuwanderung und Asyl eine befriedigende, mit Vorschlägen für die Zukunft verbundene Stellungnahme abzugeben. Ich möchte daher bei einem Grundsatz bleiben: Kein Thema ist isoliert zu betrachten, es geht immer um ganz Europa. Es sind unsere Probleme und nicht die Probleme anderer.

Die Ursache der Probleme bei all diesen Punkten ist die Verletzung von internationalem und europäischem Recht und die Verletzung gemeinsamer Werte. Unsere Antwort muss daher sein: Wie können wir auf dem Boden unserer Rechts- und Wertegemeinschaft die richtigen Antworten auf diese Rechtsverletzungen geben? Nicht die Rechtsverletzung darf unser Recht und unsere Werte verändern, sondern unsere Werte und unsere Rechtsgemeinschaft müssen Vertrauen, Glaubwürdigkeit und Sicherheit bei der Problemlösung schaffen.

Daher ist es ungeheuerlich, dass der griechische Ministerpräsident nach einer Einigung auf dem Boden unseres Rechts im griechischen Fernsehen sagt: „Wir haben nur eine Schlacht gewonnen, aber noch nicht den Krieg". Es kann nicht vertrauensbildend sein, wenn in einer Zeitung einer Regierungspartei Herr Schäuble als Wehrmachtsoffizier dargestellt wird. Daher bitte ich darum, dass wir unsere Werte verteidigen und auf dem Boden ….

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Kashetu Kyenge (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, dobbiamo assistere e sostenere in modo coordinato l'impegno di tutti i paesi del mondo impegnati nella lotta al terrorismo, favorendo il processo di pacificazione. Lo facciamo per tutelare ogni persona: noi stessi, la nostra sicurezza, la nostra società e i suoi principi.

Un approccio globale appunto nella lotta contro il terrorismo, signor Presidente, non deve e non può limitarsi ad affrontare i conflitti più prossimi come quello in Libia, ma deve estendere la nostra azione in modo coordinato fino ad includere l'intera rete internazionale del terrore.

Troppi focolai dimenticati. Nell'Africa subsahariana appunto, il caos in cui è piombato il nord della Nigeria, sconvolta dalla sete islamista Boko Haram è una di queste crisi dimenticate. Una minaccia del tutto identica a quella rappresentata dal gruppo terroristico Daesh in Libia e in Medio Oriente. Non possiamo più assistere indifferenti e rimanere indifferenti di fronte alla barbarie ovunque si consumi.

Dubravka Šuica (PPE). - Gospodine predsjedniče, veseli me što su danas sve tri institucije ovdje predstavljene sa svoja tri predsjednika i posebno veseli što smo uspjeli postići jedinstvo između ovih tri institucija kad je riječ o antiterorističkim mjerama.

Želim reći da je ljudski život u središtu naših politika i sve ovo o čemu govorimo i o čemu se govorilo na posljednjoj sjednici Vijeća upravo je bio ljudski život, i mi moramo čuvati dostojanstvo.

Podijelila bih ovih sedam tema u dvije grupe. Jedna je Ukrajina, Grčka, Libija, Pariz, Kopenhagen, a druga grupa je energetska unija, ekonomska i monetarna unija, i isto tako Plan ulaganja. Prva grupa su problemi, a druga grupa su rješenje za te probleme. Zato, inzistiram na tome da provodimo koherentno i jedinstveno i ekonomsku monetarnu uniju i energetsku uniju i plan ulaganja, i da ih sprovedemo u djelo. Znači, da bismo pomogli riješiti probleme koji su nam se dogodili diljem Europe i na samom sjeveroistoku u Ukrajini i na jugu u Grčkoj i na samom jugu u Sredozemlju gdje imamo problem s granicom, s imigracijama odnosno migrantima, lijepo je da smo postigli jedinstvo u svemu ovome o čemu pričamo. Međutim, potrebno je implementirati sve ove politike na terenu. Nije jednostavno, nećemo lako riješiti problem s Ukrajinom, ali je potrebno jedinstvo.

Zato, zahvaljujem što ste danas svi ovdje, i što smo u stanju bar u ovo kratko vrijeme prokomentirati sve ove teme.

Emmanuel Maurel (S&D). - Monsieur le Président, je trouve très positif que nous soyons nombreux dans cet hémicycle à réaffirmer notre soutien et notre solidarité envers le nouveau gouvernement grec, et à travers lui envers le peuple grec, qui a été durement éprouvé ces dernières années. Je trouve cela positif parce que, lorsque j'entendais un certain nombre de dirigeants – et surtout les dirigeants conservateurs – à l'issue du Conseil, j'avais l'impression que certains considéraient que le peuple grec avait mal voté et qu'il fallait lui faire payer ce vote.

Je crois, au contraire, que notre devoir d'Européens est d'aider la Grèce, de l'aider bien entendu à restructurer une dette qui n'est pas soutenable – cela a été dit –, à réformer vraiment sa fiscalité et à relancer l'activité. C'est d'autant plus important pour moi parce que je suis passionnément Européen et je regrette les propos malheureux du président de la Commission, qui laissaient à penser que la démocratie devait s'arrêter là où commençaient les traités. Je crois que si l'on est passionnément Européen, on ne doit pas donner à l'Europe le visage d'une injonction disciplinaire et d'une obsession des carcans.

Je crois au contraire qu'il faut saisir cette nouvelle opportunité politique, cette nouvelle étape pour l'Europe.

Milan Zver (PPE). - Spoštovani gospod predsednik, zadnji neformalni Svet je bil nadvse pomemben. Eden od njegovih posrednih rezultatov je tudi ta, da je evroskupina včeraj odobrila novi grški vladi reformni program.

Upam, da bo Cipras kmalu dal močnejše zaveze, da bo nadaljeval z reformami, s proračunsko konsolidacijo in da bo Grčija vrnila dolgove evropskim državljanom. Zakaj bi ti plačevali za Ciprasove predvolilne obljube?

Grčija je sicer v zadnjih letih v zameno za reforme dobila že veliko popustov. Za servisiranje svojega uradnega dolga plačuje manjši delež bruto domačega proizvoda kot Slovenija, Italija ali Irska. Plačujejo nižjo efektivno obrestno mero, dolg so jim že večkrat ostrigli, mislim, da je bilo popustov dovolj.

Strašenje z grexitom in razpadom evroskupine ni učinkovalo. Za razliko od Grčije bi ga Evropska unija preživela brez katastrofalnih pretresov. Ne pozabimo, evroskupina je danes močna. Od začetka svetovne krize ni izgubila nobene članice, pridobila je pa štiri.

2015. február 25., szerda

Monika Flašíková Beňová (S&D) - Európa sa nachádza v neľahkej situácii, musíme čeliť vonkajším aj vnútorným hrozbám. Nedávne tragické udalosti vo Francúzsku, Dánsku, ale i hrozba tu, v Belgicku, vedú k tomu, že si musíme lepšie stanoviť ciele aj cestu ako ich dosiahneme v boji proti terorizmu.

Nevidím ale dôvod na to, aby vznikal neprimeraný tlak na Parlament, aby sme v urýchlenom konaní prijali PNR. Práve naopak, Európsky parlament je tu na to, aby chránil práva občanov členských štátov Európskej únie.

Ak dovolíte, krátko by som sa ešte vyjadrila k situácii v Grécku. Kolegyne a kolegovia, nikto z nás by v tejto chvíli nechcel byť na mieste gréckej vlády a gréckych politikov. Tá situácia je naozaj ťažká, ale musím vyzvať gréckych politikov a grécku vládu k takej istej solidarite, k akej sme sa pripojili my napríklad u nás na Slovensku, kde vyše 60% obyvateľov zarába len 500 EUR, sme jednoducho túto solidaritu podporili a pomohli gréckej vláde. Teraz čakáme takúto istú solidaritu aj od súčasnej gréckej vlády.

Jean-Claude Juncker, *Président de la Commission***.** - Monsieur le Président, chers collègues, je serai bref, comme le fut le Conseil européen du 12 février. Je répondrai à deux ou trois remarques qui ont été faites, et qui concernent plus particulièrement la Commission.

Je voudrais tout d'abord féliciter M. Maurel – à ce qu'il paraît un socialiste français – d'avoir dit exactement le contraire de ce que le gouvernement socialiste français me dit jour après jour. C'est remarquable. Je voudrais ensuite le féliciter pour son sens de l'humour parce qu'il a commencé en disant que nous sommes nombreux à discuter. Nombreux? Vous avez le sens de l'humour, Monsieur. Trois?

Je lui répondrai, ainsi qu'à d'autres, que je n'ai jamais dit que les élections seraient un événement neutre. J'ai fait une remarque, exprimé une formule de bon sens élémentaire: les résultats électoraux ne changent pas les traités. La Grèce a pris une décision souveraine et je respecte l'expression du suffrage universel grec. Beaucoup plus que d'autres. Mais le vote grec n'a pas eu pour résultat que, par la simple expression du suffrage universel grec, les traités et les règles européennes auraient été annulés.

Dimanche prochain, l'Estonie va voter. En avril, la Finlande va voter. D'autres pays vont voter. Pensez-vous vraiment qu'après chaque élection nous devrions remettre en cause les traités et les règles? Vous tuez l'Europe avec ce genre de propos. Ne les répétez donc pas, parce que vous offensez le bon sens, alors qu'il vaudrait mieux le respecter. Mais j'admets que celui-ci est réparti, à ce qu'il paraît, d'une façon très inégale en Europe et parmi les groupes parlementaires.

Ces derniers jours, on a beaucoup critiqué la Commission, de façon détournée, en demandant aux journalistes d'écrire ce que les gouvernements pensaient. On a reproché à la Commission de s'être impliquée dans le débat sur la Grèce. C'est tout de même remarquable! La Commission précédente a été critiquée – très souvent à tort – parce qu'elle s'était insuffisamment impliquée dans la gestion des affaires de l'Union économique et monétaire. Maintenant on critique la Commission actuelle parce qu'elle s'intéresse de trop près à la gestion collective et solidaire de la monnaie unique!

Le président de la Commission, qui n'a pas agi au premier plan, n'a pas pour vocation de diviser l'Europe. Il a pour vocation d'unir l'Europe, là où l'unité est de mise. Mon objet social, c'est l'unité de l'Europe, la lutte contre les cassures gratuites, fortuites, de la cohésion européenne. Nous avons par conséquent fait ce que nous devions faire et – je vous le dis – si nous n'avions pas fait ce que nous avons fait, il n'y aurait pas eu d'accord sur la Grèce.

Ich mag einige Zungenschläge in der Debatte nicht so sehr. Wieso reden wir eigentlich immer darüber, dass jemand sich durchgesetzt hätte? Wenn sich jemand durchsetzt, setzt er sich immer gegen andere durch. Ist die Frage heute, ob sich Griechenland durchgesetzt hat, ob sich die Eurogruppe durchgesetzt hat? Was soll diese Debatte, die hat doch keinen Sinn!

In Europa setzt sich der durch, der europäische Lösungen möglich macht. Es setzt sich in Europa nie jemand gegen andere durch! Hören Sie doch auf mit diesem, ja ich sage das so: politischen Schwachsinn, der darin besteht nach, jeder Entscheidung zu prüfen, wer sich durchgesetzt hat. In Europa braucht sich niemand durchzusetzen, es soll sich das europäische Denken durchsetzen!

Donald Tusk, *President of European Council***.** - Mr President, honourable Members, just two short remarks. First about Ukraine. I fully agree with what Guy Verhofstadt has said, that we need a more proactive strategy and I fully agree that unity is not merely a substitute for strategy. I am sure that you know what my intention is when we are talking about a new strategy – I am sure that you have no doubt what I mean. But unity for sure is the first and main condition to do anything in this area. We need strategy, but without unity there is no strategy with any chance of success in this problem.

The first reason is a practical reason. All actions, for example sanctions, need consensus in the European Council. This is why unity is not my dream or something like an ideology; this is a practical condition for doing anything about this problem. We also have a second reason for talking about unity and how important unity is today. I deeply believe, and I do not think that it is a surprise for you, that one of the most important goals for President Putin today is to divide Europe and the whole Western community. This is the second reason why I am so obsessed about unity among Member States, and also in the wider perspective, meaning the whole Western community. For sure we have to discuss our strategy during the next European Council in March, but we have to remember that it will make sense only if we stay united.

The second remark is about Greece. This discussion is not about ideology; it is not about war against Greece. I do not feel that Greece wants to be a permanent troublemaker in Europe. In fact this is a discussion and these are negotiations about help. Greece needs help today; Greece needs money today; it is not being an obstruction – and we have no time. The negotiations are between Member States, between partners, between friends.

The first public declaration I heard from Prime Minister Tsipras after the Greek elections was that Greece wants to remain a member of the Eurozone. The second was that they need our help. I have not heard any realistic proposal of help for Greece from Russia or China. The only possibility to help Greece is cooperation between Member States of the Eurozone, the European Union, and also possibly international financial institutions. This is why we need to work together without these thoughts dividing us.

I am sure that it is also clear to Greek citizens. I have no doubt that the majority of them understand very well that we need good cooperation in Europe and that we should not fight against each other. This is why I ask, because of this problem, that we have more respect for each other during the discussion. If we feel offended, then this process will be much more difficult than today and I am sure that we are ready to have a decent and open discussion and not to offend each other. This is my request.

Der Präsident. - Meine Damen und Herren! Ich darf mich herzlich bedanken, auch dafür, dass Sie akzeptiert haben, dass die Redezeiten strikt eingehalten werden mussten. Es ging heute nicht, ein *Catch-the-eye*-Verfahren zuzulassen, weil wir unter extremen zeitlichen Restriktionen stehen. Deshalb bitte ich noch einmal um Verständnis dafür, dass es kein *Catch-the-eye* und auch keine *Blue Cards* geben konnte.

Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

2015. február 25., szerda

Guillaume Balas (S&D), *par écrit***.** – 7 ans après la faillite de Lehmann Brothers, L'Europe reste profondément ébranlée par les conséquences économiques et sociales néfastes de la crise. Celle-ci a servi de révélateur des faiblesses de l'Union économique et monétaire: la zone euro ne marche que sur un pied – une politique monétaire intégrée mise en œuvre par la Banque centrale européenne – mais souffre de l'absence complète de coordination des politiques économiques des États membres. Alors que les niveaux de vie des Européens convergeaient vers le haut à travers un processus de rattrapage des pays les moins avancés, on observe depuis 2008 une divergence des performances économiques et sociales. Si cette tendance se poursuit, c'est la cohésion de la zone euro – et le soutien à la construction communautaire – qui pourraient être remis en cause. Cette situation ne peut plus durer, c'est pourquoi l'eurozone doit cesser d'être une maison de redressement imposant l'austérité et viser désormais l'excellence sociale, écologique et énergétique en engageant au plus vite l'harmonisation fiscale – et notamment de l'impôt sur les sociétés – la lutte contre les paradis fiscaux, l'introduction de salaires minimums dans tous les États, le financement des investissements indispensables à la transition vers une économie décarbonée.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit***.** – La situation économique de la zone euro, mise en lumière ces derniers jours par la Grèce, est un sujet majeur pour l'avenir de l'UE. Le nombre de Grecs menacés par la pauvreté a plus que doubler en 5ans. En votant pour Syriza, le message est clair! Les Grecs veulent sortir leur pays de 5années d'austérité imposées par la Troïka qui ont amputé d'1/4 le PIB tout en continuant à creuser le taux d'endettement. La Grèce rejette donc les mesures européennes mises en place à savoir la consolidation budgétaire combinée à des coupes nettes des coûts du travail, conduisant à un chômage élevé et à la pauvreté. Il faut permettre au nouveau gouvernement grec de pouvoir mettre en œuvre des réformes qui sont nécessaires. Athènes, dans sa demande de prolongation de l'aide, a garanti à ses partenaires européens des réformes immédiates contre l'évasion fiscale et la corruption, ainsi que des mesures pour affronter la crise humanitaire et relancer l'économie. Cet exemple doit être un signal pour tous les pays européens. L'austérité ne doit pas être l'unique mesure! La relance de l'investissement public en Europe afin de faire redémarrer notre économie et de créer des emplois est également un des éléments clés.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto***.** – La discussione dei leader europei sulla lotta al terrorismo è stata proficua e mi auguro riuscirà ad indirizzare in maniera davvero decisa il rafforzamento delle misure antiterrorismo nell'Unione europea.

Trovo che i capi di Stato e di governo abbiano individuato in maniera chiara i tre pilastri sui quali dovranno concentrarsi i lavori nei mesi a venire, ovvero la sicurezza dei cittadini, la prevenzione della radicalizzazione e la tutela dei valori europei e la cooperazione con i partner internazionali. Si sta quindi creando un consenso generale sul fatto che una strategia antiterroristica coerente ed efficace deve basarsi su un approccio multidisciplinare.

Ben venga inoltre l'accento posto dai leader europei sulla necessità di adottare con urgenza una direttiva forte ed incisiva relativa ad un sistema europeo di codici di prenotazione (PNR) che contenga anche solide garanzie in materia di protezione dati. Credo che questo approccio al PNR dovrebbe rappresentare un esempio in scala ridotta di tutta la strategia antiterrorismo dell'Unione europea, che deve contemplare misure rapide e decise ma senza intaccare i diritti fondamentali dei cittadini europei. Non possiamo accettare che una minaccia esterna deteriori i valori sui cui l'Unione europea si fonda.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing***.** – Solidarity is most important in times of struggle. The European Union was meant to be as much about solidarity as about cooperation. But when countries like Ireland entered into an economic crisis, partially caused by European policies, solidarity was sorely lacking. We see this same attitude being displayed again towards the people of Greece. The antagonistic attitude shown towards Greece by both Germany and the Irish Government is indicative of the contemptuous attitude which is held towards those who have suffered the most. Instead of support, both the Irish and the European institutions foisted an austerity agenda on Greece and Ireland and other domestic countries across Europe. This includes the Fine Gael and Labour government in Dublin who themselves have been obedient agents of austerity in Ireland. This obedience was evident recently in the comments from the Euro Group President (Jeroen Dijsselbloem) when he said that Greece 'should follow Ireland' which he said, 'is making strong progress on all fronts'. I wonder how the Euro Group president defines 'progress on all fronts'. 'All fronts' apparently does not include the most vulnerable in society such as the homeless, the disabled or unemployed which are bearing the brunt of austerity in Ireland and Greece.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto***.** – L'incontro ai vertici tenutosi lo scorso 12 febbraio vedeva in agenda temi di grande rilevanza ed urgenza: dalla situazione in Ucraina, alla lotta contro il terrorismo, ed ancora la questione dell'evoluzione dell'Unione economica e monetaria.

Il summit non pare tuttavia aver sortito risultati importanti. Il più significativo concerne l'accordo per una dichiarazione in merito alla lotta al terrorismo, che indica aree ed un percorso di intervento, e richiede la rapida adozione di alcune misure già in discussione, tra cui il PNR europeo. Pur condividendo la necessità di far fronte all'emergenza costituita da terrorismo e criminalità internazionale, ogni eventuale limitazione delle libertà deve, a nostro avviso, rispettare strettamente il principio di proporzionalità e non eccedere in alcun modo quanto indispensabile e imprescindibilmente utile al contrasto di tali fenomeni.

Jonás Fernández (S&D), *por escrito***.** – La última reunión informal del Consejo Europeo ha tratado, entre otros asuntos, la crisis de la deuda pública griega, así como el seguimiento del nuevo informe sobre la Unión Económica y Monetaria, el cual pasa a ser el de los cinco Presidentes, al unirse el del Parlamento Europeo, lo cual es una buena noticia. Con respecto a Grecia, creo que, en efecto, es positiva la extensión de cuatro meses del programa de ayuda financiera, así como la lista de reformas presentada por el Gobierno heleno, y espero, por otro lado, que se introduzca mayor flexibilidad respecto de los objetivos del superávit presupuestario primario. Con todo, persisten serias dudas sobre la sostenibilidad a largo plazo del volumen total de la deuda pública griega. Por eso sugiero que la Comisión prepare un estudio de viabilidad sobre cómo establecer, sobre la base del Mecanismo Europeo de Estabilidad, un Fondo de Amortización de Deuda para la zona del euro. Asimismo, me parece urgente elaborar una lista de inversiones prioritarias para Grecia en el marco del propuesto Fondo Europeo para Inversiones Estratégicas, especialmente en el sector de las energías renovables, el cual puede convertirse en un motor del nuevo modelo de desarrollo del país heleno, creando de paso puestos de trabajo cualificados y de calidad.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing***.** – Listening to all that has gone on in the past week as the new Greek government negotiated for its life and the lives of its citizens with the other members of the Eurogroup, I was struck by one thought: in all the barometers for 'success' used by Mr Dijsselbloem and the other austerity hawks, where is the measure for human suffering? In fact I'd go further – where is the humanity?

Questioning Mr Dijsselbloem in the ECON meeting yesterday, Dimitrios Papadimoulis MEP – who sees it all first-hand – outlined some of those human sufferings: 'You know very well that the (existing) programme caused 25% recession in the Greek economy and a huge humanitarian crisis – over 25% unemployment, 2 500 000 Greeks living below the poverty line, nine out of 10 Greeks unemployed who don't receive a cent of unemployment allowance…'

His words, however, fell on deaf ears. 'Fiscal targets, 3%, 60%', that's all Mr Dijsselbloem understands; all the suffering and misery caused? Collateral damage.

It leads to the question – is the EU a community of peoples governed by elected politicians, or simply a company run by cold-blooded bureaucrats, technocrats, economists and accountants?

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *na piśmie***.** – Analizując część sprawozdania poświęconą walce z terroryzmem i rolę, jaką w walce z tym zjawiskiem ma odegrać PNR, uważam, że jest to tylko jeden ze środków, a nie panaceum na plagę, z którą zmaga się Europa i świat. Naszym bezwzględnym priorytetem musi być zapewnienie bezpieczeństwa obywateli i ochrona wyznawanych przez nas wartości. Niedawne ataki terrorystyczne w Paryżu wymierzone były właśnie w podstawowe wartości i prawa człowieka leżące u podstaw Unii Europejskiej – w solidarność, wolność, również wolność słowa, pluralizm, demokrację, tolerancję i godność ludzką. W skutecznej walce z terroryzmem konieczna jest ścisła współpraca zarówno pomiędzy krajami członkowskimi, jak i z naszymi partnerami międzynarodowymi. Wszyscy obywatele mają prawo żyć wolni od strachu bez względu na swoje poglądy lub przekonania. Europa potrzebuje jednak nie tylko wspólnej strategii walki z terroryzmem, potrzebujemy polityki prewencji w zapobieganiu radykalizacji i wspólnotowej polityki imigracyjnej. Obecnie rezydenci spoza Unii stanowią ponad 4% całkowitej populacji Wspólnoty. Liczba ta stale wzrasta wraz z łączeniem imigranckich rodzin oraz kolejnymi narodzinami. Oznacza to, że imigranci będą stanowić coraz liczniejszy odsetek mieszkańców UE, czy tego chcemy, czy nie. Trzeba zdać sobie sprawę, że powstrzymanie imigracji nie jest możliwe, ale jej unormowanie – już tak. Temu musi służyć spójna unijna strategia wobec imigrantów.

2015. február 25., szerda

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie.* – Wynegocjowane w Mińsku zawieszenie broni i rozejm nie powinny cieszyć nikogo poza Władimirem Putinem, gdyż rozejm ten jest jego taktycznym zwycięstwem. Nie ma co do tego wątpliwości, że był on wynegocjowany pod jego dyktando, a władze Ukrainy zostały postawione pod ścianą. W rzeczywistości zawarte porozumienie niewiele zmienia, gdyż jest ono notorycznie łamane. Miejsce i format negocjacji, na które zgodziła się Unia, obnażają jej słabość i bezradność w obliczu wojny, która toczy się przy jej granicach. To nieprawdopodobne, że tak ważne rozmowy toczyły się bez udziału przewodniczącego Rady Europejskiej czy wysokiej przedstawiciel ds. spraw zagranicznych w kraju dyktatora, którego Parlament Europejski krytykuje w każdej swojej rezolucji. Pragnę przypomnieć, że Unia Europejska składa się z 28 państw, dlatego rozmowy w formacie normandzkim bez krajów Europy Środkowo-Wschodniej są niedopuszczalne. Przedstawiciele Unii na czele z przewodniczącym Tuskiem powinni się wstydzić, że tak łatwo ulegają naciskom Putina. W obliczu wojny konieczne są zdecydowane działania, a nie puste rozmowy.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan.* – Teme susreta bile su: europski odgovor na terorizam, pitanje Grčke i pitanje Ukrajine. Zadržati ću se na pitanju Ukrajine.

Ukrajina, kao glavna tema neformalnog susreta predsjednika država ili vlada Europske Unije, održanog 12.02.2015, i dalje ostaje glavni politički problem Europske unije u odnosima sa Rusijom. Najava primirja iz Minska 2 i, nadajmo se, skorašnjeg potpunog mira ohrabrujuće su naznake za budućnost. Neophodno je hitno političko rješenje koje će se bazirati na osnovnim principa postojanja Europske unije: poštivanje suverenosti svake europske države i potpuno poštivanje svih ljudskih i manjinskih prava.

U tom kontekstu podcrtavam iskaz Visoke povjerenice gospođe Mogherini koja je na zadnjoj sjednici govorila o potrebi decentralizacije Ukrajine što je jedno racionalno i pravo europsko rješenje za ukrajinsku situaciju na njenom istoku.

Europa treba ostati jedinstvena i snažna, ali istovremeno ostati partner s Rusijom. Pokidane poslovne veze i poslovni odnosi s Rusijom donose mnoge probleme europskom gospodarstvu i stoga je dodatno potrebno hitno rješenje cijele krizne situacije.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς.* – Σε σχέση με το ζήτημα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης που αποτέλεσε αντικείμενο συζήτησης στο άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, θα ήθελα να επισημάνω ότι, ενώ η Ευρωζώνη επιμένει στη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, εντούτοις δεν παίρνει σοβαρά μέτρα για τη μείωση του δημοκρατικού της ελλείμματος. Το περίφημο Eurogroup ενεργεί χωρίς κανένα δημοκρατικό έλεγχο από τους Ευρωπαϊκούς Λαούς μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι αποφάσεις που λαμβάνει καθημερινά ενισχύουν τη λιτότητα και τη φτωχοποίηση των Ευρωπαϊκών Λαών και έχουν γεμίσει την Ευρωπαϊκή Ένωση με στρατιές ανέργων. Ταυτόχρονα, το Eurogroup έχει μετατραπεί σε πολιτικό όργανο εκπροσώπησης των δανειστών έναντι των χωρών που τέθηκαν σε μνημόνιο. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα και πρόσφατα με τις ασφυκτικές πιέσεις του Eurogroup απέναντι στην Ελλάδα προκειμένου να συνεχιστούν οι μνημονικές πολιτικές που οδήγησαν σε τεράστια Ανθρωπιστική Κρίση στην πατρίδα μου. Δόθηκαν 215 δις ευρώ ως δάνεια στην Ελλάδα και όμως έχουμε εκεί τώρα πάνω από 1,5 εκατ. ανέργους. Ο Ελληνικός λαός δεν πρόκειται να δεχτεί άλλο την εκμετάλλευση από τους δανειστές. Απαιτεί λογιστικό έλεγχο και διαγραφή του επονείδιστου χρέους. Δεν αποδέχεται κηδεμονία των δανειστών και περιορισμό της Εθνικής του Κυριαρχίας και γι αυτό θα πετάξει την τρόικα και τους δανειστές έξω από την Ελλάδα.

Csaba Molnár (S&D), *írásban.* – A magyar miniszterelnöktől igenis kell félteni az európai szolidaritást. Az orosz elnök budapesti látogatása során nem ítélte el az Ukrajna elleni orosz agressziót, néhány köbméter földgáz ígéretéért eladta az uniós egységet Putyinnak. A DK EP-képviselői Orbán Viktor helyett kérnek bocsánatot az orosz agresszió áldozatául esett ukrán néptől. Az orosz elnök fogadásával Orbán hallgatólagosan elfogadta a Krím-félsziget erőszakos elcsatolását, aláásta az uniós szankciók hitelességét Oroszországgal szemben, teljes nemzetközi elszigeteltségbe taszította Magyarországot. A magyar kormány teljes csődjét mutatja, hogy Magyarország szándékos kihagyásával alakult meg nemrégiben a „slavkovi hármak" elnevezésű regionális együttműködés.

Ausztria, Csehország és Szlovákia az ukrajnai válság, valamint a kelet-közép-európai régió energiaellátásának kérdéseit készül megoldani a magyarok kihagyásával. A jelenlegi magyar kormány elidegenítette magától korábbi régiós barátainkat, Orbán az európai tornasor legvégére került. Orbán a lengyel miniszterelnök asszonynak sem tudta elmagyarázni, miért ölelgeti Putyint. Varsóban a magyar miniszterelnököt még legnagyobb szövetségese, Jarosław Kaczyński, a Jog és Igazságosság Párt elnöke sem volt hajlandó fogadni. A magyar kormány zsákutcás politikáját a magyar választók is látják már. Tudják, hogy nemzeti szuverenitásunkat nem az Európai Unió, nem a Fidesz által megbélyegzett menekültek, hanem a keleti önkény, Putyin Oroszországa veszélyezteti. A magyar választók vasárnap egyértelmű üzenetet küldtek a kormánynak. Veszprémben megdőlt a Fidesz kétharmados kormányzása!

Sophie Montel (NI), *par écrit***.** – Le bras de fer n'aura finalement pas duré très longtemps. Le nouveau gouvernement grec vient déjà de céder aux exigences et autres injonctions de la Troïka. Ainsi, l'accord obtenu par la Grèce n'ira certainement pas dans l'intérêt du peuple grec, ni dans le sens de la relance économique. M. Tsipras aura choisi de plier devant Bruxelles. Il a fait le choix de l'euro contre la démocratie, le choix de l'euro contre la croissance. Nul doute que son gouvernement sera très vite rattrapé par une impopularité, pour le coup justifiée. La situation en Grèce est pourtant le fruit direct de la désastreuse politique monétaire, financière et économique conduite par la Troïka. Aujourd'hui, il est plus que temps de rompre avec ce système supranational et eurocratique, qui ruine nos économies et nos peuples. Il faut rompre avec les mesures d'austérité. La France doit recouvrer sa pleine et entière souveraineté nationale avec notamment la maîtrise de son budget, de sa monnaie et bien sûr de ses frontières.

József Nagy (PPE), *írásban***.** – Minden polgárnak joga van ahhoz, hogy félelem nélkül élhessen, függetlenül attól, hogy milyen nézeteket vall, miben hisz, milyen a bőrszíne, vagy épp milyen kisebbséghez tartozik. Sajnos ma ez így nem valósul meg. A félelem begyűrűzött a hétköznapjainkba, s alattomos kígyóként tekereg közöttünk. Itt az idő, hogy határozottan eltaposuk ennek a kígyónak a fejét. Meg kell védenünk európaiságunkat, demokráciánkat, közös értékeinket – mindenáron. Úgy gondolom, a közösségek közötti párbeszéd kulcsfontosságú ebben a harcban. Meg kell találnunk egymással a közös hangot, erősíteni a megértést és a megismerést, a toleranciát és a szolidaritást. Ilyen programokra kell összpontosítanunk most a figyelmünket. Csak ez vezethet az integrációhoz.

Ugyanakkor rendkívül határozottan kell cselekednünk a pénzmosás, a korrupció megakadályozásában. Ezek a melegágyai a terrorizmus finanszírozásának. Sürgetem tehát az egységes fellépést, a konkrét, kemény cselekvési terv kidolgozását e témában, s a zéró tolerancia életbe léptetését a gyakorlatban. Be kell zárnunk a kiskapukat ahhoz, hogy megvédhessük magunkat. A cselekvést pedig nem szabad halogatni, itt és most kell tennünk!

Péter Niedermüller (S&D), *írásban***.** – Az Európai Tanács február 12-i ülése előremutató válaszokat adott az Európát mostanában érő kihívásokra. Az európai polgárok joggal várják, hogy az Unió többet tegyen közös biztonságunk érdekében. Ugyanakkor el kell kerülnünk azt, hogy a biztonsági kihívásokra pánikszerű és átgondolatlan válaszokat adjunk. Nem engedhetjük meg, hogy a szélsőséges politikai pártok idegenellenes, a belső szolidaritást megkérdőjelező politikája határozza meg gondolkodásunkat. Nem feledhetjük el, hogy Párizsban, Belgiumban, vagy Koppenhágában nem valamilyen külső, idegen erő támadott az európai polgárokra és értékekre, hanem saját polgártársaink. Ez a mi saját belső terrorizmusunk, amit elsősorban Európában belül kell kezelnünk.

Éppen ezért üdvözlöm azokat a javaslatokat, amelyek a vallások közötti párbeszédre, a tolerancia erősítésére, az oktatás és a társadalmi integráció támogatására, az igazságszolgáltatás területén pedig a rehabilitációra vonatkoznak. Ugyanakkor nagy elővigyázatossággal kell bánni azokkal a javaslatokkal, amelyek a külső határellenőrzés megerősítésére, a személyes adatok gyűjtésére és cseréjére, és a schengeni rendszer reformjára vonatkoznak. Hasonlóképpen rendkívül kényes kérdés az internet ellenőrzése, amelynek eredményessége kétséges, miközben éppen azokat a szabadságjogokat veszélyezteti, amelyeket a terroristák is támadnak. Ezeken a területeken csak olyan mértékig szabad új intézkedéseket bevezetni, amennyire ez biztonsági szempontból valóban hatásos lehet, és nem jár az európai polgárok jogainak korlátozásával.

Ева Паунова (PPE), *в писмена форма***.** – Преди две седмици лидерите на ЕС насърчиха членовете на Европейския парламент да приемат Директивата за резервационните данни на пътниците в ЕС (PNR данни). Такъв документ би представлявал сериозна крачка към осигуряването на по-добра защита за свободите и осигуряването на сигурността на европейските граждани и аз приветствам неговото съставяне.

Дискусиите на Съвета от 12 април доказаха нуждата от вземането на конкретни мерки в тази насока, с което за пореден път демонстрираме, че институциите от новия мандат залагат на целенасочен и практичен подход.

Като външна граница на ЕС България приема защитата на сигурността на Европа и нейните граждани като своя важна задача. Ето защо партия ГЕРБ направи предложение за поправка на резолюцията за защита на свободите и осигуряване на сигурността, която беше приветствана от групата на ЕНП. Според това предложение системата ЕВРОДАК следва да бъде използвана за полицейски нужди. Това би дало възможност на властите на определена страна да работят с база данни, която може да подпомогне разследванията и да предотврати бъдещи престъпления.

2015. február 25., szerda

Призовавам европейските лидери и колегите ми в ЕП да застанат зад прилагането на тази и други решителни реформи, които ще повишат нивото на защита в Европа в момент, когато заплахите за сигурността на нашите граждани нарастват.

Csaba Sógor (PPE), *in writing***.** – I find that the resolute response of the Council in the wake of the Paris shootings is commendable, it is really imperative that we address security concerns and fill in the gaps in our security strategy as fast as possible. Nevertheless, the counterterrorism responses offered by the Council raise a few fundamental challenges regarding some of the EU's most important achievements in the field of freedom of movement and the Schengen free travel area. Before proposing the fundamental revision of the Schengen rules we should firstly consider whether we have used the current rules to the best extent possible. Instead of giving in to political populism and reimposing internal border controls, we should insist on more and better cooperation and information sharing among member states and among EU agencies, such as Europol and Eurojust.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito***.** – Como sabemos, existe neste momento uma situação da Ucrânia que decorre de um golpe de Estado ilegítimo apoiado pelos Estados Unidos, pela NATO e pela União Europeia. O atual governo ilegítimo é apoiado por partidos assumidamente fascistas que detêm pastas fundamentais como a segurança interna. Este governo é responsável por ações repressivas que atentam contra a democracia e os direitos humanos. Neste momento, decorre uma ação judicial que pretende ilegalizar o Partido Comunista da Ucrânia. Isto é intolerável. O advogado que defende o PCU neste processo esteve hoje, no Parlamento, numa reunião do nosso grupo, onde testemunhou um conjunto de atropelos que deveriam ser divulgados, mas que infelizmente não chegam aos grandes meios de comunicação social. Pergunto à Comissão Europeia e ao Conselho que avaliações fazem desta situação.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *in writing***.** – So far the EU has not been very successful in helping Ukraine either financially or practically. Recent events have illustrated the immaturity of the CFSP, which unfortunately is currently mostly theoretical and unsubstantial. The CFSP has to be ready preventively, because otherwise it cannot be effectively and timely deployed once it is needed. Although in most cases the EU rightfully seeks political or diplomatic solutions to crises, there is a need for a 'backup' system such as the CFSP in cases where diplomatic solutions fail.

This is not to say that the CFSP is an instrument to wage war; however, an adequate CFSP would act as a deterrent against violations of political and diplomatic agreements. Repeated violations of the Minsk II ceasefire have shown that soft powers alone, without even the theoretical possibility of a practical reaction, are not enough to guarantee that the conditions set in diplomatic agreements are respected. Underfunding and underequipping the CFSP in the hope that it will not be needed is not a sustainable solution. Procrastination is the enemy of effectiveness. The purchase of the Mistral ships by the EU would be a helpful contribution towards enabling the CSDP to reach its full potential.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), *γραπτώς***.** – Η συζήτηση για πιθανή έξοδο της Ελλάδος από την Ευρωζώνη, που επανέρχεται για ακόμη μια φορά στο προσκήνιο, πρέπει να σταματήσει τώρα! Η Ελλάδα ήταν, είναι και θα παραμείνει μέλος της ευρωζώνης. Ο ελληνικός λαός έχει κάνει τεράστιες θυσίες τα τελευταία χρόνια για να διασφαλίσει αυτήν την κατάκτηση. Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Κληθήκαμε να διορθώσουμε, σε ελάχιστο χρόνο, σφάλματα και στρεβλώσεις δεκαετιών. Σε μεγάλο βαθμό, οι μεταρρυθμίσεις που επί χρόνια καθυστερούσαν, τελικά προχώρησαν. Αλλά όλα αυτά έγιναν με τεράστιο κοινωνικό κόστος και η ΕΕ εμφανίζεται πολλές φορές ως τιμωρός, αντί ως αρωγός. Εάν είχε δοθεί ο απαραίτητος χώρος και χρόνος στην Ελλάδα το προηγούμενο διάστημα, η κατάσταση σήμερα θα ήταν πολύ καλύτερη για όλους μας. Η Ευρώπη σε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση οφείλει να επαναφέρει την ηρεμία και την εμπιστοσύνη στις αγορές. Αυτό που προέχει είναι η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Χρειαζόμαστε άμεσα ένα αναπτυξιακό σοκ στην πραγματική οικονομία. Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να βγούμε από την κρίση, να ξεπληρώσουμε το υψηλό δημόσιο χρέος, αλλά κυρίως να αντιμετωπίσουμε την μάστιγα της ανεργίας, η οποία αποτελεί την πραγματική ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας μας. Δεν έχουμε την πολυτέλεια για μια ακόμη χαμένη ευκαιρία.

2015. február 25., szerda

IN THE CHAIR: MAIREAD McGUINNESS

Vice-President

15. Az Európai Központi Bank 2013. évi éves jelentése (vita)

President. - The next item is the report by Pablo Zalba Bidegain, on behalf of the Committee on Economic and Monetary Affairs, on the European Central Bank Annual Report for 2013 (2014/2157(INI)) (A8-0011/2015).

Pablo Zalba Bidegain, *ponente***.** - Señora Presidenta, señor Draghi, como siempre es un placer tenerle en esta casa. Señorías, me gustaría empezar dando las gracias a los ponentes, con los cuales ha sido un honor trabajar, y entre todos hemos hecho un esfuerzo por conseguir un informe lo más ecuánime posible.

Analizamos el año 2013, que fue un año complicado para la zona del euro: el producto interior bruto cayó un 0,4 % y el desempleo tocó techo, llegando al 12 % a finales de año. En cambio, en el año 2014 ha comenzado la recuperación económica. El producto interior bruto de la zona del euro ha subido un 0,9 %, y las previsiones para el año 2015 son todavía más halagüeñas.

En lo que respecta a la inflación, en el año 2013 la tasa media de inflación fue del 1,3 %. En cambio, en 2014 acabamos el año con tasas negativas de inflación, esto es, no cumpliendo el objetivo que tenemos marcado de tener una inflación por debajo pero cercana al 2 %.

En cuanto al crédito al sector privado, continúa en terreno negativo, cerrando a una tasa negativa del -2,4 %. Tenemos que ser conscientes de que sin crédito no habrá consolidación de la recuperación económica. Creo que el Banco Central Europeo y su Presidente están haciendo un gran trabajo en conseguir la estabilidad en la zona del euro y están haciendo también un gran trabajo tanto el BCE como su Presidente en conseguir que los actores implicados hagan también su trabajo.

Pero es cierto también que las medidas aplicadas por el Banco Central Europeo podrían haber sido más eficaces y más eficientes en lo referido a restablecer el crédito a la economía real. Somos conscientes de que los mercados financieros en la zona del euro están fragmentados y no hay una correcta transmisión de la política monetaria. Pero también tenemos que ser conscientes de que el Banco Central Europeo ha tenido que enfrentarse a un entorno muy difícil fruto de una crisis financiera, política y económica sin precedentes, y a una unión económica incompleta.

Y no es tarea del Banco Central Europeo completar la unión económica, sino es, precisamente, darnos tiempo al resto de actores implicados en consolidar la unión económica y, en definitiva también, la unión política.

Creo que es de justicia destacar la rápida reacción del Banco Central Europeo. Esa rápida reacción ha conseguido reducir los niveles de estrés en los mercados financieros de la zona del euro, y no solo eso, sino que también ha contribuido a restablecer la confianza en la moneda única. Prueba de ello son los tipos de interés y primas de riesgo a los que se financian los Estados miembros, especialmente aquellos que han sido más ambiciosos en cuanto a las reformas estructurales.

Señorías, es momento de una acción conjunta. Una política monetaria expansiva tiene que ir acompañada de reformas tanto a nivel nacional como a nivel europeo. Buen ejemplo de ello es mi país, España, uno de los países más ambiciosos en cuanto a reformas se refiere y uno de los países que estará, con total seguridad, a la cabeza del crecimiento económico durante este año.

Las medidas anunciadas por el Banco Central Europeo el pasado 22 de enero no tienen que ser un freno, no tienen que ser una excusa, para dejar de seguir haciendo reformas y seguir avanzando en la tan ansiada y necesaria Unión Económica y Monetaria, sino todo lo contrario: las medidas anunciadas por el Banco Central Europeo tienen que ser precisamente el incentivo que necesitamos para seguir haciendo ese gran trabajo que se tiene que hacer tanto a nivel nacional como a nivel europeo.

2015. február 25., szerda

Porque, Señorías, no llevemos a engaño a los ciudadanos: una política monetaria expansiva por sí sola no puede estimular la demanda agregada. El Banco Central Europeo nos puede dar tiempo, pero somos el resto de actores implicados, tanto a nivel nacional como a nivel europeo, los que tenemos que seguir trabajando.

Mario Draghi, *President of ECB*. - Madam President, I am very pleased to participate in this plenary debate. To lay the ground for our discussion, I would like to discuss three topics: the ECB's monetary policy, focusing on the rationale for our latest monetary policy measures; the ECB's commitment to accountability and transparency; and the progress towards building a deeper economic and monetary union. I will thereby address most of the issues which the Committee on Economic and Monetary Affairs (ECON) highlighted in its first draft resolution.

First, the ECB's monetary policy. For several quarters now, inflation in the euro area has been on a continuous downward trend. At the same time, in January 2015, market participants were expecting inflation to return to levels closer to our policy aim only over a horizon which stretched well beyond any meaningful definition of medium term. In an environment of weak economic recovery and subdued money and credit developments, risks were increasing that falling inflation expectations would feed back into weakening actual inflation. Such a self-reinforcing process could have posed severe downside risks to our price stability objective.

Against this background, we judged that the degree of monetary accommodation that had been introduced in 2014 was insufficient. A more forceful monetary policy response became necessary. With key interest rates at their lower bound, the Governing Council of the ECB considered outright purchases of public securities to be the only remaining instrument which could be activated on a sufficient scale to broaden and strengthen the measures already in place. Thus, we decided in January to launch an expanded asset purchase programme.

Under the programme, the euro system will continue its purchases of simple and transparent asset-backed securities and of covered bonds. In addition, we will start purchasing on the secondary market investment-grade securities issued by euro area governments, public agencies and European institutions. The purchases will start in March. The combined purchases of public and private securities will amount to EUR 60 billion per month. The programme is intended to last until the end of September 2016. In any case, it will last until the Governing Council sees a sustained adjustment in the path of inflation which is consistent with its aim of achieving inflation rates below, but close to, 2% over the medium term.

As in the case of existing purchases of private sector securities, the purchases of public securities have a high transmission potential to the real economy. They will further support a broad-based easing of financial conditions in the euro area, including those relevant for the borrowing conditions of euro area firms and households. In fact, we have already seen some positive effects of our measures. Financial conditions in money and bond markets throughout the euro area have eased further. Accordingly, lending rates to households and firms have come down considerably. Loan dynamics have continued to recover, with the growth in credit to the private sector turning positive in December for the first time since mid-2012. Also, evidence from the recent January 2015 Bank Lending Survey provides positive signals, showing a further improvement in credit standards for all loan categories in the fourth quarter of 2014. Moreover, most recently, we have also seen a measurable improvement in indicators of business and consumer confidence.

Overall, our measures will support economic activity, underpin the firm anchoring of medium- to long-term inflation expectations, and contribute to a sustained return of inflation towards a level below, but close to, 2% over the medium term.

Let me now briefly comment on the ECB's commitment to accountability and transparency. Today's session is also an opportunity to take a wider perspective on ECB policies. In that context, let me touch upon a topic that is of high relevance to you: the ECB's accountability and transparency. Accountability of the central bank is the essential counterpart to its independence. To this end, the ECB has an elaborate framework to discharge accountability to European citizens and your House, and today's debate is a key element of this framework. Taking up new tasks in the supervisory field required adding further elements to this framework, and I believe the first months of operation of the SSM have proved our commitment to accountability in this domain as well.

But accountability would not be meaningful without an appropriate degree of transparency. From the start – due also to its unique institutional set-up – the ECB has striven to be transparent. For instance, we were the first major central bank to hold a regular press conference immediately after our policy meetings. The ECB also regularly publishes a variety of data on the execution of its monetary policy operations and the liquidity conditions of the Eurosystem.

But more recently, we have decided to go one step further and to publish regular accounts of Governing Council monetary policy discussions, starting with the meeting of 21-22 January 2015, the account of which was published last Thursday. Through these accounts, we are enriching the communication of the rationale behind our monetary policy decisions and seek to give a sense of the discussion that has taken place among Governing Council members and the main arguments that were exchanged. We believe that this will enable members of the public and markets to improve their understanding of our assessment of the economy and our policy responses in the light of evolving conditions: in other words, our so-called 'reaction function'. In the current circumstances, it will also underpin our forward guidance on interest rates. It will thereby further enhance the effectiveness of our monetary policy.

Finally, one comment on the future of European Monetary Union governance. The past few years have been challenging for the conduct of our monetary policy in view of the environment of financial fragmentation, which brings me to the topic of the foundation of our economic and monetary union. At the beginning of the European Monetary Union stood a clear commitment by Member States to converge economically and institutionally. Progress has been significant when it comes to common institutions, at least as far as monetary policy is concerned. We now have not only one currency and one central bank, but also one supervisor, one resolution authority, one crisis-management mechanism and, hopefully, one capital markets union. These institutions are built on the principle of shared sovereignty and of strong enforcement of common rules. Together, these institutions clearly set the euro area apart from the arrangements that were in place prior to the start of the European Monetary Union.

But we have not yet reached the stage of a genuine European Monetary Union. Economic convergence has not been as sustainable as was hoped for at the outset. This still puts at risk the long-term success of monetary union when faced with an important shock.

In my view, there are two complementary responses to address this situation. First, the economies of the euro area Member States need to become more resilient. This requires sound public finances, but in particular at the current juncture, decisive reforms of their economic structures. Fully applying the strengthened economic governance framework will support this objective. Second, in the medium to longer term, we need to move from a system of rules and guidelines for national economic policy-making to a system of further sovereignty-sharing within common institutions so as to strengthen our economic policy governance. A common rule is only as strong as the common institution that can enforce it. The discussions on the new Four Presidents' Report will certainly provide a good opportunity to think further on these matters, and I am looking forward to your views in the upcoming Berès report on the economic governance framework.

Valdis Dombrovskis, *Vice-President of the Commission***.** - Madam President, let me first of all thank the rapporteur, Mr Zalba Bidegain, and the Committee on Economic and Monetary and Affairs (ECON) and the Committee on Employment and Social Affairs (EMPL) for their valuable work on this report.

The ex-post assessment of the ECB's activities by Parliament is an important part of the democratic accountability of the ECB. This is a necessary complement to the ECB's independence. The Commission shares Parliament's view that the ECB's independence in the conduct of its monetary policy, as enshrined in the Treaties, is crucial to the objective of safeguarding price stability.

2015. február 25., szerda

President Draghi has explained how the ECB has addressed some of the concerns expressed by Parliament during 2013-2015. This has been done in particular through interest rate cuts, the introduction of an expanded assets purchase programme – also called quantitative easing – and the conduct of the series of targeted long-term refinancing operations, or LTROs. With these recent policy measures the ECB has demonstrated a clear commitment to address the risk of too prolonged a period of very low inflation, measures aimed at improving bank lending to the euro area non-financial private sector and fulfilling the ECB price stability mandate. As the measures work through the real economy, they will gradually improve financing conditions, reduce financial fermentation, support growth and jobs and bring inflation closer to the ECB target of below, but close to, 2% in the medium term.

The Commission shares Parliament's views that we need to use the opportunities that monetary policy and low energy prices are creating to move forward with adequate fiscal and structural reforms and policies. We must act both on the demand and supply side of our economies. On fiscal adjustments, according to the latest Commission forecast, the fiscal stance in the EU is now expected to remain neutral in the coming years, which means that fiscal policy will not wait on growth going forward. But Member States still need to secure long-term control over deficit and debt levels. The pace of fiscal adjustment going forward should be differentiated according to the fiscal challenge faced by different Member States. Those with sustainability challenges should continue adjustment and Member States with fiscal space should use it to support growth.

We agree with Parliament's view that there is leeway to achieve a more growth-friendly composition of the budgets. The tax burden on labour remains high in many countries. Public investment was the main item targeted for cuts, in spite of its growth-enhancing potential. So there is scope to correct those policies. The Commission has made stimulating investment one of its policy priorities.

The investment plan for Europe will help to reverse the recent downward trends in investment. It will support strategic project and risk finance, especially for SMEs. This will provide an additional boost to job creation and the recovery of the euro area economy. At Member State level, ambitious implementation of structural reforms and product services and labour markets can contribute to increasing productivity, regaining competitiveness and improving the business environment, thereby also fostering investment. This should help to rebalance our growth model. It should lessen the negative impact of the necessary financial deleveraging and should prevent the accumulation of harmful macroeconomic imbalances.

Let me conclude by underlining that I see much common ground between your views and those of the Commission. It is reassuring to know that we can count on your support in building the foundations for sustainable growth and job creation in Europe.

Thank you for your attention, and I look forward to a constructive and fruitful debate here tonight.

David Casa, *Rapporteur għal opinjoni tal-Kumitat għall-Impjiegi u l-Affarijiet Soċjali.* - Sinjura President, ippermettili nibda dan id-diskors tiegħi billi nikkongratula lir-Rapporteur għall-inklużjoni ta' ċertu issues pertinenti għall-oqsma tal-impjiegi u l-affarijiet soċjali. Illum aktar minn qabel, fl-isfond ta' dak li għaddejja minnu l-Unjoni Ewropea, l-issues relatati mat-tkabbir ekonomiku u l-impjiegi għandhom imorru id f'id u hu proprju dak li qed jipprova jagħmel dan ir-rapport.

Kollegi, minkejja l-isforzi tajbin kollha li qed jagħmel il-Bank Ċentrali Ewropew biex jinċentiva t-tkabbir ekonomiku fl-Unjoni Ewropea; dan jibqa' joffri sfidi kbar li lkoll kemm aħna għandna nkomplu nippersistu biex negħlbuhom. Dan ir-rapport annwali juri biċ-ċar li l-Bank Ċentrali Ewropew huwa konxju mill-ħtiġijiet tas-settur bankarju, iżda dan mhuwiex biżżejjed u hemm ħafna iktar xi jrid isir. Azzjoni waħda li tista' tikkontribwixxi biex tindirizza dawn l-isfidi hija l Unjoni tas-Swieq Kapitali li bħalissa qed tiġi diskussa. Sabiex tappoġġa aktar il-kreattività u l-innovazzjoni imprenditorjali, l-Ewropa trid timxi lil hinn minn finanzjar bankarju tradizzjonali bħal l-iffinanzjar minn private equity.

Il-maġġur parti tan-negozju fl-Ewropa jsir minn negozji żgħar u medji u l-investiment fl-SMEs iservi biex ikabbar l-ekonomija u jnaqqas il-qagħad. In-numri jitkellmu waħedhom, b'aktar minn 20 miljun SME u bil-qagħad ilaħħaq mal-25 miljun, li kieku kull SME tingħata l-opportunità, b'għajnuna Ewropea, biex timpjega tal-anqas impjegat wieħed magħha, il-benefiċċji jkunu straordinarji.

Biex nikkonkludi, President, l-Ewropa għandha bżonn ukoll l-istart ups. Riċentament qrajt White Paper pubblikata mill-YEPP, il-fergħa taż-żgħażagħ tal-partit tagħna, li turi kemm l Ewropa hija nieqsa f'dan ir-rigward. L-istorja reċenti wriet illi għadna lura f'dan is-settur u allura rridu nagħmlu ħilitna kollha biex ninċentivaw u niffaċilitaw dawn il-proċessi.

Burkhard Balz, *im Namen der PPE-Fraktion***.** – Frau Präsidentin! Herr Draghi, als EVP-Fraktion begrüßen wir Ihre Anwesenheit heute hier im Europäischen Parlament außerordentlich. Die Situation in Griechenland beschäftigt uns. Wir müssen dabei genauso an die anderen Mitgliedstaaten denken, die in europäischer Solidarität gehandelt und selbst große Reformanstrengungen unternommen haben.

Aber heute sprechen wir über den Jahresbericht der EZB für das Jahr 2013. Die wesentliche Aussage, die wir dort treffen, ist aktuell genauso gültig: Monetäre Maßnahmen sind am Ende kein Ersatz für Strukturreformen und Haushaltskonsolidierung. Unser EVP-Berichterstatter, Pablo Zalba Bidegain aus Spanien, hat zu Recht hervorgehoben, dass die Bewältigung der Schuldenkrise aus einem gelungenen Zusammenspiel verschiedener Maßnahmen besteht. Wir müssen achtgeben, dass weiterhin die richtigen Anreize gesetzt werden. Die Umsetzung von Reformen darf nicht ausgesetzt oder gar verzögert werden. Die Effekte der Geldpolitik sind nicht nur kurzfristig, sondern immer auch langfristig zu bewerten. Mögliche Deflationsrisiken sind sicherlich nicht die einzige Richtgröße. Eine dauerhafte Niedrigzinspolitik erschwert die langfristige Finanzierung auf den Finanzmärkten und entzieht der Altersvorsorge von europäischen Bürgerinnen und Bürgern nach und nach eine wichtige Grundlage.

Wir müssen uns sicherlich auch anschauen, wie die zusätzlich durch die EZB bereitgestellten Finanzierungsmittel tatsächlich genutzt werden. Wenn eine bessere Finanzierung für die Wirtschaft gedacht war, muss sie am Ende auch dort ankommen. Das gilt gerade für die kleineren und die mittelgroßen Unternehmen, die einen wesentlichen Pfeiler in der künftigen Investitionspolitik Europas bilden sollen. Der Transmissionsmechanismus muss ebenfalls besser funktionieren. Auch das stellt der Bericht von Pablo Zalba richtigerweise heraus.

Sehr geehrter Herr Präsident! Die Grenzen und die Zielsetzungen der EZB-Politik sind ein wesentliches Thema für das Europäische Parlament. Das gilt sicherlich auch für die künftigen Entscheidungen der EZB.

Renato Soru, *a nome del gruppo S&D***.** – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Presidente Draghi, è con grande piacere che intervengo oggi in questa discussione, non solo perché ho avuto l'opportunità di partecipare alla stesura della relazione della Banca centrale europea per il 2013 come *shadow rapporteur*, ma soprattutto perché, insieme a tutti voi, sono stato testimone del ruolo fondamentale che la Banca centrale sta svolgendo nel sostegno del progetto europeo, direi non sempre con l'adeguato supporto da parte di altre istituzioni o di tutti gli Stati membri.

Ringrazio il relatore, l'on. Zalba Bidegain, che ci ha dato la possibilità di discutere in maniera aperta e di poter contribuire alla stesura di questa relazione in diverse parti in maniera condivisa. Il rapporto riguardava il 2013 ma, visto il ritardo, non abbiamo mancato di concentrarci su quanto accaduto anche nel 2014 e in questo inizio del 2015, in questa attività incessante quasi della Banca centrale, che ha cercato di contrastare la discesa del livello di inflazione fino allo stato di vera e propria recessione in alcuni paesi e il rallentamento dell'economia reale fino alla deflazione in alcuni casi, con delle politiche che hanno cercato in tutti i modi di aggiungere liquidità nel sistema e che spesso, come è stato ricordato, si sono scontrate anche con la vischiosità della situazione, che non sempre ha favorito il trasferimento positivo degli effetti delle politiche monetarie, le immissioni di liquidità attraverso le politiche sugli ABS e i LTRO fino a questo inizio del 2015 in cui la Banca centrale ha deciso questa politica importante, anche massiccia, di *quantitative easing*.

Non credo che questo distolga l'attenzione dei paesi membri dal continuare nel processo di riforme e di attenzione alle loro politiche di bilancio, ma certamente c'era estrema necessità se si voleva trasformare, cambiare in maniera definitiva questo progressivo deteriorarsi del livello di inflazione e del raggiungimento di posizioni di deflazione in alcuni paesi.

2015. február 25., szerda

Credo che dobbiamo ringraziare il Presidente Draghi per quanto ha fatto finora. Ripenso al famoso discorso del «-*Whatever it takes*» a Londra, che ha dato un segnale importante al mercato sull'irreversibilità della zona euro e penso anche che con Jackson Hole abbia contribuito, insieme anche alla Presidenza italiana, a un cambiamento nelle politiche europee che hanno smesso di guardare solamente al rigore, alla stabilità di bilancio, ma hanno introdotto il tema della flessibilità e della crescita in maniera netta, certo assieme alle riforme a cui continuiamo ad assistere.

C'è un tema però che è l'ultimo punto che il Presidente Draghi ha richiamato oggi.

(Il Presidente ritira la parola all'oratore)

Νότης Μαριάς, *εξ ονόματος της ομάδας ECR***.** – Κυρία Πρόεδρε, αφού ευχαριστήσω τον εισηγητή, κ. Zalba, θα ήθελα να επισημάνω ότι η σημερινή συζήτηση μάς δίνει την ευκαιρία να θέσουμε ορισμένα σοβαρά ζητήματα για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κύριε Draghi, πώς θα αντιμετωπίσετε τη σύγκρουση συμφερόντων που υπάρχει στο πλαίσιο της ΕΚΤ; Διότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πλέον έχει μετατραπεί σε κράτος εν κράτει. Η ΕΚΤ είναι δήθεν ανεξάρτητος θεσμός άσκησης νομισματικής πολιτικής, ταυτόχρονα εποπτεύει τις 130 μεγαλύτερες συστημικές τράπεζες της Ευρώπης. Είναι όμως και δανειστής των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχοντας αγοράσει, και μάλιστα με σκόντο, στη δευτερογενή αγορά κρατικά ομόλογα αξίας 217 δισ. ευρώ, από όπου και αποκόμισε το 80% των κερδών της για το 2013. Η ΕΚΤ είναι επίσης και μέλος της Τρόικας, που έχει φτωχοποιήσει τις χώρες του μνημονίου.

Ήδη από τον Μάρτιο του 2013, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με ψήφισμά του έχει ζητήσει την άρση αυτής της σύγκρουσης συμφερόντων στο πλαίσιο της ΕΚΤ. Το ίδιο σάς ζήτησε στις 14 Ιανουαρίου ο Γενικός Εισαγγελέας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε μια μετάλλαξη του θεσμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αυτό που φαίνεται να ενδιαφέρει την ΕΚΤ είναι να διασφαλίσει τα κέρδη ως δανειστής των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι η ΕΚΤ ασκεί εκβιαστική πολιτική απέναντι στους ευρωπαϊκούς λαούς και τις δημοκρατικές τους κυβερνήσεις, στο όνομα, δήθεν, της διάσωσης του ευρώ. Αυτό έγινε απέναντι στην Ιρλανδία, έγινε απέναντι στην Κύπρο και πριν λίγες μέρες έγινε και απέναντι στην Ελλάδα με την παράνομη απόφαση της ΕΚΤ να μην δέχεται ομόλογα του ελληνικού δημοσίου στις πράξεις του ευρωσυστήματος από τις 16 Φεβρουαρίου, ενώ γνωρίζατε πολύ καλά, κύριε Draghi, ότι η Ελλάδα μέχρι τις 28 Ιανουαρίου είναι σε πρόγραμμα.

Κύριε Draghi, καταλάβετέ το: δεν είστε ο ανθύπατος της Ευρώπης. Οφείλετε σεβασμό στους ευρωπαϊκούς λαούς. Πάψτε λοιπόν να κερδοσκοπείτε σε βάρος του ελληνικού λαού και επιστρέψτε άμεσα το 1,9 δισεκατομμύρια ευρώ από τα κέρδη που αποκόμισε η ΕΚΤ από τα ελληνικά ομόλογα το 2014.

(Χειροκροτήματα)

Ramon Tremosa i Balcells, *on behalf of the ALDE Group***.** – Madam President, if the ECB is to expand its balance sheet, it is better if the quantitative easing (QE) enhances the potential of the real economy in Europe. In this respect, Mr Draghi, I am particularly pleased by the ECB commitment to buy European Investment Bank (EIB) bonds in the coming programme of bond purchases. Three weeks ago the Committee on Economic and Monetary Affairs voted by a very large majority to call on the ECB to buy EIB bonds, especially those related to investment in infrastructures, such as energy and transport interconnections Europe-wide. EIB bonds based on those projects should be prioritised in those buyings, as clear projects with proven European added value and a positive cost-benefit analysis. For instance, it is strategic for Europe to connect by freight transport the Mediterranean ports with the European markets.

This real-economy-oriented bonds purchase is very important because the QE has to operate on different national markets, each with varying degrees of risk. Thus, it is possible that the QE mainly generates a hike in the stock market without effects on the real economy. There is also the risk that buying corporate bonds will only serve for big enterprises to arrange buybacks without an increase in investment. In contrast, I think that buying securitised loans to SMEs is an important step forward. I hope that its relative importance inside your programme will evolve positively as the market grows.

On the other hand, some voices in the financial markets are claiming that they do not want to sell their government bonds to the ECB. It is due to possible losses in the transaction, as most bonds are yielding much less nowadays than the moment when they were bought and a relevant part of bonds today are in a negative territory.

Mr Draghi, one final question. In case government bonds targets are not accomplished due to shortages in the markets, is the ECB ready to buy more bonds from the EIB and ABS?

Miguel Viegas, *em nome do Grupo GUE/NGL***.** – O BCE foi criado com um mandato específico, numa lógica baseada numa suposta neutralidade técnica acima de qualquer escrutínio político.

Sucede, entretanto, que, confrontado com a realidade objetiva, ou seja, com o prolongamento da recessão e a ineficácia das suas políticas, o BCE foi intervindo, extravasando claramente o seu mandato. Depois de baixar as taxas para níveis mínimos, e perante a falta de resultados palpáveis, o BCE passou de fornecedor de liquidez do sistema para financiador de longo prazo, com maturidades crescentes de três e quatro anos.

De forma direta ou indireta, passou a dirigir as políticas de vários Estados soberanos. Começou a comprar títulos ABS, ou seja, produtos baseados em dívida privada titularizada que estiveram na base da atual crise financeira. Finalmente, o BCE assume, este ano, a supervisão bancária, concentrando assim um conjunto de poderes incomensuráveis, sem que haja as respetivas contrapartidas no capítulo da legitimidade democrática.

Como é evidente, estamos nas antípodas deste modelo que, na prática, coloca ao serviço da finança e da banca e submete os Estados soberanos à ditadura dos mercados.

Tenho algumas questões. Recentemente, a agência de classificação *Standard and Poor's* foi condenada a pagar uma multa de vários milhares de milhões de euros por ter enganado os investidores sobre a qualidade dos créditos imobiliários. Os *ratings* desta agência são parte integrante do quadro de avaliação de créditos do eurossistema, pergunto, que avaliação é feita sobre essa situação? Segundo, de acordo com o parecer emitido pelo advogado-geral do Tribunal de Justiça da União Europeia, a compra de dívida soberana no mercado secundário por parte do BCE é incompatível com a sua presença nas equipas que negoceiam os programas de ajustamento, que são impostos aos países beneficiários, ou seja, a troica, pergunto, também, que avaliação faz sobre este parecer?

Philippe Lamberts, *on behalf of the Verts/ALE Group***.** – Madam President, I welcome Mr Draghi to this House. Mr Draghi, as a committed European I have always had somewhat ambiguous feelings towards the ECB under your leadership and you know that. On the positive side I must say that you have always shown decisiveness, even in uncharted territory, when it came to buying time for policy-makers to take up their own responsibilities and for that I believe that we Europeans should be thankful for your action, and I mean it.

On the other hand, and you know this, I find that frequently you have overstepped your role by actually stepping into political territory, especially when you were advocating and sometimes intimidating governments into taking structural reforms which were politically oriented. Of course I respect political orientations but I have always said that it was not for central bankers to decide on that. But in the latest case, when the Greek Finance Minister declared his country bankrupt, I recognised that you, as the ECB, had little choice but to take the decision that you took: saying, well, if the finance minister says that his country is bankrupt, if I want to keep the credibility of the ECB, which is of course its golden value, we have no alternative but to say we cannot accept this as collateral. So there I recognise that you had no alternative.

I just want to say something about completing the Genuine Monetary Union. You are an independent person and so I would expect you to say the obvious: there has been no monetary union, ever in human history, that has worked without being a true budgetary union, a true fiscal union on the income side of the equation as well as on the expenditure side of the equation. You used to say that. And there is no fiscal union without a democratic union, because there should be no taxation without representation. We do indeed need a federal body that is able to make the necessary transfers to compensate for the macroeconomic imbalances that exist in any monetary union. So I expect you to be courageous enough to say the obvious because at least you are not politically accountable so you are free to say what you really think.

2015. február 25., szerda

Marco Zanni, *a nome del gruppo EFDD***.** – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Presidente Draghi, ieri Lei ha espresso alcune perplessità sugli impegni presi dalla Grecia. Vorrei chiederle se non le basta aver vinto questa battaglia con Tsipras, ma se vuole vincere direttamente la guerra con la Grecia perché è di questo che stiamo parlando.

Non si tratta ovviamente di una guerra combattuta da eserciti, ma di un conflitto economico e finanziario in cui a rimetterci è il popolo greco e questo noi non possiamo accettarlo. I cittadini greci hanno voluto dare un segnale forte alle ultime elezioni, i partiti antisistema sono ora la maggioranza ed è giusto che sia così perché chi ha governato il paese ellenico negli ultimi vent'anni è sicuramente il primo colpevole della situazione in cui ci troviamo oggi, colpevole ad esempio di aver truccato i conti per entrare nella moneta unica con la complicità di Bruxelles, ovviamente, da qui sono iniziati molti dei problemi che non siamo ancora riusciti a risolvere.

Da più parti si levano voci affinché alla Grecia sia data la possibilità di uscire dall'euro e non si tratta di pericolosi sovversivi. L'ultima autorevole presa di posizione è quella di un'europeista convinto, l'ex presidente francese Giscard d'Estaing. Presidente Draghi, avete riflettuto seriamente su quello che state facendo? Avete privato della libertà di scelta il popolo ellenico e reso le sue decisioni irrilevanti. Mi appello alla poca onestà intellettuale che ancora vi è rimasta e vi invito ad ammetterlo. Lo ha fatto ieri, tradendo le reali intenzioni di questa Europa il Presidente dell'Eurogruppo quando ha affermato che le elezioni di un paese non possono modificare la linea già decisa.

Che voi abbiate ucciso la democrazia proprio nel paese che l'ha creata è dimostrato, del resto, anche dalla sua scelta, Presidente Draghi, di rifiutare non appena insediato, il nuovo governo Tsipras, i bond greci come collaterali, vincolando l'accesso della liquidità all'ELA. Gli interessi delle banche e della finanza sono per voi più importanti delle scelte e della volontà di un popolo. Quale significato date alla stabilità finanziaria se la gente non ha più un lavoro e non riesce più ad arrivare alla fine del mese?

Le operazioni della BCE finora sono state un fallimento, con le centinaia di miliardi di LTRO che non sono serviti a risollevare l'economia, ma solo a proteggere gli interessi delle banche e lo stesso avverrà con i TLTRO e il *quantitative easing*. Il sistema bancario, così come è strutturato è sicuramente alla base della crisi attuale. L'unica soluzione per uscirne è tornare ad una reale e netta separazione bancaria, non certo alla proposta annacquata rilanciata recentemente dalla Commissione, che non è affatto risolutiva.

Presidente Draghi, Lei è privo di legittimazione popolare ma governa di fatto l'Europa e ne detta tranquillamente le leggi e purtroppo non è una metafora. Spero se ne renda conto e prenda atto che questo gravissimo *vulnus* democratico ha anche effetti concreti e spesso drammatici sulla vita dei cittadini, costretti a subire assurde imposizioni economiche e drastiche misure sociali. Presidente Draghi, l'Europa non appartiene né a lei, né alla BCE. Vi consiglio di partire da questo punto il giorno che vorrete mettere fine a questo scempio.

Mara Bizzotto (NI). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, in Europa ci sono 25 milioni di disoccupati.

Ci sono 5 milioni di giovani che non hanno un lavoro, famiglie che non riescono ad arrivare a fine mese, imprese in crisi. In Italia ci sono 4 milioni di poveri. Eppure l'Italia ha trovato il modo di finanziare un'altra «euro fregatura» come il fondo salva Stati e ha trovato il modo di prestare 63 miliardi di euro per la crisi greca. È questa la desolante fotografia dell'Europa e anche Lei Presidente Draghi ha contributo o perlomeno non è riuscito ad evitare questo fallimento.

Le chiedo quindi: perché un intervento in campo monetario e finanziario, fatto dalla BCE, dalla Commissione europea e per quanto riguarda l'Italia, dal governo italiano, porta a peggiorare la situazione economica dei nostri cittadini? Chi sbaglia? Di chi è la colpa? Perché il credito concesso dalla BCE alle banche europee non è andato a beneficio delle imprese e dei cittadini? Perché la diminuzione dei tassi introdotti dalla BCE non ha portato nessun beneficio in termini di occupazione e di ripresa economica?

La colpa? La colpa è dell'euro e dei trattati europei che stanno massacrando la nostra economia. Ne prenda atto, sarebbe già un passo in avanti Presidente Draghi.

President. - I am now giving the floor to Mr Draghi, who I understand needs to leave us before the debate is over.

Mario Draghi, *President of ECB***.** - Madam President, honourable Members, it is not going to be easy to respond to all these – more than questions, statements really. So I will only say a few words about the interaction between our monetary policy and what is called economic policy: namely structural reforms.

We have two issues here: one of substance, that concerns the interaction between supply and demand, and one of legitimacy. As far as the substance is concerned, we have to see that the present economic situation of low output, big economic slack in the euro area and great cross-country differences, with a decline in potential output as well, is mostly due to declining investment and increased structural employment.

But first and foremost, the crisis that started in 2010-2011 was a combined effect of several things that went wrong in the financial markets, but also a total loss of confidence. When we stabilise financial markets, confidence in the financial markets returns first, but confidence in real investment takes much longer, and now we see the first signs. So, all in all, the outlook is more positive than it was a few months ago. It is pretty natural: to make a financial investment, confidence can be, in a sense, easier to get back than making a real investment that is going to last for many years.

But is monetary policy by itself going to create growth, employment? You seem to give a lot of responsibilities to the ECB; it has far fewer, in fact, than what you seem to be willing to give it. Can monetary policy produce growth by itself? The answer is no. We know that monetary policy can still determine the basic, necessary conditions for growth, but then you have to have an environment that is growth friendly. You have to make the necessary structural reforms.

I often give an example: we have taken unprecedented monetary policy expansion measures which certainly made it easier for the banks to give credit. But if someone, for example a youth, was to open a shop and before opening the shop had to wait nine, ten months for the permit, and having got the permit, had to pay immediately a heavy tax on it, what incentive do you think this person has in borrowing money from the banks? That is what I mean by structural reforms; that is what I advocate, and I do not think I am infringing on other fields of legitimacy when I advocate the need for structural policies, because these policies will make our monetary policy infinitely more effective than it is. So that is why, as a central banker, I feel perfectly right in urging governments to undertake these monetary policies. They are essential and a good complement for our pursuit of the primary objective of price stability.

Certainly, many of you said that we need to reconsider the transmission channels. One lesson from the crisis is certainly that the banking channel upon which this continent has relied for all its history is not enough and has proved to be much more fragile than capital-market-based economies. To some extent this is already happening, and capital markets in fact have expanded; bond issuance on capital markets has expanded greatly in the last two years.

But capital markets are not yet shaped for SMEs. Most of the credit to SMEs still comes from the banks. That is why the ECB, through the creation of the Single Supervisory Mechanism (SSM) – and, frankly, even before, by national supervisors – has pursued the objective of strengthening, making the financial intermediaries, the banks, more and more resilient so as to make them able to give credit. But we certainly should work more and make sure that this capital market union that we talk a lot about also has as one of its potential beneficiaries the SMEs: those entities that are not large enough to issue bonds on the capital markets.

Some of you touched on the conflict of interests, and there are different potential conflicts of interest one can touch upon. The first is that we do monetary policy, and we also do supervision. The European Parliament has been heavily involved by many of you in making sure that this proper separation would be designed exactly to avoid these conflicts of interest, and frankly I must say that, since the SSM became operative a few months ago, I do not see much of it now. But that, I should say, is really thanks to most of you, or to those of you who have worked on this.

Someone said that we are subject to the banks and we do the will of the banks. The only answer there is: just ask them; ask them what they feel.

2015. február 25., szerda

Then there is another conflict of interest: the presence of the ECB in the Troika and how would this square with outright monetary transactions (OMT) and quantitative easing (QE). With the OMT, the opinion that the European Court of Justice (ECJ) has issued says that we should look. It did not say that there is a conflict of interest; it says that we should look further, and we are doing so. For OMT countries we are doing so precisely to see whether our role in the Troika could be in conflict with our role as provider of OMT. So at this stage I can simply say: rest assured, it is not something that we ignore; we are seriously thinking about this.

This conflict of interests does not arrive at all with QE. QE is a broad-based monetary policy expansion that has nothing to do with programme countries or not. It so happens that in certain countries which do not have a programme or do have a programme there are certain restrictions on the amount of bonds that we can purchase. But that is nothing to do with having a programme or not having a programme.

Let me respond to two what I might call popular mistakes. The SMP profits: you still believe that the SMP profits are owned by the ECB and are kept there? That is not so. The SMP profits, like any other profit, have been distributed to all the central banks – members of the ECB – and the central bank members of the ECB have transferred their profits to their national budgets. And the national budgets have transferred their profits to Greece. So they are there, available for financing.

(Interjection from Mr Marias)

No, no, no: agreed to transfer the equivalent of income made by the euro system on the SMP portfolio to Greece as grants out of their own budgets as long as Greece complies with the programme.

(Objections from Mr Marias)

President. - Mr Marias, excuse me, please.

(Mr Marias continued to express his objections to what Mr Draghi had said)

Mr Marias, I would ask you to show respect for the chair. I gave you a little extra time. You are disrespectful to Mr Draghi. However much you disagree with him, let him finish the point. There are many more speakers to come.

Mario Draghi, *President of ECB***.** - Madam President, as I said, this is a fairly popular mistake, but it is not true. The ECB transferred these profits to the member banks. The member banks transferred these profits to the national budgets, and these profits are now available as grants out of their own budgets as long as Greece complies with the programme. Therefore this operation reflects a commitment by Member States, not by the ECB. There is no euro system involvement in this operation.

Someone touched on the waiver. Let me make it clear that the issue of the waiver is an issue of rules. The ECB accepts from the banks of all countries bonds, government bonds, as collateral only if these bonds are rated above a certain threshold. In the case of Greece, these bonds were below this threshold, and years ago, when Greece accepted the programme and was complying with the programme, we said that maybe we can waive this threshold and accept these bonds as collateral anyway. The thinking behind this was that maybe with the programme, the economic situation will improve to the point where these bonds become better rated, so we can accept that. But when the waiver decision was taken, the Governing Council clearly stated that if it did not assess the presence of a programme, the waiver would be lifted. You say no; we say yes; we do this. We are the ones who actually wrote the minutes of that decision. At some point we decided that there were no other conditions for a successful completion of the review of the programme. So the ECB had no choice other than to lift the waiver. Having said that, we are ready to reinstate the waiver as soon as the Governing Council decides that the conditions for a successful completion of the programme are in place.

My final comment is about the future genuine monetary union. It is not true actually; I never said anything about that. I said what I thought I could say in a speech given in Helsinki two or three months ago, if I am not mistaken. But here is exactly a field where a central banker can only point out the fragility of the present construction – which, I fully agree, is a fragile construction – and possibly in general terms what the next steps could be. It is pretty clear that an institution-based integration is much stronger than a rules-based integration.

The first type of integration is exactly supplied by the example of monetary policy. There we have successfully, in a sense, integrated our monetary policies. If we go back to the time before the euro, we had a rules-based monetary policy in a sense – you remember that, before the euro? In the budgetary policy we have an integration that is rules-based – and which is the more successful of the two? That is what I basically explored very briefly in the speech given in Helsinki some time ago.

Finally, on fragmentation, I think the ones who said that it has taken time for our monetary policy to go and find its way through the economy are absolutely right. It has taken a long time. We started with monetary expansion – monetary policy – almost three years ago, at the end of 2011, and we have started seeing the first positive signs – I would not say now; we have been seeing this in the last two or three or four months. Having said that, we have got to be aware that not all countries are the same. In some countries monetary policy – our monetary policy expansion – was fully transmitted through the economy and immediately produced good effects, and in other countries it did not. And so we should also ask ourselves: why is this so? What were the initial conditions that made monetary policy effective in one part of the Union and not effective in other parts?

Sylvie Goulard (ALDE). - Madam President, we are discussing the annual report on the ECB, and this is not against the Commissioner – I perfectly understand that Mr Draghi has to leave – but we need some forward guidance, Madam President, on the way the debate is organised. We had time-slots distributed. If we had known before, we would have given the floor only to one of us; but to say now that we have to discuss with an empty chair – even coming from France, I do not like *la politique de la chaise vide*. If you allow me, I ask you please to tell the President that either we have the time to discuss and to use our slots, or we close the debate.

President. - I am informed that the groups were fully aware of the scheduling this evening. Perhaps you could speak to your group. I will communicate your point as you have made it.

David Coburn (EFDD). - Madam President, is this not an example of the contempt in which the European Commission and Mr Draghi hold this House?

President. - Let me clarify. The Commission remains with us so I think that charge is not particularly well made.

Fulvio Martusciello (PPE). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, in un contesto di crisi di questo tipo, nonostante gli alti livelli di disoccupazione e una crescita del PIL negativa o pari allo zero e un tasso di inflazione molto basso con rischi deflazionistici, la politica monetaria della BCE è comunque riuscita a ridare fiducia ai mercati finanziari e agli investitori dell'area euro e di questo, Presidente Draghi, tutti gli europei le sono grati.

Bene quindi le politiche per gli investimenti, ma servirebbe davvero maggiore connessione con l'economia reale per limitare la frammentazione dei mercati e soprattutto per supportare le piccole e medie imprese. Oggi, per la prima volta, Lei ha spiegato il contenuto dell'espressione «riforme strutturali» scendendo nel dettaglio: semplificazione amministrativa, quella che in tanti paesi manca e la cui mancanza continua a creare danni e ritardi alla piccola e media impesa.

Il problema principale di questo periodo quindi, più che di politica monetaria è di politica finanziaria. Il contatto politico di questi giorni fra la BCE e il governo greco non può garantire prospettive per una stabilità finanziaria. Stiamo assistendo ad un saliscendi dei mercati ogni giorno. Dal contrasto totale, due settimane fa, con la decisione della BCE di non accettare più i titoli di Stato greci a garanzia dei prestiti, alla crescita delle borse greche, dopo la presentazione delle nuove misure per il rilancio dell'economia e la decisione di estendere fino a giugno il piano di salvataggio, passando poi per la proroga di due settimane del piano di liquidità di emergenza concesso alle banche greche dalla BCE.

È di oggi la notizia che la BCE, il Fondo monetario internazionale e l'Eurogruppo hanno dato il loro benestare al programma del governo greco che, anche se poco chiaro, sembra possa dare chance contro il rischio di fallimento. E poi, nel pomeriggio, la dichiarazione del ministro delle Finanze greco: non avremo problemi di liquidità nel settore pubblico, ma avremo problemi nel ripagare le rate al Fondo monetario internazionale ora e alla BCE a luglio.

2015. február 25., szerda

Ecco, Presidente, è proprio questo clima di incertezza che va sciolto. Perché Lei sa che su questo tema si gioca la credibilità dell'Europa. Se lei non avrà la capacità e, sono sicuro che l'avrà, di intervenire in maniera netta, l'Europa rimarrà soltanto nella trasparenza della nuova banconota da 20 euro.

Roberto Gualtieri (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, la relazione del collega Zalba Bidegain è un buon documento che evidentemente, anche per ragioni di tempo, ma non solo per questo, presenta uno scarto tra la preoccupata e giusta analisi sulle tendenze al ribasso dell'inflazione e la relativa prudenza in relazione alla necessità di un salto di qualità delle misure non convenzionali di politica monetaria della BCE.

Fortunatamente la Banca centrale europea ha avuto la capacità, la forza e l'indipendenza necessarie a compiere la scelta di realizzare questo salto di qualità e quindi di fare pieno uso delle proprie prerogative per adempiere al suo mandato, garantendo un aumento credibile del suo bilancio attraverso, appunto, il programma di acquisto di 60 miliardi mensili di titoli privati e pubblici. Una misura opportuna? Una misura che correttamente, è stato detto dal Presidente Draghi, ha un alto tasso di trasmissione all'economia reale e che rientra pienamente nell'ambito del mandato che i trattati assegnano alla BCE.

Naturalmente, misure di politica monetaria non convenzionali sono una condizione necessaria ma non sufficiente per affrontare i problemi macroeconomici che abbiano dinanzi a noi e quindi è perfettamente vero quello che la relazione dice e che esse devono essere inserite in un contesto più ampio, in un *policy mix* appropriato che deve essere imperniato su politiche di investimento, su riforme strutturali e su una capacità di realizzare un consolidamento di bilancio non prociclico, ma effettivamente amico della crescita. In questo senso devo dire che la recente comunicazione sulla flessibilità e anche le decisioni che la Commissione sta prendendo vanno nella giusta direzione e, insieme al lancio del piano Juncker, mostrano la consapevolezza della necessità di realizzare un effettivo *policy mix*, in linea con il ben noto discorso di Jackson Hole.

L'indipendenza della BCE richiede, come è stato detto, trasparenza, *accountability* e l'*accountability* richiede trasparenza e quindi naturalmente il Parlamento e la commissione ECON salutano con particolare favore la pubblicazione dei verbali delle riunioni del *Governing Council* di cui apprezziamo l'ampiezza e allo stesso tempo comprendiamo e condividiamo i relativi limiti di riservatezza che ci sembrano necessari.

Il Parlamento europeo è anche pienamente consapevole delle proprie responsabilità di supervisore del supervisore unico, come ci sono assegnate dal regolamento e dall'accordo interistituzionale e cercheremo di esercitare appieno queste prerogative. I primi passi dell'SSM sono incoraggianti e tuttavia occorre anche prestare la dovuta attenzione al rischio, in qualche modo, che il necessario rafforzamento dei requisiti prudenziali non abbia però un effetto prociclico in controtendenza rispetto invece al *policy mix* che si sta costruendo per riportare l'Europa sul sentiero della crescita.

Infine l'Unione economica e monetaria. Apprezzo molto le considerazioni del discorso di Helsinki, ripetute oggi dal Presidente Draghi, sulla necessità di compiere un salto di qualità da un'integrazione basata sulle regole a una basata sulle istituzioni. Il Parlamento si è espresso su questo e si esprimerà ancora con il rapporto della presidente Berès. Certo, colpisce la scarnezza, diciamo così, del documento presentato al Consiglio europeo e delle relative questioni, vorremmo che non si ricominciasse da zero ma che, anche sulla base del lavoro che abbiamo svolto nella scorsa legislatura con il documento della Commissione e i rapporti precedenti ai quattro Presidenti, questo processo di approfondimento dell'Unione economica e monetaria compia effettivamente il necessario salto di qualità.

2015. február 25., szerda

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID-MARIA SASSOLI

Vicepresidente

Stanisław Ożóg (ECR). - Panie Przewodniczący! Przyszłość Unii Europejskiej nie przedstawia się niestety zbyt optymistycznie i imponująco. Należy zwrócić uwagę na fakt, że działalność gospodarcza oraz wzrost gospodarczy są nadal bardzo niskie, i, co gorsza, cały czas się obniżają. Nakłada się na to zastraszająco niska stopa inflacji, która może okazać się zabójcza w skutkach dla europejskiej gospodarki. Grozi nam spadek cen, brak napędu gospodarczego, wzrost bezrobocia, co w rezultacie może zakończyć się jeszcze większym kryzysem.

Martwi mnie również sytuacja sektora małych i średnich przedsiębiorstw, który zatrudnia ponad 70% siły roboczej w Europie. Jeśli zabraknie w tym sektorze dostępu do finansowania, nasili to problem z osiągnięciem ożywienia gospodarczego, co w obecnej sytuacji jest dla nas tak dużym zagrożeniem. Apeluję więc do Europejskiego Banku Centralnego, aby szczególnie przyjrzał się właśnie temu sektorowi. I nie chodzi mi tutaj o kolejne regulacje w odniesieniu do MŚP, wręcz przeciwnie, o poluzowanie regulacji już obowiązujących.

Moje pytanie dotyczy także innych niż wykup obligacji (de facto dodruk jednego biliona euro) możliwości pobudzenia gospodarczego. Czy obecne rozwiązanie w postaci tak potężnego zastrzyku finansowego nie okaże się w efekcie zbyt krótkotrwałe i krótkowzroczne? Inną kwestią, na jaką pragnę zwrócić uwagę, jest zagwarantowanie niezależności Europejskiego Banku Centralnego, którą można osiągnąć tylko poprzez odpowiednie rozdzielenie jego funkcji bankowej od roli w zakresie nadzoru finansowego.

Marisa Matias (GUE/NGL). - Eu acho que, se dúvidas houvesse pela falta de respeito do BCE e do Senhor Draghi relativamente à democracia e ao controlo democrático a esta casa, elas estão desfeitas, porque nós estamos aqui, temos coisas a dizer ao Senhor Draghi e sobre as atividades de 2013, e o Senhor Draghi tem coisas para nos dizer, mas pura e simplesmente recusa-se a ouvir-nos e isso é realmente lamentável porque diz-se que há controlo democrático do BCE e justifica-se com o Parlamento Europeu. Pois, nem no Parlamento Europeu, o Senhor Draghi fica para ouvir os deputados e era bom que nos ouvisse, porque o ano de 2013 foi, de facto, um excelente ano para mostrar o falhanço da política monetária expansionista do BCE. O investimento não só não aumentou como caiu 2 % na zona euro e, por exemplo, em Portugal, caiu 14 %. O BCE poderia, e bem, argumentar que a política monetária foi sabotada por políticas orçamentais recessivas, mas o problema é que o BCE foi parte ativa da imposição dessas políticas recessivas, violando os limites do seu mandato. E qual foi o resultado? O resultado foi que, entre 2009 e 2014, o investimento caiu 16,3 % na zona euro e, apesar de tudo isto, o BCE continua a impor austeridade, como se viu, aliás, agora, nas negociações na Grécia, quer antes das eleições, quer depois das eleições, com manobras de chantagem inaceitáveis, arbitrárias e ilegais. Portanto, o BCE continua a estender o seu mandato, o BCE está por toda a parte, só não está onde a democracia se exerce, como é o caso deste plenário.

Ernest Urtasun (Verts/ALE). - Señor Presidente, en primer lugar, quisiera decir que ha habido un cambio evidente en la política el Banco Central Europeo a través de, por fin, una política monetaria expansiva atrevida. Lo que tenemos que lamentar es que esta haya llegado, quizá, demasiado tarde, entre otras cosas porque existe ya un riesgo evidente de desacoplamiento entre lo que es la política monetaria y sus efectos reales. Pero, en cualquier caso, las medidas anunciadas por el Consejo de Gobierno del Banco sobre el *quantitative easing* son bienvenidas, así como la apelación a que, de una vez por todas, esto sea completado con medidas de apoyo fiscal, cosa que, evidentemente, hasta ahora no se ha hecho ni se hará, porque todo el mundo sabe que el plan Juncker no es un plan serio para afrontar esta cuestión. Por lo tanto, bienvenida la medida de expansión cuantitativa del Banco Central Europeo.

Sin embargo, una vez más, y ya se ha dicho en el debate, tenemos que criticar que el Banco Central Europeo está constantemente ejerciendo una injerencia política en cuestiones para las cuales no tiene mandato. Los Estatutos del Banco Central Europeo no encargan a su Consejo de Gobierno opinar y hacer política sobre determinadas cosas, y menos sobre las reformas estructurales. Y no solo eso: el papel que vimos que jugó el Banco Central Europeo en el caso del rescate de Irlanda con la publicación del intercambio de cartas que vimos recientemente… y el último capítulo que hemos vivido sobre Grecia. En relación con este último, tengo que decir que ha sido totalmente inaceptable la injerencia que, en medio de la negociación, ha ejercido el Banco Central Europeo al dejar de aceptar bonos soberanos griegos como garantía para dar liquidez a la banca comercial griega. Esa decisión es una decisión arbitraria del Consejo de Gobierno y que se tomó en plena negociación para poner a Grecia en una situación de debilidad en la negociación, y creo que eso es totalmente inaceptable desde el punto de vista democrático y de lo que es la función del propio Banco

Central Europeo.

Desde ese punto de vista creo que hay que celebrar el dictamen del Abogado General del Tribunal de Justicia en el que señala que, en estos momentos, el Banco Central Europeo debería abstenerse de participar en programas de compra de bonos si al mismo tiempo está participando en un programa de asistencia financiera. Creo que eso ha sido una buena noticia. Para terminar, todas estas cosas no están incluidas –evidentemente, muchas de estas referencias- en el informe anual del Banco Central Europeo que hace este Parlamento y, por lo tanto, el voto de mi Grupo será contrario.

David Coburn (EFDD). - Mr President, the EU no doubt thinks it succeeded last week in kicking the Greek can of worms down the road. But what fundamentals will have changed in four months' time? We will still be in the same position. In the words of the President of the Commission, Mr Juncker, 'there can be no democracy against the EU's treaties'. So the democratically expressed wishes of the Greek people will be denied to them once again.

One might well ask how will they react to that? Well, it just so happens that, about the same time as this four months' extension of the bailout ends, the EU Member States must vote unanimously to continue sanctions against Russia. So the EU may well have gained four months but it has given the Greek Communist government an opportunity to threaten to use their veto and by so doing end sanctions against their fellow Communists in Russia. The EU has not so much kicked the can down the road but rather rolled the can a few hundred yards towards President Putin's panzers, inviting both Greeks and Russians to trample all over it, thereby conflating two of the EU's greatest catastrophes: firstly, unwarranted neo-imperialist interference in the Ukraine and, secondly, the tyranny of the collapsing euro on southern European states.

The EU edges us ever closer to war with Russia, while dictating to the Greek people. Your promise to do whatever it takes to save the euro can only end badly. I was also shocked to see that President Draghi of the ECB did not even stay to hear the views of Mr Gualtieri, the Chairman of the Committee on Economic and Monetary Affairs, the committee responsible for the democratic scrutiny of the ECB. This shows the EU and the ECB's total contempt for the EU Parliament and any form of democratic control.

Bernard Monot (NI). - Monsieur le Président, chers collègues, je déplore effectivement, comme mon collègue M. Coburn, le départ de M. Draghi, qui montre par son absence le mépris démocratique qu'il a vis-à-vis de l'ensemble des députés élus par le peuple, qui saura s'en rappeler le moment venu.

La BCE a poursuivi en 2014 son programme de prêts à long terme aux banques avec les TLTRO. Officiellement, il s'agit d'aider le système bancaire, par des prêts à taux privilégiés, afin d'ouvrir les financements à l'économie réelle. Les injections de liquidités à hauteur de 1 000 milliards des LTRO avaient surtout permis aux banques d'améliorer leurs résultats financiers en spéculant sur des titres souverains plus rentables. Le constat est pourtant toujours le même: le crédit ne passe pas, les banques ne prêtent pas et c'est particulièrement vrai pour les PME.

Le rapport Bidegain souligne en effet à la fois la difficulté d'accès au crédit et la crise interbancaire, dont les PME font toujours les frais. C'est notamment le cas en France, où la croissance économique est désespérément en berne. La situation est d'autant plus grave qu'en zone euro, plus de 70 % des financements de l'économie se font par l'intermédiation bancaire.

La BCE a donc échoué et on peut s'attendre à ce que le plan d'assouplissement quantitatif de cette année plombe encore le bilan de manière conséquente. Cet effort sera également vain. En effet, aucune contrepartie concrète des banques privées pour financer les ménages et les entreprises n'a été imposée. En définitive, les seuls véritables gagnants sont encore les banques privées et les marchés financiers.

Presidente. - A nome dell'Ufficio di presidenza ricordo ai parlamentari che la presenza del Presidente Draghi era stata comunicata ai presidenti dei gruppi e lui si poteva trattenere fino alle 19.15 e i presidenti hanno detto però che il dibattito doveva andare avanti.

Ivana Maletić (PPE). - Gospodine predsjedniče, pozdravljam povjerenika gospodina Dombrovskisa, sve kolege, i čestitam izvjestitelju kolegi Zalbi na izvrsno pripremljenom sveobuhvatnom izvješću.

Eurozona je heterogeno područje s 19 država, a uz potrebno koordiniranje s državama izvan eurozone jer želimo pozitivne efekte i gospodarski rast i razvoj u cijeloj uniji. Imajući to u vidu, moramo priznati da je pred Europskom središnjom bankom veliki izazov postizanja kvalitetne i uspješne kombinacije mjera monetarne i fiskalne politike.

Razlike među državama članicama u predanosti u provođenju strukturnih reformi u fiskalnoj politici koju vode, u produktivnosti, dovode do asimetričnih učinaka mjera monetarne politike na gospodarstvo. Moramo biti svjesni, i drago mi je da je gospodin Draghi to uvijek isticao, da bez uspješne provedbe Europskog semestra mjere monetarne politike mogu imati samo kratkoročne pozitivne efekte, uz rizik da dugoročno efekti budu negativni. Europska komisija, s novim investicijskim planom apelira na države članice da provode strukturne reforme i da sustavno pristupaju osmišljavanju i pripremi projekata u partnerstvu s poduzetnicima.

Na svima nama je da se potrudimo, potaknemo i ohrabrimo vlade na provođenje reformi i uklanjanje investicijskih rizika. Samo tada će proaktivno i kvalitetno djelovanje mjera monetarne politike rezultirati stabilnim i dugoročnim rastom i razvojem naših država.

David Coburn (EFDD). - Mr President, as a point of order, the contempt that Mr Draghi showed would never be allowed in the House of Commons. If this honourable House allows the same thing here, it is outrageous.

(The President cut off the speaker)

Pervenche Berès (S&D). - Monsieur le Président, Monsieur le Vice-président de la Commission, puisque M. Draghi a dû nous quitter, c'est à vous que j'adresse ces propos.

Nous évaluons aujourd'hui le rapport de M. Zalba sur la politique monétaire et l'action de la Banque centrale au cours de l'année 2013, année au cours de laquelle, manifestement, la baisse de l'inflation a été peu anticipée, ce qui nous conduit à regarder ce qui s'est passé depuis. Fort heureusement, la façon dont la Banque centrale, en toute indépendance, a décidé de mettre en œuvre un programme de *quantitative easing* pour lutter contre ce risque de déflation, est une mesure qu'il faut saluer. C'est un mouvement historique, engagé en toute indépendance, dans le respect de la définition, que la Banque centrale, sous l'inspiration d'autres, a pu arrêter, et que nous saluons.

Mais le président de la Banque centrale a aussi marqué la façon dont, pour la première fois, les comptes rendus des réunions des gouverneurs ont été publiés. En tant qu'ancienne présidente de la commission économique et monétaire, je ne peux que saluer cela car c'est une demande permanente de ce Parlement, même si cette bonne nouvelle est manifestement contrebalancée par le départ prématuré de M. Draghi aujourd'hui.

Concernant la question de l'approfondissement de l'Union économique et monétaire, il l'a évoquée comme un élément essentiel pour consolider l'euro et je partage son point de vue. Mais j'ai, je dois le dire, une très grande inquiétude. En effet, normalement, l'enjeu de ce débat était de relancer le travail qui avait été entamé sous la précédente Commission avec le *Blueprint*, le rapport des quatre présidents, ou le rapport de ce Parlement, sous l'autorité de M[me] Thyssen. À ce stade, le document de travail qui est sur la table pour engager cette discussion, auquel M. Draghi, en tant que président de la Banque centrale, et l'un des quatre présidents, a également souscrit, est une note analytique qui conduit à un système totalement corseté de règles, qui ne tient absolument pas compte des enseignements que nous devons tirer de la crise et du besoin de convergence entre les économies de la zone.

J'espère que dans le futur, dans ce débat, nous pourrons avoir des contributions positives de la Banque centrale et des autres présidents.

Bernd Lucke (ECR). - Herr Präsident! Es geht in der Debatte um ein ganz wichtiges Thema: Es geht um die Stagnation in der Eurozone, es geht um das Risiko der Deflation, es geht um die Schulden und die Überschuldung in der Eurozone. Nun haben viele Redner hervorgehoben, dass sie es beschämend finden, dass Herr Draghi diese Sitzung verlassen hat und sein Platz leer ist. Aber, meine Damen und Herren, wir sollten uns auch ein bisschen an die eigene Nase fassen: Das ganze Parlament ist faktisch leer! Die Wichtigkeit dieser Debatte wird auch von uns nicht wahrgenommen. Wer ist denn hierher gekommen, um sich anzuhören, worüber hier debattiert wird? Wer ist hierher gekommen, um teilzunehmen an dieser Debatte, zumindest durch seinen Applaus, meine Damen und Herren?

2015. február 25., szerda

Meine Damen und Herren, die Europäische Zentralbank ist gescholten worden und zu Recht. Die Europäische Zentralbank betreibt eine Politik des quantitative easing, sie kauft die forderungsgesicherten Wertpapiere auf, sie betreibt seit geraumer Zeit eine Politik der uneingeschränkten Zuteilung – all das, obwohl diese Art von unkonventioneller Geldpolitik noch vor dem Europäischen Gerichtshof zu beurteilen ist. Die Europäische Zentralbank geht über das demokratische Votum von Völkern hinweg und sagt, ein einzelnes Volk kann den Kurs der Geldpolitik ja nun nicht beeinflussen wollen. Die Europäische Zentralbank setzt Staaten unter Druck, die Europäische Zentralbank prellt Sparer um die Zinsen!

Aber, meine Damen und Herren, wir wollen auch hier offen sein. Die Europäische Zentralbank muss all das tun, wenn man den Euro verteidigen will. Dann ist das die Konsequenz! Aber die richtige Konsequenz wäre eben: Wenn wir das alles nicht haben wollen, so wie es viele Redner hier ausgeführt haben, dann müssen wir auch sagen: Schluss mit diesem Euro!

Michael Theurer (ALDE). - Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich finde die Diskussion hier wirklich erschreckend, denn es wird so getan, als ob die Europäische Zentralbank gegen den Willen der Mitgliedstaaten eingeführt worden sei. Das EZB-Statut wurde von frei gewählten nationalen Parlamenten ratifiziert. Die EZB darf nur, was die Nationalstaaten auf die EZB übertragen haben. Und die EZB ist eben unabhängig. Deshalb zu beklagen, dass nicht demokratisch gewählte Parlamente die Geldpolitik machen, ist doch geradezu hanebüchen und unglaubwürdig, denn die demokratisch gewählten Parlamente haben ja die Kompetenzen auf eine unabhängige Zentralbank übertragen.

Die einen kritisieren, die Geldpolitik sei zu locker, Herr Lucke kritisiert, sie sei zu locker, die anderen sagen, sie sei zu strikt. Vielleicht macht die EZB doch die richtige Politik. Wir sollten die Unabhängigkeit der Zentralbank verteidigen und unsere Arbeit machen. Die Geldpolitik kommt an ihre Grenzen. Wir brauchen Strukturreformen, die wirklich wirken. Wir brauchen Parlamente und auch Regierungen, die den Stabilitäts- und Wachstumspakt mit Leben erfüllen, und wir müssen endlich damit aufhören, die Zentralbank für Dinge verantwortlich zu machen, für die sie nichts kann. Das ist unsere Aufgabe!

Matt Carthy (GUE/NGL). - Mr President, 2013 was the year during which the Irish Government held the Presidency of the EU. It was also the year when the Central Statistics Office in Ireland (SCO) recorded that over 250 people every day were leaving Irish shores in an emigration wave that was a direct result of the austerity policies that were championed by the ECB. When we look at the matter of banking debt it is quite apparent from listening to the discussions today that the ECB has provided no thought to, or indeed mention of, the huge amount of debt that Irish generations are going to be saddled with.

It should be remembered that, despite the fact that Ireland makes up 0.9% of the European population – 1.2% of the EU GDP – the Irish people have paid over 42% of the European banking crisis. It should also be remembered that this was a European financial crisis, not just an Irish one, and the Irish people have suffered beyond all proportion. I again call on the President of the ECB to acknowledge the role that his institution played in bailing out the Irish banks at the cost of billions to our people, and it is simply not good enough to continue to abdicate responsibility. The Irish people need – and deserve – answers.

Mario Borghezio (NI). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, se avessimo avuto dubbi sul fatto che siamo soggetti a una dittatura monetaria della BCE, il comportamento di oggi ce lo avrebbe confermato.

Le iniziative della BCE non possono che cercare di rallentare gli effetti negativi, allora volutamente sottovalutati, dell'euro e delle sue regole, principali cause della mancanza di crescita strutturale dell'Europa. Senza il cambio variabile avete scelto di togliere ai cittadini europei il primo campanello d'allarme nei confronti della crisi di sistema e la prima opportunità di rilancio per le economie nei nostri paesi.

Constâncio ad Atene ammise che quella europea era principalmente una crisi di debito privato e voi avete incentrato sul debito pubblico degli Stati le regole di *austerity* necessarie al mantenimento di questa gabbia chiamata euro. Ci state cinesizzando! E se anche la BCE non capirà che è giunta l'ora di ridiscutere quel che oggi è considerato irreversibile, la fine dell'Unione europea oltre che dell'Eurozona è vicina, è prossima. Noi semplicemente chiediamo di riavere la nostra sovranità monetaria, di ritornare ad essere popoli liberi e non assoggettati a questa dittatura monetaria, signor Draghi.

Ева Паунова (PPE). - Бяха обсъдени различни теми. Аз бих искала да се спра върху един доста по-конкретен въпрос – банковото кредитиране. Годишният отчет на ЕЦБ показва подобряване на финансовата стабилност, а с това идва и време да насочим поглед към по-дългосрочни мерки за намаляване на фрагментацията на финансовите пазари и улесняване на кредитирането. Тези мерки са крайно необходими за развитието на бизнеса в Европа, който е изключително зависим от банковото кредитиране. Алтернативните източници на финансиране са недостатъчни, имайки предвид по-слабо развитите капиталови пазари, поради което трябва да се стремим да развием потенциала на банките.

През 2013 г., а дори и сега, ситуацията по отношение на банковото кредитиране в Европа е незадоволителна. Това се дължи на банковата задлъжнялост, отчетена от секторните стрес тестове на ЕЦБ. В началото на септември миналата година ЕЦБ реагира на свитата активност и предприе стъпки, за да стимулира отпускането на нови заеми. Затова приветствам решението на този орган да предостави четиригодишни заеми на банките, при условие че те ще увеличат кредитирането за бизнеса. Вярвам, че тази мярка ще действа като мощен инструмент, за да бъдат улеснени новите кредитни потоци към реалната икономика.

Бих желала да призова ЕЦБ да използва всички инструменти на свое разположение, с цел да изпълни своя мандат за поддържане на ценовата стабилност, като стимулира търсенето и подкрепя инвестициите, които заедно с необходимите структурни реформи са нужни за постигането на растеж на икономиката.

Bogusław Liberadzki (S&D). - Panie Przewodniczący! Chciałbym nawiązać tutaj do słów, które wypowiedział pan prezes Draghi. Z satysfakcją przyjmuję te 3 punkty, o których wspominał, czyli: polityka monetarna, przejrzystość, a także postęp w kierowaniu pogłębioną Unią Europejską. Myślę, że ta inicjatywa, którą zaczynamy, ofensywa od marca tego roku, jest trochę wzorowana na modelu amerykańskim, i popierając ją, chciałbym tylko prosić, żebyśmy zaczęli wszyscy patrzeć, gdzie może być pewne niebezpieczeństwo, gdzie możemy sobie zafundować – ewentualnie wbrew naszej woli – taką czy inna bańkę spekulacyjną, czy wpaść w kryzys. Sytuacja na początku entuzjazmu może temu sprzyjać.

Po raz pierwszy od dłuższego czasu uzyskałem od bankowca wypowiedź, że oczekuje on reakcji i będzie tę reakcję gospodarki na politykę monetarną obserwował. Dotychczas było odwrotnie. Uważano, że gospodarka ma się dostosować do polityki monetarnej. Powinniśmy to przyjąć z dużym zadowoleniem. Pozostaje oczywiście ważna kwestia, o której tutaj mówiono: MŚP. Jest ich ponad 20 milionów, tyle samo ile bezrobotnych; każde przedsiębiorstwo zwiększy zatrudnienie o 1 osobę. Nasuwa się tylko pytanie, co te przedsiębiorstwa mają produkować? Więcej bułek? Częściej obcinać włosy ludziom? Czyli jest pytanie o kształt, model naszej gospodarki. Innowacyjność, o której mówiliśmy, eksport, konkurencyjność, to jest ważne. Inwestycje, o których wspomniał zresztą pan wiceprzewodniczący Dombrovskis, i ożywienie gospodarki, mają bardzo ograniczony wymiar, dlatego że na budowę autostrad, linii kolejowych i lotnisk możemy wylać ograniczoną ilość betonu, ale nasuwa się pytanie, kto będzie z tego korzystał, gdzie będzie rozwój przemysłowy? I właśnie ta industrializacja jest istotą sprawy, o którą powinniśmy się troszczyć. Wierzę, że Europejski Bank Centralny i plan Junckera mogą zadziałać w całości.

Sander Loones (ECR). - De Europese Centrale Bank is onafhankelijk in haar beslissingen en daar is wel het een en ander om te doen geweest, ook in het Belgische parlement. Maar onafhankelijk betekent niet dat zij niet verantwoordelijk is voor haar beslissingen en mijnheer Draghi zou over een en ander best wel eens verantwoording mogen afleggen. Daarom begrijp ik ook niet dat mijnheer Draghi dit debat vroegtijdig heeft verlaten.

Want laten we eerlijk zijn, de beslissing om ongebreideld euro's bij te drukken is geen goede beslissing. Het is hoog tijd dat wij verder kijken dan de korte termijn, dat wij verder kijken dan onze neus lang is. Dan zullen wij de negatieve gevolgen van dit beleid van de Europese Centrale Bank zien. Het is een beleid dat slechte gevolgen heeft voor spaarders. Onze euro's worden minder waard. Wij zien onze rentes dalen. Vandaag is ook gebleken dat het een beleid is dat slecht is voor onze pensioeninstellingen. Vandaag heeft een Belgisch pensioenfonds meegedeeld dat het in de problemen komt om de pensioenen uit te keren.

Maar wat mij het meest van al ergert, is dat dit een beleid is dat mensen onnodig aanzet om risico's te nemen. Gewone spaarders moeten experts worden in aandelen. Pensioeninstellingen moeten risico's nemen met onze pensioenen. Dit is een beleid dat wij niet kunnen ondersteunen. Voor ons is het duidelijk: laten we afstappen van deze kwantitatieve versoepeling, laten we stoppen met ongebreideld euro's bij te drukken. De enige weg vooruit is de weg van de structurele hervormingen.

Marian Harkin (ALDE). - Mr President, I come to this debate from an employment and social affairs perspective. I believe the ECB must make a real contribution to improving growth and boosting employment, creating jobs that will lift people out of poverty. The Commission's own figures show that this is not happening, with significant increases in part-time work and temporary contracts. Also the employment and economic differences between Member States represent a major risk for both the EU's economic stability and social cohesion. That is the stark reality and the ECB must take its share of the responsibility.

Earlier this evening Mr Draghi spoke about the ECB's transparency and accountability measures and they are to be welcomed. Yesterday I received a letter from Mr Draghi to say that the Vice-President of the ECB, Mr Vítor Constâncio, will be available to take part in an informal exchange of views with the Irish banking inquiry. I hope that the accountability and transparency that Mr Draghi boasted about earlier will fully apply to any such exchange of views. If that happens, the engagement will be meaningful. Otherwise it will be meaningless.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL). - Señor Presidente, el señor Draghi ha dejado claras cuáles son sus prioridades: hoy valoro más a la señora Mogherini, que no tiene problemas en estar en los debates hasta el final, mostrando su respeto a este Parlamento.

A pesar de la actuación del Banco Central Europeo, el sector bancario sigue funcionando por vías de emergencia, y el crédito, especialmente a las pymes, sigue sin fluir; su política monetaria, que no contempla el empleo como un objetivo prioritario, tampoco ha evitado que la pobreza crezca en un continente bajo el espectro de la deflación.

Estos fracasos se omiten, y no quieren reconocer que un incremento del gasto público y el control estatal de las finanzas son herramientas más útiles que sus experimentos y sus permanentes recomendaciones de reformas estructurales en una clara extralimitación de sus competencias.

Lo que nunca se cuestiona es que el Banco Central actúa como portavoz del neoliberalismo, que alienta el racionamiento de la liquidez de bancos y Estados y las presiones a Gobiernos legítimamente elegidos, como sucediera ayer con Chipre y hoy con Grecia. Otra Europa: una Europa democrática, exige un cambio, un Banco Central al servicio de las personas y no de los mercados.

Gerolf Annemans (NI). - Collega's, wanneer men zich vandaag in aanwezigheid van een lege stoel buigt over een document dat handelt over de ECB in 2013, dan merkt men pas echt hoe lang het oeverloze gestrompel van deze eurozone reeds aan de gang is.

In het toenmalige ECB-jaarverslag werd reeds vastgesteld dat de daling van de rente zich niet heeft vertaald in een hogere kredietverlening, economische groei of jobs, en toen noch vandaag heeft men hier lessen uit getrokken. Vandaag, anno 2015, wordt er een zoveelste poging gedaan en wordt er voor 1 100 miljard aan waardeloze staatsobligaties, ook van noodlijdende landen, opgekocht. Ook dit zal economisch weinig zoden aan de dijk zetten. Het probleem is immers het design van een muntunie voor deelnemers die niet gelijk zijn en die men nu probeert te dwingen om tóch gelijk te worden.

In 2013 werd openlijk gesteld dat de ECB zich te buiten ging aan een overschrijding van het eigen ECB-mandaat. Nu gaat de ECB hier rustig mee verder, en overigens verder dan ooit. De noodzakelijke onafhankelijkheid van de ECB is vandaag verworden tot een politiek opererende arm van een mislukte supranationale EU-structuur die een economisch-sociaal en identiteitsgevaar is geworden voor alle burgers van de eurolanden.

Dariusz Rosati (PPE). - Panie Przewodniczący! W przeciwieństwie do ostatnich mówców chciałbym wyrazić uznanie pod adresem Europejskiego Banku Centralnego. Polityka tego banku zapobiegła w ostatnich dwóch latach bardzo poważnemu kryzysowi. Dzięki niej uniknęliśmy groźby rozpadu strefy euro, ustabilizowano sytuację na rynkach finansowych i przywrócono na nich zaufanie. To dzięki słynnym słowom Mario Draghiego, że zrobi *whatever it takes*, żeby uratować euro, udało się osiągnąć coś, czego nie udało się osiągnąć szefom rządów i prezydentom państw członkowskich przez dwa lata. Co więcej, Mario Draghi osiągnął to nie wydając ani jednego euro. Chciałbym powiedzieć, składając gratulacje za to osiągnięcie, że strefa euro ciągle znajduje się jednak w trudnej sytuacji. Stopa inwestycji spadła bardziej niż tego oczekiwano, a stopa oszczędności wzrosła. Normalnie w takiej sytuacji spadek realnej stopy procentowej powinien doprowadzić do wyrównania się oszczędności i inwestycji na poziomie zapewniającym pełne zatrudnienie.

Niestety mamy teraz stopy procentowe blisko zera i nadal oszczędności są większe od inwestycji. Ta sytuacja skłania niektórych ekonomistów do postawienia tezy, że mamy do czynienia ze zjawiskiem sekularnej stagnacji w Europie. Chciałbym w związku z tym zapytać przedstawicieli Europejskiego Banku Centralnego czy zgadzają się z tezą, że grozi nam sekularna stagnacja, tzn. sytuacja, w której nie ma dodatniej stopy procentowej, która doprowadzi do zrównoważenia inwestycji i oszczędności? Jeśli tak, czy Europejski Bank Centralny wie, jak z tym zjawiskiem walczyć? Wreszcie na koniec pytanie trochę prowokacyjne: czy Europejski Bank Centralny rozważa wariant *helicopter money*?

Jonás Fernández (S&D). - Señor Presidente, en primer lugar me gustaría agradecer el trabajo del ponente, Pablo Zalba, en este informe, que creo que hace un resumen razonable de lo realizado por el Banco Central en 2013.

La cuestión es que, probablemente, hoy todos querríamos hablar de las últimas decisiones del BCE, del *quantitative easing*, de su capacidad para situar la inflación en el objetivo que el propio Banco Central tiene y, por lo tanto, lamento expresamente la ausencia de Draghi a lo largo de todo este debate.

En todo caso, mis preguntas, que iban dirigidas fundamentalmente a Draghi, se las haré por escrito a través de los mecanismos formales, pero no quería desaprovechar esta ocasión para reivindicar el cambio de política económica que la Unión está tomando en los últimos meses; para reivindicar cómo el plan Juncker debería ser un instrumento para movilizar la inversión en el conjunto de la zona del euro y, por lo tanto, aprovechar esa enorme liquidez que el Banco Central Europeo va a poner en marcha; y para reivindicar también la revisión del Pacto de Estabilidad y Crecimiento, que realmente va a permitir una mejor capacidad de actuación fiscal por parte de los Estados.

Hemos visto que no se va a multar a Francia. Hemos visto cómo se ha llegado a un buen acuerdo con Grecia, que debería introducir una rebaja en el objetivo de superávit primario en el mes de junio, en la próxima negociación. Por lo tanto, esto debe encauzarse en una nueva política que no solamente esté centrada en los ajustes -en los recortes, como hemos sufrido en los últimos años-, sino que apueste por el crecimiento con el apoyo de la política fiscal, con el plan Juncker, con la revisión del Pacto de Estabilidad y que vaya unido a un impulso a esa unión fiscal que tanto necesitamos para dar una gobernanza real a la Unión como ha defendido mi compañera Pervenche.

Karol Karski (ECR). - Panie Przewodniczący! Działalność gospodarcza w Unii Europejskiej, w tym i w strefie euro, jest nadal spowolniona. Towarzyszy temu wysoka stopa bezrobocia. Ponadto brak kapitału i finansowania negatywnie wpływa na gospodarkę nie tylko w strefie euro. Ogranicza zdolność przedsiębiorstw do konkurencyjności i wzrostu. EBC powinien starannie przyjrzeć się przyczynom i skutkom braku dostępu do finansowania, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw. Dotykających ich w niektórych państwach członkowskich brak kredytów jest bowiem jednym z głównych czynników opóźniających ożywienie gospodarcze. A przecież małe i średnie przedsiębiorstwa zatrudniają ponad 70% siły roboczej. Dlatego też powinny znajdować się w centrum naszych polityk. Dostęp do finansowania i pobudzenie inwestycji może być przede wszystkim wynikiem odpowiednio przeprowadzonych przez rządy reform strukturalnych na szczeblu krajowym. Apeluję przy tym, aby EBC tak prowadził swoją politykę, aby odpowiadała ona potrzebom gospodarki realnej, szczególnie w przypadku podejścia do małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ to one stanowią rdzeń naszej europejskiej gospodarki.

Alfred Sant (S&D). - Wiċċ imb wiċċ mal-fatti, hu diffiċli li ma tikkonkludix li l-Bank Ċentrali Ewropew qed isir l-aktar istituzzjoni effettiva fis-sistema tal-euro. Ċertament qed ikun l-aktar korp imħejji biex ivara inizjattivi maħsuba ħalli jilqgħu għall-istaġnar ekonomiku fl-Ewropa. Dawn tassew qed jittellqu minn perspettiva sħiħa Ewropea u mhumiex maqbuda f'xi linja nazzjonali. Għalhekk id-deċiżjoni dwarhom kienet aktar iebsa; aktar diffiċli biex tlestiha; u aktar diffiċli biex twettaqha u tkejjilha.

Taħt il-president attwali tal-Bank, li telaq kmieni minn hawn illum, imma wkoll taħt il-predeċessur tiegħu, il-Bank ħa deċiżjonjiet li pprovdew tmexxija lis-sistema tal-euro. Uħud kienu u għadhom kontroversjali. Imma kellhom jittieħdu.

2015. február 25., szerda

Madankollu, saret ħaġa ċara li Bank Ċentrali Ewropew ġemma' fi ħdanu poter politiku sostanzjali, anki jekk jibqa' fil-limiti ta' diskors teknokratiku. Wieħed jista' jifhem li dal-poter jeċċedi l-mandat mogħti lilu mit-trattati eżistenti. Hu poter li se jkompli jinfirex b'riżultat tar-responsabbiltajiet mgħoddija lill-Bank taħt il-provvedimenti tal-Unjoni Bankarja. Fl-istess ħin, il-mexxejja tal-Bank mhux qed jaffaċċjaw xi poter ieħor li jista' jibbilanċja lil tagħhom, bħal fil-każ tad-Dipartiment tat-Teżor Amerikan fis-sistema monetarja tad-dollaru.

Il-kwistjoni mhijiex dwar il-kwalità tad-deċiżjonijiet li qed jieħu l-Bank Ċentrali Ewropew. Hi dwar jekk ħallejniex jidħol vojt ta' poter fil-mod kif jittieħdu d-deċiżjonijiet dwar l-euro; jekk dal-vojt hux qed jimtela mill-Bank Ċentrali Ewropew; jekk din hijiex idea tajba; u jekk għandniex infittxu li nibbilanċjaw aħjar il-poter politiku li kiseb il-Bank Ċentrali Ewropew, u dan nagħmluh fl-interess ta' kontabilità demokratika.

Richard Sulík (ECR). - Herr Präsident! Da Herr Draghi unsere Sitzung verlassen hat, erlaube ich mir zu erklären, warum Griechenland keine Chance hat, in der Eurozone zu überleben. Im Jahre 1970 kostete eine Deutsche Mark 9 Drachmen. Dreißig Jahre später kostete eine Deutsche Mark 170 Drachmen! Das ist die Entwicklung der Konkurrenzfähigkeit, die hier widergespiegelt wird. Dann, im Jahre 2000, hat man gesagt: Ab heute für alle Ewigkeit kostet die Deutsche Mark 172 Drachmen. Aber die Konkurrenzfähigkeit ist weiterhin gestiegen, in Deutschland stärker als in Griechenland. Ohne Euro würde heute die Deutsche Mark 250 Drachmen kosten, und das ist der Grund, warum Griechenland keine Chance hat, in der Eurozone zu überleben. Das einzige, was Sie machen können, ist Zeit zu kaufen. Die ersten fünf Jahre haben 240 Milliarden Euro gekostet.

Eva Kaili (S&D). - Mr President, I also do not understand why Mr Draghi is not here to answer, but allow me to pretend that he is here, or else that he will try to answer these questions soon.

There was, during the Eurogroup negotiations on Greece, a bank run, which endangered the stability of the Greek banking system. Of course, the support of the ECB was of great importance; however, the outcome of the negotiations left us with a big question about the financing of the short-term liquidity needs that Greece faces for March until April. Nobody has an answer to that, so a possible response to these needs is the use of ELA funds so that the Greek banks can buy Greek government T-bills. But there was a strong 'no' from the ECB during the negotiations on Friday, so I was wondering if the ECB was willing to reconsider in the event of extreme severe liquidity problems in March, on the legitimate basis of the independence of the ECB, without any other political affirmation.

Secondly, during the negotiations the opinion was expressed that the ELA provided to Greek banks should be brought down from EUR 65 billion to EUR 42 billion. It was a proposal of Mr Sinn of the IFO: I wonder if you share their views? And lastly, a return of EUR 1.9 billion was requested to be withheld from the ECB from the Greek sovereign bonds that were at our disposal. What is the position on that, and what happens with the liquidity today? Has the bank sector recovered from last week's shock?

Ulrike Trebesius (ECR). - Herr Präsident! Zunächst einmal möchte ich mein Bedauern drüber ausdrücken, dass Herr Mario Draghi es augenscheinlich nicht für notwendig befindet, sich die Stellungnahmen der europäischen Abgeordneten anzuhören.

Im Bericht der EZB wird Bezug genommen auf den anhaltenden Prozess der Bilanzanpassung, der ein zentrales Problem für die ökonomische Aktivität in Südeuropa darstellt. Diesen Prozess der Bilanzanpassung versucht Draghi, seit Jahren durch Entlastung der Schuldner mit Niedrigzinsen zu erreichen. Aber hat das funktioniert? Die Ergebnisse aus Italien sprechen eine klare Sprache: Die faulen Kredite im italienischen Bankensektor sind seit Ende 2013 bis zu den neuesten Daten aus dem Oktober 2014 um rund 20 Milliarden gestiegen und wachsen rasant weiter. Wir haben hier eine klare Überschuldungssituation vieler privater Marktteilnehmer vorliegen, die durch die Niedrigzinsen offensichtlich gar nicht verbessert wird. Die italienische Wirtschaft liegt trotz dieser Politik am Boden, und die Indikatoren sind weiterhin mies.

Wir wissen, dass Herr Draghi und Herr Schäuble mit den deutschen Sparern und Steuerzahlern kein Mitleid haben und gerade wieder 70 Milliarden Euro ins insolvente Griechenland gepumpt haben. Aber wie ist es nun mit seinem eigenen Land? Will er nicht wenigstens mit den jungen Menschen Italiens Mitleid haben und diesen wieder eine Perspektive geben?

Procedura catch-the-eye

Stanislav Polčák (PPE). - Pane předsedající, je těžké v té jedné minutě hovořit o všech aspektech té zprávy a taky je těžké hovořit k prázdné židli. Já nechci zpochybňovat to, že politické frakce o této události jaksi věděly, že zde nebude pan Draghi, ale nemyslím si, že to zvyšuje důstojnost tohoto jednání. Přesto bych se chtěl pouze vyjádřit k otázce deflačního vývoje, která je uvedena i v této zprávě. Je to riziko, se kterým ECB rovněž tedy kalkulovala při přijetí opatření, která mají napumpovat do ekonomiky poměrně ohromné množství peněz, a ta deflační spirála je bezesporu obrovským rizikem, které ohrožuje ekonomiku. Nejhorší možností totiž je, když ceny klesají, protože všichni očekávají, že budou i nadále klesat, tedy i lidé odkládají své investice a nákupy. Nicméně nemám za to, že každá deflace je špatná, nicméně ta, která je teď jaksi na pořadu dne, je skutečně hrozivá. V tomto smyslu bych chtěl podpořit kroky ECB a vyjadřuji podporu i pro dobu následující.

Tibor Szanyi (S&D). - Bár jómagam is kicsit furcsállom, hogy az Európai Központi Bankról szóló 2013-as jelentés tárgyalásánál pont az illetékes központi bank vezetője nincs itt, de valójában jómagam is a Bizottsághoz szeretnék szólni néhány gondolat erejéig. 2013-ban 21 olyan eset volt, amikor a tagállami kormányok elmulasztották az Európai Központi Bankkal való egyeztetést, miközben törvényeket hoztak, pénzügyi jellegű törvényeket. Négy olyan ország van, amelyik egyébként ezt immár sorozatosan teszi, és a Bizottság, úgy tűnik, hogy ezt eddig jó szemmel nézte. Felkérem a tisztelt Bizottságot, tegyen meg mindent a jövőben, hogy a notóriusan nem egyeztető tagországokat igenis megfelelő módon felelősségre vonja.

Seán Kelly (PPE). - Mr President, this debate without President Draghi is a bit like Hamlet without the Prince, but we will plough ahead regardless.

When President Draghi was first appointed, I said he was a breath of fresh air. I think he has proven that since, and he has been given credit generally for saving the euro and, possibly, saving the European Union. It took courage and wisdom and initiative. I have three questions for him.

Question one: he mentioned interest rates. I would like to know from him when he thinks they might start to rise and by how much? Question two: he said that quantitative easing was the only remaining measure open to the ECB to deal with the financial crisis. If that fails, what then?

And the third question: he has made Vítor Constâncio available to us for the banking inquiry in Ireland. Would he encourage his predecessor, Jean-Claude Trichet, to do the same? I do not think there are restrictions on him to appear, and maybe he might be able to influence him to do likewise.

(Fine della procedura catch-the-eye)

Valdis Dombrovskis, *Vice-President of the Commission***.** - Mr President, let me reiterate that Parliament has an important role in the debate on European economic policies and the Commission fully supports the active role of the Committee on Economic and Monetary Affairs (ECON) in the dialogue with the ECB. This is an important component of the ECB's transparency and democratic accountability.

The ECB has demonstrated a clear commitment to address the risk of too prolonged a period of very low inflation, and it will continue to play a key role in the overall policy-setting of the euro area. It is also now time for public authorities at all levels to take responsibility within their respective mandates.

Following today's debate, I note only that most of the questions were addressed to the ECB, and I think it is up to the ECB to find a way to respond to those questions. I will just take up one point which was been raised about Greece. In fact, if you look at Greece's programme, Greece has already recovered a considerable part of its loss of competitiveness prior to the crisis and, while implementing structural reforms, it keeps recovering those losses. Actually the whole point of structural reforms is to strengthen the competitiveness of the country, and that is exactly what Greece has been doing to deal with its economic problems within the euro area.

2015. február 25., szerda

Let me conclude by repeating the three main pillars of the EU's economic and social policy in 2015. First, a coordinated boost to investment; second, a renewed commitment to structural reform; and third, responsible fiscal policies. Simultaneous action in all three areas is critical to restore confidence and to reduce the uncertainty that is holding back investment. The impact of the crisis has not only been cyclical, as highlighted by the weakness in aggregate demand. It also has a significant structural component, which has lowered the potential growth of EU economies. We therefore need to use the opportunities that monetary policy and low energy prices are creating to move forward with adequate fiscal and structural reforms and policies, both on the demand and supply sides of the economies.

Pablo Zalba Bidegain, *ponente***.** - Señor Presidente, permítame lamentar, en primer lugar, la ausencia del señor Draghi, pero también en su defensa hay que decir que este debate estaba previsto a las cinco y media de la tarde y ha empezado con más de una hora de retraso. Y me consta que el Presidente estaba aquí al lado esperando a que empezara el debate. Por lo tanto, creo que es importante y pido a la Presidencia que haga una reflexión sobre los continuos retrasos en los debates parlamentarios.

Quiero reiterar mi bienvenida a las medidas anunciadas el pasado mes de enero por el Banco Central Europeo, y espero que esas medidas tengan un impacto directo en que el crédito fluya a las pequeñas y medianas empresas y familias que, sin duda alguna, son los motores del crecimiento y de la creación de empleo en la zona del euro. Sin olvidar que, si las medidas anunciadas por el BCE no van seguidas de reformas por los Estados miembros y por la Unión Europea, de nada servirán estas medidas anunciadas por el señor Mario Draghi.

Me gustaría destacar, ya que no lo he dicho en mi primera intervención, el esfuerzo que ha hecho el Banco Central Europeo en la publicación de las actas de sus reuniones, un esfuerzo por dotar de mayor transparencia al Banco Central Europeo. Y, obviamente, quisiera también destacar el papel que el Parlamento Europeo ha tenido en esta cuestión.

Por último, me gustaría, también, enfatizar la importancia de seguir avanzando en la tan ansiada y necesaria unión económica, unión fiscal y, en definitiva, unión política. Porque, si no seguimos avanzando, seguiremos todavía siendo frágiles y débiles con las próximas crisis económicas que nos puedan asolar.

Si de verdad nos queremos inmunizar, no tenemos más opción que seguir avanzando en esa unión económica y unión fiscal y, sin duda alguna, como se ha dicho aquí, el mercado único de capitales es un primer e importantísimo paso que tendríamos que dar en esta legislatura.

Presidente. - La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà durante la prossima tornata.

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Dominique Bilde (NI), *par écrit***.** – Suite au rapport annuel de la BCE pour 2013, il est triste de constater la détermination de la Commission pour sauver l'euro alors même que les voyants économiques et financiers sont au rouge et témoignent, jour après jour, de l'inefficacité de cette monnaie unique inadaptée à l'économie de pays qui ont des contextes trop différents.

Le rapport dresse lui-même le constat accablant de la zone euro: chômage élevé, apathie de l'activité économique, risques possibles de déflation ou baisse des crédits accordés au secteur privé (alors que l'UE avait renfloué les Banques lors de la crise).

Pourtant ce rapport préconise de poursuivre toujours plus loin cette fuite en avant. Vouloir soutenir l'investissement et les PME en poursuivant la politique d'austérité est une hérésie. L'UE doit désormais comprendre que pour faire face aux dangers de la mondialisation, plutôt que de prôner un ultralibéralisme fou, il conviendrait de laisser aux États membres leur souveraineté budgétaire et monétaire et rétablir un protectionnisme intelligent aux frontières comme le pratiquent presque tous les États du monde. Tant que l'Europe des banques et de la finance perdurera, les peuples ne pourront définitivement être libres et la croissance ne repartira pas.

Tamás Deutsch (PPE), *írásban***.** – Üdvözlöm a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság jelentését az Európai Központi Bank 2013-as éves jelentéséről. Szeretnék emlékeztetni, hogy az EKB-t is köti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikke, mely kimondja, hogy „politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális védelem biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket." Az Unió messze van az EU2020 Stratégia foglalkoztatási célkitűzéseinek elérésétől, az uniós munkanélküliségi ráta 10% felett van, és jelentős különbségek tapasztalhatóak az egyes tagállamok között. A negatív gazdasági és társadalmi hatásokon túl a magas munkanélküliség megingatja az állampolgárok Unióba vetett bizodalmát is. Tekintettel arra, hogy a kkv-k biztosítják a munkahelyek jelentős részét az Unióban, támogatásuk rendkívül fontos a foglalkoztatás fellendítése szempontjából. Ezért lényeges, hogy a kkv-k hitelfelvételi körülményeit megkönnyítsük, hiszen finanszírozási gondjaik egyértelműen gátolják a munkahelyteremtést.

Mireille D'Ornano (NI), *par écrit***.** – Le rapport annuel qui nous est présenté aujourd'hui aurait mérité une remise en question profonde de l'activité de la Banque centrale européenne et notamment en expliquant le retard pris dans sa réaction vis-à-vis du risque déflationniste qui paraissait pourtant évident depuis 2014 ainsi que l'absence de réformes structurelles et réglementaires dans le domaine bancaire et financier en zone euro. Toutefois, force est de constater que certains éléments ont été relevés à juste titre et j'invite le gouverneur de la Banque centrale et la Commission à mettre l'accent sur ceux-là. La réforme du système bancaire n'a pas été menée et nous demeurons dans une situation grave où les PME connaissent de vraies difficultés d'accès au crédit bancaire cependant que les banques, après avoir pris des risques inconsidérés et favorisé leur endettement, ne sont pas capables de financer les investissements de long terme dont nous avons besoin. Enfin, j'attire votre attention sur un point particulier qui est celui du rôle et de l'action de la BCE: Francfort doit faire preuve de prudence dans ses prévisions optimistes à deux ou trois ans et dans les bas taux d'intérêt qu'elle choisit. La BCE ne doit pas se prétendre l'oracle économique de l'Europe.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne* – Európska centrálna banka sa zamerala hlavne na znižovanie napätia na finančných trhoch a obnovu dôvery investorov v jednotnú menu. Najmä v období hospodárskej a finančnej krízy treba oceniť, že Európska centrálna banka je pripravená robiť potrebné kroky, ktoré sú nevyhnutné na stabilizáciu situácie a záchranu eura. Na druhej strane však hospodárska činnosť aj naďalej stagnuje, pretože v roku 2013 zaznamenala eurozóna negatívny rast HDP, už druhý rok za sebou a vysoká miera nezamestnanosti v Európe ohrozuje stabilitu európskeho projektu a zvyšuje obavy občanov členských štátov Európskej únie. Mechanizmus prenosu menovej politiky je, bohužiaľ, vážne oslabený a prínos Európskej centrálnej banky znížiť úrokové sadzby je minimálny, čo je problém, pretože veľmi nízke úrokové sadzby vedú v dlhodobom časovom horizonte k vážnym narušeniam podnikateľského sektora a prejavujú sa ako poškodzujúce pre súkromné úspory a dôchodkové plány. Oceňujem však, že Európska centrálna banka opakovane potvrdzuje, že je schopná a kompetentná v rámci svojho mandátu využívať nekonvenčné nástroje a meniť rozsah svojich zásahov v prípade príliš dlhého obdobia nízkej inflácie. Veľmi ma teší, že táto inštitúcia sa otvára kontrole a ide pozitívnym príkladom ostatným inštitúciám svojím rozhodnutím o zverejňovaní zápisnice zo svojich schôdzí, čo určite privíta aj široká verejnosť.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno***.** – Evropska centralna banka vsako leto pripravi letno poročilo, ki vsebuje informacije o aktivnostih na področju evropskega sistema centralnih bank in monetarne unije. Gospodarska dejavnost v državah članicah je še vedno šibka, leta 2013 je bila rast BDP v euroobmočju namreč že drugo leto zapored negativna, pri čemer je visoka brezposelnost v nekaterih državah euroobmočja dosegla raven, ki ogroža njihovo stabilnost ter zmanjšuje javno in politično podporo evropskega projekta. Eden od razlogov za šibko gospodarsko dejavnost je finančna razdrobljenost, saj imajo mala in srednja podjetja veliko višje stroške posojil, še posebej v tistih državah, ki se soočajo s težkimi gospodarskimi pogoji. Zato prihaja do izkrivljanja na enotnem trgu, ki upočasnjuje okrevanje in povečuje razlike med državami. Pomanjkanje kapitala in financiranja slabi sposobnost podjetij, da ostanejo konkurenčna in rastejo ter ohranjajo in ustvarjajo nova delovna mesta. Države članice naj obravnavajo vzroke za finančno razdrobljenost, kot so različne strukture tveganja, zaradi katerih je posojanje v nekaterih državah dražje, in izvedejo ustrezne strukturne reforme za ponovno vzpostavitev ugodnega poslovnega okolja.

2015. február 25., szerda

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban***.** – Az EKB szerepe még inkább felértékelődik, hisz nagyon sok területen kap új feladatot, tehát még inkább nagyobb figyelem hárul majd a bank tevékenységére. Éppen ezért fontosnak tartom a Parlamenttel és a szakbizottságunkkal folytatott még szorosabb együttműködést annak érdekében, hogy megvalósulhasson a valódi demokratikus kontroll. Üdvözlöm, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az ez évi jelentésben is ragaszkodtak annak a Szerződésekben is világosan rögzített ténynek a lefektetéséhez, hogy a központi bank egyetlen és fő szerepe az árfolyam – így a közös valuta, az euró – stabilan tartása, s ezáltal sikerült helyes kontextusba helyezni az EKB politikáját. Fontosnak tartom továbbá elismerni a tényt, miszerint az EKB múlt évben végzett hosszú távú refinanszírozási műveletei nélkül sokkal nagyobb árfolyam-ingadozással kellett volna számolnia Európának.

Ebből következőleg pedig valószínűleg sokkal nagyobb pénzkínálat halmozódott volna a piacokon, adott esetben sokszor rossz részvények formájában, ami inflációnövekedéshez, majd túlzott árfolyam-növekedéshez vezethetett volna. Ugyanakkor azt látom, hogy az EKB-nak azonnal neki kell fognia ezen egyszeri pénzpiaci műveletek kivezetéséhez is, amint csökken a feszültség a bankszektorban, valamint ha az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók ezt a döntést lehetővé teszik. A jövő, illetve a formálódó bankunió kapcsán egyetértek a bevezetés fontosságával, amelynek jól kell tükröznie a nemzeti bankszektoron belüli sokszínűséget.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D), *por escrito***.** – Uno de los elementos más importantes de la intervención del Presidente del Banco Central Europeo en el Pleno del 25 de febrero es el relativo a la necesidad de aumentar la soberanía compartida en la zona del euro. La unión monetaria no es sólida a largo plazo si no se acompaña de una unión económica, fiscal y presupuestaria, capaz de compensar las perturbaciones macroeconómicas que se producen en aquella, lo que a su vez requiere una unión política federal. Como bien ha explicado el señor Draghi, la integración basada en instituciones comunes, como la moneda, es más efectiva que aquella que se estructura a través de reglas, como el Pacto de Estabilidad y Crecimiento. Por consiguiente, es preciso dar pasos concretos para la creación de una capacidad fiscal de la zona del euro, alimentada con impuestos tales como la tasa a las transacciones financieras internacionales, y con capacidad de sostener un tesoro que emita deuda pública denominada en euros, lo que a su vez contribuye a aumentar la liquidez y la estabilidad financiera de la unión monetaria.

Barbara Kappel (NI), *schriftlich***.** – Die Europäische Zentralbank wird alles tun, um den Euro zu stabilisieren, das sagte EZB-Präsident Mario Draghi und startete in der Folge 2012 mit *Quantitative Easing* I. Im Jänner 2015 wurde *Quantitative Easing* II im EZB-Rat beschlossen. Unglaubliche 1.130 Milliarden Euro werden ab März d. J. in den Ankauf von gedeckten Schuldverschreibungen und Wertpapieren öffentlicher und privater Emittenten fließen. Mit dieser enormen Geldschwemme und den gleichzeitig sehr niedrigen Zinsen hat die EZB ihre geldpolitischen Möglichkeiten ausgereizt und kann nun nur noch an die Eurozonen-Mitglieder appellieren, ihre Haushalte zu konsolidieren und Strukturreformen umzusetzen. Denn nur mit solider Finanzpolitik – im Gleichklang mit einer soliden Geldpolitik – kann die Krise überwunden, können Investitionen angekurbelt und kann die Wettbewerbsfähigkeit Europas gestärkt werden. Wettbewerbsfähigkeit, die so wichtig ist für Wirtschaftswachstum und die Schaffung von Beschäftigung. Neben der Geld- und Währungspolitik nimmt die EZB für den Euroraum auch wichtige Aufsichtsfunktionen wahr, nämlich den *Single Supervisory Mechanism* und den *Single Resolution Mechanism*, die zwei tragenden Säulen der Bankenunion. Bankenstresstest und *Asset Quality Review* haben aber gezeigt, dass es im europäischen Bankensystem nach wie vor große Schwachstellen gibt. Gleichzeitig zeigen die Stresstests auch die Grenzen des institutionellen Rahmens auf. Hier gilt es nachzuschärfen, seitens des Gesetzgebers, aber auch seitens der EZB.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραπτώς***.** – Είμαι ικανοποιημένος που κάποιοι συνάδελφοι αποδέχονται τώρα ότι τα δημοσιονομικά μέτρα δεν αρκούν για το πρόβλημα της οικονομίας και για να επανέλθει η Ευρωπαϊκή οικονομία σε τροχιά ανάπτυξης. Αυτό αποτελεί ιδεολογική πρόοδο, όταν προέρχεται από όσους θεωρούν ότι η ελεύθερη αγορά μόνη της εργάζεται για το καλό του πολίτη. Ωστόσο, δεν αρκεί μια θεωρητική επισήμανση ότι πάμε λάθος. Δεν αρκεί η υπόδειξη για λάθος πορεία. Απαιτείται να υποδείξουμε και την σωστή κατεύθυνση. Οι ΗΠΑ μπήκαν σε αυτή την οικονομική κρίση πολύ πριν την ΕΕ, αλλά είναι σε σαφώς καλύτερη κατάσταση από εμάς. Τι έκαναν διαφορετικό; Δεν έμειναν σε θεωρητικές επισημάνσεις αλλά η Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ προχώρησε γρήγορα σε επεκτατική νομισματική πολιτική. Στην ΕΕ για χρόνια κάποιοι έβλεπαν φαντάσματα, όπως ο πληθωρισμός, για να φτάσουμε σήμερα να μιλάμε για το αντίθετο, για τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού. Καταλήγω με ένα ερώτημα που αφορά την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ). Οι προσδοκίες στην οικονομία, όπως αυτές προεξοφλούνται στις αγορές, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και κατ' επέκταση στην επαναφορά της ανάπτυξης στην πραγματική οικονομία. Μετά την ανακοίνωση του προγράμματος για ποσοτική χαλάρωση με αγορά ομολόγων από την ΕΚΤ, είδαμε τα πρώτα σημάδια. Είστε ικανοποιημένοι; Είναι αυτό που αναμένατε; Αν όχι, έχετε εναλλακτικό σχεδιασμό;

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan.* – Izvješće Europske središnje banke iznosi kako 2013.godina nije bila povoljna godina za europsku ekonomiju. Naime, u odnosu na 2012. godinu nezaposlenost unutar Europske unije porasla je za 0,7 posto. Predviđanja za 2013. godinu su nametnula očekivanje za smanjenjem nezaposlenosti od 0,2 posto te su se ista djelomično ostvarila. Drugim riječima, nezaposlenost se zaista smanjila, međutim, među državama članicama zabilježene su znatne razlike u stopama nezaposlenosti. Hrvatska je prilikom ulaska u Europsku uniju 2013. godine zabilježila visoku stopu nezaposlenosti od 17,3 posto.

Duboko sam zabrinut zbog veoma malenog pada stope nezaposlenosti mladih. Naime, u odnosu na 2008. godinu, prvo tromjesečje 2014. godine zabilježilo je pad nezaposlenosti mladih od 5 posto, što je izuzetno loš rezultat. Veliki problem također predstavlja i nedostatak kredita za mala i srednja poduzeća u pojedinim državama članicama. Upravo mala i srednja poduzeća okosnica su europske ekonomije i njenog brzog oporavka, stoga je nužno da ESB razmotri mogućnost pokretanja posebnog programa koji bi podržao njihov pristup zajmovima. Svi navedeni rezultati upućuju kako se Europa još uvijek nalazi daleko od ostvarivanja ciljeva strategije Europa 2020 te ovim putem pozivam Europsku središnju banku da provedbom svoje politike u budućnosti taj cilj i osvijesti.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – Žalosti činjenica da su se prognoze pokazale točne jer je BDP u eurozoni 2013. godine razvidno pao za 0,4 posto, a nezaposlenost je, za razliku od prethodne godine, u 2013.porasla za 6 posto. Jasno je kako postoji rizik da se zbog trendova povezanih sa zapošljavanjem i smanjenjem siromaštva neće dostići nacionalni ciljevi u okviru strategije Europa 2020. stoga je Europska središnja banka tijekom 2013. dva puta smanjila kamatne stope koje nažalost nisu dovele do lakšeg pristupa kreditima za kućanstva i poduzeća, rasta BDP-a niti otvaranja radnih mjesta.

Pozdravljam spremnost Europske središnje banke da poduzme nužne korake za spas eura, iako je gospodarska aktivnost još uvijek usporena uz negativan rast BDP-a u europodručju 2013. gdje je također prisutna visoka stopa nezaposlenosti, posebice mladih. Smatram da je glavni zadatak Europske središnje banke očuvanje stabilnosti cijena, ostvarivanje održivog gospodarskog, društvenog napretka i zaposlenosti što je u velikoj mjeri i ostvareno s obzirom na tešku gospodarsku situaciju.

Zato vjerujem da je ključno stvoriti uvjete za otvaranje investicija u eurozoni, ali i izvan nje te se još odlučnije posvetiti otvaranju visokokvalitetnih radnih mjesta s obzirom na visoku stopu nezaposlenosti mladih koja predstavljaju veliki rizik za gospodarsku i socijalnu stabilnost EU-a.

Marco Valli (EFDD), *per iscritto***.** – Dopo cinque anni di attesa, la BCE ha sparato l'ultima cartuccia nel disperato tentativo di rilanciare l'economia nell'eurozona, ma il *quantitative easing* arriva troppo tardi per contrastare efficacemente la spirale deflazionistica.

Come accaduto con i precedenti LTRO, l'esito più probabile è che l'ondata di liquidità immessa rimanga intrappolata nel vortice della finanza speculativa e non arrivi all'economia reale. Questo perché non si sono voluti risolvere i nodi principali che continuano a bloccare credito e investimenti produttivi in Europa, in primis la lotta alla speculazione e la necessità di armonizzazione fiscale, e si è invece puntato tutto su riforme strutturali e austerità.

Affinché la politica monetaria sia efficace, in realtà, l'eurozona ha urgente bisogno di una vera riforma strutturale del sistema bancario, basata sulla separazione tra attività di credito e attività finanziaria, per riportare le banche ad esercitare la raccolta del risparmio con il solo scopo di garantire il credito all'economia reale. Inoltre, la versione europea del QE, misura di politica monetaria non convenzionale per eccellenza, è già diventata il simbolo di un'unione monetaria fallita e di una «banca centrale non convenzionale» che, come dimostrato dalla necessità di limitare la condivisione dei rischi sulla BCE ad un misero 8 per cento, non riesce nemmeno ad esprimere una politica monetaria unica.

Milan Zver (PPE), *pisno***.** – Svetovna banka je države euroobmočja pred kratkim opozorila, da jim grozi ponovna recesija oz. permanentna stagnacija, ki lahko prinese novo dolžniško krizo v EU. Kvantitativno sproščanje je zadnji možni ukrep Evropske centralne banke, da bi pomagala stagnirajočemu gospodarstvu, saj niti izjemno nižanje obrestnih mer ni uspelo spodbuditi rasti. Enostavnega odgovora na težave evropskega gospodarstva ni, in potrebna bo kombinacija ukrepov. Izjemni ukrepi Evropske centralne banke bodo učinkoviti le, če bodo države dosledno izvajale strukturne reforme, spoštovale pravila pakta za stabilnost in rast ter če bo EU uspela zagnati investicijski cikel v sklopu ambicioznega Evropskega sklada za strateške naložbe.

2015. február 25., szerda

16. A venezuelai helyzet (vita)

Presidente. - L'ordine del giorno reca la dichiarazione del Vicepresidente della Commissione/Alto rappresentante dell'Unione per gli affari esteri e la politica di sicurezza sulla situazione in Venezuela (2015/2582(RSP)).

Christos Stylianides, *Member of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission / High Representative for Foreign Affairs and Security Policy***.** - Mr President, honourable Members of the European Parliament, I am here with you today on behalf of High Representative Federica Mogherini. Recent events in Venezuela – the arrest and detention of the Caracas Mayor and veteran opposition leader Antonio Ledezma last week and reports of the alleged intimidation and mistreatment of Leopoldo López and other imprisoned opposition leaders and students who participated in last year's protest – are unacceptable. 2015 is an electoral year in Venezuela, with legislative elections due in the second semester. It is important for the European Union and the international community to be as supportive as possible of the country's democratic process and institutions.

But at the same time, we would expect, in an electoral year, every effort to be made by the government in power to show that upholding the principles of democracy is a priority in the run-up to elections. The government should have confidence in the wisdom of the electorate to assess their performance and vote accordingly. Likewise, the people of Venezuela should be able to have confidence that the forthcoming elections will take place in a fair and transparent manner. In this context, the imprisonment of political figures and opposition leaders, as well as the restrictive environment for the media, are truly regrettable. We have already conveyed our concern about the multiplication of violent incidents in the country. We have called for the government, opposition leaders, students and Venezuela's civil society to work together to engage in peaceful dialogue and reject violence and overcome the situation.

It is worrying that much-needed conciliation has made no progress. It is fully in the power of the government to take the first steps to de-escalate the current political polarisation by reaching out and enabling dialogue to take place. We will continue to monitor closely the cases of the opposition politicians as well as the students indicted at the same time, and we renew our appeal for full respect of the principle of the presumption of innocence and due legal process. If there is no evidence for accusations, those detained should be released without delay.

We are well aware that Venezuela is confronted not only by political challenges but also by very serious economic, social and security problems. These include spiralling inflation – according to the Central Bank of Venezuela, general inflation had reached 68.5% by December last year, and inflation in food products is over 100%. There are increasing shortages of basic goods, rising social tensions and record levels of crime and insecurity. The severe drop in global oil prices will produce further difficulties and will challenge the ability of the state to meet its 2015 targets.

Against this backdrop, we warmly welcome the recent renewed offers by Venezuela's regional partners, such as UNASUR, to facilitate talks. We appreciate the important role Venezuela has played in contributing to regional integration. It has the potential to contribute to regional growth and prosperity.

Luis de Grandes Pascual, *en nombre del Grupo PPE***.** – Señor Presidente, señor Vicepresidente de la Comisión, sus palabras han sido valientes y me quedo con la expresión que ha utilizado para calificar lo que está ocurriendo en Venezuela: «inaceptable». Yo, sin duda, lo suscribo.

Señor Presidente, de nuevo, y tristemente, el Parlamento Europeo tiene el deber de ocuparse de Venezuela, cuando se cumple un año del encierro de Leopoldo López en las mazmorras bolivarianas junto a más de sesenta personas entre opositores y estudiantes en iguales circunstancias. Cuando, *manu militari,* se detiene, se golpea y se encierra al alcalde de Caracas, Antonio Ledezma ¿puede este Parlamento guardar silencio? Ni puede, ni debe, a mi juicio.

Debemos de nuevo alzar la voz, desde el respeto, por supuesto, al pueblo venezolano, pero condenando sin paliativos la conducta del Presidente Maduro.

En estos momentos se prepara retirar la inmunidad al diputado Julio Borges, al que ya agredieron en la propia Cámara ante la pasividad de su Presidente, Diosdado Cabello. El siguiente paso pudiera ser el encarcelamiento de María Corina Machado. Hoy mismo nos llega la invasión de las sedes del Copei. Hoy también los medios de comunicación de todo el mundo se hacen eco de la noticia de la muerte de un joven de catorce años. Ha muerto de un balazo. Y aun sin imputar a nadie en concreto la autoría, esto podía ocurrir, era previsible que ocurriera. ¿Por qué se autorizó el empleo de fuego real para reprimir manifestaciones? ¿También esta muerte se quiere cargar en la cuenta de la oposición, como se hizo con Leopoldo López?

Señorías, existen más que indicios de que el Presidente Maduro, con sus acusaciones imaginarias de que existen intentos de golpe, suspenderá las libertades y las próximas elecciones parlamentarias. Hago una llamada a los países amigos, como lo ha hecho el señor Vicepresidente, y a los vecinos de Venezuela, para que impulsen la cordura e impidan este acelerado proceso de involución. El Servicio Europeo de Acción Exterior debe desplegar sus buenos oficios, y la rotunda denuncia a tantos desmanes antidemocráticos debe ir acompañada de cuantos movimientos sean precisos para preservar las libertades individuales y colectivas en claro riesgo en ese querido y gran país que es Venezuela.

En el Pleno de Estrasburgo tendremos tiempo de analizar el contenido y el alcance de la Resolución. Será adecuada a lo que vaya ocurriendo desde ahora hasta entonces. En todo caso, pido con la solemnidad y firmeza que merece el caso la inmediata liberación de Leopoldo López y la puesta en libertad de Antonio Ledezma. Hago una llamada de alerta para que se respete la inmunidad parlamentaria de Julio Borges, de Primero Justicia.

Presidente Maduro, el mundo entero está pendiente de sus comportamientos. ¡Ojalá comprenda que debe estar a la altura del gran pueblo que preside! Nadie prepara un complot contra su régimen. Respete las reglas, y deje a la voluntad popular que se pronuncie en las próximas elecciones, que no deben ser cercenadas y que pueden ser naturalmente la solución a este mundo caótico.

Francisco Assis, *em nome do Grupo S&D***.** – Mais uma vez, chegam-nos notícias muito preocupantes da Venezuela, onde a crise política se agudizou drasticamente nos últimos dias. Temos mesmo a lamentar a morte de um adolescente de 14 anos, na cidade de San Cristobal, ocorrido na terça-feira, em circunstâncias ainda não totalmente esclarecidas, mas, ao que tudo indica, vítima de um disparo de um polícia, entretanto detido.

O extremar dos antagonismos entre o governo e a oposição aponta perigosamente para um ponto de não retorno. Nós, enquanto parlamentares europeus, devemos procurar fazer uma avaliação serena e construtiva desta situação que angustia os venezuelanos e constitui um foco de perigosa instabilidade na América Latina.

Devemos, aliás, começar por apelar a ambas as partes para que respeitem escrupulosamente a ordem constitucional venezuelana. Que o governo democraticamente eleito mantenha firme o calendário eleitoral e sejam convocadas eleições legislativas, como está previsto, até ao final deste ano e que a oposição continue a defender o seu projeto alternativo, no quadro da constitucionalidade e no respeito absoluto pelas regras democráticas.

Bem sabemos como é complexa a situação na Venezuela. Recordamos que, na sequência das manifestações de fevereiro de 2013, das quais resultaram 43 mortos, foram encetadas conversações entre o governo e a oposição e que foi a oposição, com importantes tensões internas entre uma fação moderada e uma fação mais radical, que nessa ocasião decidiu abandonar as conversações. Mas, neste momento, temos que reprovar com veemência os métodos de combate político usados pelo governo venezuelano, contrários às boas regras de convivência democrática e de respeito pelo direito à oposição e à divergência ideológica.

Esses métodos têm configurado graves violações da legalidade dos direitos humanos, têm sido, aliás, amplamente condenados pela ONU, pela *Human Rights Watch* e, mais recentemente, pela Comissão Interamericana dos Direitos do Homem. A Venezuela tem obrigações neste domínio, até enquanto membro do Mercosul, que não pode deixar de respeitar.

Temos ainda que lamentar os excessos cometidos pelas forças de segurança na repressão dos manifestantes. Ainda que, em consequência, vários polícias e militares se encontrem sob investigação, o facto é que o governo aprovou em 28 de janeiro uma resolução que permite ao exército o uso de armas de fogo para reprimir as manifestações.

2015. február 25., szerda

Temos ainda que condenar as detenções de líderes ou figuras da oposição, com base em suspeitas de preparação de golpe de Estado contra o governo do Presidente Maduro: depois de Leopoldo Lopez, assistimos agora à prisão do autarca metropolitano de Caracas, por ter assinado um acordo nacional de transição que, segundo fontes ligadas ao governo, apela a uma tomada de poder por meios não democráticos.

A leitura desse documento não autoriza esse tipo de conclusão porque também não contribui em nada estar permanentemente a alimentar e a propagandear teorias conspirativas, sempre com base numa narrativa de fundo de uma alegada ingerência imperialista dos Estados Unidos. Isso em nada contribui para a resolução do problema.

A situação é grave e, para a sua resolução, para além do contributo de toda a sociedade e de todos os atores políticos venezuelanos, é importante a participação da UNASUL, da organização dos Estados Americanos e do Mercosul, mas também é muito importante a participação da União Europeia e deste Parlamento, muito em particular, e, por isso, o apelo final que aqui faço é justamente para que o Parlamento Europeu não se exima à plena assunção das suas responsabilidades, encontrando no máximo consenso possível as formas mais adequadas para concorrermos para a resolução de tão grave problema que afeta um país particularmente amigo dos europeus, como é a Venezuela.

Charles Tannock, *on behalf of the ECR Group***.** – Mr President, two days ago Kluiver Roa was just a young, fourteen-year-old Venezuelan boy from the city of San Cristobal. Yesterday, while protesting against a corrupt government and a worsening economy, he was brutally shot dead by the police, and my condolences go to his family. President Maduro had the audacity last year to blame the deaths of 43 protestors on hatred of the government and last week unjustly arrested the Mayor of Caracas, Antonio Ledezma, charging him with plotting to overthrow the government, and there are several other opposition politicians also jailed for similar reasons. The people of Venezuela and the media are being oppressed by Maduro's government; their basic human rights are being impinged on. The European Union does have a duty to stand up for Venezuelan democracy – or what is left of it. The rise of the far left Chavismo model based on the rotten, discredited Cuban Castro Communist dictatorship model is a threat, in my view and my group's, to the whole of Latin America.

Fernando Maura Barandiarán, *en nombre del Grupo ALDE***.** – Señor Presidente, el pasado mes de diciembre el Pleno de Estrasburgo aprobó una Resolución de urgencia sobre el caso de Venezuela. Sirvió para poco. Hoy tenemos que volver sobre el debate, y el próximo mes aprobaremos otra Resolución.

Sirvió para poco porque el régimen chavista, protagonizado ahora por su continuador Maduro, se está radicalizando, si cabe aún más.

Leopoldo López ha cumplido un año en la cárcel. María Corina Machado continúa desposeída de sus derechos como representante parlamentaria de los ciudadanos. Ahora Maduro ha detenido al alcalde de Caracas, acusándole de intento de golpe de Estado y, ayer mismo, un niño de catorce años murió en una manifestación.

Ha servido para poco. Quizá porque esta Resolución, sin embargo dura y exigente, tiene como contenido solamente las palabras. Y ¡las palabras se las lleva el viento!, como decimos en España. Palabras contra agresiones de un régimen contra su pueblo; agresiones que tendrán, sin lugar a dudas, lamentablemente, continuidad, porque Venezuela no puede gestionar la mala conducción de la política y la economía, que es intolerancia política e incapacidad económica. En un momento en el que ya no tiene dinero para comprar voluntades, para comprar a los medios de comunicación críticos, para contentar a sus aliados y a sus propios dirigentes, solo le queda la represión.

Y la represión, la crisis económica, la delincuencia, el crimen, los comandos paramilitares… Todos esos factores nos indican que en Venezuela se están dando todas las condiciones para que exista un conflicto civil, y Europa debe alzar la voz y concretar la eficacia de su política en la adopción de sanciones que obliguen al Gobierno de ese país a que modifique su actitud.

Llamo a la adopción de una verdadera posición común de la Unión Europea respecto de Venezuela, caracterizada, por una parte, por una política de sanciones para el caso de que su Gobierno no cambie pero, por otra, también por ayudas si el Gobierno rectifica. Y me temo que nos queda poco tiempo si queremos evitar que la situación pase de la gravedad a la irreversibilidad.

Javier Couso Permuy, *en nombre del Grupo GUE/NGL.* – Señor Presidente, me sorprende la obsesión con Venezuela en asuntos de derechos humanos, curiosamente, siempre en años electorales. A pesar de que el Gobierno venezolano ha ganado elecciones auditadas internacionalmente, estamos asistiendo al intento de la derecha más extrema de derrocar por medio de la violencia a los Gobiernos legítimos.

En el año 2014 fue el plan «la Salida», en el cual se emplearon paramilitares y estudiantes armados: 43 muertos. El Gobierno impulsó una mesa de diálogo auspiciada por UNASUR. Ninguno de ustedes apoyó este intento de rebajar la tensión. Este febrero hemos asistido al desmontaje de un golpe de Estado: la llamada «Operación Jericó», que iba a bombardear objetivos civiles incluyendo medios de comunicación.

En el marco de esta investigación dirigida por la Fiscalía venezolana es cuando se detiene a Antonio Ledezma. No sin orden judicial y no con violencia —lo hemos visto en un vídeo a pesar de las mentiras de los grandes medios de comunicación—. Dejen de injerirse en los asuntos internos de Venezuela. Dejen trabajar a UNASUR, que mandará a petición del Presidente Maduro a los Cancilleres de Colombia, Brasil y Ecuador. Y convenzan a sus amigos de que vayan a las elecciones legislativas o al revocatorio —ya que tienen posibilidad de ir— para conseguir lo que no se puede conseguir jamás con la violencia.

Ernest Urtasun, *en nombre del Grupo Verts/ALE.* – Señor Presidente, a nadie le gusta ver cómo se detiene a cargos electos, en este caso sea el alcalde de Caracas o quien sea. Evidentemente pedimos a las autoridades venezolanas, como no podía ser de otra manera, que se esclarezcan cuanto antes las acusaciones, graves, contra el señor Ledezma sobre su posible participación en la preparación de un golpe, garantizando un procedimiento judicial justo y respetando sus plenos derechos fundamentales.

Dicho esto, quiero recordar que en Venezuela la violencia se agrava, entre otras cosas, por la existencia de una parte de la oposición que pretende no hacer caer al Gobierno en las urnas, sino en las calles y a través del sabotaje y esto, a partir del resultado de las elecciones en el año 2013, en algunos momentos se ha agravado.

Como señala el comunicado el Secretario General de UNASUR, el señor Samper, que hizo un comunicado en los últimos días, las salidas «que se examinen y acuerden para apoyar al pueblo de Venezuela tienen que ser democráticas, pacíficas y ajustadas a la Constitución y a las leyes». La pregunta que yo quiero hacer aquí al Parlamento es si seremos capaces de contribuir a ello o si vamos a asistir a otro ejercicio de una causa general contra el país como ya se hizo con la última moción que fue aprobada por este Parlamento.

Creemos sinceramente que la mejor contribución que podemos hacer es apoyar la misión de UNASUR y la misión que realizarán los Cancilleres de Brasil, Colombia y Ecuador en los próximos días, y espero que la Alta Representante también contribuya a apoyar esa misión, porque, evidentemente, en el Pleno de marzo tenemos dos opciones: o hacer esa causa general o apoyar los esfuerzos de UNASUR para una despolarización de la situación en Venezuela.

Fabio Massimo Castaldo, *a nome del gruppo EFDD.* – Signor Presidente, onorevoli colleghi, permettetemi di dirvi con franchezza che la crisi venezuelana non mi sembra altro che uno dei tanti capitoli del più ampio scontro geopolitico ed energetico al quale stiamo assistendo negli ultimi mesi, né più né meno dell'Ucraina, purtroppo.

Del resto, non è certo un mistero che negli ultimi 15 anni il Venezuela e la Russia abbiano siglato 200 accordi di cooperazione economica, di cui 57 già operativi, né che la Cina stia investendo 17 miliardi di euro in progetti nel paese. In questo senso il colpo derivante dal crollo verticale del petrolio, del greggio a 50 dollari al barile diventa senz'altro anche un colpo di grazia, anche se a tutt'oggi non è chiaro se i paesi produttori che l'hanno spinto affianchino uno dei giocatori principali nei campi o abbiano un ruolo di giocatori autonomi.

2015. február 25., szerda

Al posto di riflettere seriamente sul nostro ruolo come Unione europea e come attore globale in questa potenziale escalation di proporzioni titaniche, direi che purtroppo vedo un clima da tifoseria calcistica in quest'aula, troppo spesso invece al punto di assumere il ruolo di saggi mediatori e difensori della pace. Perché troppe parole da un lato e troppi silenzi dall'altro accompagnano la tragedia ingiusta della morte di Kluivert Roa e i tanti punti oscuri della vicenda ci dovrebbero spingere ad utilizzare il buon senso, ad attendere il lavoro della magistratura, ma purtroppo un caso mediatico alle volte è uno strumento di comunicazione fin troppo allettante.

Noi terremo la barra dritta e continuiamo a condannare senza mezzi termini ogni forma di violazione dei diritti umani e di limitazione della libertà di espressione, ma condanniamo anche ogni forma di ingerenza impropria in uno Stato sovrano e non ci accontenteremo delle comode verità preconfezionate. Speriamo che il Venezuela riesca ad avere tra poco elezioni libere e credibili e che lo scontro sia politico e non violento, anche perché non vogliamo che l'assassino di Roa diventi un ulteriore, piccolo assassino di Francesco Ferdinando e crediamo nel grande ruolo dei paesi sudamericani nella mediazione.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). - Κύριε Πρόεδρε, πρόσφατα, στις 19 Φεβρουαρίου, συνελήφθη ο δήμαρχος του Καράκας, Αντόνιο Λεδέσμα, πολιτικός αντίπαλος του Προέδρου της χώρας, Μαδούρο. Μάλιστα συνελήφθη στο γραφείο του από τις δυνάμεις των Υπηρεσιών Πληροφοριών, χωρίς να έχει εκδοθεί σχετικό ένταλμα και χωρίς να έχουν διατυπωθεί τότε κάποιες συγκεκριμένες κατηγορίες εναντίον του. Η περίπτωση Λεδέσμα, όπως ήταν αναμενόμενο, και πολύ σωστά, ευαισθητοποίησε την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Η περίπτωση αυτή είναι ακριβώς η ίδια με την περίπτωση του Νικολάου Μιχαλολιάκου, του αρχηγού του τρίτου σε πολιτική δύναμη κόμματος στην Ελλάδα, της Χρυσής Αυγής, ο οποίος, μαζί με βουλευτές και άλλα στελέχη του κόμματος, έχει παρανόμως και αδίκως εγκλειστεί στη φυλακή από την προηγούμενη ελληνική κυβέρνηση και παραμένει φυλακισμένος και από την τωρινή.

Είναι ωραίο να είμαστε ευαίσθητοι και να μαχόμαστε εναντίον κάθε παραβιάσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπου και όταν συμβαίνει αυτό. Είναι όμως υποκριτικό να έχουμε μεροληπτική τοποθέτηση επάνω στο σοβαρό αυτό θέμα. Θα ήταν πολύ πιο σωστό και θα είσαστε πολύ πιο πειστικοί στη δημοκρατική σας ευαισθησία, εάν πείθατε την Ελλάδα να πάψει πλέον αυτό το αίσχος, το οποίο δεν μας τιμά ούτε εμάς ως Έλληνες ούτε και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Elmar Brok (PPE). - Herr Präsident! Herr Kommissar! Venezuela ist ein reiches Land, potenziell eines der reichsten Länder. Aber ein falsches Wirtschaftssystem, die Finanzierung von Diktaturen rund um die Welt haben das Land ausgelaugt. Wir müssen feststellen, dass dort heute eine Situation herrscht, in der es eine hohe Korruptionsrate, eine Wirtschaftskrise, 68 % Inflationsrate gibt und ein chronischer Mangel an elementaren Gütern besteht.

Natürlich ist es der übliche Weg dieser Art von Sozialismus, dann Verschwörungstheorien zu entwickeln – das ist dann der böse Gringo im Norden, das sind dann Verschwörungen von Bürgermeistern. Es ist der klassische Weg: mit Verschwörungstheorien und mit Propaganda abzulenken und gleichzeitig die Opposition ins Gefängnis zu stecken, die Massenmedien zu okkupieren, lange Reden im Fernsehen zu halten – was die Opposition nicht tun darf – und dann zu sagen: Wir wollen freie Wahlen und die Richter abwarten, die dann auch noch von diesem Regime eingesetzt worden sind, und freie Richter schrittweise aus dem Amt zu treiben.

Es ist ein Kreislauf, den wir lange und oft und immer wieder bei diesem System festgestellt haben. Dann fahren Herr Hugo Chávez und sein Nachfolger zu Gaddafi und nach Teheran, da wird das freie Kuba als Modell für diese Welt gefeiert, und das wird auch noch finanziert, und die Konsequenz ist so für die Menschen, wie sie ist.

Ich finde, dies ist ein unerträgliches Beispiel, und es zeigt deutlich, dass diese Art von Sozialismus nicht funktioniert. Und dann werden die Menschen ins Gefängnis gesteckt, man sagt, Demonstrationen sind ein Überfall auf die Freiheit, man will dadurch eine Regierung stürzen! Herr Couso, was machen Sie denn in Spanien gegenwärtig, wenn Sie Demonstrationen durchführen? Die Lage in Spanien ist doch Gold im Gegensatz zu dem, was der Sozialismus in Venezuela erreicht hat.

Und Sie müssen doch einfach sehen, dass dies eine Art und Weise ist, bei der wir feststellen müssen, dass in einer solchen Auseinandersetzung hier die Linke meint, sie könnte Demokratie außer Kraft setzen, wenn sie selbst gescheitert ist. Dieser Sozialismus versagt in der Gegenwart, spricht von Zukunft und entschuldigt es mit der Vergangenheit. Und ich glaube, diese Methoden sollten wir mal wirklich deutlich darstellen und zeigen, dass man nicht davon wegkommt. Denn ich sehe – ich habe hier im Europäischen Parlament im Dezember noch mit der Frau von Leopoldo Lopez gesprochen – ich sehe die Gefangennahme von Antonio Ledezma und von anderen, ich sehe, was dort in den Gefängnissen los ist. Es ist ein unerträgliches diktatorisches Regime, das sich eine soziale Maske aufsetzt, aber in Wirklichkeit,

wenn die eigenen Ziele nicht erreicht werden, ist es so, dass man, weil diese Ziele so glorreich sind, Gewalt ausüben und Demokratie außer Kraft setzen darf.

Demokratie ist ein Wert an sich. Man kann sie nicht außer Kraft setzen, wenn man meint, die eigene, bessere Wahrheit zu haben, und dies ist ein Beispiel dafür, dass dieses System der Linken, der undemokratischen Linken, um hier etwas präziser zu sein, nicht der Weg ist, den wir unterstützen sollten, weil das gegen die Rechte der Menschen ist und auch kein Beispiel für uns ist!

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte" gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Ángela Vallina (GUE/NGL), *pregunta de tarjeta azul.* – Ha mencionado España y qué es lo que está pasando en España. Pues bien, si hubiera leído el último informe de la ONU, vería cómo se condena a España por esa reforma de la «Ley Mordaza», con la cual están metiendo a los sindicalistas y a cualquier persona que vaya en contra del Gobierno en la cárcel… en la cual hay muchos. Por lo tanto, usted, que es presidente, además, de la Comisión de Asuntos Exteriores, debería de conocer cuál es la realidad de nuestro país para no ponerlo como ejemplo en ese sentido.

Elmar Brok (PPE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte".* – Ich weiß, dass Spanien mit großer Anstrengung aus einer großen Krise herauskommt und gekommen ist. Ich weiß, dass es in Spanien eine freie Presse und freie Medien insgesamt gibt und dass die Opposition nicht unterjocht wird, dass dies in einem freien Wettbewerb stattfindet und sich die Regierung diesem freien Wettbewerb stellt und Menschen nicht systematisch ins Gefängnis gesteckt werden. Ich muss sagen, dass dieser Vergleich einer europäischen Demokratie mit einer lateinamerikanischen Diktatur beleidigend für den Fragesteller ist, der offensichtlich nicht begriffen hat, was ein Rechtsstaat und eine parlamentarische Demokratie mit den Rechten des Einzelnen bedeuten. Ihnen ist Gewalt recht, wenn es für ihre eigenen Zwecke richtig ist. Das haben sie seit Josef Stalin so gemacht, und das führen sie so fort, weil sie in derselben Ideologie verharren.

Elena Valenciano (S&D). - Señor Presidente, yo de ninguna manera comparto una causa general contra Venezuela, pero tampoco quiero esconderme de la defensa de los demócratas, de todos los demócratas, que están en Venezuela y, con todo el respeto a los ciudadanos y a las instituciones venezolanas, hoy tenemos que decir que estamos preocupados por la situación por la que atraviesa este querido país. No solamente la última noticia de la muerte de un niño de catorce años en unas manifestaciones, sino también la detención del alcalde de Caracas, que creo que ha traspasado los límites de lo que tiene que ser el respeto al ejercicio de un cargo electo.

La convivencia de autoridades políticas elegidas de distinto signo, de distinta sensibilidad, debe ser normal en democracia y también debe serlo que estas autoridades estén protegidas por el imperio de la ley. Para ser una democracia no basta solo con celebrar elecciones democráticas, debe respetarse también a la oposición y debe protegerse a aquellos ciudadanos que comparten lo que defiende la oposición. Los partidos políticos, las organizaciones políticas deben trabajar con libertad en un sistema democrático y no se puede criminalizar a los dirigentes políticos como está sucediendo en Venezuela en algunos casos con los líderes de la oposición.

Creemos, además, que la polarización política, la crispación, no ayuda en nada a resolver los verdaderos problemas que tiene el país. Y al expresar esta opinión no estoy conspirando contra Venezuela, al contrario, desde mi punto de vista, actúo y hablo como defensora y amiga de los venezolanos. No es nuestra misión tampoco dar recetas a Gobiernos soberanos, a países soberanos, pero sí pensamos que todos los representantes políticos venezolanos deberían construir un espacio de diálogo, democrático, real, porque será la única manera de poder abordar los problemas que en este momento afrontan.

Hay que defender a los demócratas, y un alcalde elegido por sus ciudadanos es un cargo al que hay que apoyar y defender. No sé si en Venezuela hay presos políticos, lo que sí sé es que hay muchos políticos que están presos. Eso lo podemos afirmar. Y, como presidenta de la Subcomisión de Derechos Humanos de este Parlamento, y creo que represento a una gran mayoría de nuestros colegas, creo que debemos pedir la liberación del alcalde de Caracas y de los demás políticos detenidos.

Así lo recomendó en agosto el Grupo de Trabajo sobre la Detención Arbitraria de las Naciones Unidas y asimismo se ha manifestado la Organización de Estados Americanos en su Comisión Interamericana de Derechos Humanos ayer mismo. La OEA manifiesta su preocupación y expresa al Gobierno de Venezuela que es incompatible con los estándares internacionales que los civiles estén presos en cárceles militares. También eso tenemos que subrayarlo. En definitiva, creo que el Parlamento Europeo debe unir su voz a la voz de todos los demócratas venezolanos para que construyan un verdadero marco de diálogo y que sea posible el desarrollo de la democracia en Venezuela.

2015. február 25., szerda

PRZEWODNICZY: RYSZARD CZARNECKI

Wiceprzewodniczący

Dita Charanzová (ALDE). - Señor Presidente, una pregunta: ¿dónde está la Alta Representante esta noche? ¿Qué más va a hacer falta para que la señora Mogherini levante su voz en contra de las violaciones de los derechos humanos en Venezuela? En diciembre, el Parlamento adoptó una posición clara sobre la persecución de la oposición democrática. Estoy francamente sorprendida por la falta de respuesta de la Alta Representante.

Hace un año arrestaron a Leopoldo López. Desde entonces hemos presenciado más arrestos y más abusos de políticos y estudiantes. Este viernes encarcelaron de forma violenta al alcalde Ledezma. Los venezolanos se manifiestan para decir que ya no pueden más. Las demandas del pueblo han caído en oídos sordos por parte de un Gobierno que hace todo lo posible para ocultar sus fracasos. No podemos perder más el tiempo.

Vuelvo a pedir al Consejo que empiece a considerar sanciones específicas contra funcionarios del Gobierno de Maduro. Tenemos que mostrar que estamos junto a los venezolanos en su lucha por un futuro democrático. Para ello es fundamental que la Unión Europea adopte una postura común y fuerte. Tenemos que actuar ya mismo y de inmediato.

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Elmar Brok (PPE), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte"***.** – Frau Kollegin! Darf ich eine Bemerkung vorausschicken und dann eine Frage stellen: Wir haben eine Verabredung mit der Hohen Beauftragten auf Wunsch des Europäischen Parlaments, an welchen Debatten sie teilnimmt und in welchen sie durch ihre eigenen Persönlichkeiten des Rates oder der Kommission vertreten wird. Dies hat heute der Herr Kommissar getan, der in ihrem Namen gesprochen hat und ihre Positionen hier zum Ausdruck gebracht hat. Das entspricht der Vereinbarung zwischen dem Europäischen Parlament und der Vizepräsidentin der Kommission und Hohen Beauftragten. Deswegen sollten wir solche Angriffe unterlassen. Ich würde Sie bitten, aufgrund dieser Kenntnisnahme jetzt den Anwurf an die Hohe Beauftragte zurückzunehmen.

Dita Charanzová (ALDE), *blue-card answer***.** – Mr President, with pleasure; as you said, there was no question. But I think that we have been discussing this issue for a while in this Parliament. I personally sent written questions to the High Representative, and so far I have not seen any public press release from her part on the issue of Venezuela. But I am looking forward to our next debate. Perhaps she will find time to come and discuss this issue with us.

Inês Cristina Zuber (GUE/NGL) - Nós também estamos bastante preocupados com aquilo que se está a passar na Venezuela.

De facto, nos passados dias 11 e 12 de fevereiro, foi desmantelado um plano de golpe de Estado na Venezuela, cujo *modus operandi* nos relembra países com o Chile dos anos 70.

Aquela que seria a operação Jericó incluía desestabilizações na rua com assassinatos provocados para criar o caos, a utilização do avião de guerra Tucano, que viria do estrangeiro porque os venezuelanos não os têm operacionais, a utilização de um vídeo que chegou a ser gravado com supostos militares encapuzados que dariam notícia da rebelião militar, através, claro, de canais como a CNN. Estava também previsto o assassinato do Presidente e o ataque a sedes do governo, bem como, estrategicamente, à cadeia de televisão Telesur, pois as outras não era necessário atacar porque elas passariam o que os golpistas entendessem.

Tudo tão articulado com o governo dos Estados Unidos que o próprio Joe Biden andou por aí a dizer que o governo da Venezuela já não ia durar muito. Perante isto, os envolvidos estão a ser presos, estão a ser investigados por alegados crimes contra a segurança nacional e o sistema democrático do país.

Os senhores acham que a União Europeia tem o direito de garantir a sua segurança, mas os venezuelanos já não têm o direito porquê?

Igor Šoltes (Verts/ALE). - Torej, vsaka država in vsak narod si torej sam izbira, v kakšnem družbeno-ekonomskem in političnem sistemu želi živeti, in tako je bilo seveda tudi v Venezueli.

In vse od prihoda na oblast sedaj pokojnega predsednika Chaveza pred 16 leti je v Venezueli potekalo 19 volitev, od katerih je v 18 primerih zmagala bolivarska revolucija. In sedaj se, seveda, ta odločitev sistema, v katerem živijo že toliko časa, nahaja pred zelo resno preizkušnjo, pred pravzaprav najhujšo grožnjo. Ob tem, seveda, gre dodati, da vseskozi je tukaj na nek način konflikt različnih svetov, različnih vrednot, in to se izkazuje tudi v tem trenutnem stanju.

Dobivamo različne informacije o stanju v Venezueli, in zdi se mi pomembno izpostaviti, da, seveda, narod se seveda sam odloča na demokratičnih volitvah, v kakšnem sistemu želi živeti, in je to treba spoštovati. Hkrati pa je seveda treba obsoditi nasilje, treba je obsoditi tudi kršenje človekovih pravic, in tisto, kar želim poudariti, je tudi to, treba je biti pozoren na informacije, na verodostojnost posameznih informacij. In samo enostranske, oziroma neustrezne informacije, lahko tudi zameglijo resnico.

Zato je potrebna tukaj tudi vloga Evropskega parlamenta in podpora tistim misijam, ki lahko torej izkažejo, kaj v resnici se dogaja.

Gilles Lebreton (NI). - Monsieur le Président, Antonio Ledezma, maire de Caracas, est en prison depuis le 19 février. Il est accusé par le président Nicolas Maduro d'avoir fomenté un coup d'État.

Cette justification n'est pas crédible. En réalité, le président Maduro est aux abois. Héritier du modèle socialiste autoritaire forgé par Hugo Chavez, il a plongé son pays dans une crise économique majeure, qu'il est incapable de résoudre. Il se débarrasse maintenant d'un adversaire politique susceptible de proposer une alternance démocratique. Précision inquiétante: il vient de prendre un décret autorisant les forces de l'ordre à utiliser des armes à feu contre d'éventuels manifestants. S'il y a bien un coup d'État au Venezuela, il est donc l'œuvre du président Maduro. L'Union européenne serait bien inspirée de le condamner.

Peu importe qu'Antonio Ledezma ait eu un passé politique controversé, ce qui se joue aujourd'hui va au-delà de sa personne: il s'agit du sort de la démocratie au Venezuela.

Davor Ivo Stier (PPE). - Señor Presidente, suele decirse que cuando termina el carnaval se caen las máscaras y que queda a la luz del sol la verdadera cara, la realidad así como es. Y esto es cierto, sobre todo en Venezuela. La semana pasada terminó el carnaval pero no solo en el sentido del calendario, sino que terminó el carnaval de mentiras sobre la supuesta revolución bolivariana, sobre el supuesto socialismo del siglo XXI, que era supuestamente democrático; con el encarcelamiento del alcalde de Caracas quedó en total evidencia que en Venezuela no se respetan las libertades políticas, las libertades individuales. Que en Venezuela no hay democracia.

Es cierto que Maduro fue electo en elecciones democráticas, pero la democracia no es solamente votar un Gobierno, sino también respetar a la oposición, respetar las libertades políticas y civiles. Y cuando un Gobierno comienza a recortar esas libertades, a encarcelar a los líderes opositores, ese Gobierno se convierte en un régimen autoritario. Y por eso digo que se han caído las máscaras, que el régimen de Nicolás Maduro se ha transformado lisa y llanamente en una dictadura.

En la patria de Simón Bolívar, al que con razón se considera uno de los libertadores de América, lamentablemente hoy aquellos que se dicen bolivarianos son los que atentan contra la libertad. Con el encarcelamiento de sus opositores, Maduro está dejando al pueblo de Venezuela en la penumbra. En la penumbra de la dictadura, en la penumbra de la opresión, y en la penumbra de la pobreza. Por eso tenemos que enviar un mensaje claro, desde la comunidad internacional y también desde este Parlamento hay que decirle «basta» al régimen autoritario y dictatorial de Nicolás Maduro.

2015. február 25., szerda

Nicola Caputo (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, con la risoluzione dello scorso dicembre il Parlamento europeo aveva già evidenziato che in Venezuela le proteste pacifiche contro il governo del Presidente Maduro avevano provocato un uso sproporzionato della violenza sui manifestanti da parte della polizia e dei membri della Guardia nazionale e dei gruppi armati fuori controllo.

A un anno dall'inizio delle proteste, il Venezuela è tornato a vivere momenti di altissima tensione e un ragazzino di 14 anni, come è stato già ricordato, è rimasto ucciso da un colpo di arma da fuoco durante una protesta organizzata a San Cristóbal. Le notizie che giungono dal Venezuela sono ancora molto confuse e frammentate e anche se il Presidente Maduro ha condannato l'omicidio non si può non sottolineare che lo studente ucciso è la prima vittima del provvedimento varato il 30 gennaio scorso dal ministero della Difesa del governo Maduro, che ha permesso all'esercito di iniziare ad usare le armi da fuoco in occasione di manifestazioni di piazza e di raduni pubblici.

Oltre ad esprimere cordoglio alla famiglia del giovane, credo che questo Parlamento e quindi l'Unione europea siano tenuti a fare qualcosa di più, condannando con forza l'uso della violenza contro i manifestanti ed il nuovo provvedimento varato dal governo Maduro, che personalmente considero inaccettabile e deplorevole. L'Unione europea, gli Stati membri e l'Alto rappresentante Mogherini devono utilizzare tutti gli strumenti a loro diposizione per sollecitare il governo venezuelano ad un'inversione di tendenza instaurando un dialogo effettivo e costruttivo con le altre parti politiche.

Ritengo infatti che un confronto che consenta a tutti gli attori politici di discutere dei problemi che il paese si trova ad affrontare sia l'unico modo per trovare soluzioni risolutive e durature che migliorino le condizioni attuali in cui versa il paese.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE). -Señor Presidente, señor Comisario, si en mi país, Europa, España, se encarcelara arbitrariamente a la oposición por hacer oposición y se detuviera a un alcalde electo por suscribir un manifiesto, si se permitiera a golpe de decreto usar armas mortales para reprimir manifestaciones y detener ilegalmente con acusaciones improbables… Si en mi país, España, Europa, se permitiera secuestrar los medios de comunicación públicos y amenazar desde ellos a ciudadanos y organizaciones, a mí me gustaría que todos los demócratas del mundo acudieran a defender la democracia, los derechos civiles y los derechos humanos, sin miedo, sin demoras, sin doble moral, sin doble rasero.

Señor Stylianides, no podemos esperar más, que no sea su cartera de ayuda humanitaria lo único que podamos ofrecer a Venezuela. Que no sean solamente palabras, que no sean solamente promesas. Venezuela no puede esperar más. Hay 500 000 ciudadanos venezolanos en Europa y nos piden una acción determinada. Actuemos pronto y actuemos ya porque nos va en ello la razón de existir.

Gabriel Mato (PPE). - Señor Presidente, intervengo hoy ante ustedes con el dolor que produce el ver cómo un niño de catorce años pierde la vida por los disparos de la policía nacional bolivariana. Y con la rabia de comprobar cómo un gran pueblo, el venezolano, vive bajo el terror de un Gobierno que no respeta el Estado de Derecho, su propia Constitución y sus obligaciones internacionales. Y lo hago también para pedir que acabemos con la indiferencia. Porque es la indiferencia la que parece que se ha adueñado de este Parlamento y del conjunto de las instituciones europeas frente a lo que está sucediendo en Venezuela.

En este país, miles, millones de ciudadanos están viendo secuestrada su libertad por el simple hecho de no compartir la orientación o la forma de actuar de su Gobierno. Cada día oímos que en Venezuela se ha detenido a autoridades, a líderes políticos, a ciudadanos honrados y humildes con peregrinas acusaciones de supuestos intentos de atacar al Gobierno.

Sabemos que en Venezuela se persigue, se ataca y se vulnera la dignidad de muchos ciudadanos que no se resignan a bajar la cabeza. Sabemos que en Venezuela no existe libertad de expresión o independencia judicial. Sabemos que miles de estudiantes venezolanos en todo el mundo están malviviendo porque el Gobierno de su país tiene retenido el dinero que necesitan. Y lo que es más grave, sabemos que estudiantes, jóvenes y niños mueren por pedir a quien tiene que garantizarles su seguridad que deje la represión.

¿Qué hacemos mientras tanto nosotros? Nada o muy poco. Mostramos nuestra repulsa a través de resoluciones que luego tienen escasos efectos.

Señorías, Venezuela vive una espiral de violencia, muerte y sufrimiento. Por eso reclamo a las instituciones de la Unión Europea una acción decidida para defender los derechos humanos y para asegurar que todos los venezolanos puedan vivir en libertad y en unas condiciones aceptables de vida. Demostremos que la Unión Europea tiene algo que decir en el mundo.

Carlos Zorrinho (S&D) - A destruição das classes médias tem consequências brutais no equilíbrio das sociedades e dos regimes políticos.

A crise política e humanitária na Venezuela não nos dá espaço para grandes considerandos, mas esta deve ser uma lição a reter no mundo de hoje.

A fratura social na Venezuela é de uma gravidade extrema. Os direitos, as liberdades e as garantias têm sido colocados em causa de forma inaceitável. É cada vez mais necessária uma ação diplomática forte da comunidade internacional. A Venezuela tem uma Constituição. A chegada ao poder do atual regime bolivariano, embora com algumas críticas e suspeitas quanto à transparência, fez-se através de eleições democráticas. Num momento de crise, é preciso fazer tudo para que a solução seja também democrática e para que a Constituição da Venezuela seja cumprida.

Nenhuma solução fora deste quadro deve ser aceite pela União Europeia ou pela comunidade internacional. De ambos os lados, numa sociedade fracionada, se sentem impulsos totalitários. Esses impulsos devem ser combatidos com igual vigor, venham eles de onde vierem. A crise económica, em particular, a quebra do preço do petróleo e os mercados internacionais, veio agravar fortemente a crise política, sendo que o quadro político também é agravado pela crise económica e lhe dá uma dimensão humanitária. O nosso papel, como deputados europeus, não é atear incêndios mas apagá-los e a melhor forma de o fazer é exigir, de forma firme, que na Venezuela se cumpram os princípios do Estado de direito e que se faça a pressão legítima para que as regras do Estado de direito sejam respeitadas por todas as partes em conflito.

(O orador aceita responder a uma pergunta formulada ao abrigo do procedimento «cartão azul» (artigo 162.º, n.º 8, do Regimento))

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *Domanda «cartellino blu»***.** – Grazie collega per avere accettato la domanda. Ho apprezzato l'equilibrio del suo intervento e proprio per questo le volevo chiedere: non pensa anche Lei che appunto il nostro ruolo come Unione europea sia di essere un mediatore, sicuramente un soggetto che deve intervenire a fianco degli altri paesi sudamericani in modo non invasivo, ma appunto oculato e bilanciato per fare in modo che si vadano a ricucire gli strappi all'interno della società venezuelana?

Carlos Zorrinho (S&D), *Resposta segundo o procedimento «cartão azul»***.** – De facto, ainda recentemente, estive numa missão numa delegação internacional, na América Latina. Nós sentimos todos os dias que o modelo democrático, o modelo do Estado de direito da União Europeia, é um modelo de referência para esses povos. Nós não devemos impor o nosso modelo, mas devemos oferecê-lo como modelo de referência. Não devemos ter uma atitude passiva mas uma atitude ativa.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - Señor Presidente, como muchos en esta Cámara y en este debate, he tenido un conocimiento personal intenso de Venezuela y de su historia reciente. Como muchos en esta Cámara, profeso afecto y respeto por el pueblo venezolano. Y además, como canario tengo un conocimiento directo de una tierra en la que hay al menos quinientos originarios de la mía censados en Venezuela, ciudadanos venezolanos, entre ellos buena parte de mi propia familia (tíos, tías, primos y primas y sus descendientes venezolanos).

He estado presente en vivo y en directo en más de un proceso electoral en Venezuela y por tanto, no solo no me sumo a una causa general contra Venezuela, sino que no discuto la legitimidad de las victorias electorales del Presidente Chávez en su momento y ahora de Nicolás Maduro.

Ahora, como socialista europeo, como demócrata y como constitucionalista aprendí hace mucho tiempo que no es verdad que la democracia consista en el gobierno de la mayoría sin más. No, la democracia exige el respeto de las minorías, la garantía de la función de la oposición y el respeto de la soberanía del individuo cuando te lleva la contraria, cuando se expresa libremente, cuando se reúne y se manifiesta contra tu Gobierno democráticamente elegido.

Y este es el problema por el que este Parlamento cumple con su deber en expresar no solamente su preocupación, sino su protesta ante manifestaciones reprimidas con uso de armas de fuego por decreto que se llevan por delante la vida de un joven de catorce años… ante detenciones arbitrarias, calificadas como tales por el Grupo de Trabajo sobre la Detención Arbitraria de las Naciones Unidas. La detención arbitraria de Leopoldo López en una jurisdicción militar que no tiene razón de ser en su caso y la detención arbitraria del alcalde Ledezma. Tiene que cesar ese uso de la violencia sistemático y tiene que cesar ese uso sistemático de la detención arbitraria contra los opositores políticos.

Uwagi z sali

Ana Gomes (S&D). - O assassinato de mais um jovem manifestante e a detenção violenta, sem mandado judicial, em violação da Constituição, de Antonio Ledezma, duas vezes eleito Presidente da Câmara de Caracas, são preocupantes desenvolvimentos que só vão radicalizar tensões no povo venezuelano, já exasperado pela escassez de bens essenciais, pela corrupção, a precaridade, o desrespeito sistemático pela liberdade de expressão e outros direitos humanos básicos.

Não basta fazer eleições e ter a maioria para se viver em democracia, é preciso respeitar a oposição, respeitar as regras do Estado de direito. Por isso, exigimos a imediata libertação de Antonio Ledezma, de Leopoldo López, de outros opositores e estudantes presos e pedimos ao Presidente Maduro que não enterre mais a Venezuela numa espiral conspirativa e repressiva, antes explore a via do diálogo nacional pacífico e inclusivo, proposta no apelo aos venezuelanos para um acordo de transição nacional que congrega alargado apoio na sociedade. Este Parlamento deve, quanto antes, enviar à Venezuela uma missão para contactar os principais atores políticos do governo, da oposição, da sociedade civil e para encorajar uma solução democrática que mantenha o calendário eleitoral.

Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL). - Señor Presidente, yo veo aquí muy poco equilibrio y creo que no es el mismo el cristal con el que se está examinando a Venezuela que con el que se está mirando a Ucrania o a Palestina. Creo que el motivo es que se quiere quitar de en medio la Venezuela que no entra por el aro del capitalismo, que quiere defender sus recursos.

Quiero también llamar la atención de este Parlamento, sobre el hecho de que mientras algunos están ejerciendo aquí de defensores de la violencia del capital, están permitiendo en el Estado español penas de prisión para quienes ejercen el derecho a la huelga y una «Ley Mordaza» ampliamente cuestionada en foros internacionales como Amnistía Internacional o el Tribunal de Derechos Humanos de las Naciones Unidas. Y una reforma del Código Penal que nos convertirá en breve en terroristas a todos los activistas sociales y que, además, restablece la cadena perpetua bajo el eufemismo de la «prisión permanente revisable».

Quiero decir también que el guardia acusado de matar al joven ya está detenido y acusado por la Fiscalía de Venezuela.

Στέλιος Κούλογλου (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική και κοινωνική κρίση της Βενεζουέλας οφείλεται στο γεγονός ότι εδώ και 15 χρόνια η αντιπολίτευση δεν δέχεται την ήττα της. Χάνει στις εκλογές και προσπαθεί να ανατρέψει την ήττα με ταραχές και πραξικοπήματα. Ένα τέτοιο πραξικόπημα έγινε και παλιότερα, όταν ανατράπηκε ο Πρόεδρος Τσάβες. Και τότε που ανατράπηκε ο Πρόεδρος Τσάβες και συνελήφθη, οι δυτικές κυβερνήσεις δεν διαμαρτυρήθηκαν και ορισμένες επικρότησαν και το πραξικόπημα.

Αντί λοιπόν κάθε φορά να πιστεύουμε τα μέσα ενημέρωσης, αυτά τα μέσα ενημέρωσης που είχαν οργανώσει το προηγούμενο πραξικόπημα, θα ήταν καλύτερα για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να προσπαθήσει με την επιρροή του να πείσει την αντιπολίτευση της Βενεζουέλας να κοιτάξει να πάρει την εξουσία όχι με ταραχές και πραξικοπήματα αλλά με την ψήφο, όπως γίνεται σε όλες τις δημοκρατικές χώρες.

(Koniec uwag z sali)

Christos Stylianides, *Member of the Commission***.** - Mr President, first of all let me clarify that the High Representative has certainly expressed in public her concern about Mr Ledezma's arrest. This is the statement that was released only yesterday, this is just to clarify this.

Now the European Union is keen to strengthen relations with Venezuela, both regionally and bilaterally. Our relations with Venezuela matter, and it is essential to be supportive, as Venezuela faces the challenges previously outlined whilst continuing to respond to events, encourage reform and appeal for genuine reconciliation in the country. It is in all our interests that real dialogue can take place both within Venezuela and also with Venezuela. We have a long, shared history and close cultural ties with the country. We speak out of concern and friendship for Venezuela when we say that the only way back to stability and progress in the nation is through inclusive dialogue, and inclusive dialogue is indeed the only way to reconciliation, provided that it is based on respect for human rights and, of course, freedom of

expression.

Przewodniczący. - Zamykam debatę.

Projekty rezolucji, które mają zostać złożone zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu, zostaną ogłoszone w późniejszym terminie.

Głosowanie odbędzie się we wtorek 10 marca 2015 r.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Aymeric Chauprade (NI), *par écrit.* – Monsieur le Président, chers collègues, la situation actuelle au Venezuela prouve une nouvelle fois que l'idéologie et le dogmatisme ne sont pas suffisants lorsqu'il s'agit de développer un pays dans l'intérêt de son peuple. Le Venezuela cherche encore sa voie entre le refus de la soumission aux États-Unis et une soumission, tout aussi dangereuse, à l'idéologie socialiste. En tant que patriote, je ne peux que saluer les efforts entrepris ces dix dernières années par un pays qui a défendu bec et ongles sa souveraineté, notamment en combattant la doctrine Monroe qui conduisait à une véritable vassalisation des pays sud-américains aux intérêts des États-Unis. Pourtant, le refus de l'idéologie ultra-libérale ne doit pas le conduire dans les bras de l'idéologie socialiste qui, comme on le voit avec la situation actuelle, condamne les peuples à la détresse: détresse économique qui pousse des millions de vénézuéliens à avoir recours au rationnement; mais aussi détresse politique avec un État policier, sclérosé par la corruption et le narcotrafic et où l'opposition est bâillonnée comme on l'a vu avec l'incarcération totalement illégale de Ledezma. À l'image de bon nombre de mes collègues, le Président Maduro continue donc de brandir le chiffon rouge d'une prétendue menace «fasciste» pour éviter de lever le voile sur les dangereux effets de ses illusions.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing.* – In Venezuela security forces have used unlawful force in response to anti-government demonstrations, severely beating unarmed protesters and shooting them at point blank range. The violence and loss of life that the country is experiencing, the intimidation and mistreatments of political opponents and of students as well as the recent arrest and detention of the Mayor of Caracas and veteran opposition leader Antonio Ledezma are very alarming news and must be condemned by all means. In a year when legislative elections are due to take place in Venezuela many more efforts need to be made in the direction of more respect for freedom of expression and the fundamental rights of Venezuelan citizens. I expect the government to undertake a full investigation. Venezuelan authorities must ensure that accusations are investigated swiftly and impartially with full respect for the principle of presumption of innocence and due legal process.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit.* – Après les pénuries alimentaires et l'inflation effrénée, la répression politique s'est accélérée la semaine dernière avec l'arrestation d'une figure de l'opposition, le maire de Caracas Antonio Ledezma. Je crains maintenant que la république bolivarienne ne sombre dans une catastrophe humaine. L'arrestation, jeudi soir dernier, du maire de la zone métropolitaine de Caracas et opposant de longue date, Antonio Ledezma, accusé de fomenter un coup d'État pour renverser le président Nicolás Maduro, représente une nouvelle escalade dans la crise. La chute des prix du pétrole fait très mal au Venezuela, qui est l'un des pays détenant les plus importantes réserves d'or noir du monde. À peu près 95% des exportations vénézuéliennes sont pétrolières. La détérioration de la situation depuis un an a entraîné une dangereuse polarisation; le gouvernement et l'opposition n'arrivent pas à dialoguer. Les fondations solides d'une stabilité ne peuvent être bâties par un coup d'État ou par la répression prolongée. Le Venezuela a un urgent besoin d'aide pour bâtir un consensus politique. Il est urgent d'instaurer un dialogue réaliste facilité et supervisé par la communauté internationale pour parer au plus urgent, soit des réformes économiques et l'organisation des élections législatives prévues cette année.

17. Egyperces felszólalások fontos politikai kérdésekben

Przewodniczący. - Kolejnym punktem porządku dnia są jednominutowe wystąpienia w znaczących kwestiach politycznych (art. 163 Regulaminu).

2015. február 25., szerda

Ivan Štefanec (PPE) - Doprava v mestách sa stáva neustále pálčivejšou témou, ktorú je treba riešiť. Cyklistická doprava je jedným zo spôsobov ako ponúknuť občanom Európy alternatívu voči individuálnej automobilovej doprave a zároveň pôsobí ako prevencia zdravia. Cyklodoprava je samozrejme aj priateľskejšia k životnému prostrediu a pre občanov dostupnejšia. Podľa mnohých štúdií je v dopravných špičkách bicykel rýchlejší dopravný prostriedok ako auto. Pre zlepšenie dopravnej mobility na Slovensku, ale aj v celej našej únii, je dôležitý rozvoj verejných požičovní bicyklov a ich rozmiestnenie pri železničných či autobusových staniciach. Potrebujeme aj doplnenie sietí cyklotrás o nové trasy na územiach, kde je dnešná sieť nedostatočná. Verím, že sa aj s podporou európskych zdrojov podarí dobudovanie cyklotrás a ich vzájomné prepájanie do ucelenej európskej siete. Som presvedčený, že cyklodoprava si zaslúži našu pozornosť a podporu pre lepšiu dopravu ľudí, ako aj pre ich zdravie.

Victor Negrescu (S&D). - Domnule Președinte, doresc să atrag atenția asupra discriminării grave la care sunt supuși românii în mai multe state europene. Spre exemplu, recent, printr-un material de presă difuzat în Marea Britanie, se prezintă aspecte defăimătoare și strict negative care nu sunt deloc reprezentative pentru majoritatea românilor. În acest serial sunt redate doar opiniile xenofobe și rasiste despre români, lăsându-se astfel impresia că acesta este sentimentul dominant în rândul europenilor și britanicilor. Ca român care am locuit mulți ani în străinătate, sunt determinat să îi apăr pentru că știu care este situația lor reală. Sunt alături de românii din Marea Britanie sau din alte țări unde sunt supuși discriminării și vă transmit nemulțumirea lor față de lipsa de reacție a instituțiilor europene. Avem nevoie în Parlamentul European de o decizie fermă prin care orice tip de discurs rasist sau xenofob să fie aspru condamnat chiar dacă vine uneori din partea unor politicieni sau chiar colegi din Parlamentul European. În acest sens, grupul tinerilor eurodeputați social-democrați sub 40 de ani va iniția o campanie anti-discriminare pornind de la această situație pentru a arăta că Parlamentul European se opune ferm tuturor tipurilor de manipulări și atacuri rasiste.

Zdzisław Krasnodębski (ECR). - Panie Przewodniczący! Chciałbym powiedzieć coś na temat Kosowa. Otóż ostatnio obserwujemy nową imigrację z Kosowa do krajów Unii, szczególnie do Niemiec. Mówi się o 100 tysiącach osób. Oczywiście, jak zawsze, wywołuje to reakcje obronne. Pojawiają się głosy, że należy wprowadzić odpowiednie regulacje, by ograniczyć ten napływ. Nie towarzyszy temu refleksja nad przyczynami tego eksodusu. Jest rzeczą frustrującą, że w tym Parlamencie zajmujemy się wszystkimi nieszczęściami świata, np. dzisiaj Wenezuelą, udzielamy innym rad, jak mają organizować swoje życie gospodarcze i polityczne, a nie jesteśmy w stanie rozwiązać problemów samej Europy. W istocie nie tylko nie jesteśmy w stanie jak dotąd efektywnie pomóc takim dużym krajom jak Ukraina, ale nawet tak małym jak Kosowo. Mimo dwóch miliardów euro, które zostały przekazane do Kosowa z Unii od 1999 roku, mimo EULEX, mimo ścisłego monitorowania tego kraju, sytuacja w Kosowie jest fatalna. W zestawieniu wskaźników ubóstwa w 2013 r. sporządzonym przez Business Insider Kosowo znalazło się w grupie 25 najgorszych państw świata, razem z Afganistanem, Mali oraz Południowym Sudanem. Trudno jest się więc dziwić, że ludzie myślą o wyjeździe z tego kraju.

Zamiast więc debatować nad nieszczęściami świata zajmijmy się własnym podwórkiem, a wtedy świat doceni nasze sukcesy i nasze wartości, i pójdzie naszym śladem.

Angelika Mlinar (ALDE). - Herr Präsident! Ich werde meine Stimme stets dann erheben, wenn es zu ungerechten Diskriminierungen kommt. Deshalb kann ich es nicht akzeptieren, dass die österreichische Staatsanwaltschaft das Verfahren gegen einen Mann eingestellt hat, der Bilder von Adolf Hitler mit dem Wunsch, alle Juden töten zu wollen, auf Facebook gepostet hat, und das mit der Begründung, dass es sich hierbei nicht um antisemitische Hetze, sondern um legitime Kritik an Israel handele. Als Kärntner Slowenin sind mir das Gefühl von Diskriminierung sowie offene Ablehnung und auch Hass nicht unbekannt. Deshalb habe ich es mir zum Ziel gesetzt, als Mensch und als Politikerin meine Stimme den Schwächeren unserer Gesellschaft zu leihen.

2008 hat die Europäische Kommission einen Vorschlag für eine Richtlinie präsentiert, die Diskriminierungen aufgrund des Alters, Behinderung, der sexuellen Orientierung und des Glaubens adressieren sollte. Leider haben manche Mitgliedstaaten ihre Zweifel hinsichtlich der Rechtssicherheit für Arbeitgeber und der Kosten/Nutzen-Rechnung zum Ausdruck gebracht. Die Realität zeigt jedoch, dass diese Pattstellung hinter uns zu lassen ist und Gesetze zum Schutz unserer Bürgerinnen und Bürger geschaffen werden müssen, die zeigen, wie wichtig die Grundrechte sind.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, στις εκλογές του Ιανουαρίου 2015 ο ελληνικός λαός ψήφισε κατά της συνέχισης της καταστροφικής πολιτικής λιτότητας. Η αποτυχία της πολιτικής αυτής προκύπτει μέσα από τις ομολογίες των ίδιων των εμπνευστών της, όπως η παραδοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για χονδροειδή υποτίμηση του δημοσιονομικού πολλαπλασιαστή, δηλαδή των υφεσιακών επιπτώσεων της λιτότητας.

Η νέα κυβέρνηση έχει εισέλθει σε μια τετράμηνη διαδικασία διαπραγμάτευσης με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς σχετικά με το δικό της σχέδιο για την ανασυγκρότηση της χώρας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι ευρωπαϊκοί θεσμοί οφείλουν να σεβαστούν τη βούληση του ελληνικού λαού και να αποδεχθούν δραστικές αλλαγές στο μείγμα οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής, οι οποίες απαιτούνται προκειμένου η ελληνική οικονομία και κοινωνία να τεθούν σε βιώσιμη τροχιά.

Μόνο έτσι μπορεί η Ένωση να φανεί συνεπής προς τις αξίες της δημοκρατίας και της επικουρικότητας, που περιέχονται στην ιδρυτική της Συνθήκη.

Bronis Ropė (Verts/ALE). - Mieli kolegos, vakar Lietuvoje vyko visuotinis pieno gamintojų suvažiavimas. Kritinės situacijos neapsikentę Lietuvos pieno gamintojai sprendžia esminį klausimą, ar dar kam nors reikalingas jų gaminamas pienas, už kurio litrą mokama vos 12 euro centų. Tai beviltiškai maža kaina, kuri nepadengia gamybos sąnaudų. Baltijos šalių gamintojus pasiekusios kompensacijos už Rusijos embargo sutelktus padarinius, deja, situaciją sušvelnino nepakankamai. Todėl dauguma mūsų pieno gamintojų atsidūrė visiškoje neviltyje. Ne paslaptis, kad Lietuvos žemdirbiai gauna ir vienas žemiausių Europos Sąjungoje tiesioginių išmokų. Tokia situacija taip pat mažina mūsų žemdirbių konkurencingumą Europos Sąjungos rinkoje. Analizė rodo, kad žaliavinio pieno kaina, kurią gauna ūkininkas, yra labai sumažėjusi. Tuo tarpu gamybos sąnaudos ir kiti kaštai per dešimtmetį išaugo kelis kartus. Kviečiu Komisiją ir Parlamentą nepalikti pieno gamintojų likimo valiai.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, volevo chiedere ai colleghi se sanno cos'è questa. Questa è l'immagine di una maglietta che è stata postata su Internet da parte della tifoseria estremista della squadra olandese Feyenoord nella quale si incita ad ulteriori scontri, ulteriori violenze dopo quanto è vergognosamente accaduto nella mia città, Roma, a seguito della partita di Europa League tra Roma-Feyenoord la scorsa settimana.

Ritengo che questa vergogna non possa più essere consentita. Le autorità italiane hanno avuto sicuramente grandi e pesanti responsabilità nei fatti avvenuti per la gestione della crisi, ma al contempo è stata danneggiata una fontana dal valore inestimabile che fa parte del patrimonio dell'umanità e i danni che ha subito saranno in parte irreparabili. Questo non è calcio, questo non è sport! Ho presentato delle interrogazioni insieme ad alcuni colleghi su questa tematica perché l'Unione europea deve agire da questo punto di vista e riportare il calcio a quello che è. Diamo un calcio alla violenza, non accettiamo mai più la violenza nel calcio!

Diane Dodds (NI). - Mr President, I welcome the opportunity to relay the very genuine and heartfelt concerns expressed by applicants to the European Social Fund in my constituency in Northern Ireland. I have been contacted by a range of organisations from the voluntary community in women's sectors who believe that they have been subject to inconsistent and non-transparent treatment by the Managing Authority. At the first stage of application there has been a 60% failure rate. Last week I was contacted by 12 of the groups in this bracket. Already over 200 people have been put on protective redundancy notice, and there is a risk to 7 000 training places.

These are groups that have a proven track record in providing critical skills to disengaged and disadvantaged sections of our society. Today I met with officials from the Cabinet of Commissioner Marianne Thyssen to bring this matter to her attention. I have asked her to investigate the handling of the Northern Ireland process within the context of Article 125 sub-section 3a of the Common Provisions Regulation, which states that selection of projects must be non-discriminatory and transparent. I am also calling on the Commission to ensure that 20% of ESF funding in Northern Ireland is targeted at the eradication of poverty and the promotion of social inclusion.

2015. február 25., szerda

Claude Rolin (PPE). - Monsieur le Président, les entreprises et les travailleurs du secteur sidérurgique traversent une crise grave. L'acier est un élément indispensable dans de nombreuses chaînes de valeur et pourtant il souffre. De plus, la branche inox se trouve confrontée à des pratiques déloyales et à un véritable dumping de la part de la Chine. Pour les travailleurs du secteur, et notamment en Belgique dans des sites comme celui de Genk ou de Chatelet, c'est l'angoisse, aujourd'hui.

Nous devons défendre nos fleurons industriels face à des pratiques qui faussent le jeu de la concurrence. Il y a urgence et la Commission doit agir rapidement, sans utiliser pleinement les 15 mois dont elle dispose.

Il est indispensable de réunir rapidement le groupe de haut niveau sur l'acier afin de mettre en place une stratégie efficace qui donnera un avenir à notre sidérurgie et en particulier à notre production d'acier inoxydable.

La réindustrialisation de l'Europe nécessite des investissements mais également un soutien solide. Nous devons nous donner les moyens de décider rapidement et fermement.

Michela Giuffrida (S&D). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, vi volevo sottoporre ancora una volta la problematica dell'immigrazione di cui parliamo veramente poco.

Il 3 ottobre 2013 oltre ad un giorno di lutto per la strage di Lampedusa che lasciò attonito il mondo intero sembrava dovesse essere l'alba di una nuova era. Si disse «mai più», invece solo 15 giorni fa è accaduta una nuova tragedia con altri 300 morti che pesano sulle nostre coscienze, mentre i media di tutto il mondo titolano «L'Europa sta a guardare», «l'Europa prende tempo».

Cosa aspettiamo ancora? Il Medio Oriente è una polveriera, la geopolitica del Nord Africa è stravolta, i fanatismi e le persecuzioni nelle aree di guerra spingono decine di migliaia di uomini e donne a mettersi in mare. È raddoppiato il numero di immigrati che raggiungono le nostre coste e quadruplicato il numero dei morti. Basta parole, basta silenzi, urge istituire un corridoio umanitario, una seria politica di condivisione delle quote, rimodulare il compito di Triton e soprattutto che tutti gli Stati membri, nessuno escluso condividano queste problematiche.

Anna Elżbieta Fotyga (ECR). - Panie Przewodniczący! Zlokalizowane w Rydze NATO-wskie Centrum Doskonałości przygotowało raport, w którym opisane zostały działania propagandowe Federacji Rosyjskiej poprzedzające agresję wobec Ukrainy i w trakcie tej agresji. W raporcie wskazano w jaki sposób wolny świat był dezinformowany na temat tego, co dzieje się na Ukrainie. Ważne jest również, w jaki sposób Unia Europejska i kraje demokratyczne udzielają forum przedstawicielom Federacji Rosyjskiej. Zaproszenia i Władimira Putina do Brisbane, Siergieja Ławrowa do Monachium czy Alieksieja Puszkowa na posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego być może nieświadomie wpisuje nas w działania propagandowe Federacji Rosyjskiej, uwiarygodniając przywódców tego kraju. Jest istotne, żebyśmy uznali Rosję za państwo, które prowadzi agresywne działania wobec innego suwerennego państwa, i unikali wspierania jego działań.

Matt Carthy (GUE/NGL). - Mr President, TTIP could well develop into the biggest bilateral free trade agreement in history, but citizens across Europe have begun to view the process with increasing concern and have in fact begun to question the very integrity of the Commission. In my view, the negotiation is wholly premature. The European position, entering negotiations, should first of all have been open to debate and discussion with those who were elected to represent the citizens of Europe. Instead the Commission has pursued its mandate in secret until very recently.

The proposed inclusion of an ISDS mechanism which would provide corporations with the power to threaten elected governments, ignore established legal systems and exercise influence on domestic legislation is meeting with unparalleled opposition. Many farmers in my own constituency already cannot face further cuts in the price of their produce, for example, and opening our markets and allowing products that are produced at a lower cost and standard places farmers in a position of great disadvantage. While the Commission has made claims that standards will not be reduced, we have yet to see any of these claims substantiated in tangible proposals or measures. While growth is always welcome, we will not support any agreement with limited gains at the cost of our most prized standards and protections.

Tiziana Beghin (EFDD). - Signor Presidente, onorevoli colleghi, la compagnia Costa crociere intende trasferire 161 lavoratori da Genova ad Amburgo senza un'adeguata consultazione delle parti sociali e dopo una serie di dichiarazioni offensive ed intimidatorie da parte dell'amministratore nei confronti dei dipendenti.

Sto valutando se questi comportamenti si possono configurare anche come violazioni di leggi nazionali o europee, ma se anche così non fosse vorrei sottolineare che si tratta di una vergogna: è una vergogna che non ci sia nessuna motivazione economica per il trasferimento, è una vergogna che una compagnia che ha fatto del brand Italia il suo punto di forza e che deve al brand Italia utili di centinaia di milioni di euro non esiti nemmeno un secondo a spostarsi in un altro paese. Oltre ai 160 trasferimenti le perdite di posti di lavoro nell'indotto potrebbero ammontare a circa 300 unità.

L'Europa non è nata per questo, non è nata per rendere più poveri certi paesi e accentrare la ricchezza in altri, questa non è la via per uscire dalla crisi e di certo, signor Presidente, questa non è la mia Europa.

Daniel Buda (PPE). - Domnule Președinte, absorbția fondurilor europene constituie principalul motor în dezvoltarea economică a oricărui stat membru al Uniunii Europene, o garanție pentru creșterea numărului locurilor de muncă și, implicit, a nivelului de trai al cetățenilor. Planul de investiții propus de Comisia Juncker, în valoare de 315 miliarde de euro, adoptat de Parlamentul European, programul Orizont 2020, programul Erasmus pentru studenți și, nu în ultimul rând, sumele alocate în cadrul PAC, constituie doar câteva dintre axele de finanțare aflate la îndemâna statelor membre. Cu toate acestea, cu ocazia diferitelor dezbateri din Parlamentul European, foarte multe state membre se plâng că au dificultăți reale în absorbția acestor fonduri din cauza unor proceduri extrem de dificile și stufoase. Solicit așadar Comisiei și Consiliului, precum și Parlamentului European, să se preocupe îndeaproape de adaptarea și adoptarea unei legislații unitare care să asigure în primul rând transparența în cheltuirea banului public, dar, mai ales, simplificarea procedurilor și, nu în ultimul rând, uniformizarea acestora la nivelul țărilor din Uniunea Europeană, astfel încât absorbția fondurilor structurale și de coeziune să devină o realitate pentru toate statele membre și nu doar o simplă ipoteză.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D). - Domnule Președinte, stimați colegi, parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții este un acord comercial care ar putea, într-adevăr, fi benefic pentru Uniune dacă se respectă anumite condiții. Comisia Europeană trebuie să aibă în vedere în negocieri problemele cu care se confruntă sistemele de sănătate din Europa, accesul limitat la medicamente și prețurile peste măsură ale acestora. Nu vrem ca acest acord să înrăutățească situația și așa nefavorabilă pentru pacienți și să se ajungă într-un punct în care cetățenii Uniunii Europene să plătească mai mult pentru medicamentele noi. Uniunea Europeană a progresat considerabil în privința testelor clinice și acest progres nu trebuie pierdut. Companiile farmaceutice trebuie să fie transparente și să pună la dispoziție date importante din testele clinice pentru a favoriza dezvoltarea eficientă de medicamente noi. Comisia trebuie să asigure statele membre că acest acord nu va limita în niciun fel competențele acestora în materie de sănătate publică. Nu ne putem imagina ce efecte dăunătoare ar avea instituirea unui mecanism care să permită aducerea în instanță a unui stat membru pe motiv că profitul unei companii farmaceutice a fost limitat de decizii guvernamentale. Nu se poate acorda mai multă putere companiilor de produse farmaceutice în detrimentul accesului pacienților la medicamente accesibile.

Beatrix von Storch (ECR). - Herr Präsident! Der Islamische Staat hat vor zehn Tagen in Libyen 21 Menschen geschlachtet, er hat sie geschächtet und geköpft. Im Internet gibt es davon ein Video, das den Titel „Eine in Blut geschriebene Nachricht an die Nation des Kreuzes" trägt. Erstmals richtet sich damit der Islamische Staat ausdrücklich gegen die Christen. Er hat erklärt: „Wir haben diese Menschen geschlachtet, weil sie Christen sind." Aber der Islamische Staat mordet nicht nur Christen. Stellen Sie sich jetzt aber vor, der IS hätte nicht 21 Christen ermordet, sondern ausdrücklich 21 Homosexuelle. Was wäre dann passiert? Mit allem Recht der Welt hätte es von allen europäischen Institutionen Solidaritätsbekundungen gegeben. Wir hätten wahrscheinlich Halbmast geflaggt, und richtigerweise hätte es einen unüberhörbaren Aufschrei gegeben. Und jetzt hören Sie mal die Reaktionen auf die Ermordungen, auf das Massaker an den Christen. Hören Sie sie? Stille!

Pál Csáky (PPE). - Elnök Úr! Kilenc évvel ezelőtt, 2006-ban a szlovákiai Nyitrán ismeretlenek bántalmaztak egy diáklányt, mert telefonon az anyanyelvén, egy kisebbségi nyelven beszélt. Az akkori kormányfő és belügyminiszter azzal vádolta meg a lányt, hogy kitalálta a történetet és Szlovákia jó hírét veszélyezteti. Az eset megtörténtét ellenben rendőrségi és orvosi dokumentumok bizonyítják. A lányt mégis meghurcolták és az ügyészség eljárást indított ellene. Később egy szlovák kormány hat évvel a történtek után, 2012-ben bocsánatot kért tőle, mire a lány visszavonta beadványát az Emberi Jogok Európai Bíróságáról. 2014-ben azonban, egy újabb kormányváltás után felújították ellene az eljárást és bejelentették, hogy az idén, kilenc évvel a történtek után bíróság elé állítják a lányt.

2015. február 25., szerda

A lány az állandósult tortúrák miatt elmenekült Szlovákiából és egy másik uniós államban telepedett le. Szeretném felhívni erre a problémára a figyelmet, és meggyőződésem, Elnök úr, hogy az Európai Parlament képviselőinek jelen kell lenniük a lány bírósági tárgyalásán Szlovákiában.

Alfred Sant (S&D). - Sur President, il-Konvenzjoni Ewropea ta' xi tnax-il sena ilu kellha tfassal kostituzzjoni għall-Ewropa. Ġara li din ġiet miċħuda mill-istess pajjiżi Ewropej li kienu fil-quddiem ta' sforzi favur għaqda dejjem eqreb fl-Ewropa. Sadattant kienet twaqqfet għaqda monetarja fin-nuqqas ta' għaqda ekonomika. Ġarret fiha diverġenzi ekonomiċi kbar bejn l-istati membri tagħha.

Fl-aħħar snin iż-żona tal-euro ġarrbet riċessjoni li ħarġet fil-beraħ id-defiċjenzi fl-istrutturi tagħha. Iddaħħlu arranġamenti biex isostnuha u jżommuha kompetittiva fil-qafas tal-globalizzazzjoni. Fi ħdan l-għaqda monetarja jonqosna mekkaniżmu fiskali ċentrali li jwieżen diverġenzi bejn iċ-ċentru u l-periferija billi jittrasferixxi riżorsi miċ-ċentru lejn il-periferija.

Interventi mill-Bank Ċentrali Ewropew li x'aktarx imorru lil hinn mill-qafas legali tiegħu salvaw lill-unjoni monetarja mill-paraliżi. Ironikament il-mexxejja tal-Bank, li mhumiex eletti, sejħu għal aktar żviluppi politiċi li jagħmlu l-unjoni monetarja adatta aktar għall-għanijiet tagħha.

Jibqa' l-fatt li l-popli Ewropej ma jridux soluzzjoni federali. Iridu Ewropea tan-nazzjonijiet. Uħud fostna hawn jaraw dan biss bħala teorija. Jippreferu titjib fil-governanza ekonomika li diġà ssostni l-istrutturi eżistenti ta' tmexxija.

L-isfida hi kif se nirrispettaw dak li jridu l-popli, waqt li nissodisfaw il-ħtiġijiet ta' għaqda monetarja effettiva bejn nazzjonijiet demokratiċi. L-isfida tista' tintlaqa' biss bl-iżvilupp ta' strutturi konfederali fiż-żona euro.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR). - Panie Przewodniczący! Chciałbym zabrać głos w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej – nowego prawa politycznego obywateli Unii Europejskiej ustanowionego przez traktat lizboński – a ściślej rzecz biorąc mówić o tym, jak jest ono stosowane, bo niestety jest ogromna różnica między deklaracjami traktatu a praktyką. Największa inicjatywa obywatelska, inicjatywa *One of us* poparta przez blisko 2 miliony obywateli Unii Europejskiej i domagająca się podjęcia działań prawnych w zakresie ochrony życia nienarodzonych, została praktycznie odrzucona przez Komisję kierowaną przez pana Barroso. Komisarz Timmermans deklaruje, że nie należy traktować inicjatywy jurydycznie, że będzie prowadził dialog polityczny, ale nie znamy jego formy. Jutro odbędzie się wysłuchanie publiczne w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej. Chciałbym zrobić wszystko, i apeluję do Koleżanek i Kolegów, byśmy zadbali o to, by inicjatywa obywatelska była prawem realnym a nie prawem martwym.

Deirdre Clune (PPE). - Mr President, there is a need for all governments to encourage and upgrade their housing to be more efficient in line with the green economy and to save energy. Across Europe lack of investment in retrofitting domestic and indeed public buildings to conserve energy is costing us. For every one euro invested by governments in retrofitting buildings, a return of up to five euros is generated for public finances in a very short time. Retrofitted domestic homes can save up to EUR 450 per home annually in heating bills. It makes sense to launch an ambitious programme of retrofitting social housing, public buildings and domestic homes to drive down our electricity bills and our dependence on fossil fuels. Ten thousand public buildings in Ireland are costing EUR 600 million annually in heat, light and energy costs.

So we need to encourage investment in retrofitting: it will create jobs, particularly in our rural areas; it will give a boost to the construction sector, which is slowly recovering. I would call on the Commission to work with the European Investment Bank to draw on Mr Juncker's investment plan, to ensure that we invest in energy-saving measures in our homes.

Csaba Molnár (S&D). - Ha a magyar miniszterelnököt vagy a magyar kormányt bármilyen kritika éri akár az európai intézmények részéről, akkor a magyar kormánypárti európai parlamenti képviselők mindig azzal szoktak visszavágni, hogy a magyar kormány demokratikus választáson, a polgárok akaratából szerzett 2/3-os parlamenti többséget. Ez azonban nincs így! Az EBESZ választási megfigyelői a magyar választás után jelentésükben azt írták, hogy a kormánypárt 2/3-os parlamenti többsége csak a korlátozó kampányszabályoknak, a média politikai részrehajlásának és az egyoldalúan teljesen átalakított magyar választási rendszernek volt köszönhető. Vagyis ez a jelentés már erkölcsi értelemben ítéletet mondott a 2/3 felett.

Viszont kevesebb, mint egy évvel a parlamenti választásokat követően a magyar választók már gyakorlati értelemben is ítéletet mondtak, hiszen múlt hét vasárnap a Veszprém városában és a környéken élő választópolgárok az ellenzék által támogatott jelöltet választották meg, és ezzel véget ért a magyar parlamentben a kormánypárt 2/3-os többsége. Ezzel végre esélyt kaptunk arra, hogy a magyar miniszterelnök illiberális államról szőtt álmai helyett végre megpróbáljuk Magyarországot az európai ösvényre visszatéríteni.

Marijana Petir (PPE). - Gospodine predsjedniče, kao osoba koja se zalaže za vladavinu prava, tražim od Europske komisije da nastavi štititi taj princip u svim zemljama članicama Europske unije kao i onima koje to žele postati.

Očekujem da Europska komisija zatraži od Srbije stavljanje van snage članaka 2. i 3. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine kojim Srbija zloupotrebljava načelo univerzalne jurisdikcije.

Srbija si je dodijelila ulogu „malog Haaga" i narušila suverenitet Republike Hrvatske i naših građana, posebice hrvatskog branitelja Veljka Marića. Srbija na osnovu tog pravnog hibrida može suditi građanima i 17 članica Europske unije koji su se borili kako branitelji u obrani Republike Hrvatske.

Uz presude koje već postoje, ovog je mjeseca Međunarodni sud pravde u Haagu donio presudu o tužbi protiv Srbije za genocid kojom je utvrdio odgovornost Srbije za zločinačku politiku i rat na prostoru Hrvatske od 1991.do 1995.godine.

Potpuno je neprihvatljivo da zemlja koja je bila agresor u Hrvatskoj što je potvrđeno zadnjom presudom, danas sudi našim građanima za navodne zločine počinjene u našoj državi.

Srbiji treba pomoći da provede reforme kako bi nastavila svoj europski put, a tu je ključna uloga Europske komisije koja ima dužnost zaštiti vladavinu prava, što do sada, kada je riječ o navedenom Zakonu nije učinila.

Biljana Borzan (S&D). - Gospodine predsjedniče, cijepljenje je jedno od najvećih civilizacijskih znanstvenih dostignuća i razlog kolektivnog ponosa cjelokupnog čovječanstva. Razvijene zemlje poput europskih ulažu velika sredstva u programe cijepljenja u tzv. zemljama trećeg svijeta, a u isto vrijeme ne mogu uvjeriti svoje vlastito građanstvo da je cijepljenje potrebno.

Rezultat toga je i porast slučajeva ospica u Europi sa 7000 u 2007. godini na 33.000 u 2013. godini. Prije nekoliko dana u Njemačkoj, jednoj od najrazvijenijih zemalja svijeta, dijete je umrlo od bolesti za koju smo vjerovali da je pod kontrolom. Sloboda izbora ne znači i slobodu ugrožavanja zdravlja drugih, a odbijanje cijepljenja protiv nekih bolesti je upravo to.

Ja dolazim iz Hrvatske, zemlje u kojoj je odbijanje cijepljenja djece zakonski kažnjivo. Zdravstvo je u nadležnosti država članica Europske unije, no recite to virusima, bakterijama i žrtvama epidemija bolesti koje se mogu spriječiti cijepljenjem. Pozivam institucije Europske unije da iskoriste sve mehanizme koji su im na raspolaganju da se uhvate u koštac s pošasti odbijanja cijepljenja djece.

Ángela Vallina (GUE/NGL). - Señor Presidente, me gustaría hablar de la hepatitis C, que no solo es uno de los grandes problemas de salud a nivel mundial, sino que sabemos que es también la principal causa de trasplantes hepáticos en la Unión Europea. Sabemos que existe un medicamento, el Sovaldi, que tiene un 90 % de éxito y que, además, según la plataforma de afectados, podría ser producido como genérico por unos 100 euros pero que el propietario de la patente vende por 25 000 euros.

2015. február 25., szerda

En el año 2014 murieron 4 000 personas en España porque nuestro Gobierno no actuó para que los nuevos fármacos fueran comprados, tal como aprobó la Agencia Europea de Medicamentos, mientras que seguíamos inyectando miles de millones al sistema financiero o, a la propia Iglesia católica, 11 000 millones al año.

Me gustaría saber si conoce la Comisión Europea este hecho y si España está vulnerando alguna de las Directivas que garantizan el derecho a una alta protección a la salud.

Pedimos que la Comisión Europea abra una investigación sobre la vulneración de las normas de la Unión Europea en materia de competencia y contratación pública por los altos precios de estos medicamentos.

Y deseo recordar también que otra posible medida a tomar es la licencia obligatoria en caso de que el precio abusivo niegue el derecho e impida la viabilidad del sistema. Con prisa por favor, que tiempo no tienen.

György Hölvényi (PPE). - Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Iszlám Állam agressziójának újabb borzalmas példája a 21 keresztény meggyilkolása Líbiában. Látnunk kell, hogy az európai érdekszférában, így a mediterrán térségben is megjelent a dzsihádista terror, sőt az európai polgárok manapság szinte naponta szembesülnek azzal, hogy mindez immár közvetlen belső kihívást jelent számukra. A közelmúltban öt napig jártam Irakban dolgozó segélyszervezetekkel a menekülttáborokat. Személyes tapasztalataim alapján hangsúlyozom európai felelősségünket. Európa békében él évtizedek óta és békésen nézzük, hogy eközben szomszédságunkban egy ősi, kétezer éves keresztény kultúra tűnik el lassan. Bátran ki kell mondanunk, megvédjük az üldözötteket – legyenek ezek keresztények és más kisebbségek!

Többször elmondtam az Európai Parlamentben is, hogy humanitárius segélyezés terén az uniónak fel kell vállalni a vezető szerepet a közel-keleti térségben. Igenis képesnek kell lennünk arra, hogy gazdasági, pénzügyi és kereskedelmi eszközeinkkel biztosítjuk az üldözöttek jövőjét, elsősorban a saját hazájukban. A segítségre kinyújtott kezet nem megfogni, passzívnak maradni, nemcsak ellentétes Európa értékrendjével, hanem egyszerűen embertelen. Büszke akarok lenni! Engedjék meg, hogy büszke legyek Európa segítő kezére.

Neena Gill (S&D). - Mr President, the EU has set its sights on Europe 2020 targets of smart, sustainable and inclusive economic growth, but it is February 2015 and still we are picking a course through the debris of the 2008 crash.

Let me give you an example from my West Midlands constituency, which has the highest growth in exports – an 11% year-on-year increase – and is England's third-largest export region, manufacturing actual goods, not trading services. Yet it has a significant skills shortage. How much more growth and productivity would there be if this problem could have been tackled locally and more quickly?

What we need is less London and more local control. Yet, even today, the UK government is centralising the ESIF funding. My region, like many others in the UK, has dynamic leadership, innovation and enterprise, but these talents can only be fully utilised if decision-making and funding powers are devolved from central government. Our economies across Europe are crying out for major reconfiguration and rebalancing of power between central and local government in Member States. At EU level we also need to do more to involve cities and regions in policy-making if we are to demonstrate our added value to the citizens.

Marisa Matias (GUE/NGL) - Nas últimas semanas, a propósito das negociações com o novo governo grego, ouvi vários responsáveis europeus e governantes nacionais dizer que a prova de que os programas de ajustamento funcionam é o sucesso de Portugal. Trata-se, certamente, de um caso de alucinação coletiva.

Durante os anos de ajustamento, o PIB português caiu 5 %, o investimento caiu 63 %, foram destruídos 350 mil postos de trabalho, para além daqueles que o governo disfarçou, e as únicas coisas que aumentaram verdadeiramente foram a dívida pública, 33 % do PIB nos anos do ajustamento, o desemprego e a pobreza, portanto, falar de Portugal como um caso de sucesso é, no mínimo, claramente exagerado.

Se fosse um caso de sucesso, não teríamos a notícia que tivemos hoje. A Comissão Europeia acredita tanto nesta conversa que acabou de pôr Portugal em vigilância apertada por desequilíbrios excessivos. Portugal é, tristemente, isso sim, um caso que prova o falhanço das políticas de austeridade.

Franc Bogovič (PPE). - Zagotavljanje novih delovnih mest je najboljši odgovor na današnje stiske ljudi.

Prazne, neuresničljive obljube nekaterih politikov pred volitvami, ki so v nasprotju z osnovno ekonomsko logiko, ustvarjajo zgolj lažna upanja in nova razočaranja.

Junckerjev investicijski sklad, ki je v nastajanju, proaktivnejša monetarna politika Evropske centralne banke, danes predstavljen paket energetske unije, so rešitve, ki so oprijemljive, konkretne in dajejo upanje, da se bo v Evropi končno zgodil močnejši investicijski ciklus.

V kolikor se to ne zgodi, še posebno v državah z razvojnim zaostankom, ki nujno rabijo nov zagon, bodo naši državljani nad nami razočarani povsem enako, kot bodo nad nacionalnimi politiki, ki v predvolilnem času obljubljajo nemogoče in neizvedljive stvari.

Zato apeliram na vas, kolegice in kolege, na Evropsko komisijo ter na predstavništvo držav v EU, da čim prej sprejmemo potrebne regulativne postopke, da bodo lahko države čim prej s kvalitetnimi projekti stopile v obdobje gospodarske rasti.

László Tőkés (PPE). - A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján hívom fel a figyelmüket a romániai Erdélyre, melynek magyarságát a hírhedt nacionálkommunista Ceausescu-diktatúra megpróbálta erővel asszimilálni. Ugyanez a sors várt volna az erdélyi Székelyföldre. Azóta megdöntöttük a diktatúrát, de a többségi román hatalom tovább folytatja Ceausescu politikáját, és az európai regionális átszervezés ürügyén fel akarja oszlatni az egységes magyar többségű székely régiót. Tiltakozom Székelyföld területi átszervezése ellen! Tiltakozom az ellen, hogy marosvásárhelyi román hatóságok betiltották a Székely Nemzeti Tanács március 10-i tiltakozó rendezvényét, durván megsértve ezáltal az erdélyi magyarok emberi és kisebbségi jogait, valamint Alkotmány- biztosította gyülekezeti és szólásszabadságát! Az Európai Parlament közbenjárását kérem Székelyföld védelmében és autonómiájának kivívása érdekében.

Przewodniczący. - Zamykam dyskusję nad tym punktem porządku dnia.

18. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

19. Az ülésszak megszakítása

(Posiedzenie zostało zamknięte o godz. 22.15)

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU